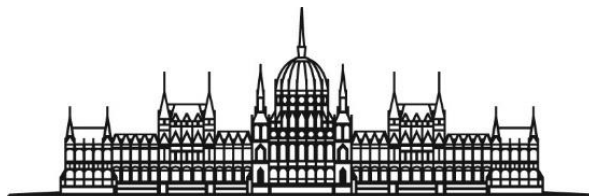

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, dr. Steinmetz Ádám,
dr. Tiba István, dr. Varga László*

Az ülésnap megnyitása.....	24723
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd).....	24723
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	24724
<i>Demeter Márta</i> (LMP).....	24726
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	24728
<i>Varju László</i> (DK).....	24730
<i>Schanda Tamás János</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	24732
<i>Dr. Gurmai Zita</i> (MSZP).....	24734
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	24735
<i>Dr. Brenner Koloman</i> (Jobbik).....	24737
<i>Schanda Tamás János</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	24739
<i>Dr. Latorcai János</i> (KDNP).....	24741
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	24742
<i>Dr. Zsigmond Barna Pál</i> (Fidesz).....	24747
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	24746
A Magyarország Kormánya és a Lengyel Köztársaság Kormánya között a kölcsönös vízumképviseletről szóló Megállapodás módosításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	24748
A Magyarország Kormánya és a Kirgiz Köztársaság Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	24748
A Magyarország Kormánya és a Szaúd-Arábiai Királyság Kormánya közötti légi közlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	24749
Az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2019. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása.....	24749
Egyes törvényeknek az egyenlő bánásmód követelménye hatékonyabb érvényesítését biztosító módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	24748
A 2022. és 2023. év Petőfi Sándor-emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat zárószavazása.....	24748
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2019. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	24750
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2021. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	24750
A Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi állományának jogállásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	24750
A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	24751
A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	24751

Egyes törvényeknek az otthonteremtési akcióterv bevezetése érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	24752
A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvénynek a cse-csemőgondozási díj emelésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	24752
A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	24752
A Veszélyes Áruk Nemzetközi Közúti Szállításáról szóló Európai Megállapodás kihirdetéséről szóló 1979. évi 19. törvényerejű rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	24753
A fogyasztóvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	24753
Az állami projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	24753
A foglalkoztatást elősegítő szolgáltatásokról és támogatásokról, valamint a foglalkoztatás felügyeletéről szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	24754
Egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	24754
A Magyarország Kormánya és Svédország Kormánya között a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Svéd Királyság Kormánya között a beruházások elősegítéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás megszűnéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	24755
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	24755
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	24756
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24757
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	24758
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	24759
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	24759
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	24760
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előadói válasza.....	24763
Az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New Yorkban, 1961. március 30-án kelt Egységes Kábítószer Egyezmény módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat; Az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény módosításának kihirdetéséről és az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat; valamint Az 1998. évi L. törvénnyel kihirdetett, az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében a kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni, 1988. december 20-án, Bécsben kelt Egyezmény módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig.....	24764
Dr. Horváth Ildikó , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója	24764
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	24765
Rig Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	24766
Nacs Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24767
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	24768

Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	24769
Rig Lajos (Jobbik)	24771
Dr. Horváth Ildikó , az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárnak előadói válasza	24772

A Magyarország Kormánya és a Kambodzsai Királyság Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24774
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	24774

Felszólalók:

Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24776
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24777
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24780
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	24780
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	24781
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	24783

Egyes közszolgáltatások egységes elektronikus értékesítéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24784
---	-------

Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	24785
--	-------

Felszólalók:

F Kovács Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24786
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24787
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24790
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	24793
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	24796
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	24799
Nacsa Lőrinc (KDNP)	24801
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	24802
Molnár Gyula (MSZP)	24803
F Kovács Sándor (Fidesz)	24803
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	24804
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	24805
Csárdi Antal (LMP)	24805
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	24806

A felsőoktatás szabályozására vonatkozó és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24812
---	-------

Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	24812
--	-------

Felszólalók:

Dr. Pósnán László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24817
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24820
Molnár Gyula , a MSZP képviselőcsoportja részéről	24822
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	24825
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	24828
Kissné Köles Erika nemzetiségi szószóló	24830
Dr. Pósnán László (Fidesz)	24834
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	24835

Egyes energetikai és hulladékgazdálkodási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24838
--	-------

Dr. Boros Anita innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	24838
--	-------

Felszólalók:

Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24846
Nunkovics Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24849
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24850

Molnár Gyula , a MSZP képviselőcsoportja részéről.....	24852
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	24857
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	24860
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	24864
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	24867
Dr. Szél Bernadett (független)	24872
Bana Tibor (független).....	24876
Nyitrai Zsolt (Fidesz).....	24878
Font Sándor (Fidesz)	24879
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	24884
Molnár Gyula (MSZP).....	24888
Schmuck Erzsébet (LMP)	24889
Nunkovics Tibor (Jobbik).....	24889
Font Sándor (Fidesz)	24890
Nunkovics Tibor (Jobbik).....	24891
Nyitrai Zsolt (Fidesz).....	24892
Dr. Boros Anita innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	24892

A börtönzsúfoltság miatti kártalanítási eljárással összefüggő visszaélések megszüntetése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....

.....	24897
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	24897

Felszólalók:

Nagy Csaba , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24905
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24908
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	24912
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	24913
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	24915
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	24918
Nyitrai Zsolt (Fidesz).....	24920
Nagy Csaba (Fidesz)	24921
Dr. Varga László (MSZP)	24922
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	24923
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	24923

A szőlészetről és borászatról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig

.....	24925
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	24926

Felszólalók:

Font Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24927
Dr. Steinmetz Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	24931
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	24935
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	24936
Dr. Hörsik Richárd (Fidesz)	24938
Nyitrai Zsolt (Fidesz).....	24941
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár előadói válasza.....	24943

Az országgyűlési képviselőcsoport által nyújtható támogatásról szóló 2020. évi XXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig

.....	24946
Böröcz László (Fidesz), a napirendi pont előadója	24946

Felszólalók:

Nagy Csaba , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24947
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	24948
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	24949
Nagy Csaba (Fidesz)	24950
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	24951
Böröcz László (Fidesz) előadói válasza	24951

Napirend utáni felszólalások:

<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP)	24952
<i>Nunkovics Tibor</i> (Jobbik).....	24954
<i>Dr. Steinmetz Ádám</i> (Jobbik)	24956

Az ülésnap bezárása	24958
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. HORVÁTH ILDIKÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BOROS ANITA innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár, VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, NOVÁK KATALIN tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
23. ülésnapja
2020. december 1-jén, kedden
(9.01 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Földi László és dr. Steinmetz Ádám)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 23. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Steinmetz Ádám jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tordai Bence képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Ráfordultunk 2020 utolsó hónapjára, úgyhogy itt az idő, hogy visszatekintsünk erre az esztendőre. Ha röviden kellene összefoglalnom, akkor azt mondanám, hogy 2020 a fordulat éve volt, a Fidesz-rezsim végének kezdete.

Az elmúlt években egyre többen jönnek oda hozzám és kérdezik azt, hogy meddig tart még ez a rémálom, mikor lehet végre megdönteni Orbánék korlátlan uralmát. Nagyon sokáig azt kellett mondanom, hogy amíg az ellenzék szétagolt, amíg a nemzetközi gazdasági környezet ilyen kedvező, és amíg semmilyen nemzetközi nyomás nincs az Orbán-rezsimen, addig biztosan nem, de hogy azon kell dolgoznunk, ami a mi kompetenciánk ebből, hogy változtassunk a folyamatokon. S ez sikerült is, részben a világgazdaság és a nemzetközi politikai környezet változása, részben pedig az ellenzék eredményei azok, amik elhozták ezt a fordulatot.

Kezdjük hátulról! A nemzetközi politikai környezet 2020 második felében erősen megváltozott. Orbán Viktor legfőbb szövetségese, Donald Trump, vagy pontosabban Donald Trump, akinek első számú pomponlánya Orbán Viktor, megbukott, egy nagyon jól megérdemelt bukás volt ez, és azt is jelenti, hogy egy fontos bástyája dőlt le Orbán nemzetközi támogatói rendszerének. Tudjuk, hogy Amerika mire képes. Elég csak arra emlékeznünk, amikor egyszerűen csak kitiltottak néhány korrump fideszes politikust és businessmant, és hetekig-hónapokig ettől volt hangos a sajtó. Finoman szólva, nem tett jót a Fidesz reputációjának.

De még fontosabb, hogy mi történik az Európai Unióban. Azt látjuk, hogy Orbán Viktor az Unióval folytatott szélmalomharcban 19-re lapot húzott, és nem jött be. Az a vétő, amivel a hétéves költségvetést és a vírus utáni helyreállítási alapot tartóztatja fel,

végképp minden iránta és a rendszere iránt való jóindulatot felszámolt. Nem véletlen, hogy Orbán Viktor Európa-politikájának két legfontosabb támasza egyszerűen dezertált. Csak az elmúlt néhány napban Gottfried Péter, aki az uniós főtanácsadója volt a miniszterelnöknek, illetve Szájer József, aki a legfontosabb európai parlamenti képviselője a Fidesznek, mind a ketten felálltak, mert látják, hogy ez a pozíció, amit Orbán Viktor most képvisel, már tarthatatlan.

Ugyan mi, ellenzékiek elmondtuk, hogy folyamatosan vörös vonalakat lép át Orbán ezzel az Unióval kapcsolatos pávatáncával, de most már nagyon valószínűnek tűnik, hogy másoknál is átlépte azt a híres vörös vonalat, úgyhogy innentől nincs visszaút, ennek komoly retorziói lesznek, és ez így van rendjén. Ez nem a magyar embereket fogja sújtani, ez Orbán Vikort és a Fidesz-kormányt fogja sújtani.

Ugyanígy a nemzetközi gazdasági környezet is megváltozott. Nyilván senki nem kívánta ezt. Az a súlyos világjárvány, ami elérte Magyarországot és minden országot gyakorlatilag a földön, a gazdaságot is gajra vágta. Ebből a magyar kormányra nézve az a fontos tanulság, hogy amikor egy valódi válsággal, és nem képzelt ellenséggel kell megküzdeni, akkor nagyon rosszul teljesítenek. Nagyon rosszul teljesítenek az egészségügyi járványkezelésben, és nagyon rosszul teljesítenek a gazdasági-társadalmi válság kezelésében. Ez most már a magyar embereknek is teljesen világos: amikor nem a rezsidémonnal vagy Soros Györggyel kell megküzdeni, akkor bizony kudarcot vall Orbán Viktor és kormánya.

A harmadik tényező pedig, ami rajtunk múlt, hogy számoljuk fel az ellenzék megosztottságát, ves-sünk véget annak az „oszd meg és uralkodj!” politikának, amit Orbán Viktor tíz éven keresztül folytatni tudott. Ez megtörtént, az ellenzék egyesítette erőit, deklarálta, hogy közös jelöltekkel indul a 2022-es választáson, elmondta, hogy közös miniszterelnök-jelölttel indul a 2022-es választáson, közös program megvalósítására szerződik egymással, és kialakult az az egység és szolidaritás, ami ebben a rezsimben magától értetődő kell hogy legyen.

Arra szerződöttünk egymással, hogy megbuktatjuk ezt a kormányt, és felszámoljuk azt a rezsimet, azt az igazságtalan és korrump rezsimet, amit kiépítettek. Ez az, amire felhatalmazást fogunk kérni a választóktól, és ez az, aminek a legfrissebb közvélemény-kutatások szerint már most többségi támogatottsága van. Ezek a tendenciák 2021-ben és '22-ben folytatódni fognak, önök pedig meg fognak bukni, és az is egy nagyon-nagyon jól megérdemelt bukás lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Az elmúlt tíz évben, de azt is

mondhatnám, hogy az elmúlt húsz évben rengetegen szurkoltak azért, hogy ennek a kormánynak ne sikerüljön, sőt azt is mondhatnám, hogy ennek az országnak ne sikerüljön. Találunk köztük külföldi szereplőket, nagy nemzetközi pénzembereket, brüsszeli politikusokat és baloldali pártvezetőket is. Nekik ugyanazt tudjuk most is mondani: a magyar választók mondják ki a végső szót abban, hogy ki vezesse Magyarországot, és ők voltak azok, akik kimondták a végső szót 2010-ben, 2014-ben, 2018-ban, mindhárom alkalommal óriási többséggel hatalmazták fel a jobbközép közösséget arra, hogy kormányozzon, és 2022-ben is övék lesz a döntő szó.

Most az sok mindent elmond, hogy itt vagyunk egy járvány közepén, és maguk mivel foglalkoznak: a 2022-es választási kampánnyal. Ezen jár az eszük. Nem az ország, nem a munkahelyek, nem az emberéletek védelme, hanem a 2022-es választási kampány és a hatalmi marakodás. És amikor ön győzelmi esélyekről beszél, akkor az azt is jelenti egyben, hogy mindaz, amit összehordtak itt a diktatúráról, az egy nagy kamu volt, egy nagy blöff. Ha jól idézem fel, ahogy fogalmazott, ön azt mondta, hogy felszámolták az akadályokat itt az elmúlt hónapokban. Nem az akadályokat számolták fel, hanem a saját elveiket számolták fel akkor, amikor összeálltak azokkal, akikkel szemben korábban meghatározták magukat, akik ellen tüntettek, akiket lenáciztak, most meg együtt állnak ki mellettük, még akkor is, ha lejudapestezi a jeltöltjük a fővárost. Ennyit az önök elveiről.

Ami pedig a konkrétumokat illeti, nézzük meg, hogy mi történik ott, ahol a baloldal kormányoz. Itt vagyunk egy nehéz helyzet közepén, egész Európában azon törik a fejüket, hogy hogyan lehetne levenni a terheket a vállalkozásokról, erre mit csinál a magyar baloldal: megszorít, megszorít, megszorít. Leveszi ugyanazt a vacak receptet a polcról. Már nincs itt az IMF, de mégis olyan, mintha ők kérték volna. Az I. kerületben a vendéglátósokat sarcolják meg, a VII. kerületben drasztikus parkolási díj-emelés, csökkentették az óvónők fizetését - de azért Gyurcsány adóbünnöző ügyvédjének van milliós megbízás -, a VIII. kerületben az egészségügyi dolgozókat, rendőröket és tűzoltókat teszik ki a lakásukból, a botrány tépázta Kispesten a piaci árusokat sarcolják. S a Városháza vajon fékezi ezt a folyamatot? Dehogyan fékezi! Egy drasztikus adóemelésen törik a fejüket. Ebből is látszik, hogy ha nem a kormányzat nem létező démonával hadakoznak, akkor adóemeléseket terveznek. Na, ebből nem lesz munkahely, nem lesz belőle kilábalás, és nem lesznek belőle erősebb városok, ez zsákutca, jöjjenek ki belőle!

(9.10)

És ha valóban aggódnak a közpénzekért, mert időközönként mintha ez lenne az érzésünk, akkor mielőbb mentőakcióba kezdenek, mégpedig a fővárosban. Az a nehezen hihető dolog történt, hogy egy

olyan vállalat nyert el egy több száz milliós buszterendet, amely a kiírás pillanatában nem is létezett, nem volt bejegyezve. Hogy fordulhat ilyen elő? *(Soltész Miklós: Szégyen!)*

Egy nagy baloldali portál tegnap arról is írt, hogy ennek az újszülött cégnek sem alkalmazottjai nincsenek, sem buszai. *(Soltész Miklós tapsol.)* Lehet, hogy egy buszunk sincs, és a fővárosban megbízták ezt a céget! Hiszik ezt? *(Soltész Miklós: Elképesztő!)* Hogy fordulhat ez elő? Most már értjük, hogy mit értenek alapjövedelem alatt: százmilliókat biztosítanak offshore kamucégeknek. Ez az alapjövedelem. *(Soltész Miklós: Erről beszélj!)*

És ahogy telnek a napok, úgy szaporodnak a súlyos kérdések. De a legfontosabb az az, hogy hogyan bízhattak meg egy ilyen céget. Ha tényleg fontosnak tartják a közpénzek védelmét, akkor veszik a bátorságot, és beszámolnak a nyilvánosságnak. Tegyéek meg, mert egyre többen várják! Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Mi a fontosabb?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! November 28-án 152 fő hunyt el a koronavírus miatt, 6268 beteget regisztráltak mint új fertőzöttet. November 29-én 6819 honfitársunknál mutatták ki a koronavírus-fertőzést; elhunyt 156 beteg. November 30-án 5595 fővel emelkedett a beazonosított fertőzöttek száma, és 151 beteg vesztette életét. Ezzel az elhunytak száma 4823-ra emelkedett. Ezek most Magyarországon a szomorú és kérlelhetetlen tények a koronavírus-járvánnyal kapcsolatban. És fontos hangsúlyozni, hogy minden egyes szám mögött ott van egy családapa, egy családanya, egy nagyszülő, egy gyermek, egy jó barát vagy egy jó kolléga.

Amíg a megbetegedések száma kérlelhetetlenül és drasztikusan emelkedik, és ezzel együtt sajnos sokasodnak a személyes és a családi tragédiák, addig a kormány azzal van elfoglalva, hogy az adófizetőknek a százmilliárdjait szervezze ki fideszes magánalapítványokhoz, ami nem más, mint a közpénz privatizációja a 2022-es választások előtt. Világosan látszik, a kormány retteg attól, hogy elveszíti a hatalmát, és retteg a felelősségre vonástól, ami pedig - mondom - elkerülhetetlen lesz.

A Miniszterelnökség államtitkára, aki egyben az egyik ilyen alapítvány kuratóriumi elnöke is, valahogy nagyon szűkszavú volt a közvagyon magánosító törvény vitájában, de azért világosan tudható és látható, hogy vitorláskikötőtől kastélyig, szállodától volt munkásórbázisig, na és persze a MOL-részvényekig elképesztő vagyonokat juttat a kormány és a kormánytöbbség ezeknek az alapítványoknak.

Sőt, ennél is tovább mennek, mert most már a minisztériumi tulajdonú cégeknek osztogatják a közpénzt újabb 445 milliárdos csomagban, és nem pedig a válságban vergődő magyar mikro-, kis- és közepes vállalkozásoknak és az embereknek segítenek ebből a pénzből.

Vajon miért ez a nagy igyekezet, csak nem megint esetleg Mészáros Lőrincet kellene finanszírozni, aki a tavaszi vírushullám esetén is 850 embert kirügött, és közel 18 milliárdos jutalomban részesült a kormányzat részéről?

Elismétlem újra, hogy ne felejtsek el: amint lehetőségünk lesz rá, akkor felelősségre fogunk vonni mindenkit, aki részt vett a közpénz privatizációjában, és vissza fogjuk szerezni a magyar emberek pénzét mind a strómanoktól, mind pedig az alapítványoktól, amelyekhez most önök kiszervezik ezt a pénzt.

És még arcpirítóbb, amit most csinálnak, ez a közpénzkiszervezés, hiszen teljesen világos, hogy többek között ezt a pénzt azok az emberek is befizették kemény munkájukból adók formájában az államháztartásba, akik most a kórházi ágyakon fekszenek, és azt várnák el önöktől, és a családjuk is azt várna el, hogy az ő védelmükre, biztonságukra, gyógyulásukra fordítsák ezt a pénzt, és a családjuk megsegítésére, akik elvesztették nagyon sokan a munkájukat. De sajnos nem ez történik, hanem a kormányzati gazdaságpolitika buldózere tovább robog változatlanul, a nagy multi cégeket és a nemzeti nagytőkéseket tömik tele pénzzel.

Ráadásul az iparüzési adó tervezett felfüggesztésével még a közszolgáltatásokat is veszélybe sodorják. Lényegében egy egészségügyi vészhelyzet közepén kockáztatják azt, hogy veszélybe kerülhet az ivóvízellátás, az egészségügyi alapellátás, akár a közvilágítás.

A Demeter Szilárd-jelenségből pedig jól látni, hogy tudatos botránykeltés zajlik annak érdekében, hogy a hangzavar elfedje a valódi problémát, azt, hogy a kormányzat teljesen képtelen kezelni a válságot. De ne gondolják, hogy ezzel el lehet terelni a figyelmet a valóságról, ez már nem válik be. Pontosan azt várják az emberek a kormánytól, hogy megoldja a mostani helyzetet, de látszik, hogy erre képtelenek. De legalább ne bújjanak mindig valaki vagy valami mögé, hanem szembe kell nézni a felelősséggel, álljanak ki bátran! Ehelyett gyáva módon az emberek érzelmeivel játszanak, és arról sóhajtoznak, hogy szeretnénk, ha mindenki korlátozás nélkül tudna találkozni karácsonykor. Szeretnék? Mi ez, kívánságműsor? Talán meg kellett volna hozni időben azokat a hatékony és bölcs döntéseket, amelyeket egyébként elmulasztottak, amivel nem lenne kérdés az, hogy az emberek együtt tudják-e tölteni a karácsonyt. Csak ezt bizonyára félnek bevallani a magyar embereknek.

És nyilván a kommunikációs stábjukban sem túl boldogok, hogy a magyar emberek egyre inkább látják, hogy mi zajlik, és hogy képtelenek érdemi és hatékony intézkedéseket hozni a járvány kezelésével kapcsolatban. Talán dolgozni kellett volna. Mert azt önök is jól

tudják, hogy ha a magyar családok nem ünnepelhetik együtt a karácsonyt, akkor az javarészt az önök mulasztása miatt lesz. *(Moraj a kormánypárti padosorokban.)*

Mindezeket látva joggal merül fel *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* mindenkiben a kérdés: mi a fontosabb önöknél, az emberek *(Az elnök ismét csengtet.)* vagy pedig a félelem a hatalom elvesztésétől? *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr, miniszterhelyettes kíván válaszolni az elhangzottakra. *(Németh Szilárd István: Szegény Bence!)* Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A magyar ellenzéktől hónapok óta várja Magyarország, hogy megpróbáljon segíteni a koronavírus-járvánnyal szembeni küzdelemben. Ehhez képest mást sem hallunk, mint álhíreket, kamuvideókat és különböző vádaskodásokat.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ha körbenéz Európában és körbenéz a világban, akkor azt láthatja, hogy minden ország koronavírus-járvánnyal szemben küzd, annak az egészségügyi veszélyeivel szemben és annak a gazdasági veszélyeivel szemben.

És hála istennek, Magyarországról meg nem hallunk olyan híreket, mint amit például Franciaországból hall, tisztelt képviselő asszony, hogy ha egy ápoló tesztje pozitív lesz, akkor köteles önkéntesként tovább dolgozni koronavírus-pozitívként. Nem halljuk azt, hogy Magyarországról más országba vinnék a betegeket, pedig erre Nyugat-Európában, Franciaországtól Belgiumig több országban példa van, mert annyira nem tudja már a saját egészségügyi ellátásuk ellátni a betegeket, hogy más országba, Németországba szállították őket. De azt sem látja, mint sok más európai országban, hogy a folyosókon fekszenek betegek teljes mértékben kiszolgáltatottan, mert Magyarországon minden betegnek jut ágy, minden betegnek jut megfelelő személyzet, orvos, ápoló, és minden betegnek jut, ha szüksége van rá, lélegeztetőgép, hiszen kórházi ágyakban és lélegeztetőgépben is dobogósok vagyunk. Ön azt mondja, hogy nem készült fel a magyar kormány. Hogyan készülhetett volna fel jobban kórházi ágyakból, vagy hogyan készülhetett volna fel jobban lélegeztetőgépekből, ha dobogósok vagyunk, ha az európai rangsort megnézi, tisztelt képviselő asszony?

Olyat sem látott Magyarországon, mint Olaszországban, hogy a betegek be sem jutnak a kórházba, hanem a kórház parkolójában, a saját kocsijukban kezelik őket, és odaviszik azokat a berendezéseket, amelyek légzésszabályozással segítenek a betegeknek, hogy levegőhöz jussanak. Nem a kórházban, még csak a kórházi folyosóig sem jutnak el, hanem a kórház parkolójában. Más országokban már hotelszobákban is

berendeztek az enyhébb betegek számára kezelési helyet.

Azt is láthatja, hogy más országokban oktatófilmekben láthatják az emberek, hogyan teszteljék magukat, mert az állam a tesztelést így kiszervezte az embereknek.

Nem lát Magyarországon olyat, mint akár Belgiumban, akár más országokban, amikor orvosok és ápolók tüntetnek azért, mert a kormányzattól nem kapnak semmiféle segítséget.

Azt sem láthatja Magyarországon, mint Belgiumban, hogy tünetmentes koronavírusos orvosokat kérnek meg, hogy dolgozzanak tovább.

Azt sem látja, mint más, akár közép-európai országban, hogy már a repülőteret is átalakították ideiglenes kórházzá.

Azt sem láthatja, hogy bizonyos helyeken már csak akkor jut lélegeztetőgépet, ha egy másik beteg sajnálatos módon elhunyt, és az ő lélegeztetőgépe így szabadul föl. Vagy azt sem láthatja, hogy már mobil halottasházakat állítanak föl, amit több országban, akár Európában, akár Amerikában láthatott.

Azt sem láthatja, amit Görögországban, ahol külvonatokkal viszik a fővárosba a betegeket.

És azt sem láthatja, mint Spanyolországban, hogy már az ápolók étkezőjét is átalakítják, hogy ott ápolják a betegeket, és egy súlyosabb betegnek is 7-10 napba telik, míg a kórházba eljut.

És azt sem láthatja, mint szintén más nyugat-európai országban, hogy már a rákos betegek között is szelektálnak a koronavírus miatti leterheltség miatt, van, akit ellátnak, van, akit pedig nem tudnak ellátni kapacitás hiányában.

Ehhez képest Magyarország igenis sikeresen és eredményesen védekezik, mind az elhunytak számában, mind a fertőzöttek számában, ha lakosságáronyosan nézem, százezer főre vetítve Magyarország az eredményesebben védekező országok közé tartozik.

(9.20)

Ennyit a járvány elleni védekezésről, köszönjük mindenkinek, aki segít, az ellenzéknek pedig arra kérjük, hogy ne akadályozzon se kamuvideókkal, se álhírekkel.

Ami az alapítványok kérdéskörét illeti, tisztelt képviselő asszony, az elmúlt tíz évben sikerült egy olyan stabil gazdaságot teremtenünk, amely nem szorul rá sem az IMF-re, sem semmilyen más külső segítségre, és nem mondják meg nekünk, hogyan alakítsuk a gazdaságpolitikánkat. Ennek következtében Magyarországon egy stabil gazdaság jött létre, évek óta növekednek a bérek, évek óta csökkentjük az adókat, évek óta csökken a nélkülözést szenvedő emberek száma. Magyarország mind gazdaságilag, mind társadalmilag ebben az évtizedben stabilizálódni tudott, és nem függ olyan nagy mértékben külső szereplőktől, mint korábban.

Ugyanakkor a következő tíz évben az a tervünk Magyarországgal, hogy még inkább erősebb legyen, és legyen pár olyan szektor, amelyben ki tudunk törni, egy közép-európai közepes méretű országból világszínre vagy világvezetők tudunk lenni bizonyos területeken, és ezt az egyetemekben látjuk. Tisztelt Képviselő Asszony! Amikor ön támadja, hogy az egyetemek nagy vagyontömegeket kapnak, amelyekből világszínvonalú képzésre és kutatás-fejlesztésre számíthatunk tőlünk, akkor ön azt támadja, hogy Magyarország olyan teljesítményre legyen képes, amely bizonyos ágazatokban, bizonyos szektorokban a világ élvonalába tudja röpdíteni Magyarországot. *(Soltész Miklós: Így van!)* Mert ha sikerül az egyetemeknek juttatott valóban nagyon nagy mértékű, a rendszerváltás óta nem látott pénzüsszegekkel segíteni, hogy a világ élvonalába tudjanak kerülni a kutatásaikkal, akkor az egész országot magukkal tudják húzni.

De önök nem érdekeltek Magyarország sikerében, önök azt szeretik, ha Magyarország kiszolgáltattott, önök azt szeretik, ha Magyarországnak külföldről mondják meg, hogy mit tegyen *(Az elnök cseppetessel jelzi az időkeret leteltét.)*, és ezért nem támogatják azt, hogy az egyetemeknek, az Alaptörvényben biztosított védelemmel élve, olyan lehetőségük legyen a következő tíz évben, hogy egész Magyarországot bizonyos ágazatokban a világ élvonalába repítsék. Önök ebben ellenérdekeltek, úgy látom, és ezt nagyon sajnálom. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Varju László képviselő úr, DK-képviselőcsoport: „Aktuális kérdések” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A magyar gazdaság zuhanóban van, az államadósság a 12 év alatt 12 ezer milliárd forinttal lett több, és a forint 100 forinttal lett gyengébb, mint azelőtt. Ez szép teljesítmény, de még nézzük a részleteket is!

Előfordult, hogy az infláció nálunk volt a legmagasabb az Európai Unióban. A szakértők szerint a valós munkanélküliség ma legalább 8 százalékos, a kormány által milliárdokért hirdetett mentőcsomag nagy része kamu, jelentéktelen, bosszantóan semmi. A tőketartalék nélkül gazdálkodni kényszerülő kis- és középvállalkozások, munkavállalók százezrei szenvednek, küszködnek, mert nem kapnak valódi segítséget az államtól, és így a kilábalás lehetetlen vagy sokkal nehezebb lesz nekik.

Mondok önöknek egy konkrét történetet is arról az étteremről, amelyet csapdába csalnak tavasszal azal, hogy 30 százalékos bértámogatást adnak neki, majd amikor újra lezárták az országot, abban az esetben, amikor már újra nincs bevétele, őt pedig arra kényszerítik, hogy ne bocsásson el embereket, és nem

adnak neki támogatást. Így mi lesz ezzel az étteremmel önök szerint? Ez tipikus példája annak, hogy a pánikba esett kormány kapkod, és maga mélyíti tovább a válságot, maga hozza nehéz helyzetbe a vállalatokat.

Orbán Viktor, aki valamikor arról beszélt, hogy szabadságharcnak tekinti az államadósság elleni küzdelmet, most magára vállalta, hogy a pártállami rádióban bejelentette, hogy az ország az idén 900 milliárd forint értékben vett fel devizahitelt. Idén nem ez volt az utolsó, és tartok tőle, hogy nem is az utolsó - nem is az első és nem is az utolsó. *(Dr. Rétvári Bence: Most akkor melyik?)*

De mi történik itt valójában? Nincs munkabértámogatás, hogy ne bocsássonak el; nincs hat-kilenc hónapos munkanélküli-segély, ha már elbocsátottak; még azt sem merik felvállalni, hogy ha a védekezésben részt vevők megbetegsznek, 100 százalékos táppénzt kapjanak; nincs családipótlék-emelés, és nincs kisnyugdíjasoknak támogatás. De akkor mire költötték el a pénzt, tisztelt kormánypárti képviselők? Mert ahhoz, hogy ezt finanszírozni tudják, a most már a miniszter úr által is elismert 9 százalékos hiányt, további hiteleket kell felvenni annak a kormánynak, amely nagy honvédó háborút hirdetett a növekvő államadósság ellen, a növekvő költségvetési hiány ellen, a gyenge forint ellen, és ezek közül egyet sem tudott megnyerni, mindent elbukott. Orbán Viktorra és kormányára már csak múló szörnyűségként fognak emlékezni Magyarországon, amikor még mindig minden család, minden gyermek fizetni fogja az önök által felvett hiteleket.

Az államadósság elleni állítólagos küzdelmük úgy bukott meg, hogy az soha nem is volt igaz, hiszen ebben az évben, az idén GDP-arányosan is több lesz, mint tíz éve: az Orbán-kormány 2010-ben 20 ezer milliárdos államadósságot vett át, most, 2020 végére a 20 ezer milliárdból több mint 35 ezer milliárd lett; ez több mint 57 százalékos növekedés, forintban. Ha ehhez hozzászámoljuk az állítólag államadósság csökkentése miatt az emberektől pártállami fenyegetéssel kizsárolt 3 ezer milliárdos nyugdíj-megtakarításokat, akkor a helyzet még durvább.

Kormánypárti Képviselőtársak! Tíz éven át tartó, töretlenül növekvő nemzetközi gazdasági környezetben, óriási mértékű európai uniós támogatásokból és a külföldön dolgozó százazrek által hazautalt ezermilliárd forintokból újra 80 százalék felett lesz az államadósság az év végére. Mondjuk ki nyugodtan: Orbán Viktor gazdaságpolitikája, a le nem vágható jobb kéz gazdaságpolitikája már az első pillanatban megbukott, mert önöknek kényelmes, pénzköltő, harácsoló és azt elfedni próbáló médiakormányzást jelentett mindez tíz éven át a tízmillió ember sorsa iránt érzett felelősségvállalás helyett.

Önök a járványveszély gazdasági következményeit elemezve tehetetlenségükben először arra készültek, hogy még növekedés lesz ebben az évben, aztán később 3-5-7 százalékos csökkenéssel számol-

tak, most pedig beismerten már 9 százaléknál tartanak, akörül lesz a hiány, amelynek finanszírozhatósága érdekében újabb hiteleket vesznek fel. Önök beszéltek itt bajokat okozó elmúlt nyolc évről, amikor még volt szociális biztonság Magyarországon? *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Ma már egyre többen látják: hiába a sok hazudozás, az emberek pénzén az elmúlt tíz év az igazi bűnös. Köszönöm a figyelmüket. *(Bangóné Borbély Ildikó tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schanda Tamás János államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek, aki a kormány nevében válaszol. Öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az az igazság, hogy van abban valami becsültnivaló, hogy önnek van bátorsága, mersze és képes arra, hogy felálljon az Országgyűlésben, és a Gyurcsány-párt képviselőjeként megpróbálja kioktatni a nemzeti polgári kormányt hitelfelvételről, munkanélküliségről, foglalkoztatásról, szociális biztonságról és mindazokról a kérdésekről, amelyeket itt összehordott az elmúlt öt percben.

Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy azért felhívjam a figyelmét a valóságra, arra, hogy ha a baloldalon el is felejtkeztek arról, hogy mi volt az önök politikai és gazdasági teljesítménye a kormányzásuk alatt, azért a magyar emberek, a magyar családok ezt nem felejtik el.

Tisztelt Képviselő Úr! Nincsen még egy párt ebben az országban, nincsen még egy politikai szövetség ebben az országban, nincsenek még olyan országgyűlési képviselők önökön kívül, akik a politikai programjuk részévé tették, hogy elvegyenek egyhavi bért többek között az orvosoktól *(Soltész Miklós: Gyalázatos!)*, elvegyenek egyhavi bért az ápolóktól, hogy kórházakat akarjanak bezárni, hogy elvegyenek egyhavi bért a pedagógusoktól, a közalkalmazottaktól, hogy csökkentsék a nyugdíjakat, csökkentsék a családtámogatásokat. *(Dr. Rétvári Bence: Tandíj! - Nacsa Lőrinc: És ezt te megszavaztad! - Németh Szilárd István: Bevezessék a kórházi napidíjat!)*

Tisztelt képviselő úr, önök voltak azok, akik szociális létbizonytalanságba taszítottak sok százezer, sok millió embert Magyarországon. Tisztelt képviselő úr, önök voltak azok, akik alatt a munkanélküliség meredeken emelkedett, a foglalkoztatottság pedig látványosan csökkent. Tisztelt képviselő úr, és mindemellett a megszorítást, az emberek életét és napi valóságát megnyomorító intézkedések mellett, tisztelt képviselő úr, önök felvették az IMF-hitelt, egy akkora gigahitelt vettek fel, amekkorát nem látott a világ. Ráadásul felvették ezt a hitelt úgy, hogy cserébe újabb és újabb megszorításokat vállaltak, a korrupt és alkalmatlan kormányzásukkal pénzügyileg tönkretették

Magyarországot, és külső szervezetek, az IMF adósrabszolgájává tették az országot. *(Soltész Miklós: Szégyen!)*

(9.30)

Tisztelt Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy ezek után fölállni az Országgyűlésben, és számonkérni a nemzeti-polgári kormányt, teljes mértékben hiteltelen, ráadásul valótlanságokat állítva. *(Soltész Miklós: Hazudik!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy önök abból próbálnak politikai tőkét kovácsolni maguknak, hogy újabb és újabb álhírekkel, újabb és újabb fake newsokkal, újabb és újabb félinformációkkal próbálják a közvélemény figyelmét elterelni arról, hogy önöknek egy épesztű javaslatuk nincsen, és mindent megtesznek azért, hogy akadályozzák a kormányt a védekezésben.

Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy arra is felhívjam a figyelmet, mert ön most már többször szóba hozza a kötvénykibocsátásnak a kérdését: ez a kötvénykibocsátás pontosan azt mutatja, hogy a magyar gazdaság stabil lábakon áll. Képesek vagyunk úgy kötvényt kibocsátani, úgy forráshoz jutni, úgy finanszírozni az országot, hogy nem kell elmennünk nemzetközi szervezetekhez, az IMF-hez, és adósrabszolgáságba hajtani magunkat.

Tisztelt Képviselő Úr! Míg az önök idejében senki más nem volt hajlandó finanszírozni az országot, míg az önök idejében nem volt lehetőség másra az önök katasztrofális kormányzásának köszönhetően, mint hogy az IMF lélegeztetőgépére kapcsoljuk az országot, addig jelenleg Magyarországon kedvező feltételekkel lehet kötvényt kibocsátani, és ezzel is biztosítani egyébként azokat a fontos és hosszú távú fejlesztéseket, amelyek Magyarország versenyképességéhez szükségesek.

Tisztelt Képviselő Úr! Mindemellett ön beszélt még munkanélküliségről, foglalkoztatásról. Azért, képviselő úr, ön is pontosan tudja, hogy az önök kormányzása végén 12 százalékos környékén volt a munkanélküliség, a mi kormányzásunk még ebben a nehéz helyzetben is, a koronavírus-járvány kellős közepén is 5 százalékos alatt van jóval, és az Európai Unió élmezőnyében vagyunk. *(Varju László közbeszól.)*

Képviselő Úr! Fogadja el a tényeket, hiszen nemcsak mi mondjuk ezt, ezt mutatják az adatok, ezt mutatják a számok. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Gurmai Zita képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport: „Egyenlő bánásmód?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Szeretném felhívni a figyelmüket a jelenlegi járvány egyik rendkívül súlyos, sok esetben sajnos gyilkos következményére. Ez a Coviddal összefüggő jelenség az emberek otthonában este nyolc óra és hajnali öt óra között jelenti a legnagyobb veszélyt. Igen, a családon belül erőszakról van szó.

Amikor elrendelték az éjszakai kijárási tilalmat, a kormány tagjainak valószínűleg eszébe sem jutott, hogy ez sokak, elsősorban nők és gyerekek számára maga a rémálom. Gondoljanak csak bele: az áldozatok össze vannak zárva a támadójukkal, elszökni, elmene-külni, elbújni nem lehet. Tisztában vagyok vele, hogy a járvány elleni intézkedések meghozatalánál nem lehet ezekre a helyzetekre külön szabályt hozni. Segítségét nyújtani a családon belüli erőszak áldozatainak azonban nem csupán lehetőségünk, de kötelességünk is. Ezek az áldozatok, mint említettem, jellemzően nők és gyermekek, kiszolgáltatott emberek.

Amikor karanténra kerül sor, a bántalmazások száma drámaiban nő szerte a világban. Boglacsik Tímea, az Országos Kríziskezelő és Információs Telefonszolgálat igazgatója szerint idén tavasszal Magyarországon duplájára nőtt a telefonos segítséget kérők száma, ráadásul a bántalmazások is súlyosabbak lettek. Bár újabb adat nem áll rendelkezésre, ez biztosan csak a jéghegy csúcsa, hiszen nem mindenki mer segítséget kérni, nem is mindenki tudja, hogy egyáltalán van ilyen lehetőség.

Más országokban ezért tájékoztató kampányokkal segítik a nehéz helyzetben lévőket. Az erőszak áldozatainak akár hipermarketekben vagy patikákban is jelezhetik, hogy bajban vannak, segítségre van szükségük. Franciaországban például a gyógyszerészkamara megegyezett a kormánnyal, hogy ha valaki a gyógyszerértárba megy segítséget kérni, akkor az ott dolgozók értesítik a hatóságokat. Itt, Magyarországon ilyen kampány nem zajlott, és sajnos most sem látni semmilyen áldozatsegítő kormányzati szándékot. Pedig most még a tavaszinál is súlyosabb a járványhelyzet, és nyakunkon a karácsony és az év vége.

A Fidesz-kormány szívesen hangoztatja, hogy ők aztán tényleg mindent megtesznek, de ez sajnos nem igaz. Az igazság az, hogy a kormány még a családon belüli erőszak létét is csak társadalmi nyomásra volt hajlandó elismerni, többszöri családi tragédiák után. Ezután nyílt néhány krízisközpont és történt némi Btk.-igazítás, de ezek már csak az elkövetett bűncselekmények kezelésében jelenthetnek változást. A probléma gyökeréhez önök hozzá sem nyúltak, pedig a bűnt megelőzni mindig jobb, mint utólag kezelni. De sehol egy kampány, sehol egy felvilágosító program. *(Moraj a kormánypárti padsorokban.)*

A Fidesz-kormány nemhogy a Covid alatt, de az elmúlt tíz *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* hosszú évben sem tett semmit, hogy széles körben világgossá tegye: a testi és lelki bántalmazás, az anyagi megnyomortítás és fenyegetés nem hétköznapi dolog,

hanem büntetendő bűn. Ezen a téren csak a fideszes propaganda teljesít jól, amely teljes hangerővel harsogja, hogy itt minden rendben van.

A Fidesz a vakkomondoros csonttörések, a szexista beszólások és a kislányok meghágásáról dalolászás pártja. *(Dr. Rétvári Bence: Micsoda?!)* Ha eddig nem lett volna világos, akkor a mostani Covid-járvány nagyon plasztikusan megmutatta ezt. Hogy mást ne mondjak, a nők elleni verbális erőszak durva megnyilvánulását mostanában Varga Judit igazságügy-miniszter is megtapasztalhatta. Azért említem ezt, mert ebben a kérdésben nincs helye a politikai szelektálásnak, csak a zéró tolerancia az, ami elfogadható. *(Dr. Rétvári Bence: Gothár Péter! Havas Henrik!)* Ezért kell mindenféle erőszak ellen határozottan fellépni.

Tisztelt fideszes és KDNP-s Képviselőtársaim! Önök 2002-ben *(sic!)* megbuknak. De mi lesz addig a most bántalmazott nőkkel és gyerekekkel? Az áldozatoknak nincs másfél évük arra várni, hogy jöjjön egy emberségesebb kormány. A nők és a gyerekek testi épségének és életének védelme nem tűr halasztást. Intézkedések, programok, megelőző lépések kellenek! Jó példák vannak, csak követni kell ezeket. A kormányzás felelőssége még az önöké. Kérem, cselekedjenek! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Völner Pál államtitkár úr, miniszterhelyettes kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Sokkal komolyabb témát érintett annál, mint hogy elbogatellizáljuk, és csak arra reflektáljak, ami disszonáns volt az ön házasságában. De azért engedje meg, hogy néhány olyan dologra is reflektáljak, amikor például olyan kifejezést használ, hogy nyakunkon a karácsony.

Mi, a polgári oldalhoz tartozók a karácsonyt egy szent ünnepnek tekintjük. Lehet, hogy a fővárosiak tekintetében értelmezhető ez a kijelentés, de összességében a magyar családok életében ez az egyik legfontosabb családi ünnep. *(Dr. Rétvári Bence: Úgy van!)* Tehát ezt úgy feltüntetni, hogy ez valami krízisidőszaka a családoknak, ez a valóságtól való teljes elrugaszkodást jelenti, ezt vissza kell hogy utasítsam!

Ön támadta a mi pártcsaládunkat is a nőkhöz való hozzáállásunkat illetően. Én úgy emlékszem, hogy önöknek volt egy pártelnöke, aki most épp a DK pártelnöke, aki az öregecskedő feleségek lecsereléséről álmodozott. *(Dr. Rétvári Bence: Így van!)* Nem tudom, hogy ezt a tervét még fenntartja-e *(Dr. Rétvári Bence: Szeretetkampány!)*, de mindenképpen a legmélyebb tiszteletlenségről szól.

A másik, amit említett Varga Judit igazságügyi miniszter asszonnyal kapcsolatban, hogy őt is táma-

dások érték. Elfelejtette hozzáfűzni a képviselő asszony, hogy ezek részben az ön Facebook-bejegyzései alatt szerepeltek kommentként, és ezek, csak miután jeleztük, azután kerültek törlésre, ha egyáltalán törlésre kerültek. Kicsit farizeus magatartás ezt így behozni ide a Ház elé. Bocsánat, hogy ezeket megemlítettem.

Rátérnék akkor arra ténylegesen, hogy mi az, amit ez a kormány tett ezen a területen, és mi az, amit önök elmulasztottak, illetve nem tettek meg, és ahhoz kellett hozzátenni.

Egy dolgot azért még szeretnék tisztázni, hogy mindig a családon belüli erőszakról beszélnek, mint-hogyha a család egy olyan műhely lenne, ahol verik a nőket meg a gyerekeket, és semmi másra nem lenne alkalmas. A magyar jogrendszerben kapcsolati erőszakról van szó, pontosan azért, mert nagyon sokan nem élnek családokban, vagy éppen olyan családokban élnek, amelyek nem teljesek vagy mozaikcsaládok, és ezeket is védi a jog, akkor is, hogyha a jog szerint ezek nem minősülnek családoknak. Tehát sokkal szélesebb körű védelmet biztosítunk, mint az ön általános kijelentései vagy éppen a családot illető degradáló kijelentései tennék.

De hogy azért néhány tényadat is itt legyen, hogy 2010 és 2020 között honnan hova jutottunk el. Gyakorlatilag léteztek olyanok, hogy krízisközpontok, 2010-ben 12 volt, ez a mai napon már 20-as darabszámmal rendelkezik. A titkos menedékházaknak a számát 1-ről 8-ra tudtuk felemelni az elmúlt tíz évben. Ezeknek a támogatása száz százalékkal emelkedett az elmúlt időszakban a korábbiakhoz képest.

(9.40)

Létezik a félutas kiléptető házak rendszere, amelyeknek a számát az elmúlt időszakban 4-ről 21-re növeltük. Azt hiszem, hogy ezek a számok markánsan kifejezik azt a tendenciát, amellyel a kormányzat ehhez a problémához viszonyul.

2016 végén 126 millió forintos keretösszeggel menekítő autó, tárgyi informatikai eszközök kerültek beszerzésre, amelyek szintén segítik ezt a célt. 1 milliárd 850 millió keretösszeggel „Biztos menedék” pályázatot hirdettünk meg, amely szintén az ellátórendszer komplex fejlesztésére irányul; az 5 krízisközpont, 7 menedékház, 15 félutas kiléptető ház és a 7 kríziskezelő ambulancia ennek a keretéből részesül. „Védőháló a családokért” prevenciós pályázat indult, amelyben 17 pályázó szervezet végzi most is ezt a munkát. Tehát nemcsak a bajok orvoslásáról van szó, hanem arról is szó van, hogy megpróbáljuk megelőzni ezeket a jelenségeket.

Működik a hívószám népszerűsítése, amely már öt kampányban ismétlődött, 2020-ban 9367 telefonnal sikerült elérnünk azokat, akik segítségre szorultak. Sorozatosan szigorítottuk a Btk.-t, amit egyébként, megjegyezném, nem is támogattak az elmúlt

időszakban. És hogyha a magyar és a külföldi állapotoknak az összevetéséről akarunk megemlékezni, ha jól emlékszem, a képviselő asszonynak is volt olyan megjegyzése, hogy Brüsszelben önt is zaklatták; remélem, amióta hazaérkezett, ilyen jelenségre nem került sor, és ez is összevethető, a két országnak a viszonya és az a jelenség, hogy amikor önök beszélnek, akkor teljesen álszent módon nyilatkoznak meg ezekben a kérdésekben; a saját tapasztalatai ellen szól, képviselő asszony.

Természetesen minden segítséget megérdemelnek azok, akik ilyen nehéz helyzetben vannak, de ezzel vádolni a kormányzatot, azokat a szakembereket, azokat a szervezeteket, krízisközpontokat, amelyek ezen a területen működnek, az szerintem nem állja meg a helyét, tehát mélységesen elítélendő. És ezenkívül működik a családügyi munkacsoport a minisztérium keretén belül, amely egy 170 oldalas anyagban feldolgozza az egész jelenséget, és ez a munka folyik, és a képviselő asszony nagyon jól tudja az írásbeli kérdéseikre adott válaszokból (*Az elnök csenget.*), hogy ez hol tart. Köszönöm. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Brenner Koloman képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport, az Országgyűlés alelnöke: „Veszélyes terv” címmel. Öné a szó, alelnök úr.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Orbán Viktor-nak van egy veszélyes terve, és ezt már minden csecsemő látja, a miniszterelnök úr ugyanis előkészületet tesz arra, hogy kivezessen minket az Európai Unióból (*Dr. Rétvári Bence: A Jobbik!*), és ezzel azt a stratégiai váltást (*Dr. Rétvári Bence: A Jobbik!*), amelyet Szent István korában hazánk eldöntött (*Németh Szilárd István: Azért ez kemény, nem? - Dr. Rétvári Bence közbeszól.*), miszerint hogy a kereszténységhez és Európához csatlakozik (*Dr. Rétvári Bence közbeszól.*), megpróbálja visszafordítani egy olyan irányba, amely a mi véleményünk szerint minden magyar polgár számára rendkívül negatív (*Németh Szilárd István: Ez nagyon veszélyes!*), és megfosztja őket attól a jóléttől (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Orvost!*) és szabadságtól, amelyet harminc éve (*Dr. Rétvári Bence: Keményebben, Koloman, keményebben!*), a rendszerváltozás óta mindannyian elvártunk a mindenkori magyar politikai elitől. (*Dr. Rétvári Bence: Nem ti kampányoltok azzal, hogy „Tagok legyünk, vagy szabadok?”!*)

De lássuk be (*Dr. Rétvári Bence közbeszól.*), de lássuk be, hogy én megfogadom a miniszterelnök úr tanácsát (*Folyamatos közbeszólások a kormánypártok soraiból. - Az elnök csenget.*), és nem azt hallgatom, amit mond, hanem hogy mit cselekszik, hiszen ha arra hallgatnék, amit mond, akkor ugye, már látjuk, hogy

legutóbb, azt hiszem, Pókemberrel szemben hirdettünk háborút, legközelebb Batman, majd Superman következik (*Dr. Rétvári Bence: Tudtad fokozni! Tudtad fokozni!*), amelyet a fideszes hülyeséggyár, ugye, egyre jobban tol felfelé (*Dr. Rétvári Bence: Keményebben, Koloman!*) a fideszes propagandamédiában (*Dr. Kovács Zoltán: Amerika kapitány kimaradt!*), tehát lássuk be, én inkább azt nézem, hogy mi történik (*Közbeszólás a kormánypártok soraiban: Nézzétek!*) a miniszterelnök úr környezetében. (*Közbeszólás és derült-ség a kormánypártok soraiban.*)

Azt látjuk, hogy gyakorlatilag sorban az utolsó horgocskák is elhagyják Orbán Viktort, akik még egy picit az Európai Unióhoz kötötték őt. Gottfried Péter a Monetáris Tanácsba menekül; Szájer József lemond - ő volt az utolsó olyan ember, akit az Európai Néppártban még, mondjuk úgy, hogy politikusszámba vesznek; Deutsch Tamást nem veszik abba nyilvánvalóan, érthető módon, hiszen mondjuk úgy, hogy az európai kultúrkörtől kicsit távol esik mind az ő stílusa, mind az ő mondanivalója, ezt azért lássuk be! (*Dr. Rétvári Bence: Bezzeg a Cohn-Bendit! A Cohn-Bendit!*) Ráadásul a jog uralma és a jogállamiság nem egyfajta liberális méhely, és semmi köze nincs a migrációhoz, tisztelt fideszes képviselőtársaim, hiszen az illegális migrációval szemben mi a néppárti Jobbik nevében mindig felléptünk. (*Dr. Rétvári Bence: Nem vettük észre!*) A jog uralma annyit jelent (*Dr. Rétvári Bence: Nem vettük észre!*), a jog uralma annyit jelent, és ez egy igazi konzervatív európai érték, amely mellett mi kiállunk, hogy nincs az a fideszes potentát (*Soltész Miklós tapsol. - Az elnök csenget.*), aki oda tud menni, és elveszi a magyar polgárok földjét, vállalkozását, karrierjét, munkahelyét, ahogy az sajnos 2020-ban hazánkban rendszeresen megtörténik. Ennyit jelent a jog uralma, önök ezért tartanak a jogállamisági kritériumoktól; egyébként az összes európai uniós tagállamban azonos mércével végrehajtott vizsgálatról van miért tartani.

Menjünk tovább (*Dr. Rétvári Bence: Valami szépet a Sorosról mondjál!*), hiszen úgy tűnik, hogy ez a folyamat már nemcsak a formális Európai Unióból való kilépést tervezi meg, hanem lassan az európai kultúrkörtől is eltávolodunk. (*Dr. Rétvári Bence: Na!*) Demeter Szilárd, akit én januárban szólítottam fel arra, hogy semmi keresnivalója nincs a magyar közéletben, hiszen egy olyan műsort finanszírozott, amelyben a németek kiirtásán viccelődtek, ez folytatódott, tehát nem egyszeri, mindenfajta majd letörölöm magamat a Facebookról; nem, Demeter Szilárd törölje magát a magyar közéletből, de villámsebessen, hiszen januárban azt mondtuk, hogy e miatt a németek kiirtásán viccelődő műsor miatt semmi keresnivalója a magyar közéletben. Most Európát gázkamrához hasonlítja, majd a Karc rádióban elmondja, hogy a németek egy teljesen tehetségtelen, és csak vagy übernáci, vagy überliberális nép lehet. (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból. - Az elnök csenget.*) Lássuk

be, hogy látom, hogy Demeter Szilárd a maga frusztrált és bárdolatlan módján (*Dr. Kovács Zoltán: Kulcsár Gergely merre van?*) nem túl sokat tanult, mondjuk, általános német szellemóriásokról, mint Schopenhauer vagy Goethe vagy Schiller, ezért ezzel nem is fásztanám önöket. Én inkább elmondom, hogy az aradi 13 vértanú közül nagyon sok német nemzetiségű volt, Márai Sándor otthon németül beszélt a családjával, mert német nemzetiségű volt, gróf Klebelsberg Kuno német nemzetiségű volt. (*Dr. Zsigmond Barna Pál: Haynau is!*) Ezeknek az emlékét köpi le az ön Demeter Szilárdja, tisztelt Orbán Viktor miniszterelnök úr, hiszen nincs két Fidesz, nincs két hang; egy orbánista propagandista azt mondja, amit Orbán Viktor gondol, ezzel beismeri azt, hogy nemcsak az Európai Unióból, hanem lassan az európai kultúrkörből is elbúcsúzunk.

A Jobbik keresztényszociális alapon álló néppártként (*Dr. Rétvári Bence: Ó, jaj! - Moraj és közbeszólások a kormánypártok soraiban.*) mint a demokratikus ellenzék egyetlen jobboldali és egyben polgári és konzervatív pártja (*Dr. Rétvári Bence: Ó, jaj! - Derűltég a kormánypártok soraiban.*) tiltakozik ez ellen a terv ellen. (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból. - Az elnök csenget.*) Mi a jóézésű magyarokkal együtt Európában maradjunk, ne hagyjuk, hogy Orbán nevésszen a végén! Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Schanda Tamás János államtitkár úr, miniszterhelyettes kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy nehéz válaszolni itt az egyesült baloldal legújabb felszólalására. (*Derűltég a Jobbik soraiban. - Dr. Brenner Koloman: Bohóc, ülj le!*) Tisztelt képviselő úr, az a helyzet, hogy sok minden témát felvetett, és azt javasolom, hogy menjünk rajtuk végig, de még ezelőtt mindenképpen engedje meg, hogy megemlítsem, hogy ön egyébként írt egy jelentést az Európai Tanács számára mint független jelentéstevő, amelyben az Akadémia szabadságát, valamint a magyar felsőoktatási intézmények autonómiáját tüntette fel negatív színben, ebben kiállt a Soros-egyetem mellett (*Dr. Brenner Koloman felnevet.*), kiállt a genderszak védelmében is (*Dr. Brenner Koloman és dr. Rétvári Bence közbeszól.*), és mindezt úgy tette meg, hogy egyébként büszkén hirdeti magáról, hogy az egyetemi szférából jött az ország házába, ezt a múltat pedig, ahogy a Jobbik múltját is, egy az egyben a sarokba dobva, nemes egyszerűséggel feljelentette a saját kollégáit az Európai Tanácsnál.

Különösen visszatetsző ez egyébként, és mindaz, amit elmondott, az önök és az ön személyes múltját is nézve, hiszen néhány éve még a Jobbik volt az, amelyik

az Európai Unió zászlaját felgyújtotta. (*Dr. Rétvári Bence: Így van!*) Önök voltak, akik uniós zászlót égettek. (*Dr. Kovács Zoltán: Kidobta az ablakon Gaudi-Nagy!*) Képviselő úr, abban a frakcióban ül. (*Dr. Brenner Koloman közbeszól.*) A Jobbik akkori elnöke képmutatónak nevezte az Európai Bizottság elnökét, és felrótta, hogy az EU nem csinált semmit, amikor 2010 előtt az országot a rablóprivatizáció útján széthordták, vagy amikor a bankjaik devizahitel-csapdába kergették az embereket, vagy - és megint csak idézet önöktől (*Dr. Brenner Koloman: Tőlem biztos nem!*) - „kiderült, hogy az egyik miniszterelnökünk pufajkás, a másik D-209-es, a harmadik pedig komplett idióta”. Önök ezt mondták, néhány évvel ezelőtt ezt mondták.

(9.50)

Képviselő úr, ön most feláll itt az Országgyűlésben, és egy virtigli baloldali beszédet mond el, ráadásul politikai szövetségre lép mindazokkal, akik ellen létrejött az önök politikai szövetsége. Gratulálok! (*Dr. Brenner Koloman: Szövegértés!*)

Tisztelt Képviselő Úr! Ceterum censeo - ön szokta gyakran idézni itt az Országgyűlésben ezt a klasszikust -, ezek után jobb, ha a Jobbik elhagyja egyébként az ön által is említett saját identitásából a nemzeti, a keresztény, a konzervatív, a jobbközép vagy a szociálisan érzékeny jelzőt, hiszen önök ezeket a szavakat használják, de látszódik, az ön felszólalásából is látszódik, hogy önnek ezek a szavak nem jelentenek semmit. Önöknek ezek a szavak nem más, mint valami plecsni, amit kitűzhetnek. Valójában önnek és önöknek egyetlen céljuk van, felkerülni a Soros által finanszírozott Gyurcsány-listára. Tisztelt Képviselő Úr! Ön nem tett mást most, mint felhúzza a Soros-zászlót (*Derűltég a Jobbik soraiból.*), és kitűzte a Gyurcsány-kitűzőt. (*Derűltég a Jobbik soraiból.*) Képviselő úr, ezt tette az elmúlt percekben. (*Dr. Lukács László György: Ezt a hülyeséget tanítja valaki?*)

Tisztelt Képviselő Úr! Az is a helyzet, hogy eddig azt gondoltuk, Magyarország egyik legnagyobb feljelentője Jávor Benedek, az ő szintjénél mélyebbre már nagyon nehéz sülyedni, nincsen nagyon lejjebb az aljasságban, de tisztelt képviselő úr, az ön munkássága, amit előbb említettem, azt bizonyítja, hogy elkezdtek felkapaszkodni ezért a tisztségért, elkezdtek küzdeni, hogy megszerezzék ezt a pozíciót is maguknak, feladva a saját elveiket, sutba hajítva a magyar nemzeti érdeket és értékeket, rátértek az igazi baloldali útra.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha már itt egyéb témákat is említett, azt azért szögezzük le, hogy az európai állam- és kormányfők a nyáron megegyeztek. Volt egy megegyezés, és ehhez a megegyezéshez Magyarország és Lengyelország tartja magát. Ezt a megegyezést nem mi rúgtuk fel, hanem Soros György emberei az Európai Parlamentben kezdeményezték azt, hogy változzon meg ez a korábbi megállapodás, és ehhez a megállapodáshoz mi nem adjuk a nevünket.

Tisztelt Képviselő Úr! Fel kéne ismernie Európának, fel kellene ismernie az Európai Parlamentnek, fel kellene ismerniük Brüsszelben, hogy egy világméretű járvánnyal küzdünk, és nem ideológiai vitákat kéne folytatnunk. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Latorcai János képviselő úr, KDNP-képviselő-csoport, az Országgyűlés alelnöke: „2020 Adventjén” címmel. Alelnök úr, ön é a szó.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Advent van, a várakozás, a remény időszaka. Vasárnap már meggyújtottuk az adventi koszorú első gyertyáját. Készülünk az ünnepre, várjuk annak hétköznapiak nem mondható csodáját, de ilyenkor még végezzük hétköznapiaink feladatait, és ezért a várakozás örömét egyre nehezebb kristálytisztán megélni. Ma, akár ha magunkba nézünk, akár ha a minket körülvevő világot vizsgáljuk, új nehézségekkel kell megküzdenünk, hiszen olyan korban élünk, amelyben a keresztény embereknek nemcsak a hitüket kell megőrizniük, hanem a teremtett világot és annak fundamentumait is.

Szent II. János Pál pápa számtalanszor beszélt Európa keresztény gyökereinek megőrzése fontosságáról. Ezek a gyökerek igenis léteznek, még ha az Európai Unió alkotmányának preambulumból az alapító atyákat is megtagadva száműzték a kereszténységre történő utalást, pedig a kereszténység, a keresztény örökség elutasítása mindig talajvesztéssel járt. Európa vezetése nem tanult a XX. század totalitárius diktatúráinak példájából, és nem értette meg, hogy amint eltűnik Isten ideája a társadalomból, az valami mást, egy másik fogalmat emel transzcendens szintre. Ma ismét ennek vagyunk tanúi, melyben - Henri Boulad egyiptomi jezsuita szerzetes szavaival élve - „a keresztény hit elvesztése nyomán keletkezett erkölcsi relativizmus egy széttöredezett világ tükörképét mutatja”. Az állandó külső és belső támadások következtében mára a nyugati civilizáció elvesztette az önmagába vetett hitét. Odajutottunk, hogy amire büszkéknek kellene lenni, arról szemlesütve hallgatnak, vagy kezeiket tördelve magyarázkodnak. Jó példája ennek karácsony ünnepe, Jézus születésének napja, és az azt megelőző advent is, mely szakrális jellegét fokozatosan elveszítve lassan nemcsak kiüresedik, kiüresítik, és egy csupán akciós bevásárlási időszakká silányítják, hanem néhány magát progresszívnek valló politikus, közéleti szereplő döntése nyomán látható szimbolikáját, köztük a jászolt, a karácsonyfát, na meg természetesen magát Jézust is feladja.

A XXI. század Európájának legnagyobb problémája éppen ez az identitásválságból fakadó gyengeség, mely lehetőséget biztosított arra, hogy a kereszténységnek a közéletből való kiszorítása után egyre

erőszakosabb cselekményekre is sor kerülhessen. Ma olyan a világ, mintha az emberi jogok élharcos országait nem is érdekelné, hogy hite megvallása miatt legalább 250-300 millió keresztény szenved el diszkriminációt, megaláztatást, üldöztetést a világban. Ma már nem kerül újságok címlapjára, ha naponta tucatnyi embertársunkat gyilkolják meg keresztény hitük megvallása miatt, legfeljebb akkor, ha az valahol Nyugat-Európában történik. Sajnos a keresztényüldözésnek az Európai Unió területén is egyre több halálos áldozata van. Ne feledjük, hogy a legutóbbi bécsi terrorcselekménnyel a zsidó-keresztény kultúránk alapjait fenyegető támadások már 60 kilométerre megközelítették országhatárunkat.

Tisztelt Ház! Múlt héten a „vörös szerda” emléknap nemzetközi kezdeményezés keretében az Erzsébet híd, a Szent Gellért-szobor és négy keresztény felekezet templomának vörös kivilágításával emlékeztünk meg a XXI. század mártírjairól, azokról a keresztényekről, akik hitükért életüket is képesek voltak napjainkban feláldozni. Mi sem adhatjuk fel hitünket, keresztény kultúránkat, mert ha gyengék maradunk a harcban, akkor nem a liberálisok és progresszívek által álmodott békés multikulturalizmus, hanem előbb a behódolás, majd a hazánknak egy európai vagy akár egy világméretű tégelyben történő felolvasztása is megtörténhet, mert egyszerre, tisztelt képviselőtársaim, nem lehet nemzethűnek és globalistának lenni, ahogy Európa keresztény identitását sem lehet megőrizni a migráció és az iszlám terjedésének támogatásával. Elődeink hite és elszántsága ma is erőt kell hogy adjon valamennyiünknek ahhoz, hogy képesek legyünk megőrizni Európa és benne hazánk keresztény identitását, kultúráját.

Ma az a legfontosabb, hogy támogassuk azokat, akiket a járvány már elért, és segítsük mindazokat, akik ebben a rendkívüli helyzetben egészségünk megőrzése érdekében fáradhatatlanul dolgoznak. Legalább egy gondolat, egy fohász erejéig gondoljunk rájuk! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr, miniszterhelyettes kíván válaszolni az elhangzottakra. Ön é a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Ház! „Ahogy fent, úgy lent” - írja Hamvas Béla egyik esszéjében. Az idei adventi várakozás pedig ékesen bizonyítja, milyen igaz is ez az egyszerű mondás. Advent első vasárnapja az üdvtörténetet megelevenítő egyházi év kezdete. Ez a tény több mint szimbolikus. Az üdvözülés a várakozással kezdődik, és a tanítás szerint az év legsötétebb hónapjában egyetlen reménységünk a Megváltó születésében van.

Ha visszatekintünk az elmúlt egy évről, joggal mondhatjuk, nehéz időszakon vagyunk túl. Az elmúlt

év reményteli várakozással indult. Joggal gondolhatuk, hogy Magyarország folytatja azt a megkezdett építkezést, amelynek eredményeiből minden magyar részesülhetett az elmúlt években.

(10.00)

A koronavírus-járvány azonban kérlelhetetlenül emlékeztetett minket: vannak olyan tényezők, amelyek felett nem rendelkezünk hatalommal. A történelem urának más tervei voltak, s nekünk meg kellett tanulnunk megfelelni az újfajta kihívásnak. S bár a megpróbáltatások még nem értek véget, az már most is látszik: a magyar emberek és Magyarország jól vizsgáznak a nehezebb időkben is. Az összefogás, az időben meghozott intézkedések, fegyelmezett állampolgári magatartás segített kordában tartani a járványt, és a reménység szerint lassan elkezdhetünk kimászni a gödörből.

Az egyházi év kezdete tehát mindig egybeesik az év legsötétebb hónapjával. Ez az egybeesés 2020-ban különös földi jelentéssel bír: egyszerre van velünk a járvány fenyegető valósága és a körülményeink javítását segítő vakcinára való várakozás. Ahogy fent, úgy lent - ha hiszünk ebben, úgy könnyebb megélni a várakozás igazságát. Ez csak egy apró példája annak, milyen erő lehet a keresztény gondolatban.

Az adventi várakozás emlékeztet minket arra is, hogy milyen értéket jelent a kereszténység Európa számára: életmód, inspiráció és reménység egyben. Sajnálatos, hogy ezek az értékek egyre hevesebb támadásoknak vannak kitéve szerte Európában, pedig a keresztény gyökerek feladása egyet jelent az érték- és talajvesztéssel, a szekuláris relativizmus hitetlenségének politikai és társadalmi gyengeségével.

Európának a XXI. század zavaros viszonyai közepette vissza kell találni önmagához, enélkül ugyanis nem tudja újra meghatározni önmagát és azokat a stratégiai kérdéseket, amelyek a civilizációnk hosszú távú fennmaradásával és jövőjével függenek össze.

Nemzetstratégiai kérdés, hogy a koronavírus-járvány elleni védekezés sikeres legyen nemcsak Magyarországon, de Európában és az Európai Unióban is. Éppen ezért segítette Magyarország egészségügyi felszerelésekkel a bajba került szomszédos országokat, és ezért tartjuk nagyon fontosnak, hogy a Brüsszelben most zajló politikai, ideológiai viták helyett az Unió inkább a bajban lévő déli országok megsegítésén munkálkodjon. Ebben mi mindíg partnerek leszünk.

Magyarország számára azonban az erős nemzetállamok együttműködésén alapuló európai szövetség nemcsak politikai, hanem gazdasági szempontból fontos, de Európa megmaradása, szellemi, kulturális, civilizációs örökségeinek és identitásának védelme olyan érték, amely a mi megítélésünk szerint nem képezheti vita tárgyát.

A tét nagy: brüsszeli birodalmi centralizáció, föderalizmus, ideológiai kioktatás, bevándorlás pártiság, multikulturális társadalmi modell vagy a nemzeti

szuverenitás, tagállami cselekvőképesség leváltása, a nemzeti keresztény önazonosság megtagadása. A liberális demokrácia, amelyet a lehető világok legjobbjának állítottak be, megmerevedett, egzisztenciális válságba került.

Mit látunk idehaza? Ennek jelei itt is látszódnak, baloldali tüntetéseken árva gyerekeknek szánt szánkókból ellopnak, és azokat felgyújtják a tüntetők, baloldali újságíró-szövetség az év alkotásának választja a Megváltót gyalázó karikatúrát.

A nyugati civilizációt sikeressé tevő és kipróbált értékek azonban olyan társadalomformáló eszmék, amelyek ezekben a kikökönt időkben is biztos pontot, kapaszkodót és támaszt jelentenek. Advent idején idézzük fel ezeket az értékeket, és merítsünk erőt belőle a jelen és a jövő kihívásaival való szembenézéskor. Ne feledjük: egyetlen magyar sincs egyedül. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Zsigmond Barna Pál képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2020-as év a határon túli magyarság számára nem csupán a trianoni diktátum centenáriuma-ról és a mindannyiunkat sújtó koronavírus-járványról szólt, hanem egy sor sorsdöntő jelentőségű választáson is túl vagyunk már. Ezekben a megmérettetéseken a nemzeti közösségeink többnyire sikeresen szerepeltek, pozícióikat megerősítették az utódállamok politikai rendszerein belül.

A nemzeti kormányok elmúlt tíz évben folytatott nemzetépítő tevékenységének köszönhetően a magyarság erőre kapott, és sikerült megerősíteni a határon túl élő közösségeinket is. Ma ismét bizalommal tekinthetünk egymásra, és újból megtanultunk közösen gondolkodni és álmodni.

Az elért választási eredmények mind rendkívül fontosak, és ahhoz, hogy az őshonos magyar kisebbségek ne legyenek kiszolgáltatva a többség kénye-kedvének, elengedhetetlen az erős képviselet megléte a helyi és országos döntési szinteken. Sikeres választásokon vagyunk túl Szerbiában, Horvátországban, önkormányzati választásokon Romániában és Ukrajnában, és a hét végén, december 6-án sorsdöntő parlamenti választások elé nézünk Romániában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem volt könnyű, de 2010-ben sikerül túllépni a 2004. december 5-ei nemzetárváláson. Néhány nappal a gyalázatos esemény évfordulója előtt a mai gyásznapon fontos feléleveníteni, hogy a baloldal 2004-ben kirekesztette a nemzetből a határon túl élő magyarságot, egymás ellen fordította a magyart a magyarral. Ma is ott ül a baloldal soraiban az a képviselő, aki nemrég még patkánynak nevezett hárommillió nemzeti érzelmű

szavazót, és akkor, 2004-ben családjával együtt éppen plakátokon hergelt a határon túli magyarok ellen. És beszédes az a tény is, hogy 16 évvel ezelőtt az a Gyurcsány Ferenc volt a nemzetárulás karmestere, aki miniszterelnöksége alatt tönkretette az országot, és ma is a baloldal vezetője.

Az nem újdonság, hogy Gyurcsány Ferenc mindig a magyarok ellen volt, de a legutóbbi időkben sajnos ahhoz is hozzászokhattunk, hogy a legjobb tanítványa, baloldali szövetségese, Fekete-Győr András és a Momentum egyenesen román párt mellett kampányol a magyarral szemben. A DK ifjúsági tagozataként működő Momentum nemcsak Brüsszelben van következetesen a magyarok ellen (*Közbeszólások a DK soraiból.*), hanem Romániában is. Miközben a baloldal és az Európai Unió intézményrendszere kiáll az illegális migránsok jogai mellett, hallgat az őshonos nemzeti közösségek jogairól.

Tisztelt Képviselőtársaim! A december 6-án sora kerülő romániai parlamenti választások tétje az, hogy mennyire erős felhatalmazással lesz jelen a román törvényhozásban az RMDSZ mint az erdélyi magyarság legitim politikai képviselője. Egy ideig talán reménykedtünk abban, hogy a trianoni igazságtalanság százéves évfordulója alkalmából Románia nem készül újabb provokációval, hanem nagyvonalúságot tanúsít. Újból bebizonyosodott, hogy ez csupán hiú remény volt. Iohannis elnök tavaszi, minden magyart sértő és támadó kirohanásai megágyaztak a nyílt provokációnak, a román Trianon-törvény elfogadásának. Ennek értelmében június 4-ét román nemzeti ünnepnapra nyilvánították, ezzel pedig megsértették a magyarokat. Elszomorító az, hogy a román állam a járvány alatt is a magyarok elleni támadásban gondolkodik a közös védekezés helyett.

Sajnálatos az is, hogy ma Ukrajnában is példátlan támadás éri a magyarokat, a magyar szervezeteket, intézményeket, a magyar elöljárókat, így Brenzovics Lászlót, a KMKSZ vezetőjét is. Ezúton is üzenjük: kiállunk a magyarok mellett, és felhívjuk Ukrajnát, hogy álljon le a háborús helyzetekre emlékeztető, példátlanul durva támadással a magyarok ellen. (*Dr. Rétvári Bence: Így van!*) Elfogadhatatlan, hogy fegyveres kommandósok koholt vádak alapján megszállják és megfélemlítik a magyarokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Erdélyre visszatérve, a siker érdekében az erdélyi magyarságnak a megosztottságon is sikerült túllépnie: közös RMDSZ-listán indulnak a magyar pártok képviselői. Szeptemberben volt már egy főpróba. Az önkormányzati választásokon az RMDSZ jelöltjei jól szerepeltek, húsz esztendő után Marosvásárhelynek újból magyar polgármestere van Soós Zoltán személyében. Marosvásárhelynek és Szatmárnémetinek is az a legfontosabb tanulsága, hogy a magyarok csak akkor győzhetnek, ha összefognak, és most decemberben megint összefogtak.

Az elmúlt száz év bizonyította, hogy a határon túlra szakadt magyar közösségek semmilyen önként

felajánlott jóra nem számíthatnak a többség részéről, csak az jut nekik, amiért kiállnak és megharcolnak.

A kitűzött cél most egyértelmű: legyenek a magyarok megkerülhetetlenek a román politikában. Nem csupán bejutni kell a parlamentbe; több képviselőt és szenátort kell küldeni Bukarestbe, hogy több pénz jusson a magyar településeknek, hogy észszerű és sürgős fejlesztések legyenek az egészségügyben és a közúti infrastruktúrában, hogy bátran használhassuk a magyar nyelvet, és ne packázzon senki a nemzeti szimbólumainkkal.

Végezetül engedjék meg, hogy innen, a magyar nemzet házából a Fidesz és a magam nevében is arra kérjem minden romániai választójoggal rendelkező nemzettársamat, hogy a járvány ellenére vegyen részt a szavazáson, mert a tét rendkívüli. A szavazáson való részvétel pedig kevésbé veszélyes, mint elmenni a boltba kenyeret vásárolni, és szerintünk 10-15 perc mindenképpen megér jó négy évet. Minden magyar felelős minden magyarért! December 6-án is hajrá, magyarok! Köszönöm. (*Taps a kormánypárti sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérem most érkezett képviselőtársaimat is, szíveskedjenek a helyüket elfoglalni, nagyon magas az alapzaj a teremben.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Völner Pál államtitkár úr, miniszterhelyettes kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

(10.10)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Minden választás a demokrácia ünnepe, és nagyon érdekes jelenség, hogy nekünk a szomszédos országokban zajló választásokhoz is mindig van egy speciális viszonyunk az ottani magyarság révén. (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*) Ugyanakkor itt a parlamenten belül is mindig kimutatja azokat a törésvonalakat, amelyek az elkötelezett nemzeti-polgári pártok és azok között húzódnak, akik a globalizmus és az internacionalizmus pártján állnak.

Hogy csak néhány példát hozzak a múltból, emlékszünk, amikor 2002 után Medgyessy Péter, volt D-209-es ügynök, exminiszterelnök a Kempinski Hotelben december 1-jén, tehát éppen a mai nap évfordulóján, ami egyben a gyulafehérvári nap is, amelyik Románia megalakulásáról szól, egy román nemzeti ünnepen koccintott a román miniszterelnökkel Erdély elvesztésének évfordulója alkalmából. Ez önmagában lehet egy egyéni hiba, de ha arra gondolunk, hogy a 2004-es népszavazáson, amikor a külföldi magyarok magyar állampolgárságáról szavazhattunk, a baloldal valóban egységesen fellépett ez ellen a lehetőség ellen, Gyurcsány Ferenc kőkeményen beleállt ebbe a kampányba, és Bangóné Borbély Ildikó volt az a képviselő

asszony, aki plakátarcként képviselte ezt az ellenkampányt, amikor megszolgált már azt a helyét, amit mind a mai napig biztosítanak a számára. Ez egy szégyenletes emlék, ez egy szégyenletes alkalom, amelytől azóta sem tudtak elszakadni, hiszen a DK minden alkalmat megragad azóta is, mióta megszavaztuk a lehetőséget (*Arató Gergely közbeszól. - Dr. Vadai Ágnes: Demeter Szilárd! - Az elnök cseppet.*) a kettős állampolgárságra, hogy a külföldi magyarok szavazhasznának a magyarok képviselétéről, és ez ellen mindig felkelnek, ez ellen felszólalnak, és gyűlöletet szítanak a külföldi magyarokkal szemben.

Azt hiszem, hogy ez a legfontosabb törésvonal, ami ma a magyar parlamentben itt van, és minden bajunk és vitánk forrása; és a nemzeti konszenzust nehezíti, hogy nem hajlandók más államok állampolgáraihoz hasonlóan a külföldi állampolgárokat ugyanúgy a nemzet részének tekinteni, mint akik Magyarországon belül élnek. (*Dr. Vadai Ágnes közbeszól.*)

A másik példa az újhullám, a Momentum esete, hogy nem számíthatunk jóra az újaktól sem, akik a friss erőt képviselik, akik fellépnek a régi baloldal ellen a saját szlogenjük szerint. Sőt, Fekete-Győr András még azt is hazudta, hogy ő jobboldali egyébként, amit azóta sem bizonyított ugyan be, aki konkrétan a romániai választások kapcsán korábban liberális párt mellett lépett fel az RMDSZ-szel, a magyar jelöltekkel szemben; ugyanezt megtette az államfőválasztás kapcsán is, és nem egy elszigetelt jelenségről van szó.

De legalább ennyire szégyenletes egy régi elszólás a jobbkios volt szolnoki elnök részéről, amikor Szotyori-Lázár Zoltán azt nyilatkozta az erdélyi magyarságról, hogy elbutulásra hajlamos masszának tekintik őket, akik az észak-amerikai indiánokhoz hasonlóan üveggyöngyökért adják a szavazataikat. Azért az is érdekes, hogy milyen jobboldali párt... Talán már akkor megkezdődött ez a baloldali közeledés, amikor itt végre a Demokratikus Koalíció neve elnyeri az értelmét, és tényleg ott lesz egy koalíció. Gyurcsány Ferenc látta a jövőt, és gyakorlatilag ez az a massa, ez az a talapzat, ami önöket összeköti, mindegy, hogy a külföldi magyarok gyengítéséről van szó, mindegy, hogy Brüsszelben a teljes magyarság gyengítéséről van szó, önök mindig oda sorakoznak be, minden vitánk erről szól vagy bújtatottan, vagy nyíltan.

De a lényegre visszatérve valóban az a legfontosabb, hogy akár Erdélyben, Kárpátalján, Vajdaságban vagy Szlovákiában, amikor választások vannak, az ottani magyarok álljanak ki a saját érdekükért, válasznak saját képviselőket, akik a saját érdekeiket érvényesíteni tudják akár a parlamenten belül, akár a helyhatósági választásokon, mert csak egy erős képviselő az, ami egyenjogú állampolgárságot tud biztosítani ezekben az országokban. Természetesen nekünk kötelességünk, hogy buzdítsuk őket, segítsük és támogassuk őket a megmaradásukban, de ezekben a napokban elsősorban őket kell kérnünk, hogy álljanak ki

ők is magukért. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Munkánkat határozathozatalokkal folytatjuk 10 óra 15 perctől, még van néhány másodperc addig. Tisztelt Országgyűlés! Kérem képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek a helyüket elfoglalni. (*Meg-történik. - Folyamatos zaj.*)

Tisztelt Országgyűlés! 10 óra 15 perc van, most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Mielőtt megkezdjük a szavazási eljárást, a szavazógépek működőképességének ellenőrzése érdekében jelenlét-ellenőrzést tartunk. Kérem, nyomják meg a szavazógépük valamelyik gombját. (*Jelenlét-megállapítás. - Jelen van: 171; távol van: 28.*) Köszönöm. Megállapítom, hogy az Országgyűlés határozatképes.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Lengyel Köztársaság Kormánya között a kölcsönös vízumképviseletről szóló Megállapodás módosításáról szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/13638. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/13638/1. számon kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13638. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 171 egyhangú igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Kirgiz Köztársaság Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/13639. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13639. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 168 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Külügyi bizottság kijelölt bizottságként részletes vitát kíván folytatni az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészt a Tunéziai Köztársaság közötti társulást létrehozó Euromediterrán Megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételére céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló T/13640. számú törvényjavaslat tekintetében, ezért az előterjesztés zárószavazására ezen az ülésen nem kerül sor.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Szaúd-Arábiai Királyság Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás kihirdetéséről** szóló T/13641. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13641. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 162 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2019. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról** szóló H/11093. számú határozati javaslat zárószavazása.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/11093. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 119 igen szavazattal, 15 nem ellenében, 36 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.20)

Soron következik az **egyes törvényeknek az egyenlő bánásmód követelménye hatékonyabb érvényesítését biztosító módosításáról** szóló T/13631. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13631/9. számon, összegző jelentését pedig T/13631/10. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13631/9. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 117 igen, 49 nem szavazattal, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13631/11. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 117 igen, 54 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a 2022. és 2023. év Petőfi Sándor-emlékévké nyilvánításáról** szóló H/13655. számú határozati javaslat zárószavazása. Frakciókéreésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról is döntenünk kell.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 3. számú törvénymódosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 3. számú

módosító javaslat Steinmetz Ádám képviselő indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen, 112 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/13655. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 172 igen szavazattal, egyhangúlag, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2019. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról** szóló T/10660. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10660. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 113 igen, 58 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2021. évi egységes költségvetéséről** szóló T/13331. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13331. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 114 igen, 57 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi állományának jogállásáról** szóló T/13471. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13471/8. számon, összegző jelentését pedig T/13471/9. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 3. számú módosító javaslat Potocskáné Kőrösi Anita képviselő indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen, 110 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13471/8. számú

összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 114 igen, 2 nem szavazattal, 54 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13471/11. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 113 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 53 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló T/13474. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13474/4. számon, összegző jelentését pedig T/13474/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13474/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 115 igen szavazattal, 13 nem ellenében, 44 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13474/6. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 114 igen szavazattal, 14 ellenében, 45 tartózkodás mellett elfogadta. *(A táblán megjelenő eredmény: 114 igen, 11 nem, 45 tartózkodás.)*

Soron következik **a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény módosításáról** szóló T/13475. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13475/4. számon, összegző jelentését pedig T/13475/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13475/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 114 igen szavazattal, 58 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13475/6. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 113 igen szavazattal, 54 nem szavazat ellenében, tartózkodás

nélkül elfogadta. *(A táblán megjelenő eredmény: 113 igen, 59 nem, 0 tartózkodás.)*

(10.30)

Soron következik az **egyes törvényeknek az otthonteremtési akcióterv bevezetése érdekében szükséges módosításáról** szóló T/13477. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13477/6. számon, összegző jelentését pedig T/13477/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 2. számú módosító javaslat Csárdi Antal képviselő indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13477/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 170 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13477/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 171 egyhangú igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvénynek a csecsemőgondozási díj emelésével összefüggő módosításáról** szóló T/13665. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13665. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 171 egyhangú igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról** szóló T/13653. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről

határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13653. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 119 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Veszélyes Áruk Nemzetközi Közúti Szállításáról szóló Európai Megállapodás kihirdetéséről szóló 1979. évi 19. törvényerejű rendelet hatályon kívül helyezéséről** szóló T/13645. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13645. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 171 egyhangú igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **fogyasztóvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló T/13479. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13479/5. számon, összegző jelentését pedig T/13479/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13479/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 171 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13479/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 171 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **állami projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi XXXIII. törvény módosításáról** szóló T/13480. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13480/5. számon, összegző jelentését pedig T/13480/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13480/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 135 igen szavazattal, 26 nem ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13480/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 116 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 26 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **foglalkoztatást elősegítő szolgáltatásokról és támogatásokról, valamint a foglalkoztatás felügyeletéről** szóló T/13481. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13481/5. számon, összegző jelentését pedig T/13481/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13481/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 138 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 34 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13481/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 118 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 54 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról** szóló T/13482. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13482/5. számon, összegző jelentését pedig T/13482/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13482/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 143 igen szavazattal, 24 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.40)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13482/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 144 igen szavazattal, 26 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végeére értünk. Megköszönöm együttműködésüket. Most képerces technikai szünetet rendelék el. *(Számos képviselő távozik az ülésteremből. - Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most általános vitákkal folytatjuk munkánkat. Megkérem önöket, hogy a pandémiás helyzet szabályainak fokozott betartására figyelemmel, az ülésteremben lehetőség szerint csak a soron következő felszólaló és az azt követő két felszólalásra váró tartózkodjon.

Tisztelt Országgyűlés! Miután elfoglalták helyüket, megkezdjük munkánkat. Soron következik a **Magyarország Kormánya és Svédország Kormánya között a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Svéd Királyság Kormánya között a beruházások elősegítéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás megszüntetéséről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13933. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vargha Tamás úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk lévő törvényjavaslat célja Magyarország európai uniós tagságából fakadó kötelezettségének teljesítése, egészen pontosan az Európai Unió Bíróságán született, a tagállamokra nézve kötelező ítélet végrehajtása. Ezen ítélet 2018. március 6. napján született, az Európai Unió Bírósága hirdette ki a Szlovák Köztársaság és az Achmea BV közötti peres ügyben. A bíróság megállapítása szerint az Európai Unió működéséről szóló szerződéssel ellentétes a tagállamok között létrejött nemzetközi beruházásvédelmi megállapodásokban szereplő választottbírói klauzula. Ennek a klauzulának értelmében, ha az Európai Unió egyik tagállamának beruházója egy másik tagállamban létesít beruházást, és ezzel a beruházással kapcsolatban vita merül fel, választottbírói eljárás indítható. A bíróság ítélete szerint a beruházó és az állam közötti választottbírói kikötések ellentétesek az uniós joggal, azok ugyanis aláássák az uniós szerződések által biztosított jogorvoslati rendszert.

Az ítélet végrehajtása és az ehhez kapcsolódó uniós szintű, összehangolt cselekvés megteremtése érdekében a tagállamok vállalták, hogy megszüntetik valamennyi kétoldalú beruházásvédelmi megállapodásukat. A tagállamok között fennálló kétoldalú beruházásvédelmi megállapodások rendezett keretek között történő megszüntetése érdekében az EU tagállamai között egy sokoldalú nemzetközi tárgyalás kezdődött, hogy megállapodásra jussanak, és ebben a tárgyalási folyamatban Magyarország is aktívan részt vett, eleget téve az uniós jogból fakadó kötelezettségének. Ezen tárgyalások eredményeképpen létrejött a magyar érdekeknek is megfelelő megállapodás az Európai Unió tagállamai közötti kétoldalú beruházási megállapodások megszüntetéséről. Ezt 2020. május 5-

én alá is írták Brüsszelben. 23 tagállam írta alá, köztük hazánk is, és ezt egy törvényben ki is hirdettük.

Fontos megjegyezni, hogy Svédország, Finnország, Ausztria, Írország és az Egyesült Királyság különböző szakpolitikai célokra hivatkozva nem írta alá ezt a megállapodást. Svédország a bilaterális felmondás érdekében egy szóbeli jegyzék útján javaslatot tett a Stockholmban, 1987. április 27-én aláírt megállapodás felmondására, amely még a Magyar Népköztársaság és a Svéd Királyság Kormánya között kötött annak idején. A szerződések jogáról szóló bécsi egyezmény rendelkezései szerint a felek közös megegyezése alapján lehetőség nyílik a beruházásvédelmi megállapodás ilyen módon történő megszüntetésére. Ennek megfelelően Svédország szóbeli jegyzéke, illetve Magyarország válaszjegyzéke együttesen alkotja a két állam közötti beruházásvédelmi megállapodás megszüntetéséről szóló megállapodást.

A magyar szabályozás alapján a szóban forgó nemzetközi jogi kötelezettség megszüntetésének a magyar fél általi elfogadásához szükség van az Országgyűlés felhatalmazására. A felmondást törvényben kell elrendelni, és a közös megegyezéssel történő megszüntetést tartalmazó jegyzékváltást is ugyanezen törvényben kell kihirdetni. A jelen törvényjavaslat tárgyát képező megállapodás a Magyarország és Svédország közötti beruházásvédelmi megállapodás megszüntetését eredményezi, és egyik legfőbb rendeltetése, hogy rögzíti a megszűnő megállapodás hatályvesztésre vonatkozó rendelkezéseinek további joghatás nélküli megszüntetését. Ezáltal megfelelően biztosított, hogy a kétoldalú beruházásvédelmi megállapodás a felmondást követően ne legyen alkalmas további joghatás kiváltására.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország a megállapodás megkötésével az uniós jogból fakadó kötelezettségeinek tesz eleget, ezért kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Svédország külügyminisztériuma 2020. február 20-án küldött szóbeli jegyzéke indítványozta az országaink között 1987-ben kötött, a beruházások elősegítéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás megszüntetését. Északi partnerünk a szóban forgó szerződést még a Magyar Népköztársaság Kormányával írta alá, ennélfogva és az azóta eltelt 33 év távlatából is időszerű felülvizsgálni ezen elavult megállapodást.

A nemzetközi jogi lépés legfontosabb indoka azonban, hogy az Európai Unió Bírósága döntése értelmében az EU-n belüli kétoldalú beruházási megállapodásokban megállapított, a beruházó állam választottbírói kikötései aláássák az uniós szerződések által biztosított jogorvoslati rendszert, s ezáltal veszélyeztetik az uniós jog autonómiáját, hatékonyságát, elsőbbségét és közvetlen hatályát, illetve a tagállamok közötti kölcsönös bizalom elvét.

(10.50)

Az uniós jognak való megfelelés érdekében a tagállamok vállalták, hogy megszüntetik az összes kétoldalú beruházásvédelmi egyezményüket, többoldali, vagy amennyiben hatékonyabb, akkor bilaterális módon.

Az előttünk fekvő beruházásvédelmi megállapodás megszűnése tehát biztosítja az Európai Unió jogalkotásával fennálló összhangot. Fontos része még a szóban forgó nemzetközi szerződésnek, hogy a (2) bekezdés rendelkezik arról, hogy a felek megállapodnak abban, hogy az (1) bekezdésben említett megállapodás 14.3 cikke, amely kiterjeszti a védelmet a felmondás időpontját megelőzően végrehajtott beruházásokra, hatályát veszti, és joghatás nélkül megszűnik a megállapodás hatálybalépését követően. Ezáltal megfelelően biztosított, hogy a kétoldalú beruházásvédelmi megállapodás a jelenlegi törvényjavaslat alapján történő megszűnését követően ne legyen alkalmas további joghatás kiváltására.

A Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megítéző figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának, aki azt gondolom, hogy pillanatokon belül elfoglalja a helyét. Képviselő úr! *(Z. Kárpát Dániel belép a terembe, és elfoglalja a helyét.)*

Szokatlan dolog ez, hogy várunk képviselőre, de meg kívántam adni a lehetőséget, hogy sorrendben, időben fel tudjon szólalni. Képviselő úr, parancsoljon, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a türelmét, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! El kell mondanom, hogy nagyon sok olyan napirend került már elénk, ami befektetésvédelemről, pénzügyi érdekek védelméről szól, és szeretném elmondani ezzel kapcsolatban, hogy alapelvek és megközelítések tekintetében alapvetően nincs közöttünk vita. És nagyon sok olyan javaslat fekszik előttünk, amely különböző országokkal befektetésvédelmi megközelítésből egyezményeket ír alá, ezeket ratifikálta, ezeket a megegyezéseket

idézőjelben lepapírozza, és ezzel megint csak nincs semmi problémánk.

Ami jellemzően van, az a magyar pénzügyi piacot szokta érinteni, és a magyar befektetők nemzeti érdekeit, amelyeket nemcsak az utóbbi egy évtizedben, de három évtizedes távlatban is kevésbé védett adott esetben Magyarország mindenkori kormánya, tehát nem csak ennek szeretném címezni.

Az előttünk fekvő dokumentumnak a kiváltója egy EU-B döntés, amely szerint az EU működéséről szóló szerződéssel ellentétes a tagállamok között létrejött nemzetközi beruházásvédelmi megállapodásokban szereplő választottbírói kikötés. Az ebből következő vitát persze le kell folytatni, le lehet.

Én magam, amikor a választott bíróság kifejezést vagy terminológiát meghallom, már elkezdek fázni egy kicsit, hiszen pontosan az a folyamat jut eszembe, amivel szemben távolságtartó vagyok. Ez a különböző szabadkereskedelmi egyezmények folyamatábrája, ami megpróbálja behozni a választottbíráskodást adott esetben még multi cégekkel kapcsolatos eljárások közé is, de azt mondom, hogy az előttünk fekvő vitát azért ebbe az irányba elvinni talán meghaladná az általános vita kereteit, tehát most azért egy mélyfúrás ezen a területen nem szeretnék tenni.

És azt kell hogy mondjuk, hogy összességében a megállapodás a beruházásvédelem jogszabályi kereteinek uniós szintű megerősítését szolgálja. Kicsit pikáns egy ilyen javaslatot tárgyalni annak fényében, hogy az uniós vétő kapcsán most látjuk, hogy azért néminemű fodrozódás látszik a vízfelszínen. De ez megint csak egy másik napirend.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Éppen ezért én arra szeretném lezárítani a fel-szólalásom lényegét és üzenetét, hogy az előttünk fekvő csomag tartalmával kapcsolatban persze tudnék nagyon sokat vitatkozni, de ha valódi és jó szándék van mögötte, akkor vitaképes, ami előttünk van.

Még egyszer mondom: az általános vita lehetőséget teremt arra, hogy ennek a keretrendszerét megtárgyaljuk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szere-ttel köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk mun-kánkat.

A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Juhász Hajnalka képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim előttem már ismertették, hogy az Európai Unió Bírósága 2018-ban hozta meg a dön-

tését a Szlovák Köztársaság kontra Achmea BV ügyben. Az Európai Unió Bírósága az Európai Unió működéséről szóló szerződés 344. és 267. cikkelyére hivatkozott, amelyet úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes a tagállamok között létrejött nemzetközi beruházásvédelmi megállapodásokban szereplő választottbírói klauzula, amelynek értelmében a tagállamok egyikének beruházója a másik tagállamban létesített beruházásokra vonatkozó vita esetén ezen utóbbi tagállammal szemben választott bíróság előtt indíthat eljárást.

Az Unió jognak való megfelelés érdekében a tagállamok vállalták, hogy megszüntetik az összes kétoldalú beruházásvédelmi egyezményüket. A megállapodás egyik legfontosabb rendelkezése, hogy rendelkezik a megszűnő megállapodás hatályvesztésére vonatkozó rendelkezésének további joghatás nélküli megszűnéséről. Ezáltal megfelelően biztosított, hogy a kétoldalú beruházásvédelmi megállapodás a felmondást követően ne legyen alkalmas további joghatás kiváltására.

A megállapodás Magyarország Kormánya választójegyzékének kézhezvételét követő 30 naptári nappal lép hatályba. A KDNP támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Szocialista Párt frakciója támogatja az előterjesztést. Köszönöm. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Egy picivel leszek csak rövidebb, mint Mesterházy Attila képviselő úr.

Visszautalnék Z. Kárpát Dániel felszólalására. Szerintem ebben az ügyben nem mélyfúrás - ahogy elmondta képviselő úr a szóhasználatával -, hogy itt a választott bíróságok helyzetére visszautaljunk, de azt gondolom, hogy ez az alapja ennek a döntésnek. Ez itt egy hosszú bírói eljárás, aminek a lényege, hogy kimondta, hogy ez a bizonyos választott bíróság nem minősülhet tagállami bíróságnak; ugye, egy másik esetről van szó, ami alapján ez az előterjesztés idekerülhet elének.

Mi üdvözljük egyébként ezt a háttérdöntést. Gyakorlatilag mi milyen fórumon csak tudtunk, tiltakoztunk az ilyen választottbírói döntések ellen. Például akkor, amikor egyébként a paksi hitelszerző-

dés kapcsán ugyanúgy egy választott bíróságot neveztek meg a felek, mi úgy gondoltuk akkor is, hogy ez a nemzeti érdekek ellen való. Ezzel együtt - hasonlóan, ahogy említette Z. Kárpát Dániel képviselő úr - a szabadkereskedelmi egyezményeknek ez az egyik legfájdóbb pontja, amikor gyakorlatilag néhány ügyvédet megbíznak, akik mondjuk, nemzetállamokat multinacionális cégekkel szemben kiszolgáltatnak, és súlyos összegek megfizetésére köteleznek akkor, amikor mondjuk, egy helyi szintű döntéshozatalban az ott élő emberek érdekeit próbálják védeni. Tehát ez mindenképpen egy olyan folyamat, illetve a szabadkereskedelmi egyezmények hálózata is olyan folyamat, ami alapvetően sérti a nemzeti szuverenitást. Ennyit mindenképpen szerettem volna elmondani; azért a javaslatot támogatjuk.

Ugyanakkor engedjenek meg egy icipici eltérést a tárgytól. Svédországról van szó. Ma egy szimbolikus nap van. Zsigmond Barna Pál képviselő úr beszélt erről, a gyulafehérvári nyilatkozatról beszélt, és azokról a gyalázatos intézkedésekről, amiket akár ebben az évben, akár az elmúlt időszakban is tapasztalhattunk. Ugyanakkor tudjuk, hogy fut a nemzeti régiók támogatásáért indított európai polgári kezdeményezés, és nagyon egyszerű látni azt, hogy Svédországban már 80 százalékot elért azok száma, akik ezt támogatták. Majdnem tizenkétezer ember támogatta.

Én itt is szeretném megköszönni, hogy az Országgyűlés jegyzőkönyvében legyen benne, mindenkinek, aki Svédországban támogatta a nemzeti régiókért a Székely Nemzeti Tanács által indított európai polgári kezdeményezést, és bízunk abban, hogy jó eséllyel - ugye, február 2-áig lehet gyűjteni az aláírásokat - néhány héten belül Svédország is a zöld országok között lesz ilyen szempontból, és ez mindenképpen nagy öröm a magyar nemzetnek; erre mindig hívjuk fel a figyelmet. És akkor már egy ország - jó eséllyel Szlovénia - lesz az, ami szükséges ahhoz, hogy hét országban tudjuk teljesíteni ezt a jogi értelemben fontos kritériumot, és akkor ilyen módon ez az európai polgári kezdeményezés jogi értelemben is sikeres lesz. De önmagában úgy, hogy már a magyar nemzeti érdekek szempontjából már politikai alapon így is egy nagyon-nagyon szép sikernek tekinthető. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most van lehetőség arra, hogy szót adjak Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak. Parancsoljon képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/13933. törvényjavaslatot tárgyalja a parlament, amelynek célja az, hogy Svédországgal a '70-es évek óta fennálló beruházásvédelmi egyezményt hatályon kívül helyezze; tekintettel arra, hogy

2018-ban az Európai Unió Bírósága egy konkrét döntésben azt állapította meg, hogy addig, amíg két ország között egyezmény szabályozza a beruházásvédelmi szabályok körében a választott bíróság intézményét, addig sajnos az európai uniós joganyag alapján nem kell az európai uniós általános joganyagot használni, tekintettel arra, hogy a kétoldalú megállapodások felülírják az általános egyezményeket.

(11.00)

Én egyébként annyiban sajnálom, hogy egy európai uniós bíróság egyedi ügyben hozott döntése kellett ahhoz, hogy egyáltalán az ilyen típusú beruházásvédelmi, illetőleg nem is a beruházásvédelemről van elsősorban szó, hanem a választottbírósági kikötések rendelkezéseit felülvizsgálják, tekintve, hogy azért az Európai Unió megléte, majd bővítése irdatlan mennyiségű jogharmonizációs munkát eredményezett mindegyik országban, és gondolhatnánk, hogy az az elképesztően nagy személyi állomány, amely körülveszi ezeket a komoly változásokat, az azért kiszűri azt, hogy az ilyenfajta egyezmények mennyiben rontják az európai uniós szerződésekben megfogalmazott alapvető intézkedéseket és jogintézmények használatát. Tehát e vonatkozásban azért mindenkitől, hangsúlyozom, nem jelen parlamentünkben és nem a kormányunkban, hanem az uniós országok minden egyes kormányától elvárnám, hogy ne egy egyedi döntés hívja fel az ilyenfajta problémákra a figyelmet.

Természetesen megszavazzuk ezt a javaslatot, már csak azért is, mert engedjék meg, hogy egypár szót szóljak a választott bíróság kérdéséről. Azt hinnénk, amikor a „választott bíróság” szót kimondjuk, hogy azért az egy elég erőteljes szabad választás a vonatkozásban, hogy két fél közötti jogvita vajon melyik fórumon kerül elbírálásra. De azt látjuk, egyébként európai uniós berkeken belül is, tehát európai uniós országokban található szervezetek vonatkozásában is, hogy monopolhelyzetben lévő cégek, szervezetek igen erőteljesen, egyoldalúan, diktátumként vezetik be vagy vezették be szerződéseikbe, szerződéses ajánlataikba a kikötött választott bíróság intézményét.

Ezzel az a probléma, hogy például az egyedi személy, de akár egy átlagos cég számára is rendkívül nehéz a jogérvényesítés Magyarország joghatóságán kívüli más országban. Ilyen módon, amikor választottbírósági kérdéstről beszélünk, akkor egy felelősségteljes szakember mindig rendkívül óvatos, és nagyon is igyekszik azt sugallni a mindenkori jövőbeni szerződést kötő feleknek, hogy ebből ne engedjenek, és ne legyenek diktátumok a választottbírósági kikötések. E vonatkozásban kapcsolodom Z. Kárpát Dániel képviselőtársamhoz, aki meg is említette, hogy a szabadkereskedelmi megállapodásoknak is a legneuralgikusabb pontja, és leginkább harcolunk ellene, hogy ezek a rendelkezések bármikor is, például hazánk vonatkozásában hatályba lépjenek, olyan egyoldalú és magyar

polgárok, szervezetek, de akár uniós polgárok és szervezetek számára is szinte elérhetetlen jogérvényesítési fórumokat kötnek ki, amit senki nem vállalhat.

Tekintve viszont, hogy mégiscsak két ország között hosszú időn át fennállt beruházásvédelmi egyezmény hatályon kívül helyezéséről szól, engedjék már meg - néha szoktunk történelemórát tartani -, hogy egy picit megemlékezzek Magyarországról és Svédországról diplomáciai kapcsolatáról. Különösen azért, mert rendkívül érdekes ez a bár igencsak gyér közös történelem, de mégiscsak van.

A magyar és a svéd államalapítás tulajdonképpen ugyanarra az időszakra esik, I. Szent István királyunk időszakára, és az az érdekes, hogy míg a magyar államalapítást követően nagyon gyorsan elkezdődött a saját pénz verése, Svédországban viszont kevésbé, nagyon hamar megjelentek svéd gazdaságban a magyar ezüst- és aranypénzek mint kereskedelmi váltópénz, ami azt jelenti, hogy mi, magyarok elmondhatjuk, hogy a mi országunk pénze már az 1000-es években is konvertibilis volt. Tehát ez egy nagyon csodálatos dolog, és ilyenkor persze én is büszkén vállalom, hogy na, magyarként milyen hosszú és csodálatos történelmünk van nekünk.

Az tény egyébként, hogy a XVI. századig nagyon ritka volt a diplomáciai kapcsolat a két ország között, tehát több száz évig nem volt olyan szoros, mint aztán utána már, merthogy Bethlen Gábor feleségül vette II. Gusztáv Adolf svéd király feleségének testvérét, Brandenburgi Katalint, és ezzel elkezdődött a két ország uralkodóházainak elég erőteljes összefonódása. A két ország közös érdekei egyébként a Habsburg-ellenességben és lengyelországi politikájukban voltak. Azért, ha végiggondoljuk a magyar történelmet, ez erőteljesen a mi hazánk sorsát is meghatározta, úgyhogy milyen szerencse, hogy Svédországgal ebben a két kérdésben nagyon is egy húron pendültünk, és ezért egy rendkívül erős és barátságos viszony tudott létrejönni a két ország között.

Krisztina svéd királynő II. Rákóczi György erdélyi fejedelem udvarába egy Orbay András nevű erdélyi származású svéd ezredes küldött nagykövetnek, ami megint csak azt erősítette, hogy a két ország rendkívül szoros diplomáciai és baráti kapcsolatban van.

II. Rákóczi Ferenc és XII. Károly svéd király között a poltavai csata után, miután ott vereséget szenvedett XII. Károly, el kellett menekülnie Törökországba, és a Törökországba menekült seregből félezer svéd katona a Rákóczi-szabadságharcban harcolt. Tehát milyen fantasztikus! Menekültek voltak, emigrációban voltak, és volt annyi erejük, hogy egy másik ország szabadságharcában részt vegyenek.

XII. Károly öt évig élt Törökországban, és amikor 1714-ben Erdélyen és Budán keresztül visszatért a hazájába a bizonyos legendás lóvasúton, addig az összeköttetést Magyarországon keresztül tartotta a hazájával. Tehát ez is milyen fontos szerep, hiszen voltunk itt egy páran országok Svédországról és Törökországról között,

mégis a mi hazánk volt számára az a bizalmi közeg, amit kockázat nélkül megtehetett.

1945. december 28-án adta át első megbízólevelét az első ügyvivő a magyar köztársasági elnöknek annak idején, tehát gyakorlatilag a hivatalos diplomáciai kapcsolatok Svédországgal 1945-től állnak fenn.

Néhány szót még szólnék Keresztes László Lóránt képviselőtársam előadásához, hogy az európai uniós döntés kezdeményezését Svédország milyen fantasztikusan odaadóan és először távolságtartóan, aztán egyszer csak elkezdtek megszavazni, illetőleg az aláírásukkal erősíteni, hogy szeretnék, ha az Európai Unió döntene a kisebbségek autonóm elismerését célzó kezdeményezésről. Azt kell mondjam, hogy e vonatkozásban sem csalódtam, mert ha megnézzük a történelemben a svéd társadalom reakcióit, különösen azokban a kérdésekben, amikor emberi jogokról, amikor népek érdekeiről van szó, valamiért rendkívül érdekes módon lelkükből eredően megnyílnak, mellé állnak és támogatják az adott népet, az adott országot, az adott embercsoportot. Úgyhogy én magam is köszönöm Svédország polgárainak ezt az aktivitást, és azt remélem, hogy Svédország és Magyarország közös érdekeik mentén, mint ahogy a történelemben, úgy ezután is segíteni fogják egymást. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem önöket, kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Vargha Tamás államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a képviselőtársaim támogató hozzászólását. Külön köszönöm Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, hogy most a mélyfűrástól tartózkodott *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*, és szeretném biztosítani, hogy valós jó szándék van a törvényjavaslat mögött.

Köszönöm szépen frakcióvezető úrnak, hogy a Székely Nemzeti Tanács kezdeményezéséről szolt néhány szót. Nagyon fontos számunkra, hogy ez az aláírásgyűjtés mindannyiunk számára, a székelyek és a magyarság számára is eredménnyel végződjön. Az is örömmel tölt el minket, hogy szinte a teljes Országgyűlés támogatta ezt a kezdeményezést, egyetlen párt kivételével. A Demokratikus Koalíció volt ez a párt, de bizakodásra adhat okot, hogy az én városomban, Székesfehérváron a Demokratikus Koalíció képviselője, Ráczné Földi Judit ott, a közgyűlésben, a közgyűlési szavazáson igennel támogatta ezt a kezdeményezést. Reménykedünk, hogy meg fogja tudni

győzni párttársait, hogy ez egy jó kezdeményezés, és tudják támogatni.

Még egyszer köszönöm szépen a támogatást, és kérem, a szavazáskor is támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **„Az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New Yorkban, 1961. március 30-án kelt Egységes Kábítószer Egyezmény módosításának kihirdetéséről” szülő törvényjavaslat; „Az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény módosításának kihirdetéséről és az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény módosításáról” szülő törvényjavaslat; valamint „Az 1998. évi L. törvénnyel kihirdetett, az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében a kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni, 1988. december 20-án, Bécsben kelt Egyezmény módosításának kihirdetéséről” szülő törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/13932., T/13929. és T/13931. számokon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiünk számára elérhetők.**

(11.10)

Elsőként megadom a szót Horváth Ildikó államtitkár asszonynak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár asszony, öné a szó.

DR. HORVÁTH ILDIKÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az Egyesült Nemzetek Szervezete kábítószerügyi bizottságának döntése alapján 15 új vegyület kerül a pszichotrop egyezmény jegyzékeire. Ez a jegyzék a Bécsben '71-ben aláírt egyezmény része. A szóban forgó 15 vegyület közül 5 anyagot már a magyar kockázatelemzés is veszélyes pszichotrop anyagnak minősített, ezért azok már szerepelnek a magyar jogszabályok jegyzékén.

Az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében a kábítószeres és a pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása ellen az elnök úr által is említett, 1988. december 20-án Bécsben kelt egyezmény a nemzetközi kábítószer-kereskedelemre reagálva két jegyzékben sorolja fel a kábítószeres és pszichotrop anyagok előállításához használható anyagokat, ezeket az úgynevezett prekursorokat. Az ENSZ kábítószerügyi bizottsága legutóbbi hét ülésén nyolc anyagnak a prekursor

egyezmény 1-es jegyzékére történő felvételéről és három anyagnak a 2-es jegyzékről az 1-es jegyzékre történő áthelyezéséről döntött. Az ENSZ kábítószerügyi bizottsága hat anyagnak a kábítószer egyezmény 1-es jegyzékére történő felvételéről döntött.

A jegyzékbe sorolást minden, az egyezményt aláíró állam köteles átvenni, azonban nemzeti hatáskörben egy anyag sem nyilvánítható kábítószerre. A hatályos magyar szabályozás szerint az ENSZ kábítószerügyi bizottsága által most kábítószerre nyilvánított valamennyi anyag a miniszteri rendeletben szereplő szerkezeti leírások alapján jelenleg új pszichotróp anyagnak minősül Magyarországon, így ellenőrzött anyagnak.

A részes államok kötelezettsége meghozni azokat a jogalkotási intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az egyezmények rendelkezéseit saját területükön hatályba léptessék és azokat végrehajtsák. A szóban forgó ENSZ-határozatok nemzetközi megállapodások, így elengedhetetlen, hogy az Országgyűlés annak kötelező hatályát elismerje és a határozatok szövegét kihirdesse. Ezért kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa a T/13929., a T/13931. és a T/13932. számú törvényjavaslatokat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felhívások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Zsigmond Barna Pál képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Egyesült Nemzetek keretein belül 1961-ben került megkötésre az egységes kábítószer egyezmény. Az egyezményben részes felek, gondoskodni kívánva az emberiség egészségéről és jólétéről, felismerve, hogy a kábítószer-élvezet súlyos csapás lehet az egyén számára, az emberiség számára pedig társadalmi és gazdasági veszélyt jelent, létrehozták az állandó nemzetközi együttműködés keretét, az ellenőrzés és az említett elvek megvalósítása érdekében.

Az egységes kábítószer egyezmény meghatározza többek között az ellenőrzés alá eső anyagokat, azok egyik államból másik államba történő szállításának szabályait, a részes felek általános kötelezettségeit, a nemzetközi ellenőrző szerveket és azok kötelezettségeit.

Jelen szabályozás célja az 1961. március 30-án kelt egységes kábítószer egyezmény mellékletét módosító, az ENSZ 2019. március 19-én elfogadott határozataiban, valamint a 2020. március 4-én elfogadott 63/2. és 63/3. számú határozatában foglalt módosítás kötelező hatályának elismerése. Az említett határozatok a hivatalos magyar nyelvű fordítást és a határozatban foglalt módosítás kötelező hatályának elismerését tartalmazzák.

Az ENSZ kábítószer-bizottsága először 1979-ben hozott létre pszichotróp anyagokról szóló és emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló egyezményt. Az egyezmény szerint a részes államok kötelezettsége meghozni azon jogalkotási intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy rendelkezéseit saját területükön hatályba léptessék és végrehajtsák. A pszichotróp egyezmény kihirdetése a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben, 1971. év február hó 21. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló '79. évi 25. számú törvényerejű rendelettel történt meg.

Jelen törvénnyel a kábítószer-bizottság 62/5-9., továbbá 63/4-13. számú határozatainak a magyar jogrendbe történő átültetése történik meg. A kábítószer-bizottság említett döntéseiben szerepel öt anyagnak a pszichotróp egyezmény jegyzékére vétele. Mivel az érintett anyagok szintén szerepelnek az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény jegyzékében, jelen jogszabály célja az egyezménnyel történő összhang megteremtése, az említett öt anyag egyezményjegyzékből való törlése.

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének kábítószer-bizottsága először 1998-ban kötött egyezményt a kábítószerek és pszichotróp anyagok tiltott forgalmazása ellen. Az említett bizottság az ENSZ nemzetközi kábítószer-politika kialakítására szakosodott funkcionális bizottsága. A bizottság évente ülésezik székhelyén, Bécsben. A kábítószer-bizottság a nemzetközi kábítószer-politika alakításán kívül az ENSZ nemzetközi kábítószer-ellenőrzési egyezményeinek felhatalmazása alapján szabályozó funkcióval is rendelkezik, döntéseivel meghatározhatja, mely anyagok kerüljenek nemzetközi ellenőrzés alá.

Kérem a jogszabály támogatását. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Rig Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

RIG LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy ez az a törvényjavaslat, amelyben sem a politika, sem a szakma nem fog vitázni, hiszen ez kötelező érvényű mindenki számára, és azt gondolom, hogy ebben a parlamentben nincs olyan képviselő, aki ebben bármilyen vitát generálhatna.

Azt nagyon sokszor elmondtam, hogy sajnos lemaradásban vagyunk a kábítószer-terjesztőkkel és -előállítókkal. Ha megnézzük ezt az előterjesztést, ez is több mint egy féléves csúszásban van, hogy felvegyük a listánkra. Egy ördögi körből nagyon nehéz ki szabadulni.

Többször megpróbáltam előterjeszteni vagy elmondani azt a javaslatot, hogy én azt tudom, hogy ezt mindig jogszabályba kell foglalni, de a miniszteri rendelet lehet, hogy gyorsabb lenne, ebben kellene az államtitkár asszonynak is gondolkodni. Hiszen itt, a magyarországi parlamentben szerintem nincs olyan képviselő, aki ebbe akár szakmailag, akár politikailag bele tudna kötni és nemmel szavazna.

Ma olyan világot élünk, amely a gyermekeinket, a fiatalokat nagyon nagy mértékben sújtja, és láthatjuk az itt jelen lévő pszichotrop anyagoknak a jelenlétét, hogy napról napra változnak, az előállítók már több hónapos előnyben vannak, amiket most megalkotnak a laborjaikban, arról jövő márciusban vagy áprilisban fogunk szavazni. Nekem az a kérésem, hogy ebben a folyamatban, amelyben a parlament elé kerülnek ezek a javaslatok, megpróbálni, hogy ne is a parlament döntsön, hanem egy miniszteri rendeletben gyorsabb, a bürokráciát meggyorsító intézkedést foganatosítsanak. Tehát természetesen támogatni fogjuk. *(Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egyetértek az előttem szólókkal abban, hogy ez egy nagyon fajsúlyos és fontos téma, nagyon komolyan kell vennünk, én például messze-menőig támogatom minden szigorítást, a dizájnert drogok, a pszichoaktív, pszichotrop anyagok elleni fellépést. Jelezném képviselőtársamnak, hogy 2015. január 1-jétől az új pszichoaktív anyagok jegyzékét már nem is kormányrendeletben, hanem miniszteri rendeletben határozzák meg, ami még gyorsabb reakciót tesz lehetővé. Egyik oldalon ez már sikerült, amit ön kért, és szerintem ez egy fontos dolog.

Azt is fontosnak tartom, hogy a 2013. július 1-jén hatályba lépett büntető törvénykönyv az Európai Uniónak az aktuális problémákra leggyorsabban reagáló szabályozása volt 2013-ban, annak köszönhetően, hogy Magyarországon elsőként lépett hatályba az európai uniós tagállamok között ez a szigorítás, amelyet a büntető törvénykönyv tartalmaz. Ez többek között tartalmazza a dizájnert drogokra vonatkozó, európai mércével is szigorú büntetőjogi szabályokat. 2014. január 1-je óta hatályos az a törvény, amely alapján az új pszichoaktív anyagokkal elkövetett valamennyi cselekmény a kábítószerre hasonlóan szankcionálható.

(11.20)

Magyarország azon kevés uniós országok közé tartozik, ahol tiltott az új pszichoaktív anyagok birtoklása, és ebből is következik, hogy a birtoklás szempontjából

az Európai Unióban a legszigorúbb szabályozás van érvényben Magyarországon, de - még egyszer mondom - én minden szigorítást és minden ez ügyben történő, a szigorúbb rendelkezések és szankcionálás irányába történő elmozdulást támogatni tudok.

Tekintettel arra, hogy folyamatosan jelennek meg új anyagok, amelyek adott esetben akár rendkívül veszélyesek is lehetnek, így a gyors reakció a lehető legfontosabb, éppen ezért látszik a statisztikában is, hogy a 2014-ig folyamatosan növekvő kábítószerbűncselekmények 2014 óta egy stagnáló képet mutatnak - csak nagyon zárójelben teszem ezt hozzá, mert ez még mindig sok, még mindig küzdenünk kell, még mindig egy óriási problémával állunk szemben. A kormány és a Fidesz-KDNP célja és azt gondolom, mindannyiunk célja egyértelmű: meg kell védeni a fiatalokat a ma egyik legnagyobb rájuk leselkedő veszélytől, és ebben kell együttműködnünk a parlamenti patkó minden oldalán. És még azt tennem hozzá képviselőtársamnak, hogy amikor most a bécsi egyezményről beszélünk, a 15 új pszichotrop anyagnak, amely ott felkerül az egyezmény jegyzékére, a jelentős része már hazánkban is kábítószernek minősül a mostani szabályozás szerint is, tehát lényegében vannak olyan helyek, amelyeken már gyorsabbak is voltunk, mint akár a nemzetközi egyezmények, a jegyzékek és a nemzetközi szervezetek kutatócsoportjai.

Énszerintem nagyon-nagyon fontos, hogy közösen lépünk fel a kábítószer, a drogok, a pszichotrop, pszichoaktív anyagok használata, birtoklása, terjesztése ellen, és nyilvánvalóan minden évben megteszük a nemzetközi köteleességeinket is. Ebből a szempontból, amit itt most az államtitkár asszony is elmondott, természetesen minden szigorítás üdvözlendő és minden lépés ez ügyben kívánatos. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Éppen Molnár Gyula képviselőtársammal is ezekről a kérdésekről beszélgettünk, amelyekről Rig Lajos képviselőtársam is beszélt, hogy a gyorsaság mennyire fontos, ezért mi a magunk részéről egészen biztosan támogatni fogjuk ezt az előterjesztést, és szerintem is magáról a tartalmáról ennek az előterjesztésnek egészen biztosan nem lesz vita itt a Házban.

Amit az államtitkár asszonynak javasolnék, hogy viszonylag kevés szó esik a kábítószer-politikáról itt, ebben a Házban. Egyetértek Nacsa képviselőtársammal, hogy ez egy rendkívül fontos probléma nemcsak Magyarországon, a világban mindenhol, a probléma mértékéhez képest szerintem a Ház keveset foglalko-

zik ezzel a kérdéssel. Valószínűleg ebben akár mi képviselők is lehetnénk aktívabbak, hiszen ilyen tárgyú azonnali kérdéseket és kérdéseket talán sűrűbben fel lehetne tenni, de mégis azt gondolom, hogy ettől függetlenül a kormányzati kezdeményezés is sokat jelentene ebben a kérdéskörben.

A másik, hogy abban azért vitatkoznék Nacsa képviselőtársammal, hogy csak és kizárólag a szigorítás - persze attól függ, hogy mit értünk szigorítás alatt - az egyetlen üdvözítő út, hiszen ha a szereknek a besorolását értjük ez alatt, akkor ebben nincs vitánk, de azért látni kell, hogy a kábítószer-politika területén a prevenció, az ártalomcsökkentés, az elterelés, számos olyan nagyon fontos eszköz van, amely pont annak a fiataloságnak a megmentését vagy megóvását szolgálja, amelyről a képviselő úr is beszélt, és hiába van egy hihetetlenül szigorú büntető törvénykönyvi rendelkezés, szerintem ennek az eredményességét, hatékonyságát nem nagyon bizonyítják a nemzetközi eredmények; sokkal inkább egyébként, mint ahogy minden más bűncselekmény esetében is, a felderítésnek a hatékonysága, és én azt látom, hogy Magyarországon a rendőrség kötelékében hihetetlenül kevés erőforrás áll rendelkezésre a kábítószer-felderítés tekintetében, tehát ha nemzetközi összehasonlításokat nézünk, akkor Magyarország valahol a végén kullog ezekben az összehasonlításokban.

Tehát tudom, hogy nem az államtitkár asszonyhoz tartozik ez a kérdéskör, de szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy szükség volna a rendőrség megerősítésére is ezen a területen, hiszen alapvetően a terjesztőket kell üldözni, a fogyasztók kapcsán talán nem a legjobb eszköz, hogyha őket mindenáron csak a büntetőjog eszközével akarjuk erről az útról leterelni. Ez sokkal kevésbé hatékony, minthogyha egyéb más, úgymond szofteszközt használnánk, és úgy látom, hogy a fideszes kormány sokkal inkább erre a markáns büntetőpolitikai eszközrendszerre helyezi a hangsúlyt, és sokkal kevésbé az egyébként a világban már konszenzuális egyéb más elterelési és ártalomcsökkentési vagy megelőzési technikákra. És éppen ezért, hogyha jól emlékszem a számokra, talán jóval kevesebb forrás is áll ilyen értelemben rendelkezésre ezekre a kérdésekre.

Összességében tehát egy nagyon rövid kitekintést szerettem volna adni, de mind a kettőnk nevében, Molnár Gyula képviselőtársam nevében is azt tudom mondani, hogy mi a magunk részéről támogatni fogjuk az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Nacsa Lőrinc közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök

úr. Valóban, egyetértek azon képviselőtársaimmal, így Rig képviselő úrral és akár Nacsa képviselő úrral is, hogy ez valóban egy olyan kérdés, amely rendkívül komoly és nagyon komoly társadalmi veszély, alapvetően az egyik legkomolyabb probléma, amely most a fiatalokat érinti, és valóban ebben egyetértés kell, és közösen kell fellépniük.

Azt is el tudom mondani - és nyilvánvaló, ebben vita sem lesz -, hogy ez egy olyan törvényjavaslat, ezek olyan törvényjavaslatok, amelyeket támogatni fogunk, de nagyon-nagyon egyetértek, és aláhúznám azokat, amiket Mesterházy Attila képviselő úr mondott, hogy ez önmagában nem elegendő. Tehát valóban szükség lenne egy stratégiai megközelítésre abból a szempontból, hogy egy olyan drogstratégia legyen, amivel Magyarország rendezni tudja a sorokat, és minden eszközt fel tud használni, a megelőzési programokat és minden egyebet, hogy érdemben lehessen ezzel a problémával szembenézni.

Valóban elhangzott már Rig képviselő úrtól, és ez a fajta bűnözői piac olyan rendkívül gyorsan és dinamikusán változik, hogy gyors, valóban gyors reagálásra van szükség. Ebben az ügyben egyébként üdvözljük azt, hogy a kormány is igyekszik - hogy úgy mondjam - rugalmasabbá tenni a döntéshozatalt. De ugye, említette Nacsa képviselő úr, hogy kellően szigorú ezzel kapcsolatban a magyar jogrend, és hogy minden további szigorítást tudna támogatni. Ezzel egyetértek, valóban az egyik legszigorúbb drogtörvények vannak életben Magyarországon, és valóban mi is támogatnánk ezzel kapcsolatban minden szigorítást, de nézzük meg a másik oldalról, hogy mégsem sikerült ezt a veszélyt visszaszorítani ilyen szigorú intézkedések ellenére sem, pontosan azért, mert az egyéb irányú intézkedéseket, például az iskolai prevenció programokat visszafogták, visszaszorították. Tehát nincs meg a másik oldal ennek, hogy önmagában a jogi fenyítés eszközével a másik oldalon ezzel párhuzamosan érdemben fel lehessen lépni. Azt el tudjuk mondani, hogy hosszú távon a megoldást egy civil és egyházi szervezetek nemzeti drogpolitikába való bevonása, a jelzőrendszer megerősítése, a megfelelő iskolai prevenciók és ártalomcsökkentő programok életbe léptetése jelentené, és így tudnának a legnagyobb szereplők érdemben részt venni a prevenció és a rehabilitáció terén.

Még egy dologra szeretnék utalni, bár szerintem ebben is egyetértünk, hiszen csak rá kell nézni a kimutatásokra, a számokra, hogy az utóbbi tíz évben döbbenetesen átrendeződött az úgymond országos drogtérkép, egy ilyen kettős drogpiacot létrehozva, és ugye, 2010-től kezdődően az a dizájn drog-robbanás leginkább a leszakadó térségekben jelent meg, és mondhatjuk, hogy döbbenetes módon, megállíthatatlanul terjedni kezdett. Tehát azt is el tudjuk mondani, hogy amíg nem születik a mélyszegénység felszámolására egy átfogó szociálpolitikai stratégia, addig ezzel a kérdéssel sem fogunk tudni, mondhatjuk úgy, tüneti kezelés jelleggel megbirkózni.

Ezeket a törvényjavaslatokat tehát fontosnak és hiánypótló intézkedéseknek tartjuk, ugyanakkor alapvető változásra van szükség, változtatásra van szükség a kormányzati munkán belül is és a teljes üggyel foglalkozó intézményhálózaton belül is, hogy érdemben lehessen ezen rendkívül fontos és súlyos kihívás ellen fellépni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Igen, Rig Lajos képviselő úr, a Jobbikból ismételt felszólalásra jelentkezett. Parancsoljon!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Gyors leszek. Valóban egy nagyon fontos kérdés előtt állunk, ezért köszönöm Keresztes László Lórántnak is és Mesterházy Attilának is a hozzászólását. Nem elég nekünk itt a parlamentben elfogadni ezt a törvényt, rábólintanunk, megnyomni a gombot, én azt gondolom, hogy az önkormányzatok kezébe is akkora hatáskört kell adni, amellyel hatékonyan tudnak segíteni a drogprevencióban, a megelőzésben és a diákoknak, gyermekeknek a drogfogyasztását megállítani. Nagyon sok olyan eszköz állna az önkormányzatok kezében jelen pillanatban is, amely hatásos lehet, ezek az úgynevezett KEF-ek, a kábítószerügyi egyeztető fórumok, de sajnos ez nem tud kiteljesedni, hiszen nem tudják olyan tartalommal és hatáskörrel megtölteni, ami egy valóban nagy segítség lenne az önkormányzatoknál.

Itt a parlamentben ez annyira nem jelentkezik. Hogyha megnézzünk pár önkormányzatot, amelyek foglalkoznak ezzel, foglalkoznak a fiatalokkal akár az EFI-irodákon keresztül megpróbálják bevinni őket abba a körbe, ahol tájékoztatni lehet őket a drognak a káros hatásairól, nagyon kevés még az információ. Ezeket a programokat, ezeket a fórumokat, ezeket a KEF-eket kell erősíteni akár térségi, járási és országos szinten is.

(11.30)

Így lehetne, azt gondolom, a drogprevenciót foganatosítani akár a diákoknál, akár a fiataloknál. Hogy mi most ezeket a pszichotrop anyagokat és kábítószereket felvesszük a tiltólistára, ezzel megtettünk egy lépést. De azt tudni kell - amit elmondtam az előző felszólalásban is -, hogy a droglaborokban nagyon egyszerűen újabb és újabb szereket állítanak elő, hiszen a kémiai összetételét már megváltoztatják, az egyik összetevőt előre teszik, már megváltozik a kémiai szerkezete, nem található a tiltólistán, a rendőrség hiába próbálja meg őket bevinni, azonosítják a szert, nincsen tiltólistán, bár pszichotrop hatása hasonló, mint ami a tiltólistán lévőnek, ezért büntetésben sem fog részesülni.

Amit foganatosítani tud még a hatóság, az az elterelés. Az elterelések sajnos nagy része odáig fajul, hogy újból drogfogyasztóvá válik az egyén. Igaz, ez nem rajtunk, képviselőként múlik, hanem az adott egyénen, a rendszeren, hogy milyen hatékonyan tud működni. Azt gondolom, hogy ebben a kérdésben össze kell fogni. Ez nemcsak Magyarország, nemcsak a magyar emberek problémája, hanem Európa és az egész világ problémája. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Még egyszer kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdem Horváth Ildikó államtitkár asszonyt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, államtitkár asszony, őné a szó.

DR. HORVÁTH ILDIKÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon köszönöm képviselő urak hozzászólását és a támogató megnyilatkozásokat. Nagyon köszönöm azt a sürgetést is, ami nekünk egy nagyon komoly háttértámogatást ad abban, hogy az az útvonal, amit a kormány választott akkor, amikor gyorsítani és szigorítani akarja az eljárásokat, ez jó, ez támogatott mind a kormánypártok, mind az ellenzék részéről. Ez fontos azért, mert a képviselő úr már reflektált az 55/2014. EMMI-rendeletre, amely 2015 óta nem kormányrendeletben, hanem miniszteri rendeletben biztosít egy gyorsabb reagálást, de azóta már több lépés is történt.

Ez év tavaszán született meg annak a 66/2012. kormányrendeletnek a módosítása, amely leegyszerűsítette az anyagok jegyzékre vételét, a határidőket lerövidítette, és ebben az értékelési folyamatban minden olyan szereplőnek, aki nem feltétlenül fontos, a mellőzését biztosítja, a bevonásukat formálisan, ha meg kell követelni, megköveteljük. Ez egy nagyon alkalmas eszköznek bizonyul, hogy a dizájn drogok megjelenését követően a gyors reagálás még gyorsabb legyen, úgyhogy amit Rig képviselő úr említett és megerősítésre került, ezen - nagyon szívesen veszünk újabb javaslatokat - szeretnénk továbbmenni, használjuk ezeket az eszközöket. Egy úgynevezett korai jelzőrendszer működik szerre az Európai Unióban. Az EMMI Nemzeti Drog Fókuszpontja minden hónap első napján tekinti át - ez pont most aktuális - az előző hónapra vonatkozóan azokat az új anyagokat, új bejelentéseket, amelyek egyrészt más európai tagállamból érkeztek, vagy valahonnét a világból megtörténtek, de Magyarországon is végzünk ilyen kutató-felderítő munkát.

Azt kell hogy elmondjam, hogy most, a nyár folyamán az Európai Unió valamely tagállamában összesen 217 új pszichoaktív anyagot vettek listára, és 7 új anyag került felvételre az új pszichoaktívanyag-

listára. Amit fontosnak tartok kiemelni, hogy Magyarországon is több mint 260 új szert azonosítottak a hatóságok, tehát aktívan folytatjuk azt az azonosító munkát, amely ahhoz szükséges, hogy Magyarország is hozzájáruljon Európai Unió-szerte a sikeres felderítéshez. Összesen Európában 2019-re a 15 éves időszak alatt 730 anyagot azonosítottak a mi 2010 óta azonosított 260-unkhoz képest. Azt kell hogy mondjuk, hogy jócskán kivettük a részünket Magyarország oldaláról ezeknek az új anyagoknak a felderítésében. Ezt folytatni akarjuk, gyorsítani akarjuk, úgyhogy bárkinek olyan információja van, hogy valami új anyag kerülne elő, azt fontos, hogy beléptessük.

Itt szeretném elmondani azt is, hogy a legtöbb megjelenő anyagunk egy generikus szabályozás, amely - a törzsképletet használja - alapján nálunk már bekerül az ellenőrzött szerek kategóriájába, így amikor a Bika megjelent Magyarországon, ez az ellenőrzött anyagok kategóriájában már szerepelt. Nem tudjuk utolérni, egészen biztos, a drogfejlesztőket, de nagyon szorosan a nyomukban akarunk lenni. Egyetértek azzal, amit a képviselő urak több oldalról is megfogalmaztak, hogy részint a szigorúbb szabályozás, a gyorsaság és emellett a megelőzés különböző módozatai szükségesek.

A szakértőink több fórumon megfogalmazták azt, hogy ez a megelőzés egy nemet mondani tudó emberi viselkedés erősítése, fejlesztése a gyermekekben. Ez segít az alkoholra, a dohányzásra és a drogokra való nemet mondani tudásra. Ennek megvan az a tartalma, az a népegészségügyi jelentősége, amivel az a döntés született, hogy megelőző célzatú, a gyermekek és a fiatal felnőttek egészségét védő, és reméljük, egy életre megfelelő egészséget védeni tudó és emberi életet, értéket védeni tudó viselkedéssel tudjanak élni, eszerint tervezik megírni ezt a népegészségügyi stratégiát. Tehát nem izolált alkoholstratégiát, drogstratégiát vagy dohányzási stratégiát javasolnak a népegészségügyi szakembereink, hanem azt mondják, hogy ezt egy csokorba fogva biztosítsuk.

Hadd mondjam el azt, hogy egy nagyon fontos folyamatnak vagyunk a részesei. Azt kell hogy mondjuk, hogy például a kannabiszkipróbálás 2011 óta csökkenő tendenciát mutatott a diákok körében, 2011-hez képest mintegy a felére csökkent. Tudjuk, hogy ez egy óvatos indikátor csak arra, hogy mely folyamatok zajlanak iskolás gyerekek körében, de fontosnak tartom, hogy sikerült megváltoztatni azt a trendet, ami 2003-tól kezdve egy emelkedő trend volt Magyarországon.

Abban, hogy mennyi pénz kell, milyen pénzekkel és hol kell megmozdítani a dolgot, egyetértek képviselő urakkal, akik nevesítették az önkormányzatok szerepét, talán Rig képviselő úr kiemelte a KEF-ek szerepét is. Valóban, a drog elleni védekezésre rendelkezésre álló pénzekből az idén 50 millió forintot biztosítottam annak érdekében, hogy az ő koordináló szerepük erősödhesen és azokat az érdemi partnereket, amelyek az adott területen, településen részt vesznek ebben a munkában, még sikeresebben koordinálhassák, foghassák össze.

Nem ezek az egyedüli összegek, amelyeket célzott prevenciós programok támogatására használunk. Hadd említsem meg még két lényeges forrásunkat! Az egyik egy 3 milliárd forintos összeg, amely az EFOP 1.8.7/16. uniós konstrukcióban a droghasználat kialakulásának megelőzésére, visszaszorítására is biztosít forrást. Van egy másik, amely a gyermek-, ifjúságpszichiátriai, addiktológiai és mentálhigiénés ellátórendszer infrastruktúrájának a fejlesztése 6 milliárd forintból. Ezek ebben a függőséggel szembeni védekezésben jelentős forrásokat jelentenek. Én úgy látom, hogy az a szakma, az a szakmai grémium, amely ezzel foglalkozik, a megújulás mellett és a korszerű megelőzési elvek érvényesítése mellett elköteleződött. A munkájukat maximálisan támogatjuk.

Nagyon köszönöm a hozzászólást, és kérem még egyszer képviselő urakat, hogy ahogy említették is, tegyék meg azt, hogy támogatólag szavazzák meg ezeket a törvényjavaslatokat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik „**A Magyarország Kormánya és a Kambodzsai Királyság Kormánya közötti légitölekedési megállapodás kihirdetéséről**” szöveg előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13927. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most elsőnek megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: *(A mikrofonja nem működik.)* Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem tudom, hallatszom-e... Nagy örömmel köszöntöm, és köszönöm a szót...

ELNÖK: Kérem, egy kézi mikrofont helyezzenek államtitkár úr elé. *(Megtörténik.)*

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja a Magyarország Kormánya és a Kambodzsai Királyság között 2020. november 3-án aláírt légitölekedési megállapodás magyar jogrendbe való illesztése. A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásokról szóló szabályozás alapján ugyanis a megállapodás törvényi szintű kihirdetése szükséges.

Tisztelt Országgyűlés! A dinamikus fejlődő délkelet-ázsiai térség érdeklődése egyre inkább nyugatra, Európa felé fordul. Ez a folyamat hazánk keletinyítás-

politikájával egybefüggően lehetőséget ad az együttműködés szorosabbra fűzésére Magyarország és Kambodzsa között is.

(11.40)

Országunk érdeke, hogy erősítsük a gazdasági, kereskedelmi és beruházási kapcsolatainkat Kambodzsaival.

A két ország között rendszeres a párbeszéd, kölcsönös az állami vezetői, kormányzati szintű látogatások, amelyek keretében az elmúlt években több kétoldalú megállapodás is született. Így jött létre többek között gazdasági együttműködési és fejlesztési megállapodás, beruházásvédelmi megállapodás, az Eximbank által biztosított hitelkeret és közös ösztöndíjprogram is. Idén november elején pedig, a két ország közötti diplomáciai kapcsolatok felvételének 65. évfordulóján Kambodzsa fővárosában újraindítottuk a hanoi magyar nagykövetség alá tartozó új magyar külképviseletet és konzulátust.

Tisztelt Országgyűlés! A két kormány közötti légi közlekedési megállapodás szilárd jogi alapot és korszerű kereteket biztosít a menetrend szerinti személyszállító és áru fuvarozó légi járatok indítására és üzemeltetésére a két ország bármely nemzetközi repülőtere között. A Magyarország és Kambodzsa közötti közvetlen légi összeköttetés megteremtése további lendületet adhat a kétoldalú együttműködéseknek, elősegítheti Magyarország keleti irányú kereskedelmi, gazdasági kapcsolatainak az erősítését.

A kapcsolódó kétoldalú tárgyalások megkezdésére miniszterelnöki határozat adott felhatalmazást, és a megállapodást 2020. november 3-án írták alá a felek. A megállapodás tartalmazza a tagállamok és az Európai Bizottság által a tagállamok és a harmadik országok közötti kétoldalú légi közlekedési megállapodásokra vonatkozó, közösen kidolgozott és megállapított, többek között a légitársaságok kijelölésére, a kijelölés visszavonására vonatkozó záradékot egyaránt. A megállapodás összhangban van a tagállamok és a harmadik országok közötti légi közlekedési szolgáltatásokra vonatkozó megállapodások tárgyalásáról és végrehajtásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet rendelkezésével is.

Tisztelt Országgyűlés! Az aláírt megállapodás egy korszerű, a szakmai és uniós feltételeknek egyaránt megfelelő kétoldalú egyezményi szöveg, amely egyebek mellett rendelkezik a két ország közötti légi járatokat üzemeltetni szándékozó légitársaságok kijelölhetőségének feltételeiről, az üzemelési engedélyek kiadásáról, tisztességes és egyenlő versenyfeltételek biztosításáról is. A szerződő felek biztosítják a repülőterek és egyéb berendezések igazságos és méltányos használati díjait, egymás területén a kereskedelmi tevékenységek folytatását, továbbá az értékesítési tevékenységből származó bevételek hazautalását. A megállapodás kiterjed a menetrendek betervezési köte-

lezettségére, az ármegállapítás szabadságára, a hatóságok közötti információcsere és konzultáció lehetőségeire, a viták rendezésére is.

Éppen ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a betervezett törvényjavaslatot támogassák, és a kihirdetést szintén támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Zsigmond Barna Pál képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő megállapodás megteremti a Magyarország és Kambodzsa közötti menetrend szerinti személyszállító és áru fuvarozó légi közlekedés jogi feltételeit, és ezzel reményeink és szándékaink szerint hozzájárul a két ország közötti kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok erősödéséhez. A megállapodás részletesen szabályozza a légi közlekedés szabályait.

Fontosnak tartom, hogy a kormány kiemelt figyelmet fordít Kambodzsa felé. Ennek legfőbb bizonyítéka, hogy 25 évvel azután, hogy Magyarország bezárta nagykövetségét, a múlt hónapban ismét külképviselet - most még csak konzuli iroda - nyílt a kambodzsai fővárosban.

Az érdeklődés Magyarország iránt Kambodzsa részéről is megvan. Hun Sen miniszterelnök úr tavaly ősszel díszvendége volt a budapesti Víz Világtalálkozónak, egy olyan rendezvénynek, amelynek témája a fenntartható, kiszámítható és megfizethető vízgazdálkodás volt. A víz a magyar-kambodzsai gazdasági együttműködés hangsúlyos eleme is.

A kambodzsai kormány jelentős erőfeszítéseket tesz a vidék modernizálására. Ennek zászlóshajója a „Száz modellfalu” program, amelynek során száz kiválasztott vidéki településen és az azokat ellátó infrastruktúrában hajtanak végre nagyívű fejlesztéseket. Ez lehetőséget ad arra, hogy ebbe a folyamatba az ezen a téren és a délkelet-ázsiai térségben nagy tapasztalattal bíró magyar vállalatok is bekapcsolódjanak. Az Eximbank 50 millió dolláros hitelkeretet hozott létre a magyar-kambodzsai vállalkozói együttműködés finanszírozására, amely megnyitja az utat mindenekelőtt a víztisztítással foglalkozó magyar vállalkozások előtt. A cél az, hogy a kambodzsai mezőgazdaság és az élelmiszer-feldolgozás modernizálására minél több magyar technológiát használjanak, de a magyar vállalatok a digitális kormányzás területén is versenyképes tudással rendelkeznek.

Magyarország mellett is kiáll, hogy az Európai Uniónak is törekednie kell arra, hogy intenzívvé tegye együttműködését Kambodzsaival, és a kapcsola-

tok építése során ne keverje össze a gazdasági kérdéseket az ideológiaiakkal. A vámok és kvóták leépítésével az Uniónak nem szabad kettős mércét alkalmaznia.

Ami a kulturális kapcsolatokat illeti, meg kell említeni, hogy a kambodzsai hallgatók évről évre kihasználják a Stipendium Hungaricum felsőoktatási ösztöndíjprogram keretét, ezért a közelmúltban a kormány ennek megemeléséről döntött.

Végül, talán kevésbé közismert, hogy a magyar régészek nagy hírnevet szereztek maguknak a néhai Angkor központú Khmer Birodalom régészeti feltárása során. Ez szintén egy olyan terület, amire együttműködésünk kiterjedhet.

Tisztelettel kérem támogatásukat a törvényjavaslathoz. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Gyüre Csaba képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ahogy elhangzott az előttem felszólalóktól is, kiemelt hangsúlya van a magyar-kambodzsai kapcsolatoknak az elmúlt néhány évben, illetve ez egyre erősödik. Nyilván beletartozik ez abba a programba is, a keleti nyitás programjába, amit még 2010-ben a Jobbik a parlamentbe kerülésekor a zászlajára tűzött, hogy Magyarországnak szüksége van véleményünk szerint a keleti nyitásra, és igenis a Jobbik ezt nagyon hangsúlyozta annak idején. Hála istennek, azért legalább ez a program valamilyen szinten meghallgatásra került, hiszen a kormány is hangsúlyozta a keleti nyitás fontosságát a későbbiek során.

Így jutunk el oda, hogy fontos a Kambodzsával megkötendő légügyi szabályozás is. Kambodzsa egy fontos ország lehet Magyarország számára, hiszen Délkelet-Ázsia hihetetlenül fejlődő térség az utóbbi évtizedekben, és igyekszik, szeretne az ázsiai kistigrisek közé Kambodzsa is felzárkózni, és ő is szeretne egy olyan gazdasági változást, mint ahogy az ázsiai kistigrisek teszik.

Kambodzsának nagyon régi múltra nyúlik vissza a történelme. Néhány szót azért ezzel kapcsolatban szeretnék elmondani. 802-ben alapították a Khmer Birodalmat, II. Dzsajavarman király volt az, aki Kambodzsa elődjét megalapította, és bő fél évezredig Kambodzsa, ez a birodalom az egész Indokínai-félszigetet uralta tulajdonképpen. Fővárosa Angkor volt. Akit érdekel a történelem, illetve a turizmus, délkelet-ázsiai turizmussal foglalkozik, annak nyilván sokat mond ez a városnév, hiszen, azt hiszem, mindenki számára érdekes lehet a történelmi látványosság, ami ott megtekinthető.

Kambodzsa csaknem száz évig volt francia gyarmat, 1863-tól 1953-ig. Ebben azért volt egy kis megszakítás, hiszen Japán a második világháború idején, 1941-ben megszállta Kambodzsát, és 1945-ig maradt Kambodzsa japán megszállás alatt.

Mint mondtam, '53-ban elnyerte a függetlenségét, de ez nem vezetett sok jóra, hiszen 20 év alatt az ország folyamatosan destabilizálódott. Ez a helyzet odáig jutott, hogy a vietkong katonái is benyomultak Kambodzsába, és ez elősegítette a vörös khmerek hatalomra jutását. Nyilván mindenkinek nagyon sokat mond a Pol Pot-rezsim. Már 1975-ben a vörös khmerek győzelmével megkezdődött az ország történetének legkegyetlenebb, legsötétebb, legvéresebb korszaka. A vörös khmerek agrárparaszti kommunista országot akartak csinálni Kambodzsából. Az elsődleges, legfontosabb, amit kiviteleztek, a haláltáborok felállítása volt. Azt gondolták, hogy a lakosság megfélemlítésével tudják átnevelni a kambodzsai embereket. Itt elsősorban az értelmiséget zárták ezekbe a haláltáborokba, és a vallási vezetőket. De önmagában, ha valaki szemüveges volt, már az is bizalmatlanságot jelentett a hatalomnak, és már az is egy oka lehetett annak, hogy valakit internálótáborba zártak, mert már az értelmiség szimbóluma volt önmagában a szemüveg is. Ezt csak érdekességként szerettem volna elmondani.

Pol Pot kijelentette egyébként, hogy semmilyen szükség nincs az értelmiségre Kambodzsában; bár megjegyzem, hogy maga Pol Pot, ennek a rendszernek a vezetője is Párizsban végzett a Sorbonne Egyetemen.

(11.50)

Még egy döbbenet ebből az időszakból, hogy a gyermekeket arra nevelték, hogy a szüleiket rendszeresen beárulják, sőt, ha nem volt megbízható a szülő a rendszer számára, akkor a gyermekeket arra biztatták, hogy a saját szüleiket gyilkolják meg. Döbbenetes, mert azt hiszem, ilyen talán egyetlenegy országban sem fordult elő.

Becslések szerint ebben az időszakban, négy évről beszélünk, minimum egymillió, maximum két és fél millió ember halt bele ebbe az embertelen rendszerbe. '79-ben a vietnami hadsereg vetett véget a vörös khmerek uralmának, rémuralmának, akik azért vonultak be, mert a nemzeti kisebbségeket sem kímélték a vörös khmerek, és a Kambodzsában élő vietnami kisebbséget rendszeresen inzultálták, illetve elkezdődött a kiirtásuk is.

Ezért a vietnami hadsereg bevonult, és véget vetett a vörös khmerek rémuralmának, akik visszaszorultak az ország kis területein lévő hegységekbe, ahol még húsz évig gerillaharcot folytattak. '89-ben kivonult a vietnami hadsereg, tulajdonképpen ezután beszélhetünk az első szabad választásról Kambodzsában. Ez 1993-ban történt meg, és milyen érdekes,

hogy mennyire igénye volt a kambodzsai népnek a demokráciára: a 90 százaléka a lakosságnak elment szavazni, és döntött, szavazott róla, hogy ki vezesse a továbbiakban az országot.

Egyébként egy 16 milliós országról beszélünk, amelyik rendkívül dinamikusan fejlődik, különösen a népességszaporulata figyelemre méltó, hiszen néhány évtized alatt megduplázódott az ország lakossága. Eből is látszik, hogy mennyire dinamikusan fejlődik az ország. Bár a GDP-je nem túl magas, hiszen az egy főre jutó GDP 2400 dollár, de a Magyarorszáéhoz képest dupla nagyságú a területe ennek az országnak, és egyre jelentősebb lesz a turizmus is.

És hogyha már a turizmusnál járunk, akkor mindenképpen szót kell ejtenünk arról, hogy mennyire fontos - nyilván Magyarországról azért személyautóval, kerékpárral, vonattal nehezen megközelíthető országról beszélünk a távolság miatt -, nagyon fontos a légi közlekedés, és kiemelt figyelmet kap. Ezért is szükséges jelen megállapodás megkötése Kambodzsával. Az egyre nagyobb turistaforgalom igénye, illetve a kereskedelmi forgalom növekedése igényli azt, hogy ezt a megállapodást megkössük, amely a Chicagóban 1944. december 7-én aláírásra került egyezmény folyománya, amely alapján elősegítik az államaik területe között a légi forgalmat mind a kereskedelem, mind az emberi kapcsolatok terén. Meghatározott útvonalon, menetrend szerint lehet üzemeltetni a nemzetközi légi járatokat a nemzetközi repülőterek között. Kambodzsának egyébként két nemzetközi repülőtere van. Ezen szerződés alapján majd leszállás nélküli átrepülésre lesz lehetőség, nem kereskedelmi célból történő leszállásokra lesz lehetőség, illetve áruszállításra, utasok szállítására, posta felvételére, lerakására, tehát gyakorlatilag minden fontos dologra lesz lehetőség, ahol a tisztességes és egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani a két országnak egymásnak ezen szerződés alapján. Illetve a viszonyosság elve alapján a vámokat, az illetékeket, az adókat egyformán bírálják el, mint mondtam, a viszonyosság alapján.

Nagyon fontos a légi közlekedés biztonsága, amely kiemelt szerepet élvez ebben az egyezményben is. Itt meghatározzuk és hivatkozunk az egyezés a chicagói egyezményben megállapított minimumkövetelményekre, amelyeket a biztonság szempontjából mind a két félnek be kell tartani, és amennyiben azt látja bármelyik fél, hogy a másik fél ezt nem tartja be, akkor 15 napon belül kell felhívni erre a figyelmet, és a szükséges intézkedéseket akkor lehet megtenni.

Ezenkívül mindent meg kell tenni a feleknek, hogy a repülőterek használatáért fizetendő díjak igazságosak és méltányosak legyenek. Itt egyformán kell a hazaival, a harmadik fél és a másik fél tagállamával szemben is intézkedni, és hasonló díjakat kell alkalmazni.

Ugyanez vonatkozik a légitársaságok árszintjére is, hogy méltányos árszintet kell megállapítani, azonban a viteldíjat nem kell bejelenteni a másik fél légügyi

hatóságánál. Azonban érdekes az, hogy mikor lehet jelezni, amikor diszkriminatívak a viteldíjak, vagy amikor indokolatlanul magasak, de amennyiben mesterségesen alacsonyan tartják, például állami szubvenciókkal, az is jelzésértékű, és ez esetben nyilván fel kell majd hívni a figyelmét a másik országnak a szerződészegésre, és a legrosszabb esetben pedig lehetőség van jelen megállapodás felmondására is, amennyiben nem sikerül a vitás ügyeket megfelelően rendezni. Ennek jelzésétől számított 12 hónapon belül ez a szerződés megszűnik ebben az esetben.

Mindezek alapján én azt gondolom, hogy ez a megállapodás mindenféleképpen előremutató, mind a két országnak előnyére válik, ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom is támogatja azt. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Juhász Hajnalka képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyarország Kormánya és a Kambodzsai Királyság kormánya közötti légi közlekedési megállapodás megkötése lehetővé teszi a két ország bármely nemzetközi kereskedelmi repülőtere közötti menetrend szerinti személyszállító és áru fuvarozó légi járatok indítását, továbbá hozzájárul Magyarország keleti irányú gazdasági kapcsolatainak erősítéséhez, és elősegítheti a kétoldalú kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok erősödését.

A megállapodás egy modern szakmai és uniós feltételeknek egyaránt megfelelő kétoldalú egyezmény, amely tartalmazza a tagállamok és az Európai Bizottság által a tagállamok és a harmadik országok közötti kétoldalú légi közlekedési megállapodásokra vonatkozó közösen kidolgozott és megállapított, többek között a légitársaságok kijelölésére, azok visszavonására vonatkozó záradékot.

Ahogy államtitkár úr is hangsúlyozta, a megállapodás összhangban van a tagállamok és harmadik országok közötti légi közlekedési szolgáltatásokra vonatkozó megállapodások tárgyalásáról és végrehajtásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet rendelkezéseivel. A megállapodás létrejötté korszaki keretek között nyit lehetőséget légi járatok indítására, üzemeltetésére a két ország nemzetközi repülőtere között, ezért a KDNP támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt a törvényt is megvitattam Molnár Gyula képviselőtársammal, és arra jutottunk, hogy ez egy nagyon hasznos és jó javaslat. *(Derűltség.)* Ezért az MSZP-frakció mindenféleképpen támogatni fogja ezt a kezdeményezést.

És mivel annyira jól és klasszikusan beszélt job-bikos képviselőtársam Kambodzsáról és a történeti tényekről, ezt kiegészítette még Juhász Hajnalka képviselőtársam, egy hasznos és jó tartalmi összefoglaló adott konkrétan a törvényt illetően, ezért én úgy gondolom, hogy ennél többet én ehhez nem tudnék hozzátenni. Úgyhogy nagyon szépen köszönöm a lehetőséget, és továbbra is támogatjuk ezt a javaslatot. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Magam is nagyra értékelem Molnár Gyula kedves képviselőtársamnak a szakmai ismereteit. Magam is szoktam rá támaszkodni, igénylem is, hogy néha segítse a munkámat. *(Derűltség.)* De most Keresztes László Lórántnak, az LMP frakcióvezetőjének adok szót. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Örömmel hallottam Mesterházy Attila és Molnár Gyula képviselő úrtól, hogy a szakmai álláspontjuk egyezik az LMP szakmai álláspontjával. Mi is támogatni fogjuk ezt a törvényjavaslatot.

Én is élvezettel hallgattam egyébként Gyüre Csaba képviselő úrnak a részletes hozzászólását. Egyébként mindig nagyon értékesnek és fontosnak tartom az ilyen nemzetközi egyezmények kapcsán, hogy Gyüre Csaba ad egy történeti áttekintést ezeknek az ügyeknek. Ez szerintem rendkívül fontos, hogy nemcsak azok számára is legyen egy ilyen átfogó kép, akik követik az Országgyűlés ülését, hanem fontos, hogy ezek a gondolatok bekerüljenek az Országgyűlési Naplóba is.

Nagyon röviden szeretném kiegészíteni, és annak ellenére hallgattam élvezettel ezt a nagyon pontos és fontos történeti áttekintést, hogy egy borzalmas korról és borzalmas gaztettek sorozatáról, a vörös khmerek rémuralmáról részletesen beszélt Gyüre Csaba. Szerintem fontos, hogy erről beszélt, és nagyon köszönöm neki egyébként, hogy ilyen becsülettel készül ezekre a felszólalásokra, és valóban ezeket az amúgy technikai jellegűnek tűnő nemzetközi egyezményeket belehelyezi abba a keretbe, megtámogatva történeti áttekintéssel, ami alapján ez a magyar emberek számára valóban érthetővé és elfogadhatóvá válik.

(12.00)

Nem kívánok hosszabb vitát folytatni a keleti nyitási politikájáról, az elmúlt ciklusokban ezt már alapvetően megtettük. Nyilván vannak ennek pozitív elemei, mégis úgy gondoljuk, hogy összességében ez az

irány alapvetően egy kudarc, tehát abszolút nem sikerült a kormánynak kihozni belőle azt, amit remélt. Tény, hogy vannak ennek pozitív elemei, és vannak, ezt ne hallgassuk el még most sem, rendkívül negatív és káros elemei. Itt hosszan sorolhatnám, hogy milyen esetek voltak, amikor alapvető elveik ellen, vagy mondhatjuk úgy, hogy Magyarországra szegényt hozva, olyan despotákkal, olyan meghatározó politikussokkal találkozott, akikről finoman szólva sem lehet azt állítani, hogy a keresztény Európa barátai lennének, vagy éppen azt az értékrendszert támogatnák, amiben mi is hiszünk, és ami alapján Magyarországon közéleti tevékenységet folytatunk. De szerintem ez most egy olyan jellegű javaslat, amely kapcsán nem feltétlenül kell erre kitérni.

Viszont arra igen, hogy a keleti nyitási politikáját és az ilyen jellegű befektetésösztönzést semmiképpen nem támaszthatja alá olyan politika... - *(Dr. Pószán László tüszent.)* egészségére, képviselő úr! -, amely a magyar munkavállalók, az olcsó bérért dolgoztatott magyar munkavállalók kiszolgáltatottságára próbál befektetést ösztönözni. Hasonlóképpen azt el tudom mondani, és ez összefüggésben van a koronavírus-járvány okozta mély gazdasági krízissel, hogy alapvetően nekünk valóban egy olyan irányba kéne elindítanunk a gazdaságpolitikát nemzeti szinten, Magyarországon és Európa szintjén is, amely sokkal inkább egy valódi patrióta gazdaságpolitika, egy valódi patrióta gazdaság működését teszi lehetővé. Tehát szemben azzal, hogy tömegtermékeket távoli kontinensről importálunk, megpróbáljuk megteremteni annak a lehetőségét és feltételrendszerét, hogy a legfontosabb szükségleteket hazai termeléssel vagy regionális együttműködéssel állítsuk elő.

Nyilván az ilyen távoli kontinenseken elhelyezkedő országokkal történő gazdasági kapcsolat lehet kiegészítő tevékenység meghatározott keretek között. Ebből a szempontból a légi közlekedés a földrajzi távolságokat figyelembe véve nem megkerülhető. Annak ellenére, hogy az LMP zöldpártként, a fenntarthatóság elvén politizáló pártként nagyon kritikusan viszonyul mindig a légi közlekedéshez, ennek ellenére úgy gondoljuk, hogy önmagában, amire vonatkozik a törvényjavaslat, az támogatható.

Még egy gondolatot engedjen meg, államtitkár úr. Amikor önnel vitatkozom, mindig fontosnak tartom szóba hozni, hogy van az általunk sokszor, hosszú órákon keresztül megvitattott Budapest-Belgrád vasútvonalai projekt, és ez egy szimbolikus eleme annak a politikának, ami ellentétben áll a patrióta gazdaságpolitikára törekvő nemzeti szemlélettel. Ugyanis a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztése pontosan arról, hogy milyen módon lehet a magyar adófizetőkkel megfizettetni egy olyan infrastruktúra-elemet, amely a kínai, gyakorlatilag gyarmatosító politika, egy kínai expanziós politika kiszolgálásáról szól. Ez az egyik probléma ezzel a Budapest-Belgrád vasúti projekttel, a másik pedig az, azon túl, hogy titkosítottak minden dokumentumot ezzel kapcsolatban, hogy értelme

sincs, hiszen éppen Szijjártó Péter külügyi miniszter mondta el, hogy ha az eredendően az Adrián - most már nem tudom követni egyébként, hogy hol lesz -, tehát Triest vagy Koper térségében lesz egy magyar kikötő, akkor az minden hazai és magyar cég szállítási igényét ki fogja elégíteni. Ezért nem igazán értjük, bár nem is az a baj, hogy mi nem értjük, hanem az, hogy a magyar emberek és a szakma sem értik, hogy mi szükség van a Budapest-Belgrád vasútvonal projektjére, amely a pireuszi kikötő elérését szolgálja, ismétlem, közel ezermilliárd forintból egy olyan rendkívül súlyos, mély gazdasági válság idején is, amikor ezt a pénzt a magyar emberek támogatására kellene fordítani.

De e kis kitérő ellenére azt tudom mondani, hogy magával a törvényjavaslattal az LMP-frakció egyetért, hasonlóképpen Mesterházy Attila és Molnár Gyula képviselő urakhoz, illetve a Jobbik frakciójához, ezért azt támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most következnek a képviselői felszólalások. Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony! *(Közbeszólások: Nincs itt! Nincs benn!)* Amennyiben nincs, megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Schanda Tamás államtitkár urat, kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Schanda Tamás János: Igen.)* Parancsoljon, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a támogató álláspontokat, és hogy olyan hozzászólásokat hallgathattunk meg, amelyekkel csak egyetérteni lehet a dolog lényegét tekintve. Látjuk azt, hogy ez egy olyan törvényjavaslat, amelyben nincs érdemi vita a különböző politikai erők között.

Engedjék meg, hogy egyetlen dologra reflektáljak, csak hogy ne maradjanak kérdőjelek a levegőben, ez a keleti nyitás politikája. Itt Keresztes frakcióvezető urat szeretném pontosítani vagy számára választ adni. A keleti nyitás politikáját mi egy bevallottan sikeres iránynak tartjuk. Ez a magyar vállalatoknak és a magyar gazdaságnak egy sikeres politika. Jelentősen növekedtek a gazdasági kapcsolataink keleti országokkal, és ez a magyar vállalkozások és a magyar gazdaság számára hasznos dolog.

Abban abszolút egyetértünk, nincs is közöttünk vita, hogy a patrióta gazdaságpolitika kell hogy alapvető legyen. Ha a képviselő úr támogatja a magyar kormány gazdaságpolitikáját vagy támogatná, akkor meg tudnám nyugtatni, hogy a magyar kormány gazdaságpolitikája egy patrióta gazdaságpolitika. Mi is

azt gondoljuk, hogy ami Magyarországon megtehető, azt meg kell tenni a magyar vállalkozások sikere érdekében, és hogy ösztönözni kell azt, hogy Magyarországon történjen a termelés, a kutatás-fejlesztés, a gyártás minél több esetben. De engedje meg, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy ezt ki kell hogy egészítsék azok a sikeres külgazdasági kapcsolatok, amelyeket az elmúlt években sikerült kialakítani többek közt a keleti nyitásnak köszönhetően és támogatnunk kell abban a magyar vállalkozásokat, a magyar cégeket, hogy külföldön is tőkebefektetéseket hajtsanak végre, és ezzel is erősítsék a magyar gazdaság lehetőségeit. Egyébként ez a törvényjavaslat is ehhez részben hozzá tud járulni, hogy a magyar vállalkozások sikerebben tudjanak megvalósítani beruházásokat és fejlesztéseket külföldön is. Az a kérésünk, hogy ezt a kormánypolitikát támogatni szíveskedjen frakcióvezető úr is.

A BUBE kapcsán valóban sokórányi vitát folytatunk már, én ezt semmiképpen nem nyitnám újra, mert nehéz idekapcsolni e törvényjavaslat vitájához a Budapest-Belgrád vasútvonalat. De annyit engedjen meg elmondani, hogy egy vasútfejlesztést támadni egy magát zöldpártinak nevező képviselőtől mindig meglepő.

Őn is pontosan tudja, hogy itt ráadásul európai uniós kötelezettségről van szó, harmadrészt pedig magyar nemzeti érdekről, hiszen a Budapest-Belgrád vasútvonal hozzá tud járulni ahhoz, hogy Magyarországon keresztül jussanak el nemcsak Magyarországra, hanem Európába azok a kínai termékek, amelyekből Magyarország is profitálni tud. Ez magyar vállalkozásoknak is munkalehetőséget és feladatot fog biztosítani, mégpedig magyar embereknek biztosít megélhetést.

Tehát továbbra is tisztelettel az a kérésem, hogy ha már nem is tudom meggyőzni arról, hogy ez a projekt olyan projekt, amelyet támogatni érdemes, legalább ne támadja. Ennyit érzünk el, hogy legalább ne támadja, mert ez egy valóban fontos fejlesztés.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ennek ellenére köszönöm a támogató álláspontját frakcióvezető úrnak is a törvény kapcsán, illetve minden elhangzott véleményt. Arra kérem önöket, hogy a törvény elfogadását segítsék elő és támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok leadására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **egyes közszolgáltatások egységes elektronikus értékesítéséről** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13957. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak, a napirendi pont előadójának. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarországon több mint hat éve működik a nemzeti mobil fizetési rendszer, ez biztosítja a közterületi parkolási díj, az autópályadíj, az útdíj és a személyszállítási menetjegyek mobil fizetéssel történő kiegyenlítésének a lehetőségét, egy országosan egységes platform, a nemzeti mobil fizetési rendszer útján. A nemzeti mobil fizetési rendszer egységes csatlakozási és szolgáltatásnyújtási feltételrendszer biztosít a szereplőknek, ami lehetőséget ad arra is, hogy az érintett közszolgáltatások értékesítésében részt vehessenek új piaci vállalkozások, hazai kkv-k, startupok is; ez is az előző beszélgetésünkhöz kapcsolódóan a patrióta gazdaságpolitika egyik fontos része.

(12.10)

A rendszer sikerét mutatja, hogy jelenleg közel négymillió felhasználóval, 90 városban és fővárosi kerületben több mint 30 viszonteladóval működik.

Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Bizottság a törvény hatálybalépésével párhuzamosan vizsgálatot kezdeményezett a nemzeti mobil fizetési rendszer kapcsán, és kötelezettségszegési eljárást indított Magyarország ellen. A hazai rendszer megfelelősége mellett is sikeres kormányzati érvelés következtében a kötelezettségszegési eljárás eredményeként az Európai Unió Bírósága kompromisszumos ítéletet hozott: jóváhagyta az egységes értékesítési rendszer fennállását, ugyanakkor rávilágított arra, hogy a platform üzemeltetőjének kizárólagos jellegű jogszabályi kijelölése helyett egy versenyre nyitott eljárás alapuló koncessziós rendszer lehet a megfelelő megoldás. Az önök előtt lévő törvényjavaslat elsődleges célja tehát, hogy Magyarország az Európai Bíróság ítéletében foglaltaknak eleget tegyen.

Tisztelt Országgyűlés! Az ítélet óta eltelt időszakban az új szabályozási modell minden elemét, így a most tárgyalt törvényjavaslat és a hozzá kapcsolódó kormányrendelet-tervezet minden rendelkezését részletesen megtárgyaltuk az Európai Bizottsággal, amely elfogadta ezt a megoldást az ítélet végrehajtásaként. Így biztosítható, hogy megmarad az országosan egységes, viszonteladói terjesztésen alapuló elektronikus értékesítési platform, és ez továbbra is úgy fog működni, mint az eddigiekben, egységes módon - ez az egyik legfontosabb vívmány.

Az új rendszer nagykereskedelmi oldala továbbra is központosított marad, vagyis az érintett közszolgáltatók továbbra is egy egységes értékesítési rendszerhez kötelesek csatlakozni. A rendszerhez továbbra is csatlakozhatnak viszonteladók, azonban újdonság, hogy a végfelhasználók, többek között a parkolási díjat, az autópályadíjat fizető állampolgárok felé csak a viszonteladók értékesíthetnek, a platform üzemeltetője közvetlenül nem. Vagyis a koncesszió nyertese

nem végezhet kiskereskedelmi tevékenységet, ezzel is erősítve a viszonteladói piacon folyó versenyt.

Tisztelt Országgyűlés! A jelen törvényjavaslat szerinti szabályozással az állampolgárok számára összességében is olcsóbbá válik a szolgáltatás, engedjék meg, hogy ezt kiemeljem, ugyanis megszűnik a kényelmi díj fizetése.

Tisztelt Országgyűlés! A tárgyalt törvényjavaslat tehát azon túl, hogy eleget tesz az Európai Unió Bírósága ítéletének, a rendszer pozitívumait megtartva úgy alakítja át és helyezi új alapokra a jelenlegi mobil fizetési rendszert, hogy ezzel érezhetően csökkenti a magyar családok terheit, és emeli a szolgáltatás színvonalát. Éppen ezért azt kérem a tisztelt Országgyűléstől, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka F Kovács Sándor képviselő úr. Parancsoljon, ön é a szó.

F KOVÁCS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az expozéban is hallhatták: az előttünk fekvő, egyes közszolgáltatások egységes elektronikus értékesítéséről szóló T/13957. számú törvényjavaslat célja a bírósági ítélet magyarországi végrehajtása, és ennek érdekében tartjuk a Bizottság felé megküldött ütemtervet, valamint határidőben elfogadjuk a vonatkozó jogszabályokat.

A javaslat előzményeként fontos megemlíteni, hogy Magyarországon a nemzeti mobil fizetési rendszer 2014-től már működik. A nemzeti mobil fizetési rendszer biztosítja a közterületi parkolási díj, az autópályadíj, az útdíj, a személyszállítási díj, a menetjegyek mobil fizetéssel való kiegyenlítésének lehetőségét egy országosan egységes platformon, a nemzeti mobil fizetési rendszer útján.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat szerint a mobil fizetés nagykereskedelmi oldala továbbra is központosított marad, azaz az érintett közszolgáltatók továbbra is egy központi mobil fizetési platformhoz kötelesek csatlakozni. Az újdonságot az jelenti a jelenlegi megoldással szemben, hogy nem a kormány jelöli ki a platform üzemeltetőjét, hanem koncessziós eljárásban, nyolc év időtartamra lehet elnyerni a mobil fizetési platform üzemeltetési jogát.

A törvényjavaslat szerint a koncessziós modell megfelel a bírósági ítéletnek és az ügyben eddig képviselt magyar érdekeknek is. A jelenlegi rendszer egyik fő hibája a mobil fizetési platform üzemeltetőjének kizárólagos jellegű jogszabályi kijelölése. A törvényjavaslat szerint az a megoldás kerülne megszavazásra és remélhetőleg elfogadásra, hogy a jogszabályi kijelölés meg-

szűnne, a piacnyitás pedig a koncessziós eljárásban érvényesülne. Ezzel formailag teljesülne az elvárás, hogy bármely, EU-ban letelepedett vállalkozás a feltételek teljesülése esetén elnyerheti a szolgáltatás nyújtására szolgáló koncessziót. Hazai szempontból a megoldás előnye, hogy nem jelent rendszertani változást, a szabályozás hatálya alá tartozó körben megmaradna a jelenlegi egységes, viszonteladói rendszeren alapuló rendszer, így ezen szolgáltatások esetében a koncessziós rendszer bevezetését és az esetleges üzemeltetőváltást az állampolgárok nem feltétlenül éreznék meg.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat egyik fontos eleme, hogy kifizeti a hatályos mobil fizetési rendszer mindkét kényelmi díját, amely szerint sem a viszonteladók nem szedhetnek kényelmi díjat a végfelhasználóktól, sem a koncessziós rendszer működtetője nem szedhet kényelmi díjat, viszonteladói díjat a viszonteladóktól. Az előttünk fekvő rendelkezések a szolgáltatói oldal számára is előnyösebbek a hatályos szabályhoz képest, mert számolnak az általuk fizetendő szolgáltatói díjak fokozatos csökkentésével is. A kényelmi díj kivételével a viszonteladók bevételi forrását az jelenti, hogy a szolgáltatói díjon a koncessziós rendszer működtetője és a viszonteladók egyaránt osztoznak. A hatályos mobil fizetési rendszertől eltérően az új modellben a koncessziós rendszer működtetője koncessziós díjat fizet az állam részére, a modell pedig észszerű nyereséget tartalmaz a koncessziós rendszer működtetője részére.

Tisztelt Ház! A tervezet szerint a koncessziós pályázat nyertese nem végezhet kiskereskedelmi tevékenységet, csak a platform üzemeltetését biztosítja, vagyis a nagykereskedelmi feladatokat továbbra is egy piaci szereplő látja el viszonteladói hálózatán keresztül. A koncessziós eljárás 2021-ben kezdődhet meg, és annak lezárását követően, várhatóan 2022-ben indulhat el az új modell szerinti működtetés. A tervek szerint a koncessziós eljárás lezárásáig a mobil fizetéssel elérhető: a közterületi parkolás, az autópálya-használati díj, az útdíj, illetve a közösségi közlekedés közszolgáltatás elektronikus megvásárlása. Ez a jelenlegi rendszerben is működik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottak ismeretében úgy vélem, a törvényjavaslat előremutató rendelkezéseket tartalmaz az egyes közszolgáltatások egységes elektronikus értékesítésével kapcsolatban, ezért kérem önöket, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a javaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Talán nem véletlen az, hogy kormánypartai kollégáim ilyen gyorsan túl akartak lenni ennek a javaslatnak

az indoklásán, elmaradtak a szokásos dicshimnuszok, termelési jelentések, a magyar gazdaság intergalaktikus szárnyalásáról szóló eposzok és eposzi jelzők, mert itt valami egészen másról van szó.

Itt kiderül, hogy kik a kormány igazi szövetségesei, kik a stratégiai partnerei, no, a multi cégek és a bankok mellett, mert azoknak enyhén szólva lekötöztette ez a kormányzat, de az is látszik, hogy az egyéni lobbik, a céges érdekek és a különböző pénzkiszívárogatási technológiák kivitelezői rendre elérik a lobbijükkel azt, hogy Magyarország Kormánya ciklusokon túlnyúló engedélyeket, pozíciókat, lehetőségeket biztosítson. Most előttünk fekszik egy olyan koncessziós lehetőség, amelynek értelmében a kormány felháborító és vérlázító módon nyolc évre adná koncesszióba a nemzeti mobil fizetési rendszer működtetését, vélhető 2022-es bukását követően.

(12.20)

Tehát egészen biztos az, hogy ezen ágazatokból sokkal nehezebb lesz kiebrudalni azokat, akik a közpénzek vagy másfajta pénzek kicsatornázásán meszterkednek. 2030-ig betonozna be tehát most céget, annak vezetőjét ebbe a rendszerbe a kormány, nem is érti az ember, hogy milyen alapon, amikor kormányzati ciklusokon túlnyúló módon eddig is kiderült, hogy nem volt szerencsés, legyen szó Állami Számvevőszékről, Költségvetési Tanácsról, felügyelőbizottságokról, bármi egyébéről. Nem elegáns, nem európai megoldás, és a demokrácia alapelveitől is távol álló, bár én ezt már nem rovom fel önöknek. De az látszik, hogy 2030-ig képesek lennének bebetonozni egy olyan szisztémát, amely egyszerűen vörös lámpás, világít ezer méterről.

Tüllépnék azon, hogy „kényelmi díj” címszó alatt, évtizedes távlatban a magyar autóstársadalmat intézményesített, szervezett módon lerabolták. Most élénk teszük ezt a csomagot, hogy örüljünk annak, hogy nem lesz innentől kényelmi díj, ez két szinten is kivételre kerül. Örülök neki, mert baromi idegesítő egyébként, hogy magáncégek extraprofitra tesznek szert bármiféle ellenszolgáltatás nélkül. Csak finoman kérdezem meg, hogy a 3 óránkénti újraindítási kötelezettség akkor most a csomag részét képezi-e, vagy rábízák majd az önkormányzatokra, hogy egyezkedjenek ők a különböző leánycégekkel vagy a koncessziót elnyerőnek az alvállalkozóival. Szerintem egy egységes rendszer kialakítása lenne a nemzetgazdasági érdek, de azt egészen biztosan látom, hogy amikor az Európai Bíróság 2018-ban az uniós joggal ellentétesnek tartotta azt, hogy az állami Nemzeti Mobilfizetési Zrt. monopolhelyzetbe került, akkor nem ilyen megoldást tervezett vagy várt önöktől, nem egy olyasfajta, amivel 2030-ig bebetonoznak valakit és az ő céges hálóját.

Nyilvánvaló módon nem szeretném megnyugtanni önöket, 2022 után ez a hálózat nem fog tudni így a helyén maradni, ahogy önök ezt elképzelik, és nem fogja tudni 2030-ig azt a pénzkicsatornázást végezni,

ami itt most az üzleti tervben szerepelt. Nem fog sikerülni, képviselőtársaim! Ha Magyarország újra vizsztatér a tisztességes piacgazdasági viszonyok közé, akkor ez nem fog sikerülni.

Értem én a vétót, értem én a mögötte húzódo elgondolásokat, hiszen ha valaki a magyar rögválóságot most leleplezné, hogy az önök céges ügyei és a közpénz-kicsatornázási módszerei hogy működnek, akkor azt mondaná, hogy Európában ilyen nincsen, ez Európában példátlan. Azt is látom, hogy előadják a gazdasági szabadságharcról szóló dicsőhimnuszokat, aztán felvesznek 900 milliárd hitelt, devizakötvénykibocsátás nem először az évben, utána, bár háborúznak Európával, azért egy kis előleget még lehívnak, ugye, mert most a napokban azért arra szükség lehet.

Én elutasítom, mereven elutasítom azokat a hangokat, akik azt mondják, hogy az Európai Unió irányából valamifajta segélycsomagok vagy jótétemények jönnek. Nem jöttek '56-ban sem, utána sem, nincsenek egyszálú gesztusok már talán a világpolitikában és világgazdaságban. Magyarország a piacaira való bejutásért cserébe igenis rászolgál azokra a forrásokra, amelyek elől most az elképesztő és átgondolatlan tetteivel pont Orbán Viktor és csapata próbálja elzárni az országot, és pontosan odajutunk, hogy a nagy és állítólagos szabadságharcuk közepette a piacainkat kiszolgáltatták önök, együttesen a korábbi kormányokkal, de az ezért cserébe járó kohéziós és egyéb források elérhetőségétől most igyekeznek megfosztani az országot, és élénk állnak egy olyan csomaggal, amely bár nyolc évre bebetonozna a Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter hivatala által kiválasztott valakit - a koncessziós eljárás keretei lényegében itt dőlnek el -, de eközben egy szót sem beszélnek arról, egy nagyon rövid felvezetőt követően, hogy a magyar autóstársadalmat, a magyar adófizetőket milyen indokolatlan terhek sújtják, hogy lehetne ezt az egész szisztémát rendbe rakni.

P+R parkolók építéséről, ezeknek, mondjuk, az agglomeráció viszonylatában átgondolt struktúrájáról egy árva szó nem keletkezett, tehát a probléma egy része, eredője szóba sem kerül, a tünetek és az aszpirin adása a haldoklónak, az viszont igen. Tehát egy olyan helyzetet próbálnak kezelni, toldozni-foldozni, amelyet alapjaiban kellene átgondolni. Nem került szóba az sem, hogy autópálya-matrica esetében szintén hasonló fizetési megoldásokkal tudunk operálni, de az állítólagosan családbarát kormány egy koronavírus-veszélyhelyzet közepén is, ha valaki, mondjuk, a beteg családtagját nagy nehezen el tudja vinni egy egészségügyi intézménybe, és kezelésre szállítja, mondjuk, kap időpontot, telefonon tud egyeztetni, akkor is 10 napos autópálya-matricát kell vennie. Miért, képviselőtársaim? Családbarát a kormány állítólag, akkor nem lehet egy hétvégi családmatrica-megoldást, egy 24 órás autópálya-matrica megoldást választani? Miért fizettetnek ki igénybe nem vett szolgáltatást magyar adófizetőkkel? Ez lenne a családbarátság? Mert akkor ne folytassák!

A helyzet az, hogy számtalan, ezt érintő területet szóba lehetne hozni, és ezer kérdés merül fel, de azért a szaksajtó nagyjából megfejtette azokat az indoklásokat, amelyek ezen javaslat mögött feszülnek, és szerintem ezt nekem nem is kell tovább cincálnom, mert teljesen egyértelmű, hogy megint egy erőszakolt monopolhelyzetet kívánnak egy piacra erőszakolni. Lehet, hogy lesznek annak a koncessziót elnyerőnek alvállalkozói, de a kritériumrendszert egy minisztérium fogja kitalálni, a koncessziót elnyerő pedig majd nagyjából megmondja, hogy kivel szerződik, és az milyen módokon tudja a pénzeket csatornázni. Egészen elképesztő tehát, hogy úgy gondolták, hogy ez egy nyolc évre bebetonozható struktúra.

Tehát határozottan arra kérem önöket, hogy cikluson túlnyúló módon, főleg 8-9-10 évekre ne tervezzenek annyira mélyen. Tehát otthon a kockás füzetbe, amikor a családi költségvetést ezek a koncessziót elnyerők tervezik, akkor ne tervezzenek 2030-ig, mert az, ami előttünk fekszik, nem piacgazdasági viszonyokat tükröz. És ez nem fenyegetőzés, higgyék el, hanem a józan ész szava a részemről, józan piaci körülmények között ilyesmi nem maradhat fenn.

Lehet itt röhögcsélni persze kormányoldalon, de a nemzeti dohányboltoktól kezdve, a földeket érintő különböző módosítások tekintetében folyamatosan próbálnak kiszervezni, outsourcinggal bekebelezni teljes piaci és gazdasági szektorokat. Ez nem megy, józan piacgazdasági körülmények között ilyet nem lehet csinálni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztázunk most már sokadszorra Z. Kárpát képviselő úrral, hogy a ténynek nem szinonimája a termelésjelentés, ahogy ön azt használja. Mi tényeket szoktunk felsorolni egyébként a magyar gazdaság állapotáról *(Z. Kárpát Dániel felteszi a fülhallgatóját.)*, bár látom, a válaszom már nem nagyon köti le, hogy válaszolhassak önnek az elhangzott mondataira. *(Z. Kárpát Dániel: Figyelek!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Azt szeretném mondani, hogy az önök által most kritizált európai uniós bírósági döntés, mert itt arról beszélünk, ugye, ez az az egyik szervezet - tegnap Jakab Péter azért, mert szembesült azzal, hogy a tetteinek következménye van, közterületen maszk nélkül, videóban jelentette be azt, hogy ő nemzetközi bíróságokhoz fordul -, ez az egyik lehetséges, az Európai Unió Bírósága is az egyik ilyen lehetséges fórum, ahova ő a tettei következménye miatt fordulni akar. Most az Európai Unió Bíróságának a döntéséről beszélünk, és ha ön fölmege az Európai Unió Bíróságának a honlapjára, akkor ott a következő

mondatot olvashatja el. E tekintetben a Bíróság pon-tosítja, hogy például a versennyel indított eljárás-on alapuló koncessziós rendszer lehetne egy ilyen, kevés-bé korlátozó intézkedés.

A most előttünk fekvő törvényjavaslat egy olyan külföldi tőkének megfelelni akaró európai uniós bírósági döntés nyomán hozandó legpatriótább verziója a mostani rendszer átalakításának, amit csak lehetett idehozni az Országgyűlésbe. Van az Európai Unió Bíróságának egy döntése, ott a koncessziós eljárást ja-vasolja az Európai Unió Bírósága, miután elmarasz-talta Magyarországot. Természetesen tiszteletben tartjuk az Európai Unió Bíróságának a döntését, én ettől függetlenül nem értettem vele egyet, de ez a ma-gánvéleményem, vagy akár a politikai véleményem is lehet, de ettől tiszteletben kell tartani. De az Európai Unió Bírósága javasol egy ilyen koncessziós eljárást, mi megpróbáljuk megtalálni azt a mezsgyét, és a mi-nisztériumok és az Innovációs és Technológiai Mi-nisztériumok is azon dolgozik, hogy ebből mégiscsak egy olyan rendszer jöjjön ki, hogy ne az legyen, mint 2002-2010 között, hogy külföldi tőkének odaadták az autópálya-építéseket, az autópálya-üzemeltetéseket.

Talán képviselő úr emlékszik a PPP-szerződések-re, hogy 2750 milliárd forintot bukott a magyar nem-zetgazdaság azért, mert ezt csinálták Varju képviselő úrék az M5-ös és az M6-os autópályával. (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*) Csak ugye, most önök velük kötöt-tek szövetséget, és őket akarják visszasegíteni a hata-lomba. Független közgazdászok kiszámolták, hogy ha hitelből építették volna az M5-ös és az M6-os autópá-lyát, 2750 milliárd forintot spóroltak volna a magyar nemzetgazdaságnak. Még az idei évben is 150 milliárd forintnál többet fizet a magyar költségvetés ki a káros PPP-szerződések miatt, amit az önök elvbarátai 2002-2010 között megkötöttek. Az volt a káros a ma-gyar költségvetésnek, az volt a káros a magyar nem-zetgazdaságnak, s az volt az az égbekiáltó bűn, ami ak-kor elkövetésre került.

És még egyszer mondom, amikor önök elmond-ják, hogy mire hogy, milyen pénzeket kellene költeni, akkor gondoljanak arra, hogy 2750 milliárd forinttal több lenne most a kasszában, ha nem a külföldi have-roknak juttatták volna oda Varju képviselő úrék ab-ban az időszakban.

(12.30)

Számunkra fontos célkitűzés, hogy a magyar em-berek mindennapi életét megkönnyítő, a bürokráciát és az adminisztrációs terheket csökkentő intézkedé-sek megvalósítását tűztük ki célul, valamint a minél szélesebb körű online ügyintézés bevezetését.

Ebbe a folyamatba illeszkedik bele a 2014 óta működő nemzeti mobil fizetési rendszer, mellyel or-szágosan egységes platformon nyílik lehetőség a köz-területi parkolási díj, az autópályadíj, az útdíj és a sze-mélyszállítási menetjegyek mobil fizetéssel való ki-egyenlítésére.

A nemzeti mobil fizetési rendszer jelenleg közel négymillió felhasználóval 90 városban működik, és a szolgáltatási köre folyamatosan bővül. 2018-ban sike-resen elindult Budapesten a közlekedési mobil jegy, majd ezt követően az idei évtől már országos lefedett-séget biztosít a Volánbusz által működtetett 69 helyi városi közlekedési rendszeren, valamint az olyan nagyvárosokban is, melyek önálló helyi közösségi közlekedéssel rendelkeznek, mint Szeged, Miskolc, Tatabánya, Pécs, Kecskemét, Veszprém vagy éppen Debrecen.

Ezenkívül a nemzeti mobil fizetési rendszer or-szágosan használható autópálya-matrica vásárlására, valamint számos helyen parkolási díj fizetésére is al-kalmas. A nemzeti mobil fizetési rendszer 2014-es el-indulása óta több mint 175 millió darab mobil fizetési tranzakciót bonyolított le, 135 milliárd forint értékben.

A nemzeti mobil fizetési rendszer lényege, hogy az azt működtető Nemzeti Mobilfizetési Zrt. egyfajta nagykereskedőként szerződésben áll valamennyi köz-szolgáltatóval, és a továbbértékesítés lehetőségét az egyenlő elbánás mellett biztosítja a vele szerződésben álló kiskereskedelmi oldali viszonteladóknak.

A nemzeti mobil fizetési rendszer kialakításakor az volt a cél, hogy országosan egységes platform jöjjön létre, és külföldi gazdasági szereplők ne tudjanak a magyar felhasználók mobil fizetési tranzakcióiból óri-ási profitot realizálni, ahogy ez egyébként történt 2010 előtt.

Az Európai Bizottság kötelezettségszegési eljá-rást indított Magyarország ellen. Álláspontja szerint ugyanis a Nemzeti Mobilfizetési Zrt. számára biztosít-tott kizárólagos jog indokolatlanul korlátozza az érin-tett szolgáltatások piacához való hozzáférést a más tagállamban letelepedett gazdasági szereplők részére. A Bizottság fől szólt a külföldi tőke javára.

Ezt követően a Bizottság keresetet nyújtott be az Európai Bíróságnál, és másfél év bírósági eljárás után a Bíróság megállapította, hogy a mobil fizetési rend-szerre vonatkozó szabályozás sérti a szolgáltatási irányelv letelepedési jogra vonatkozó rendelkezéseit, illetve a szolgáltatásnyújtás szabadságát, ugyanakkor nem mindenben adott helyt a Bizottság keresetének. De a Bíróság a meghozott ítéletben azt javasolta, hogy egy versenynyitott eljárás-on alapuló koncessziós rendszer megfelelő intézkedés lenne.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy koncesz-sziós modellt hoz létre, mely eleget tesz a Bíróság által hozott ítéletnek, és megfelel az ügyben eddig képviselt magyar érdekeknek is. Ez az a szűk mezsgye, amiről beszéltem az elején. A törvényjavaslat alapján a mobil fizetés nagykereskedelmi oldala továbbra is országo-san egységes platformot biztosít, ugyanakkor a jelen-legi megoldással szemben nem a kormány jelöli ki rendeletben a platform üzemeltetőjét, hanem kon-csessziós eljárásban, határozott időre lehet elnyerni a mobil fizetési platform üzemeltetésének a jogát.

A törvényjavaslat továbbá kivezeti a kényelmi dí-jakat, sem a viszonteladók nem szedhetnek kényelmi

díjat a végfelhasználóktól, sem a koncessziós rendszer működtetője nem szedhet kényelmi díjat a viszonteladóktól. A törvényjavaslat célja, hogy a koncessziós modellben működő mobilfizetési rendszer önfenn tartó módon működjön, és minél kisebb költséggel járjon a felhasználók számára. A koncessziós eljárás 2021-ben kezdődhet meg, és annak lezárását követően, várhatóan 2022-ben indulhat az új modell szerinti működés.

A mobil fizetési rendszerhez az új modell bevezetéséig és azután is továbbra is csatlakozhatnak újabb viszonteladók. A cél változatlanul az, hogy a magyar felhasználók egységes platformon minél több közszolgáltatást tudjanak mobil fizetési rendszeren keresztül igénybe venni, csökkentve ezzel a készpénzhasználatot, valamint időt és energiát tudjanak megtakarítani.

Egy mondatlalt értettem egyet Z. Kárpát Dániel felszólalásában, amikor az autóstársadalom támadásait vett górcső alá. Ha ilyen érzékeny a képviselő úr az autóstársadalom megtámadása iránt, mint ahogy én is az vagyok, akkor az önök által támogatott főpolgármesterhez is címezzen egy hasonló felszólalást és levelet. Ezt öntől még nem tapasztaltuk, mert ahol üldözik az autósokat, az Budapest, nem pedig az ország egésze.

A KDNP-frakció támogatja ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! És most személyesen Molnár Gyula képviselő úr következik, az MSZP vezérszónokaként. *(Derűltség.)* Parancsoljon!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Nagy terhet helyez rám most a levezető elnök, meg nagy terhet helyezett rám Mesterházy képviselőtársam is, és most itt vagyok magányosan, egyedül, nincs kívül konzultálnom. Megpróbálok megfelelni ennek a nagyon fontos feladatnak.

Azzal akartam kezdeni a hozzászólásomat, hogy: ennyire nagy a baj, képviselőtársaim? Ha akarnak róla beszélni, tényleg átülhetnek ide hozzánk, dumcsizhatnak, amikor... Tehát elmondhatják, mert most megint azt látjuk itt, a következő pár órában erről fogunk beszélni, hogy valami örült tempóban váltottak itt. És megjelent egy új elem.

Eddig mindig arról beszélgettünk itt a Házban, hogy van egy ösztönös vonzódásuk önöknek ahhoz, hogy amit magukhoz vonnak, azt jobban fogják csinálni, mint amit lent esetleg, az önöknél nyilván lényegesen tehetségtelenebb emberek próbálnak meg megcsinálni. Tehát mindenben úgy gondolkoznak, hogy a centralizáció automatikusan költségcsökkentés, hatékonyságnövekedés, és nyilván egy boldogsághormon szétáradását jelenti a teljes magyar társadalomban.

El kell önöknek mondani, hogy ez súlyos tévedés, mert a világ nem errefelé megy. Amit önök képviselnek, azt egyébként a világ egyszer valamikor meghalotta. De megjelent egy új elem, és ezt majd itt is elmondjuk, gondolom én, meg majd kettővel később is. Megjelent egy új elem a centralizáció mellett: a privatizáció. Eddig önök ezt valamiért nem annyira szerették, nem annyira kedvelték, mert úgy gondolták, hogy a hatékonyság mégiscsak önöknél van. Most megjelent egy teljesen új elem, elkezdik ezeket kiszervezni, és nem akarom most még egyszer ezt a drámai dolgot itt beütni, de valóban, nyolc esztendőre hoznak meg valamilyen döntést, amiről nem pontosan tudjuk, hogy ebben a formában hogyan és miképpen fog működni.

Önöknek vannak kedvenceik, ezt jól látjuk. Szép lassan kivégeztek minden iparágat, az egyetemeken lassan túl vannak, bár a következő napirendben még erről lesz szó, és az önkormányzatok szisztematikus szorongatása napirenden van, mert azért menjünk egytel beljebb azon az úton, amin önök itt az elején megállnak. Rendben, mondjuk ki azt, hogy a 2018-as EU-bíróági döntésnek a következménye ez.

Államtitkár úr azt mondta, hogy végigegyveztettek a Bizottsággal ezt a javaslatot, és mindenki nagyon boldog. Nem tudom, hogyan zajlik egy ilyen egyeztetés. Azt gondolom, ez nyilván úgy van, hogy elmondták, hogy törvény lesz, szuper, mindenképpen koncesszióba tesszük, szuper, de valószínű, hogy a részletekbe nem teljesen mentek bele itt a törvényi szabályozásnál. Meglátjuk majd, hogy később, amikor ezt újra fogja vizsgálni valaki, akkor mi lesz a vélemény.

De nem tudjuk kivenni a fejünkől azt az egyszerű dolgot, hogy önök olvasnak újságot, néznek híreket, és azt látták, hogy egyre több szereplő gondolja azt, hogy a saját maga szolgáltatólábát megpróbálja felépíteni; lásd fővárosi önkormányzatok, lásd kerületek, lásd nagyobb települések, tehát megyei jogú városok. Nem is beszélve az állami MÁV-ról, ami saját rendszert épített ki, és ehhez képest ebbe a menetbe nagyon nagy tempóval beleszalad a kormány.

Mert tegyük hozzá, hogy ez a törvényjavaslat ki mondja azt, amit egyébként, még egyszer mondom, hibának és piackorlátozó lépésnek tartok, hogy olyan szereplők mint a BKK, a Volánbusz, a MÁV saját csatornán keresztül ezt a fajta szolgáltatást nem üzemeltetheti; miközben egyébként ez kifejezetten normális dolog lenne, hiszen ők ebből a szempontból nem magánszereplők, hanem egy önkormányzati vállalat vagy valami olyan cég, aki nyugodtan megtehetné azt, hogy pont ezeket a plusz költség-növelő tényezőket elhagyva saját maga üzemeltethessen ilyen típusú rendszereket.

Szintén menjünk egy picit beljebb ebbe a dologba! Amikor volt a Nemzeti Mobilfizetési Zrt., ami most van, ott pontosan lehetett tudni, hogy 10 százalékos jutalékot kellett fizetni annak, aki ezt igénybe vette, és valóban van az egyikünk által vagy senki által nem kedvelt kényelmi díj, ami 50 forint volt.

Bizonyos szempontból arrafelé ment a gondolkodás azoknál, akik ilyen szolgáltatásokat akartak adni, hogy hogyan, miképpen lehet ezt a 10 százalékos jutalékot csökkenteni. Mert azt elfelejtik, hogy az önök által megszüntetett, azt megelőző magáncégnél, az EME-nél nem volt ez a jutalékrendszer, ott csak a kényelmi díj. Érdekes módon, a kényelmi díj is megmaradt, és ahhoz hozzájött a jutalék. Most ez a dolog megfordult. És itt jön szerintem a kulcskérdés, amiről nagyon nem hallottunk semmit, és a törvényjavaslat sem beszél erről.

Mert modellezzük itt, hogy mi fog történni valójában. Az fog történni, hogy valaki nyerni fog. Nem akarom prejudikálni, hogy ez milyen típusú szereplő lesz. De ennek lesz egy meghatározott, valószínűleg szabad szemmel is érzékelhető koncessziós díja, amit csak egy dologból tud visszaszerezni, ha a megfelelő jutalékot akár az alvállalkozóknak, akár pedig azok felé, akik adott esetben a szolgáltatást igénybe veszik, kiterjesztik.

Nem tudjuk ma megmondani azt, hogy mennyi lesz ezen a szolgáltatási jutalék. Lehet, hogy vissza fogjuk sírni - nem mondom ezt, csak példát mondom - a kényelmi díjat, azt az 50 forintot, mert lehet, hogy olyan jutalékkal kell dolgozni ennek a koncessziós társaságnak, hogy egyébként kifizesse az államnak mindazt, amit az állam majd elő fog írni, kifizesse azt a fajta működtetést, üzemeltetést, ami lesz, és tegyünk valamit hozzá: illendő ezeket a rendszereket fejleszteni.

(12.40)

Gondoljunk bele, hogy pár évvel ezelőtt micsoda misztikumnak számított az a gondolat, hogy én beütök a mobilomba valami számot, és utána nekilodulok az autópályának. Ez egy elképzelhetetlen dolog volt. Ma pedig ez magától értetődő és természetes.

Még egy dolgot szeretnék - nem akarom húzni az időt most Varju képviselőtársam miatt, mert neki nagyon fontos mondanivalói vannak, meg dolga -, hogy azért én abban nőtettem fel, én azt szoktam meg, és azt tanultam, hogy amikor útdíjat szedünk, hogy amikor jegydíjat szedünk, különböző dolgokat szedünk, azt azért csináljuk, mert a pénz egy jelentős részét vissza kell forgatni abba az iparágba, amiből kiszedjük ezt a pénzt, mert például itt szóba jöttek a P+R-rendszerek, azért Budapestnek nagyon nagy szüksége lenne parkolókapacitás-bővítésre. Tehát amikor parkolásról beszélünk, azt nem sarcolásnak tekintjük, hanem egy parkolóhely-gazdálkodásnak tekintjük. Zárójelben mondom, ezért óriási tévedés szerintem az ingyenes parkolás ebben az időszakban, de ezt a vitát most ne nyissuk ki.

Tehát amikor erről beszélünk, akkor azt is szeretném tudni és látni, hogy az a koncessziós díj adott esetben hova fog menni, mi fog történni ezzel. Lesz-e ezzel az, hogy parkolókapacitásokat növelünk olyan helyeken, ahol szükséges? Várható-e az, hogy

bármilyen szempontból a szolgáltatást, legyen az MÁV, Volánbusz vagy adott esetben autópálya, ezeket a szolgáltatásokat érdemben ezekből a pénzekből javítjuk? Én mindezeket a dolgokat semmilyen formában nem látom.

Még egyszer meg kell emlékezni a nyolc esztendőről. Én magam is azt mondom, hogy illendőbb lenne az, ha most próbaéveket vezetnének be, azt mondanák, hogy két-három évig kipróbáljuk, és akkor még mindig megtehetik azt, hogy ha '22-ben úgy alakul, ahogy önök tervezik, akkor meghosszabbítják nyolc évre, ha nem úgy alakul, akkor megadják az esélyt annak, hogy a következők hozzáigazítsák a magyar valósághoz. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varju László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm szépen Molnár Gyula képviselő úr támogatását és segítségét abban, hogy állampolgári teendőimnek eleget tudok tenni, és a magas hivataloknál meg tudok jelenni talán nem olyan sokára.

Mégis valóban, az a helyzet, ami ennek a törvénynek a kapcsán keletkezik, az érdemel néhány szót. Tőlem már megszokhatták, hogy számonkérem azt, amit önök vállaltak. Önök azt mondták, hogy minden törvényhez kapcsolódóan, ha annak jelentős gazdasági-társadalmi hatása van, akkor készítenek egy olyan tanulmányt, amely mindannyiunk számára rendelkezésre áll, és annak alapján, közös információk alapján lehet a legjobb döntést meghozni. Abban az esetben, ha itt 4 millió állampolgárt érint valami, akkor talán tekinthetjük ezt úgy, hogy ennek van hatása, ha csak erről a fogyasztói oldalról nézzük a történetet, illetve ezt a javaslatot, és ennek ellenére nincs ilyen.

Tehát önök hoztak magukra vonatkozóan egy törvényt, amelyet rendre nem tartanak be, és egyébként nem foglalkoznak azzal, hogy átláthatóvá tegyék a gondolkodásukat, már ami legalább erre az esetre vonatkozna. Ebben az esetben módunk lenne nem csak arról beszélni, hogy mi lesz a jövőben, és hogy milyen lehetőségek vannak ebben, amit önök egyelőre rejtve tartanak, és több képviselőtársam már felhívta rá a figyelmet, hogy igen, ezek között a keretek között olyan visszaélések is történhetnek, amelyeket nem lehet kizárni.

De mielőtt a jövővel foglalkoznánk, előtte nézzük meg azt a múltból, tisztelt képviselőtársaim, ha már egyszer az Európai Bizottság, illetve a bíróság meghozta ezt a döntését, azt itt nagy lelkesen önök elmondták, hogy akkor a bíróság döntését figyelembe véve, annak megfelelően haladnak előre. Úgy csendesen megkérdem, hogy egyébként az a galádság és államosítás, amit előtte elvégeztek, ami miatt egyébként ezt az elmarasztalást kapták, annak kapcsán

mennyit kellett kártérítésként fizetni. Mennyibe került ez a magyar állampolgároknak, tisztelt Nacsa képviselő úr? Mert maga itt rébuszokban dobálózik nagy számokkal, szívesen hivatkozik rám, mond olyanokat, aminek semmi köze nincs a valósághoz (*Nacsa Lőrinc: Cáfold meg! - Az elnök csenget.*), de itt van egy konkrét kérdés, ha egyáltalán eleget tettek annak, hogy egyébként kifizettek ezért bármit.

Ha a bíróság ítéletét végrehajtják, sejtem, inkább részlegesen, de ha nem részlegesen, hanem teljes mértékben, akkor mibe került a választópolgároknak ez a történet? Mert egy valóságos olyan hatalmi törekvés árát fizettetik meg az állampolgárokkal, amikor kisajátítottak valamit, államosítottak valamit, a saját céljaiknak rendelik alá, és most előállítják azt a helyzetet, hogy örüljünk annak, hogy az Európai Unióban szokásos, egyébként átlátható keretek között meghirdetett koncessziós eljárások egyikeként majd az önként által kiválasztott módszerrel a szolgáltatónak örülni kell.

Ilyenre emlékszünk már, hogy hogyan csináltak ilyet. Ott volt a letelepedési kötvény, amikor remek döntéssel a Rogán Antal vezette Gazdasági bizottság volt az, amely kiválasztotta az arra jogosultakat, majd, hogy ezt még tetézzék, nemcsak a letelepedési kötvény, hanem ott van a szerencsejáték-koncesszióra jogosultak, ahol megbízhatónak nyilvánít a pénzügyminiszter úr valakit, és attól a pillanattól kezdve tőkrendben van minden, legalábbis önöknek. Nekünk egyáltalán nincsen, és én csatlakozom azokhoz, akik, mondjuk úgy, hogy az aggályaiknál sokkal többet fogalmaznak meg annál, hogy mi lesz ennek a sorsa. Igaz, hogy szinte biztos vagyok abban, hogy mint ahogy a trafikkoncessziónál elvégezték, olyan mérhetetlen, szerződésfelmondás esetére járó büntetést, kártérítést kellene vagy kell fizetni az államnak, amivel önök inkább azokat támogatják és azokat hozzák helyzetbe, akik a kedvezményezettek, és az állam kárára kötnék szerződéseket.

Mindezek után nagyon nehéz másként gondolkodni erről, mint úgy, hogy tulajdonképpen a pánik-kormányzást ki kell egészítenem kapuzárásipánik-kormányzással ebben az esetben, mert ha visszaemlékszünk arra, hogy mi történt 2002-ben a két választási forduló között - tudja, államtitkár úr, akkor még volt ilyen, akkor a jogállami keretek között még volt mód és lehetőség arra, hogy két fordulóban történjen a választás -, akkor nagy kisöprés történt az államháztartásból, a Kincstárból, mindenhonnét. Amit lehetett, vittek, két hét alatt leszerződtek.

Tanulságos időszak volt ez a két hét mindenkinek, a magyar állampolgároknak, de önöknek is. Nem hagyják egyrészt, mert nincs két forduló, másrészt egyébként az előtte lévő két évet kihasználják arra, hogy az összes megérkezett külföldi parkolótársaság, parkoltatással foglalkozó társaság is megszerezhesse, mások is egyébként szerzik azokat az előnyöket ezekben a hónapokban, amelyeket nem hagynak az utolsó pillanatra, hanem most juttatják olyan kedvező lehetőségekhez, amelyeket önök már nekik szántak.

Látom ezt, érzékelem, hogy az önkormányzati választások óta, mióta az ellenzék lehetősége, esélye kapcsán megjelent a választópolgárok döntése, miszerint elég volt a Fidesz kormányzásából, önök ezt beárazták, ennek a kockázatát csökkenteni akarják, és egyébként pedig minden olyan lehetőséget, amit ki lehet szerelni egyetemnek vagy koncesszióknak parkolótársaságba, azt hordják szét. Ezt csinálják most. Ha ez nem tűnt volna fel önnek, államtitkár úr, miközben rázza a fejét, akkor szembesüljön ezzel a problémával, ez a helyzet. Gondolkodjon el és fontolja meg azt a dolgot, hogy az állampolgárok többségének ez a véleménye, még ez is lehet. Nem biztos, de még ez is lehet, előfordulhat egy ilyen helyzet.

Éppen ezért erre a konkrét törvényre vonatkozóan alapvetően nem értünk egyet. Itt önök nem teremtik meg annak a lehetőségét, hogy átlátható módon bízassunk abban, hogy nem visszaélnek a mőzettel. Arról most már nem is beszélék, hogy ez milyen viszonyban van azzal, vagy mennyire vették figyelembe, hogy Tarlós akkori főpolgármester úr a vezetése idején hosszú ideig küzdött azzal, hogy egy jól működő elektronikus jegyrendszert vezessen be önkormányzati keretek között.

(12.50)

Aztán egyébként, hogy annak milyen következményei lettek, hogy az is hány milliárd forintjába került az országnak, az az elvetélt kísérlet, amit ott önök elvégeztek, hát, arról most megint ne beszéljünk! Adjuk hozzá azokhoz a károkhoz, amiket, Nacsa képviselő úrnak javaslom, hogy a tábla tetejére mindig kezdje fölírni, adja össze őket, hogy mint Fidesz-kormányzás mennyi kárt okoztak ennek az országnak. Borzasztóan sokat! De előbb-utóbb összeadjuk mi is, és eljutunk odáig, hogy nemcsak a múltból, a jelenből, sőt ezek szerint, mint ahogy ez a törvény törekszik rá, a jövőre vonatkozó számokkal is lehessen bővíteni mindazt, amit önök elvégeztek.

Nos tehát, összefoglalva: ez a törvénytervezet ebben a formában elfogadhatatlan. Láthatóan itt az a személyi ötletelés, amire már képviselőtársam is hivatkozott, hogy Rogán Antal gazdasági ügyekért felelős helyettes államtitkárát, aki egyébként már, mondjuk úgy, hogy itt-ott megégette magát, őt hozzák most ide vissza. Őt hozták vissza abba az irodába, aki majd mindezzel foglalkozik, tehát igencsak közel marad minden ahhoz, ahol az eredeti ötletelésre, úgymond, ilyen módon önöknek volt idejük, és ezt meg is csinálták.

A parkolási rendszerre, ahogy mondtam, az előző budapesti városvezetés idején több mint tízmilliárd forintot költöttek már el. Tehát ez az az összeg, amit nyugodtan felírhatnak, már ami mínuszról indul. Nehéz lesz ezt önöknek ebből a szempontból helyrehozni, de bízom benne, hogy bölcs képviselőtársaim és Molnár Gyula (*Derűlttség.*), közöttük Molnár Gyula képviselőtársam megfogadják. Örülök, hogy államtitkár úrnak

ennyire megtetszett ez az ötlet. *(Nacs Lőrinc: Freud!)* Nem!

Ez szándékos volt *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*, abból a szempontból, hogy a bölcsesség és azok a tapasztalatok, amelyeket az elmúlt években megszereztünk, azt önöknek elmondjuk, de láthatóan önök ezeket képtelenek megfogadni. Emiatt viszont borzasztó sok kárt okoznak az országnak, kedves Nacs képviselő úr. Úgyhogy legyen szíves a táblát elővenni, oda felírni, és elkezdni számolni, hogy egyébként ezzel majd a későbbiekben szembesülhessenek. Addig viszont ezt a törvényt nem támogatjuk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Molnár Gyula és Csárdi Antal tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Úgy gondolom, nem volt méltó, hogy Molnár Gyulát kivette a bölcs képviselők közül. De borítsunk fátylat erre! *(Derűlttség. - Varju László: Köszönöm, elnök úr!)* Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Csárdi Antal képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Megint előttünk van egy törvény, aminek a lényegi elemei majd egyszer, valamikor a jövőben kormányrendelet formájában fognak megjelenni. Hogy miért ezzel kezdem, az nagyon egyszerű, mert értelemszerűen, hogy milyen hatása lesz ennek a törvénynek gazdasági értelemben, azt a számok ismerete nélkül ma nagyon nehéz pontosan megmondani. De azért azt pontosan látjuk, hogy az önök által létrehozni kívánt új rendszer menekülés a jövőbe, ha fogalmazhatok így, egyértelmű, hogy egy újabb ágazat teljes körű lenyúlása van folyamatban.

Nézzük meg! Pontosán tudjuk, hogy ez a törvény parkolási díjról, jegyrendszerrel és jó eséllyel egyébként még a MÁV jegyértékesítéséről is szól. Érdemes megnézni, hogy hogyan is épül föl ezeknek a cégeknek a működése. Eddig tényleg úgy volt, hogy volt egy jutalék és egy kényelmi díj, két irányból kapta a szolgáltatást elvégző társaság a bevételeket. Most gyakorlatilag ki kell majd fizetnie egy, ma még nem ismert koncessziós díjat az államnak, értelemszerűen neki ezt a díjat majd ki kell tudni termelni a törvény szerint nyolc év alatt, és ezen túlmenően pedig önök, bár kivézetik a kényelmi díjat, az nem derül ki a törvényjavaslatból, hogy például a jutaléka mekkora lehet, mondjuk maximum, ennek a szolgáltatásnak.

Jelen pillanatban abba az irányba megyünk, amit egyébként most már megszoktunk itt, a Ház falai között, hogy önök egy újabb ágazatból próbálnak még több pénzt összeszedni, és ma nem lehet azt mondani, hogy egyébként azok az önkormányzati bevételek például, amik Budapesten befolyanak a parkolásból, abból mennyivel kell majd többet átadni a jellemzően telefonalapú parkolások elindítása végett. Eddig,

mondom, volt a 10 százalék és a kényelmi díj, most szinte biztos, hogy ez a 10 százalék jelentősen meg fog ugrani, hiszen, mint említettem, ki kell termelnie ennek a cégnek a koncessziós díjat, ami egyből az állam zsebébe megy, és ráadásul pótolni fogja azt is, de bizonyosan a kényelmi díjat is a jutalékban.

Én azon sem csodálkoznék, hogyha ez a jutalék akár 25 százalékra is fölmenne, ami egyébként azt jelentené, hogy a parkolási bevételeknek és nem csak a budapestieknek, de ez a budapesti parkolási bevételekre is igaz, akár a negyedét is elviheti ez a rendszer, amit önök kitaláltak. Egy újabb mód arra, hogy rátegyék a kezüket a fővárosi önkormányzati bevételekre, egy újabb mód arra, hogy az egyébként is önök által rendkívüli kedvelt parkolási bevételekből még egy szeletet kihalásnak maguknak.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De érdemes továbbmenni, mert igazándiból a kérdést úgy is föl lehet tenni, hogy könyörgöm, miért nem írták bele a törvénybe, hogy ki fog nyerni, mert a koncesszióról szóló '91. évi XVI. törvény módosítása nagyon abba az irányba mutat, hogy már megvan a várható nyertese ennek a koncesszióknak. Ebben a módosításban önök kiveszik a koncesszió nyertesének azt a kötelezettségét, hogy egy hazai gazdasági társaságot hozzon létre, és én azt gondolom, hogy ez a kezdeményezés megint csak nagyon messzire mutat. Érdemes megnézni: most önök úgy képzelik el, hogy lesz majd egy elektronikus szolgáltató, akinek itthon nem lesz még csak székhelye sem, aki az adózását egyébként, a jóisten tudja, hogy hol végzi el? Valahol az Unióban, egy offshore államban, ugye?

Én azt gondolom, hogy ez a módosítás nem következik abból a bírósági ítéletből, amire önök oly nagy előszeretettel hivatkoznak, mint ahogy, azt gondolom, az sincs rendjén, és azt gondolom, hogy értelemszerűen a '22-es, várható kormányváltás után nekünk ezzel sok feladatunk lesz, hogy már megint előre nyolc évre és hosszú-hosszú évekre megpróbálják ezeket a bevételeket az önök érdekeltségi körében tartani.

Nagyon nehéz itt nyugodtan és kiegyensúlyozottan vezérszónoki felszólalást mondani ennek a törvénynek a kapcsán, mert ez a törvény gyakorlatilag tökéletesen ellehetetleníti azt a főváros által tervezett, a parkolásra vonatkozó egységes fizetési platformot, aminek a létrehozása legjobb ismereteim szerint már folyamatban van, ez most teljesen el fogja veszíteni az értelmezési keretét. Másrészt pedig hiába költött rá a főváros az elmúlt tíz évben több tíz milliárd forintot az e-jegyrendszerre, gyakorlatilag ez is így suttya, egy mozdulattal megy a kukába.

Azt gondolom, összefoglalva, hogy három baj van ezzel a törvényjavaslattal: gyakorlatilag megint egy ágazat nagyon ügyes lenyúlásának a kísérlete; a másik a bevételeknek, az önkormányzati bevételeknek egy újabb, nagyon ügyes megnyirbálása; a harmadik

probléma pedig, hogy gyakorlatilag lehetővé teszi, hogy a feladatot elvégző cég ezt úgy csinálja, hogy Magyarországon igazándiból még csak nem is fizet adót.

A Lehet Más a Politika szerint ez a törvényjavaslat felháborító és értelemszerűen nem támogatható. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

(13.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csárdi Antal képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Jelzem, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Az elsőként jelentkezett független képviselő nincs a teremben. Kétperces hozzászólásra jelentkezett Nacsa Lőrinc képviselő úr, Kereszténydemokrata Néppárt.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tudom, hogy állampolgári kötelességei vannak Varju Lászlónak, hogy ezt bejelentette, azért ment el, de mégiscsak azt mondta, hogy én itt az M5-, M6-szerződések kapcsán rébuszokban beszéltem, és szerte összevissza. Nem tudta megcáfolni egyik számot sem, amit elmondtam.

Csak 2018-ban, a tavalyelőtti évben a teljes útdíjbevétele 36 százaléka a díjköteles hálózat 15 százaléka kellett fordítani. Tehát az e-matricából és az e-útdíjből befolyt 315 milliárdból 114 milliárdot csak a két autópálya PPP-szerződésének kifizetésére, az az évi díjra kellett fordítani. A G7 gazdasági lap számolta ki - amely kormánypartisággal azért annyira nem valószínű -, hogy 2853 milliárd forintot vettek el a magyar emberektől e miatt a két szerződés miatt, a két autópálya PPP-szerződése miatt. Erről nem tudott beszélni Varju képviselő úr, ezeket a számokat nem tudta megcáfolni, hogy majdnem 3 ezer milliárd forint hiányzik ebben az elmúlt 15 évben a magyar emberektől, a magyar államkasszából. Itt kell a lista elejét kezdeni, amikor a károkozásról beszélünk! Ezekről az adatokról nem tudott beszélni Varju képviselő úr, csak arról beszélt, hogy mi összevissza beszélünk. Nem tudja megcáfolni ezeket a tényeket, hogy még az idei évben is 150 milliárd forintot csak a PPP-szerződések idei évi díjaira és kiváltásaira kell fordítani még 2020-ban is. A 2021-es évben is 100 milliárd forint fölötti ez az összeg, tisztelt képviselőtársaim, 15 évvel ezeknek a szerződéseknek a megkötése után! Van olyan szerződés, amit 35 évre kötöttek, majd áron alul eladták, amikor vissza lehetett volna vásárolni a részesedést. Ezekről beszélünk, amikor arról beszélünk, hogy milyen örökséget kaptunk és milyen koncessziót, milyen borzasztó rossz PPP-konstruktív szerződésekkel kellett egyébként szembenézni, hogy még most is 150 milliárd forintot kell arra költeni, és az útdíjbevétele nagyon nagy része megy el annak a két kis útszakasznak a fenntartására ezek miatt a káros

szerződések miatt. Erről kell, hogy Varju László beszéljen! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Keresztes László képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Amiről beszélt Nacsa képviselő úr a kétperces hozzászólásában, azzal egyetértünk, ez egy súlyosan rossz döntés volt. Azt gondolom, ez olyan súlyú, hogy még ilyen hosszú idő távlatában is a kritikák jogosak, és beszélünk kell róla. Ez ugyanolyan megindokolhatatlanul rossz döntés volt, és kárt okozott a magyar nemzetnek, mint az önök Budapest-Belgrád projektje: 160 kilométer hosszban önök közel ezermilliárd forintért újítanak fel vagy fejlesztenek egy vasútvonalat, hogy titkosították azokat a dokumentumokat, amelyek az esetleges kihasználási garanciákról szólnának. Tehát önök pontosan ugyanazt csinálták, mint az önök elődjei. Ha a kritika jogos az egyik oldalon, akkor a kritika fontos a másik oldalon is. Képviselőtársam, nagyon fontos a kritika azzal kapcsolatban, amit elmondtam, csak öntől hiteltelen, mert legalább akkora kárt okoztak ezzel a magyar nemzetgazdaságnak, mint az ön által kritizált balliberális kormányok.

De igazából nem is ezért akartam felszólalni. Itt alapvetően a képviselőtársam utalt rá, hogy ez milyen károkat okoz az önkormányzatoknak, így a Fővárosi Önkormányzatnak, de fontos, hogy valamennyi önkormányzatnak. Szeretném megkérdezni tisztelt államtitkár urat, hogy ugye egyeztettek az önkormányzati szövetségekkel, és most be tud nekünk számolni itt a vita közben arról, hogy mit gondolnak az önkormányzati szövetségek erről a javaslatról.

Még egy kérdésem lenne. Tegnap volt Palkovics miniszter úr meghallgatása. Amikor szóba hoztam a közösségi közlekedés finanszírozásának a kérdését, amely áttételesen kapcsolódik ehhez, akkor némi polémia kialakult. Múlt év szeptemberében a kormány egy határozatban adott egy feladatot az ön főnökének, Palkovics miniszter úrnak, hogy dolgozza ki - sok más feladat mellett - a helyi közösségi közlekedés állami finanszírozásának a modelljét, illetve erre tegyen egy javaslatot. Ezt március végéig kellett teljesíteni a miniszter úrnak. Ezzel szemben egyébként egy rendkívül fontos közszolgáltatásról van szó, amely békeidőben is nagyon komoly megterhelést jelent az önkormányzatoknak. Ezzel szemben, hogy kidolgoztak volna egy ilyen javaslatot, behoztak egy ilyen törvényjavaslatot ide, és gyakorlatilag az állam kivonult a helyi közösségi közlekedés finanszírozásából, és egy ilyen rendkívül nehéz időszakban, egy válság idején, egy világválság idején magukra hagyták a városokat abban a tekintetben, hogy ezt a nagyon fontos közszolgáltatást biztosítsák. Erre szeretném, ha a tegnapi bizottsági meghallgatás után választ adna, államtitkár úr. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Keresztes képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nyilván nem tisztem Varju Lászlót megvédeni, de mégiscsak legyünk már egy picit ebből a szempontból korrektebbek. Vannak pillanatok a történelemben, amikor nem áll rendelkezésre korlátlanul szabad pénz, mint például önöknek az elmúlt tíz esztendőben, amikor a kereskedelmi partnereink országainak többségében jó gazdasági helyzet volt, amikor az olajárak mélyen voltak, az európai uniós hitelek rendelkezésre álltak, és önök szabad forrásokat használhattak fel arra, hogy bizonyos dolgokat csináljanak. Van, amikor ez nem így van. Ha más pénzt kell költeni, nem védem a PPP-konstrukciót, én sem vagyok belé szerelmes, de azért legyünk már realisták: autópályák épültek, az autópályák itt vannak, és azokat valóban sokáig kell fizetni. Ön mondott egy 150 milliárdos számot, és úgy tálalta, mintha ez valami horrorisztikus dolog lenne. Az, hogy egy évben 150 milliárdot kell fizetni 10-15 évig, ez egy komolyabb hitel esetében is elképzelhető, vagy pedig amit önök most csináltak, hogy a szabad EU-s pénzeket kőbe fektették, most nem is beszélünk a stadionokról meg a különböző egyéb ügyekről. Tehát nem egy olyan országot építettek ebből, amely versenyképes gazdaságot csinál, hanem hagyták, hogy a multik egy összeszerelő-üzemet csináljanak Magyarországból, és egyébként pedig olyan betonelemeket építettek, amelyeket fenn kell majd tartani. Szóval, legyenek igazságosak! Amikor önökre vissza fognak tekinteni tíz esztendő múlva, legalább ennyire kínos lesz az, amit csinálnak.

A másik - az utolsó 20 másodpercemben -, az a helyzet, tudják, hogy ha paravánt húznak a büdös elé, a büdös még átmegy. Tehát az a probléma, hogy itt most megpróbálnak elé húzni valamit egy ügynek, ami valamikor történt, és valóban hibás volt, de akik mi itt vagyunk a paraván másik oldalán, tudják, nem a szemünkkel van baj, hanem érezzük. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót a Fidesz-képviselőcsoportból F Kovács Sándor képviselő úrnak.

F KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Elhangzott egy nagyon fontos mondat Molnár Gyula részéről, hogy akkor nem állt korlátlanul rendelkezésre pénz - tehát akkor most korlátlanul rendelkezésre áll pénz. De ha ez így van, és elfogadjuk azt a tételt, amit mondott, akkor az egy dolgot bizonyít nagyon élesen, hogy az a kormányzat, amelyben önök aktív szerepet játszottak - Medgyessy, Gyurcsány, Bajnai -, olyan gazdaságpolitikát folytattak, hogy az ország el volt szegényedve, ilyen rossz szerződéseket is meg kellett kötni. Hogy a jelenlegi

kormányznak, ahogy ön mondja, jelenleg rendelkezésére áll pénz, ez azt bizonyítja, hogy ez a kormány jól sáfárcodik, jól gazdálkodik, és meg tudja oldani saját erőből, a rendelkezésre álló forrásokból ezeket az építéseteket.

Ön mondta, és ez bizonyíték arra, hogy az egyik kormány gyalázatosan gyengén teljesített, a másik kormány, a mostani Orbán-kormány pedig jól gazdálkodik, és jól sáfárcodik azokkal a javakkal, amelyek rendelkezésre állnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves kormánypárti Képviselőtársam! Ne nézzük egymást bohócnak, az a tiszteletteljes kéresem.

Ha annyira jól sáfárcodnak önök az adófizetők javaival, mert ezek nem a kormány adományai, hanem az adófizetők adják össze, tudja, azt, amit önök újraelosztanak - ez lenne az alapfok és a belépő kategória -, akkor miért van szükség most 900 milliárdos hitelfelvételre? Árulja el, képviselőtársam, nyomjon egy normált, fejtse ki nekünk, tudatlanoknak nyugodtan, meg fogjuk hallgatni.

Idén nem az első devizakötvény-kibocsátásuk történt meg. Miért? Ha annyira jól hasít a gazdaság, miért kell ezermilliárdos nagyságrendű hitelt felvenni? Ha annyira jól hasítunk, miért kell a Budapest-Belgrádhhoz ezermilliárdos nagyságrendű kínai háttérű hitel? Olyannyira kellett önöknek, hogy ebben a két pénzügyi évben majdnem 200 milliárd forint önrészt tettek bele az adófizetők pénzéből ebbe a konstrukcióba, amelyből kieső béreket lehetett volna pótolni, vagy csak ebből a 200 milliárdból az egész országot letesztelni, majdnem az egészét. Ha itt folytatjuk, akkor, kérdezem én, hogy ha olyan jól hasítunk, hogy lett a 2010 környéki 20 ezer milliárdos nagyságrendű államadósságból 34 ezer milliárd? Takarózzhatnak a GDP-arányos százalékkal, de az eladósodottságunk volumene elképesztő módon, több mint a másfélszeresére növekedett.

(13.10)

Ha pedig ennyire büszkék magukra, kérem, még a végén majd azt is magyarázza meg, hogy fordulhattott elő, hogy 2010 óta több mint 13 ezer családot lakoltattak ki Magyarországon elhelyezés nélkül. Ez az önök sikeres gazdaságpolitikája? Várom magyarázatát. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen, Keresztes László képviselő úr, normál felszólalásra jelentkezett.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Elnézést, nem igazán akartam már hozzászólni, de képviselő úr hozzászólása engem is arra ingerelt, hogy akkor próbáljak én is visszakérdezni, ahogy nagyon helyesen Z. Kárpát Dániel képviselő úr megtette.

Tisztelt Képviselő Úr! Egy brutális világvárvány elérte Magyarországot is. Döbbenetes mértékű az a krízis, ami kialakult, egy társadalmi és gazdasági krízis. Mi sorra nyújtjuk be a javaslatokat, amelyek azt célozzák, hogy a legnehezebb helyzetbe került családokat lehessen segíteni, és a Gazdasági bizottság ülésén Bánki Erik elnök úr alapvetően azzal érvel, amikor ezeket lesöpri az asztalról, hogy nincs pénz a kasszában. Miért nincs pénz? Van pénz a Mészáros Lőrinc cégének 300 milliárdot hozó Budapest-Belgrád vasútvonalat ebben az évben elindítani vagy ennek a projektjét ebben az évben elindítani? Csak ebben az évben és a jövő évben önök erre a projektre annyit költenek, amiből 175 ezer új munkahelyet lehetne teremteni.

És a másik oldal, amikor beterveztettük, Csárdi képviselőtársam rengeteget dolgozott azért, hogy az alapvető élelmiszerek áfáját 5 százalékra lehessen csökkenteni. Bőven meg lehetne teremteni ebből a pénzből! De Ungár Péter képviselőtársam hányszor elmondta már különböző sajtótájékoztatókon és a parlamentben, hogy a szociális ágazatban dolgozók, az áldozatos munkát végző dolgozók is megérdemlik az egyszeri 500 ezer forintos juttatást, és azt mondták az önök képviselőtársai, hogy nincs pénz a kasszában. Miről beszél, képviselőtársam?

Én nagyon bízom benne, hogy megvédi az önök álláspontját, most nyom egy gombot, és megmagyarázza azt a kijelentést, amit az előbb tett. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, LMP.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen. Látom, hogy a vita a végéhez közeledik, és nekem egyetlen kérésem volna államtitkár úrhoz, hogy a zárszavában fejtse ki, legyen szíves, hogy mindannyian lássunk tisztán, mert a törvény sajnos nem teszi ezt lehetővé, hogy az eddigi 10 százalékos jutalék, tehát 10 százalékos fizetett a bevételéből a parkolás kapcsán a szolgáltató, vagy kapott a parkolási szolgáltatótól, és kapott minden más, egyéb szolgáltatótól is, hogy mit becsül, mennyivel fog ez megnövekedni ebben az új rendszerben.

Mint említettem, egyrészt ki kell termelnie majd az eddig nem létező koncessziós díjat, és értelemszerűen ki akarja majd termelni ezenfelül még a most megszüntetett kényelmi díjat is. Tehát mit tippel, tizből ön szerint hány százalékra fog emelkedni az a mérték, ami várható a jutalék mértékének a növekedése kapcsán? Már csak azért is, mert én szívesen kötnék két Sport szelet erejéig egy fogadást önnel.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztőnek, Schanda Tamás államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. 30 perces időkerete van, államtitkár úr.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Elnök Úr! Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget. Igyekszem megfelelni az elnöki kimondott és ki nem mondott elvárásoknak is.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy megpróbáljak részletesen válaszolni a vitában elhangzottakra, és azt remélem, hogy sikeresen el fogom tudni oszlatni azokat a kételyeket, amelyek esetleg néhány ellenzéki képviselőben még megmaradtak, és a végén arra fogom biztatni önöket, hogy támogassák a törvényjavaslatot, hiszen egy fontos törvényjavaslatról van szó.

Egyrészt Z. Kárpát képviselő úr jelezte, hogy rövid volt az expozém. Én ezt dicséretnek veszem, nem kritikának, képviselő úr, de ha gondolja, akkor szívesen beszélek még erről a törvényjavaslatról hosszabban is *(Z. Kárpát Dániel: Annyira jó, hogy nem érdemes...)*, hiszen valóban lehet róla hosszabban is beszélni, de azt reméltem, hogy minden lényegi részét elmondtam.

Képviselő úr nehezményezte, hogy nyolc évre történik a koncesszió kiírása, ez több felszólalásban szintén elhangzott. Én bevallom őszintén, hogy ezt nem soknak, hanem kevésnek tartom. *(Csárdi Antal folyamatosan közbeszól.)* Azt gondolom, hogy nyolc év nem egy hosszú idő, hiszen itt arról van szó, hogy egyrészt az Európai Bíróság ítélete pontosan elvárja azt is, hogy a koncesszió nyertesének valamifajta nyereséget is kell tudnia termelni, márpedig abban az esetben, ha ennél rövidebb időre íránk ki a koncessziót, akkor nagyon rövid idő alatt kéne átforduljon pozitívba a mérlege a koncessziós szerződésnek. Ez azt jelentené, hogy jelentősen megnövelné a költségeket.

Másrészt ez indokolatlan költségeket eredményezne azoknál a magyar kis- és közepes vállalkozásoknál, startup cégeknél is, amelyek viszonteladói lesznek ennek a rendszernek, hiszen ha változik a központi rendszer, akkor ahhoz a szükséges informatikai fejlesztéseket mindenki másnak is el kell készítenie. Magyarul, itt valóban arról van szó, hogy ez nem egy hosszú idő, rövid időtávnak számít egy ilyen szerződés egy ilyen szolgáltatásnyújtás esetében, hiszen olyan adaptációs költségek, a technológiaváltás költségei merülnek fel, amiket, én azt gondolom, ha belegondol, igazából képviselő úr sem akarja a magyar

vállalkozásokra és a magyar emberekre terhelni. Tehát remélem, hogy érti azt, hogy bizony ez egy komplexebb dolog annál, mint hogy egyszer csak kicserélek egy informatikai rendszert. Ennek súlyos költségei is lehetnek.

Azt vetette fel szintén Z. Kárpát képviselő úr, hogy nem európai megoldásról van szó. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)* Ne haragudjon, képviselő úr, itt azért menjünk vissza, mert akkor lehet, hogy tényleg rövid volt az expozém. Itt azért arról van szó, képviselő úr, hogy a nemzeti-polgári kormány felállított egy rendszert, ami most működik. Ez egyébként jelentős szolgáltatásbővülést eredményezett a magyar állampolgárok számára. Szerintünk ez a rendszer egyébként jó; az előnyeit meg kell tartani. És nem mi, hanem az Európai Unió, az Európai Bíróság az Európai Bizottság kezdeményezésére mondta ki azt, hogy ez a rendszer így a továbbiakban nem fenntartható.

Képviselő Úr! Ha ön az Európai Bíróság ítéletét nem tartja európai megoldásnak, akkor ott valami súlyos probléma van. Egyébként meg mi szívesen fenntartottuk volna ezt a jelenlegi rendszert, az Európai Bíróság ítéletét azonban mi elfogadjuk. Én értem, hogy ez önökre nem minden esetben igaz, bár akkor a szélsőségesen Európa-párti, délelőtti napirend előtti felszólalását a képviselőtársának már nehezebben tudom hova tenni. *(Z. Kárpát Dániel: Majd megbeszéljük...)*

A kényelmi díjnak a kérdése. Tisztelt Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy eddig zajlott egy kötelezettség-szegési eljárás, illetve egy európai bírósági folyamat. Ebben a folyamatban nem illik hozzányúlni egyébként a törvény szövegéhez. Meg akartuk várni ennek a végét, záruljanak le ezek a folyamatok, és ezt követően, valóban, ezt a bosszantó költséget, ezt a bosszantó díjat ki lehet vezetni, tehát a kényelmi díj eltörlését fontosnak tartjuk, és most ezt is javasoljuk. Nekem az a kérés, hogy ne szavazzanak a kényelmi díj eltörlése ellen. Amikor önök nem támogatják ezt a törvényjavaslatot, akkor nemcsak az Európai Bíróság ítéletét nem akarják végrehajtani, hanem a kényelmi díjat továbbra is fizettetni akarják a magyar emberekkel és a magyar vállalkozásokkal. *(Csárdi Antal: Jaj!)*

Engedjék meg, hogy arra is felhívjam a figyelmet, hogy Z. Kárpát képviselő úr szintén a háromóránkénti újraindítás lehetőségéről is beszélt. Ez valóban egy bosszantó dolog tud lenni, de képviselő úr, ez nem a központosított rendszernek a kérdése, ez nem ennek a törvénynek a kérdése. A parkolás szabályozása önkormányzati hatáskör.

Tehát legyen kedves, tisztelt képviselő úr, ha itt zavarja a fővárosi parkolási rendszer, akkor elmenni az ön által támogatott Karácsony Gergely főpolgármester úrhoz, megkeresni a balliberális szövetségeseit, úgyszólván vannak, és akkor meg tudják beszélni azt, hogy egyébként ezt a rendszert érdemes-e átalakítani vagy nem érdemes átalakítani. Nem biztos, hogy osztatlan sikert fog elérni azzal, ha ön ezt javasolja, de ennek ellenére *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*

nem mi tudjuk ezt a kérdést szabályozni. És azt hiszem, hogy akkor kapnánk önkéntől komoly kritikát, ha megpróbálnánk az önkormányzat ilyen irányú szuverén döntési jogát egyébként törvénnyel vagy akár kormányrendelettel felülmúlni. Van rajtunk sapka, nincs rajtunk sapka, értem, ez a szituáció, de tisztelt képviselő úr, engedje meg, hogy amellet érveljek, hogy ezt önkormányzati hatáskörben érdemes tartani, ott ismerik e probléma megoldásának a kulcsát, és javasolom, hogy ott is próbálják ezt kezelni.

(13-20)

Fölmerült, hogy az Európai Bizottság ezt elfogadta-e. Tisztelt képviselő úr, tájékoztatom, hogy az Európai Bizottság a törvény szövegét és a kapcsolódó kormányrendeletek szövegét ismeri, és azt megfelelőnek tartja. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*

Az európai... Képviselő úr azt mondja mögöttem, hogy nem volt szabadságharc. Tévedés, képviselő úr! Én értem, hogy ha van rajtunk sapka, az is baj, meg ha nincs rajtunk sapka, az is baj. De arról van szó, képviselő úr, hogy mi végigcsináltunk egy kötelezettség-szegési eljárást, végigcsináltunk egy európai bírósági eljárást, és az Európai Bíróság ítéletét, mint minden esetben, amikor nem értünk egyet, akkor is, az Európai Bíróság ítéletét magunkra nézve kötelezőnek tartjuk és végrehajtjuk. Képviselő úr, erről van szó. Az a kérés, hogy fogadja azt el, hogy mi mindent megtettünk, végigmentünk a folyamaton, végig érveltünk a magyar érdek mellett, és egyébként egy olyan megoldást dolgoztunk ki, ami az Európai Bíróság ítéletének is megfelel.

A P+R parkolók kérdése is előkerült. Ez szintén nem a törvényhez kapcsolódó kérdéskör, és önkormányzati feladat. Tehát továbbra is azt tudom képviselő úrnak jelezni, hogy ezt talán nem nekünk kell megdisputálnunk.

Illetve az autópálya-matricák kapcsán is én is csak megerősíteném, amit Nacsa képviselő úr is elmondott. Ha nem adósították volna el lehetetlen konstrukciókkal, akkor sokkal szabadabban lehetne ezekről a kérdésekről gondolkodni. Tehát mégiscsak arról van szó, hogy itt olyan szerződések terheit nyögjük százmilliárdos nagyságrendben, amelyek fedezetét az autópálya-matricák értékesítése adja.

Molnár képviselő úrnak jelezném, itt a centralizáció kérdése merült föl, hogy eddig is centrálisan működött a rendszer. Most annyi történik, hogy nem egy állami jogszabállyal kijelölt módon valósul ez meg, hanem egy koncessziós eljárás. Még egyszer mondom, nem magunktól változtatunk ezen a rendszeren, hanem egy bírósági ítélet következményeképpen. Viszont a centrális rendszer fenntartása indokolt, hiszen különben több szolgáltató egymással nem kooperáló rendszereket hozna létre. Ez senkinek nem lenne az érdeke. És az sem lenne az érdeke, hogy a kistélepléseken, a kis szolgáltatók esetében meg senki nem szerződne le velük. Magyarul, lennének

olyan települések, ahol nem lehet ezen a kényelmesebb módon díjat fizetni. Ez nem lehet az érdeke. Képviselő úr, ezt ön is tudja, hogy ez nem lehet az érdekünk, hogy a kistelepüléseket aránytalan teherrel sújtjuk, és az ott élőköt megbüntessük. Tehát ezért is fontos, hogy centrálisan szabályozzuk ezt.

Még egyszer említtem, hogy nekünk jó volt az eddigi rendszer is, tehát nem magunktól hoztuk ezt a változtatást a tisztelt Országgyűlés elé.

Az önkormányzatok kérdését is fölhozta Molnár képviselő úr. Erről nem szívesen beszélnek túlzottan hosszan, de azt azért hadd jegyezzem meg, hogy sokkal jobb ma egy önkormányzatnak, mint a 2010 előtti kormányzás időszakában. Ez csak a hitelállomány és a készpénzállomány összehasonlítása: 1400 milliárd forint adósság, most pedig 1500 milliárd forintnyi tartalék jellemzi a teljes rendszert.

Európai bizottsági egyeztetés kapcsán is volt képviselő úrnak kérdése. Régen voltak kormányon, de engedje meg, hogy megerősítsem, hogy lement az egyeztetés megfelelően, és az Európai Bizottság ismeri a jogszabályt.

A privatizáció merült föl. Képviselő úr, a Szocialista Pártnak komoly rutinja van a privatizációban, én ezt értem, de engedje meg, hogy fölhívjam a figyelmet arra, hogy a koncessziós modell nem privatizáció. Két egészen más dologról beszélünk, tehát a két kérdést szerintem nem érdemes összekeverni.

A jutalék szintje szintén fölmerült. A jutalék szintje a koncessziós eljárásban fog eldőlni, hiszen ebben is versenyeznek egymással a résztvevők, egymás alá, lefelé ígérve tudnak versenyezni ebben, és aztán majd a jutalék pontos összegét pedig a koncessziós szerződés fogja rögzíteni. Minden számítás szerint a jelenlegi jutaléknál alacsonyabb szinten történik majd meg egyébként ez.

Illetve engedje meg, hogy Molnár képviselő urat megnyugtassam, hogy a MÁV is értékesíthet majd természetesen. Annyit jelent ez a rendszer, hogy nem csak a MÁV értékesíthet. A MÁV is fejlesztett saját rendszert, amin keresztül az értékesítése megtörténhet, de neki is a központi rendszerhez kell kapcsolódnia, és más szolgáltatók is képesek lesznek egyébként a szükséges jegyek, bérletek értékesítésére.

Varju képviselő úr hosszasan beszélt arról, hogy mennyibe is kerültek a magyar államnak a még egyvel előtti rendszernek a magánszolgáltatókkal kapcsolatos korábbi döntései, hogy legyen egyáltalán nemzeti mobil fizetési rendszer, ez milyen sokba került, és hogy erről nem emlékezünk meg. Ez egy jól hangzó, 3-4 perces része volt a felszólalásának, de engedje meg, hogy megnyugtassam, legalább a jegyzőkönyv számára, hogy egy tökéletesen működő DK-s állás volt megint, a fake news-gyárnak egy újabb eleme, merthogy egy darab fillérjébe nem került a magyar államnak, semmifajta kártérítés megfizetésére nem került és nem kerül sor. Ez a helyzet. Lehet róla hosszan beszélni, csak nem igaz.

Nacsa képviselő úr aztán megválaszolta a PPP-autópályákkal kapcsolatosan, hogy milyen régi bűnök vannak még az autópályák építése kapcsán, hogy az állam kárára való szerződés kinek a gyakorlata és kinek nem. Én erről hosszabban ezért éppen már nem is beszélnek.

Volt egy mondata szintén Varju képviselő úrnak, hogy most az állami céggel való szerződésekkel mi lesz, és ott is biztos kártérítések következnek majd. Itt is szeretném megnyugtatni, hogy a koncesszió meg fogja örökölni ezeket a szerződéseket, tehát itt sem lehet erről beszélni.

Illetve kapuzárási pánikról beszélt - remélem, hogy nem az én személyes kapuzárási pánikomról, remélem, még odébb van -, ennek kapcsán, hogy több külföldi cég fog bejönni, és ők fognak valamit nyújtani. Bevallom őszintén, nem teljesen értem. Leginkább ez arra utalhat, hogy valóban az expozéban nem sikerült kellő mélységben elmagyaráznom a törvényjavaslat célját, merthogy egy darab nyertese lesz egyébként a koncessziós pályázatnak. Több nem is lehet, mert akkor egyébként az egésznek nincs értelme. Tehát én nem teljesen értettem ezt, de lehet, hogy az én hibám, vagy rosszul magyaráztam el az elején.

Azt is csodálkozással vettem tudomásul, hogy egy európai bírósági döntés végrehajtását nem támogatja az európai egyesült államokért küzdő, egyébként teljesen nonszensz elképzelésért küzdő Demokratikus Koalíció. Érdekes kérdés, hogy akkor mit jelent önöknek a jogállam egyébként, ha az Európai Bíróság ítéletét nem kell végrehajtani.

Az elektronikus jegyrendszerekhez kapcsolódó fővárosi fejlesztésnek pedig nincs igazából köze ehhez a dologhoz, hiszen a mobilfizetés továbbra is meg fog tudni valósulni az ottani fejlesztésekkel együttműködve.

Csárdi képviselő úr szintén fölvetette, hogy nem kellene ezt az egészet elfogadni, és nem kellene támogatni. Szeretném erre fölhívni a figyelmet, hogy általábanösszegű bírság jár ez esetben, 1 millió euró, illetve napi kényszerítő bírság, ami 1200 és 76 ezer euró között lehet naponta. Én tisztelettel kérem, hogy ne akarják azt Magyarországnak, hogy ezt a bírságot be kelljen fizetnie, és ne küzdjenek egy európai bírósági ítélet végrehajtása ellen.

Szeretném képviselő úrnak is jelezni, hogy a kormányrendelet készen van, az Európai Bizottság látta. A jutalékok kapcsán pedig várhatóan csökkenés lesz, és valóban európai szintű verseny lesz a koncesszori feladatokról, de hát ez ennek a versenynek a sajátossága.

A fővárosi parkolás kapcsán pedig, hogyha egyékes parkolás lesz, legyen, nagyon drukkolok, és nem pedig kerületenként, akkor ez az informatikai rendszer és elszámolási rendszer, amit létrehozunk, ezt is ki fogja tudni szolgálni, tehát semmifajta hátrány nem éri egyébként a fővárosi gondolkodást.

Keresztes képviselő úr, nem tudom, hogy föl tudok-e állni az Országgyűlésben úgy, hogy ne kelljen a

BuBe kapcsán válaszolnom, hogyha egy teremben tartózkodunk. Engedje meg, hogy - a legutóbbi, az előző törvényjavaslat vitáján is hoztam érveket - most csak egyet mondjak, hogy ne támadjon egy olyan vasúti beruházást, amely a felére, harmadára csökkenti a vajdasági testvéreinkhez való eljutás időtartamát, mert méltatlan önhöz, aki egyébként elkötelezett a határon túli magyarok ügye iránt.

(13.30)

Szeretném felhívni a képviselő úr figyelmét, hogy az önkormányzatok számára indifferens, hogy a jelenlegi rendszer megy tovább, vagy pedig ez, amiről most beszélünk, a koncessziós rendszer, mert számukra ennek igazából nincs semmifajta jelentősége.

A helyi közösségi közlekedés kapcsán pedig engedje meg, hogy egyetlenegy dologra hívjam fel a figyelmét. Épp a tegnapi nap során írtunk ki egy zöldbuszprogramot sok milliárd forintot értékben, amit a helyi közösségi közlekedés támogatására lehet fordítani. Bízom benne, hogy sok pályázat fog érkezni, és sok jó projektet fogunk tudni támogatni, hogy a helyi közösségi közlekedésben is megjelenhessenek az elektromos buszok. Vannak erre egyébként jó gyakorlatok, ezt képviselő úr is pontosan tudja, kormányzati támogatásból például Pécsen kiváló buszok működnek. A képviselő úr jól ismeri a pécsi helyzetet. Nekem volt szerencsém átadni a buszokat a város vezetésének, kormányzati támogatásból megújult ott a flotta. Szerintem ilyen fejlesztésekre van még szükség. Mi ezeket a fejlesztéseket elősegítjük, csak az a kérésem, hogy ne támadja ezeket a zöldítési programokat, a zöldbuszprogramot és a helyi közlekedés támogatását.

Molnár képviselő úr versenyképességi kérdéseket vetett fel. Annyit szeretnék jelezni, hogy az ön által említett európai uniós források esetében sokkal többet költünk versenyképesség-növelésre, a gazdaságtámogatásra, mint amit a szocialisták időszaka alatt. Ott 16 százalékot költöttek erre, nálunk ez 60 százalék volt eddig, és a következő ciklusban pedig tovább fogjuk emelni.

Szó volt itt még sok minden másról, ami nem is a törvényjavaslathoz kapcsolódik. Azt hiszem, hogy talán nem a mostani törvényjavaslat vitája a legalkalmasabb arra, hogy megint csak megvitassuk a BuBehitel és a lejáró devizakötvények megújítása kapcsán az állami kötvénykibocsátást. Erről reggel, napirend előtt már volt politikai vita az Országgyűlésben, nekem volt szerencsém erre a kérdésre válaszolni. Amennyiben további kérdések vannak, igyekszem megismételni azokat, amiket reggel elmondtam.

Egyébként pedig Z. Kárpát képviselő úr is pontosan tudja, hogy az eladósodottság elsősorban GDP-arányosan számít, nem pedig nominálisan. Azt hiszem, ezt neki is megtanították az egyetlen. Ha nem, akkor igény lenne rá.

Csárdi képviselő úr pedig fogadást ajánlott. Az a javaslatom, hogy ne rögzítsük jegyzőkönyvbe, de állok

előbe. Köszönöm megtisztelő figyelmét. Tisztelettel arra kérem az Országgyűlést, hogy a - remélem - részletesen megválaszolt minden kifogást követően egysegesen támogassa a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Schanda Tamás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a mai határozathozatalok során a leadott szavazatok száma két esetben tévesen került kihirdetésre. A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/13474. számú előterjesztés zárószavazása során a leadott szavazatok száma helyesen 114 igen, 11 nem és 45 tartózkodás. A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény módosításáról szóló T/13475. számú előterjesztés zárószavazása során a leadott szavazatok száma helyesen 113 igen, 59 nem, és nem volt tartózkodás. Felhívom képviselőtársaim figyelmét, hogy ez a szavazás eredményét nem változtatja meg.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **felsőoktatás szabályozására vonatkozó és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13956. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Ön a szó, államtitkár úr.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat kiemelt célja a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény olyan módosítása, amelynek révén korszerűbbé válik a szabályozás. Ezzel felsőoktatási intézményeink rugalmasabban és kevesebb kötöttséggel vehetnek részt a nemzetközi kutatásokban, a hallgatói csereprogramokban, valamint további nemzetközi projekteken. Az új szabályozásnak köszönhetően a felsőoktatás finanszírozása is átláthatóbbá válik.

Tisztelt Országgyűlés! A nemzeti felsőoktatásról szóló törvény módosítása a piaci igényeknek való megfelelést és a felsőoktatási intézmények működésének javítását célozza. A felsőoktatási képzések indításának rugalmasabbá tétele érdekében az egyes felsőoktatási szakokat tartalmazó jogszabály a tervezet értelmében miniszteri rendeleti szintű lesz.

A képzési és kimeneti követelményeket pedig hivatalos közleményként publikálják, ezzel is segítve a

képzések rugalmas, munkaerőpiaci kereslethez történő igazítását. A javaslat értelmében a hallgatói lemorzsolódást elkerülendő az alapképzésen gyengébben teljesítő hallgatóknak nem feltétlenül kell kilépniük az oktatásból, a továbbiakban átjelentkezhetnek a felsőoktatási szakképzések egyikére.

A tervezet felsőoktatásunk nemzetköziesítése érdekében a képzési és kimeneti követelmények meghatározását európai uniós forrásból megvalósuló programok közös képzési esetében, hasonlóan a szakirányú továbbképzésekhez, intézményi hatáskörbe helyezi. Ez a kedvezőbb szabály a Visegrádi Alap és a közép-európai felsőoktatási csereprogram által finanszírozott képzésekre is kiterjed. Az oklevélmellékletet pedig nemcsak magyarul vagy angolul, hanem a képzés idegen nyelven is ki kell adni az adott hallgató számára.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat elfogadásával felsőoktatásunk szintet lép a digitalizáció tekintetében is. A felsőoktatási intézmények tanulmányi rendszerének képesnek kell lennie az intézmények alapfeladatainak, valamint a zárt rendszerű elektronikus távoktatás támogatására is. A törvényjavaslat tartalmazza azoknak a törvényeknek a módosítását, amelyek a közfeladatot ellátó, közérdekű vagy vonalképző alapítványok hosszú távú működését biztosítják. Az egyes módosítások érintik a vagyongazdálkodó alapítványok részére történt vagyonszármazás és közfeladat-ellátás, illetve finanszírozás alapvető szabályait. A törvényjavaslat célja a nemzeti felsőoktatási törvényben annak a szabályozási hiátusnak a betöltése, amellyel a közjogi és polgári jogi jogviszonyok egymástól jól elhatárolhatóvá válnak. Egyértelművé válik, hogy főszabályként a fenntartó és a tulajdonos azonos, egy és ugyanazon személyeket takarja. Ha a polgári jogi megállapodás alapján mégis úgy dönt a tulajdonos, hogy a fenntartói jogok gyakorlását másra ruházza át, a tulajdonos, illetve a fenntartó jogilag is elválhat egymástól. Ezzel együtt az Alaptörvény X. cikke garantálja, hogy a tulajdonosi jogok nem terjedhetnek ki a felsőoktatási autonómia körébe tartozó területekre.

Tisztelt Országgyűlés! Az új szabályozás a felsőoktatási intézmények finanszírozását hosszú távon kiszámíthatóvá teszi, stabil finanszírozási kereteket biztosít, számba veszi a felsőoktatási tevékenység eltérő dimenzióit, illetve sajátos finanszírozási követelményeit. A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló törvény módosítása pedig az úgynevezett európai szakmai kártya birtokosa számára lehetővé teszi azt, hogy adatairól tájékoztatást kérjen, megfelelően ezzel a szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelvnek.

(13.40)

Ez az akkreditált felsőoktatási intézményekben szerzett külföldi tudományos fokozatok esetében automatikus elismerést tesz lehetővé.

Az oktatási nyilvántartásról szóló törvény hatálybalépése óta közel két év telt el. A törvényi szabályozás és tárgya, az egységes oktatási nyilvántartás alapvetően sikeresnek mondható. Ugyanakkor ezen idő alatt a jogalkalmazási tapasztalat néhány helyen rámutatott a pontosítás szükségességére, amelyet az önök előtt lévő törvényjavaslat megtesz. A közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény módosítása pedig egyértelművé teszi a jogalkalmazók számára a közalkalmazottak illetmény-előmenetelének megállapításakor azokat a követelményeket, amelyek alapján a képesítések, szakképesítések, végzettségek minősítése meghatározható. Ez a lehetőség az Országos Képzési Jegyzék szerinti fogalmaknak való megfelelés érdekében 2020. január 1-jét követően elérhető lenne.

A módosítás az Országos Képzési Jegyzék rendszerében 2024-ig még megszerezhető szakképesítések, illetve az új szakképzési rendszerben a magyar képesítési keretrendszer alapján megszerezhető szakképesítések vonatkozásában világossá teszi a felsőfokú vagy középfokú szakképesítés minősítésének szabályait.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Művészeti Akadémiáról szóló törvény és a kapcsolódó törvények módosítása a Magyar Művészeti Akadémia működésében, szervezeti életében felmerülő gyakorlati tapasztalatokra és igényekre reagál, és a köztestület stratégiai terveinek megvalósítását célozza. A javaslat a szervezeti stabilitást, a köztestület tevékenységeinek és folyamatainak hatékonyságát tartja szem előtt.

A módosítások a köztestület belső működését érintik, e körben a kormány figyelemmel volt a Magyar Művészeti Akadémia közgyűlése által elfogadott, a köztestület működési hátterét jelentő törvényi módosításának egyes irányaira, annak koncepciójára. A javaslat egyes elemeinek köszönhetően a köztestületi döntési mechanizmus felgyorsul, ugyanakkor ellenőrizhető marad. Nemzetközi szinten is unikális megoldás volt emellett a művészcímbevezetése, amely biztosította az egyes művészeti díjakban részesült, 65. életévüket betöltött személyek élethosszig tartó, méltányos és rendszeres díjazását.

A Magyar Művészeti Akadémia közfeladatait szervező és irányítása alá tartozó költségvetési szerv, a Magyar Művészeti Akadémia Titkársága közigazgatási hatóságként 2018. január 1-jétől látja el a művészcím megállapításával kapcsolatos hatósági feladatokat.

A javaslat pontosító módosításokat tartalmaz a művészcím megállapítása iránti közigazgatási hatósági eljárással összefüggésben. E körben szükséges a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról, valamint a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvények módosítása annak érdekében, hogy az MMA Titkársága a törvények szerinti nyilvántartásokból a művészcímekkel kapcsolatos jogszabályi feladatainak ellátásához adatokat igényelheszen.

Tisztelt Országgyűlés! Ahogyan a törvényjavaslat a felsőoktatási intézmények működésének hatékonyságát szolgálja, hasonlóképpen e célból tesz javaslatot a médiaszolgáltatásokról és tömegkommunikációról szóló törvény módosítására is. Ennek keretében javaslatot fogalmaz meg a médiaszolgáltatásokról és tömegkommunikációról szóló törvény egyes rendelkezésére is. A módosulások tükrében egyszerűbbé válnak a Médiatechnika által kiírt médiaszolgáltatási pályázati eljárások elbírálásának és eredménye megállapításának a szabályai. A piaci igényeknek megfelelően módosulnak továbbá a médiaszolgáltatások után fizetendő médiaszolgáltatási díj fizetésének szabályai, és a negyedéves fizetés helyett a havi fizetés is választható lesz, évente egy alkalommal. Ezek célja, hogy a szabályozás követni tudja és alkalmazkodjon a médiapiac átalakulásához, a megváltozott fogyasztói igényekhez.

Jogalkalmazói tapasztalatok alapján a médiaszolgáltatási díj részletekben történő megfizetésének szabályait a tervezet alapján törvényi szinten mondja ki. Az audiovizuális médiaszolgáltatások műsortartalmi követelményének enyhítése a szerkesztői szabadság kiszélesedéséhez járul hozzá, és ugyanezt a célt szolgálja a reklámidőre vonatkozó szabályozás módosítása is, valamennyi nem kereskedelmi médiaszolgáltatás tekintetében.

Az ad hoc jellegű ideiglenes médiaszolgáltatásokra vonatkozó rendelkezések módosításával lehetőség nyílik immáron szélesebb erőforrásspektrumon is médiaszolgáltatási tevékenység végzésére, amely kiegészül a jogosultsági idő megnövekedésével is. A hálózatba kapcsolódás alanyi körét pontosítja a törvény módosítás. Olyan szabályozások is módosulnak, amelyek egyértelműen meghatározzák a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap tartalmának képzettségére a többletbevételeinek a központi költségvetésbe történő befizetésének szabályait, összhangban az Európai Bizottság felé tett, a magyar szabályozást kiegészítő vállalásokra tekintettel.

Tisztelt Országgyűlés! A Nemzet Művésze díj a magyar kulturális élet legkimagaslóbb teljesítményt nyújtó képviselőinek adományozható elismerés, mely címet az MMA-ról szóló törvény szerint egyszerre legfeljebb 70 személy viselheti. A jogalkotó megteremti a lehetőséget, hogy a díjban részesített személy csatlakozási szándéka esetén és az alapszabályban foglaltak szerint egyszerűsített eljárás keretében az Akadémia rendes tagjává is válhasson. A külön eljárásrend igazodik az általános tagválasztási szabályokhoz is, hiszen a rendes taggá válásról ebben az esetben is a közgyűlés dönt. Ennek érvényesítéséhez szükséges, hogy a jogalkotó az MMA rendes tagjainak felső létszámkorlátját megemlje, így a Nemzet Művésze címet viselő személyek rendes taggá válhatnak. A javaslat szerint a 250 fős rendes tagi létszám felső határa 315 főig emelhető.

A Magyar Művészeti Akadémia elnökségének tagjai és a tagozatvezetők a törvény értelmében az

MMA tisztségviselői. A tisztségviselő-választások köztestületi tapasztalatai azt mutatják, hogy nincs szükség arra a törvényi követelményre, amely a Magyar Művészeti Akadémia tisztségviselőjévé váláshoz a megválasztáskor legalább két éve fennálló akadémiai jogviszony meglétét szabja feltételül. A tisztségviselők mellett ugyanez állapítható meg a felügyelőtestületnek a Magyar Művészeti Akadémia akadémiai köréből kikerülő tagjaira nézve is.

A jogalkotó a továbbiakban nem kíván olyan követelményt támasztani, amelynek értelmében bármely tisztségviselő és felügyelőtestületi tag esetében legalább két év akadémiai múlt az alapkövetelmény, azonban szükséges, hogy valamennyi tisztségviselő, továbbá a felügyelőtestület közgyűlése által választott tagjai az akadémikusok köréből kerüljenek ki. A jogalkotó azonos elv alapján állapítja meg valamennyi tisztségviselő - az elnök, a két alelnök, a főtitkár, a tiszteletbeli elnök, az elnökség négy, az akadémikusok közül kikerülő tagja és a tagozatvezetők -, továbbá a felügyelőtestület akadémikus tagjai megválasztásának követelményeit is.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyes kulturális tárgyú és sporttárgyú törvények, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvény 2021. január 1-jétől hatályba lépő rendelkezései szerint a Magyar Művészeti Akadémia közgyűlése a legalább két éve megválasztott akadémikusok közül választja meg az MMA főtitkárát. A hatályos szabályozás a főtitkári tisztség ellátását nem köti akadémiai tagsághoz. A 2021. január 1-jétől hatályos rendelkezés bevezetése jelentősen és indokolatlanul szűkíti a főtitkárnak megválasztható személyek körét, ezért azt kezdeményezzük - ez szerepel a javaslatban -, hogy a módosító rendelkezés ne lépjen hatályba.

Tisztelt Országgyűlés! A kulturális örökség védelméről szóló törvény módosítása a kultúrstratégiai intézményként működő Magyarságkutató Intézet esetében feltétlenül indokolt. A Magyarságkutató Intézet létrehozásáról és az ezzel összefüggő jogszabályok módosításáról szóló kormányrendeletben meghatározott feladatok végrehajtása szükségessé teszi, hogy az intézet régészeti feltárás elvégzésére is jogosultságot kapjon.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek alapján kérem, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Schanda Tamás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Hiller István és Brenner Koloman alelnök urak fel kívánnak szólalni a mai vita során. Az alelnök urak képviselői felszólalásuk esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezethetik az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy Hiller István, valamint Brenner Koloman alelnök urak az előterjesztés további tárgyalása

során vezethessék az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy a tisztelt Országgyűlés látható többsége az indítványt elfogadta.

(13.50)

Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Pósnán László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő, T/13956. számú törvényjavaslat igen sok törvényt érint, régebben ezt sokan úgy hívták, hogy salátatörvény. Klasszikusan valóban az, hiszen rengeteg törvényt érint, de tegyük hozzá azonnal, hogy ez alapvetően két jelentősebb témakört ölel fel, és a hozzá kapcsolódó vagy ehhez szorosan kötődő egyéb törvényekre vonatkozó kitekintésekkel szükségképpen számolni kell. A benyújtott javaslat egyrészt a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. számú törvény módosítását célozza, és így ehhez is igen sok egyéb törvény kapcsolódik, másrészt pedig egyes kulturális törvényekre vonatkozó javaslatokat tartalmaz, ahogyan ez kiderült államtitkár úr előterjesztéséből is.

A törvényjavaslat alapvetően tehát a felsőoktatási intézmények működésének hatékonyságát szolgálja, és ehhez, ahogyan eddig is említettem, számos területen irányoz elő változást, így több e célhoz kapcsolódó más törvény módosítására is javaslatot tesz. Így például a polgárok személyi adatainak, lakcímeinek nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvényt érinti, a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódokról szóló 1996. évi XX. törvényt érinti, a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvényt, a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvényt - ez az iskolaszövetkezetek apropóján -, az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvényt, a közpénzből nyújtott támogatásokról szóló 2007. évi CLXXXI. számú törvényt, a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. számú törvényt, az oktatási nyilvántartásról szóló 2018. évi LXXXIX. törvényt, vagy éppen a vagyonkezelő alapítványokról szóló 2019. évi XIII. törvényt.

Milyen területeken irányoznak elő változásokat, módosításokat a benyújtott javaslatok? Egyrészt, ahogyan erről volt szó az expozéban is, a felsőoktatási intézmények működését, a képzést érintő változások köréről van szó, amelyek egyúttal rugalmasabb működést tesznek lehetővé, és a piaci igényeknek való nagyobb megfelelést célozzák.

A képzések indításának rugalmasabbá tétele érdekében az egyes felsőoktatási szakokat tartalmazó jogszabály miniszteri rendeleti szintre kerülne. A kormány felhatalmazást kap arra, hogy rendeleti úton szabályozza a pedagógusképzésben a képzés szakjait

és szakirányát, a választható egyenrangú szakpárokat, szakirányt, a szakosodási rendszer általános szabályait, illetve a doktori képzéssel kapcsolatos szabályokat is. Ez nyilvánvalóan egy jóval gyorsabb és az adott helyzetekre való hatékonyabb reagálást tesz lehetővé. Elhangzott, hogy a lemorzsolódás elkerülése érdekében az alapképzésen gyengén teljesítő hallgatók átvehetők lennének a felsőoktatási szakképzésbe. Ez nyilvánvalóan egy komoly bürokratikus és eljárásjogi könnyítést jelent.

Üdvözlendő, hogy az Országos Tudományos Diákköri Tanács jogi személyiséggé válik; ez, azt gondolom, hogy a tehetséggondozás szempontjából egy komoly előrelépési lehetőséget rejt magában.

A 2020-as törvényi módosítások eredményeként nemcsak állami felsőoktatási intézmény, hanem Magyarországon nyilvántartásba vett, vagyonkezelő alapítvány fenntartásában működő felsőoktatási intézmény is tarthat fenn köznevelési vagy szakképző intézményt - például a Miskolci Egyetem ilyen -, tehát az erre vonatkozó szabályok törvénybe foglalása szintén indokolt.

Szerepel benne egy komoly pontosítás is, hogy az Oktatási Hivatal ügyintézési határidejének számítása a MAB szakértői vélemények beérkezését követő nappal veszi kezdetét. Ez számos korábbi méltatlan vitának a megelőzésére ad majd lehetőséget.

A 47. § rögzíti, hogy mikor teljesül a felsőoktatási intézmények állandó oktatói-kutatói karra vonatkozó feltétele, és rögzíti, hogy a felsőoktatási intézmény alaptevékenységének ellátásához szükséges oktatók és kutatók legalább 60 százalékát munkaviszony vagy közalkalmazotti jogviszony keretében foglalkoztatja. Ez abból a szempontból megint csak fontos, mert korábban e vonatkozásban szintén voltak értelmezési anomáliák.

A törvényjavaslat igyekszik a felsőoktatás nemzetközi kitekintését és kapcsolatrendszerét is erősíteni. Ehhez kapcsolódóan, ahogyan elhangzott, a hallgatók számára rugalmasabbá teszi a közös képzések teljesítését, és ez a kedvező szabály kiterjed a Visegrádi Alapra, valamint a közép-európai felsőoktatási csereprogram által finanszírozott képzésekre is.

Ahogy elhangzott, az oklevélmellékletekkel kapcsolatos szabályozás, ezt nem kívánom ismételni, de ez szintén fontos lépésnek számít. A külföldi bizonyítványok, oklevelek elismeréséről szóló törvény kiegészül azzal, hogy az eljáró hatóság vizsgálat nélkül folytatja le a honosítási eljárást abban az esetben, ha a tudományos fokozatot kiállító külföldi oktatási intézményt az Európai Felsőoktatási Minőségbiztosítási Szövetség teljes jogú tagjaként olyan szervezet akkreditálta, amelyik az Európai Felsőoktatási Minőségbiztosítási Regiszterbe bejegyzetten működik. Magyarán, az akkreditált felsőoktatási intézményekben szerzett külföldi tudományos fokozatok esetében az elismerés automatikus, legalábbis a törvényjavaslat ezt javasolja.

Elhangzott, hogy a törvényjavaslat komoly lépéseket tesz előre a felsőoktatás digitalizációját illetően, és ehhez kapcsolódóan a zárt rendszerű elektronikus távoktatásra vonatkozóan fogalmaz meg javaslatokat, ennek erősítésére szolgáló módosítási elképzeléseket tartalmaz.

Gazdasági kérdésekkel összefüggő javaslatok is megfogalmazódnak, illetve a felsőoktatási intézmények pénzügyi feltételrendszerével, működésével összefüggő rendelkezések is olvashatók a törvényjavaslatban. A különböző vagyonekezelő alapítványok részére történő vagyontutatók kérdését érintette államtitkár úr, tehát erre most nem térek ki még egyszer. Viszont szeretném azt az elemet kiemelni, amely az expozéban nem hangzott el, de én fontos elemnek tartom, nevezetesen, hogy az intézményi társaság, tehát a felsőoktatási intézmény által alapított gazdasági társaság jogi értelemben nem állami tulajdonban álló gazdasági társaságnak minősül, de az állami tulajdonban álló gazdasági társaságokra vonatkozó szabályokat kell rájuk alkalmazni. Ez alapvetően a vagyonekezelés szempontjából jelent más jogállást, és ad rugalmasabb lehetőséget a tekintetben, hogy a felsőoktatási intézmények és a vállalati szféra közötti együttműködéseknek kézzelfogható, napi gyakorlati elemei jöhessenek létre.

A szövetkezetekről szóló törvény apropóján már az elején említettem, ez a diák- vagy iskolaszövetkezetek kérdését érinti, nevezetesen arra vonatkozik, hogy egy bürokratikus eljárásnak az egyszerűsítését igyekeznek megoldani: abban az esetben, ha szakmai gyakorlatot iskolaszövetkezeteknél teljesít hallgató, akkor azt ne kelljen mindenféle bejelentési és adminisztrációs kötelezettséggel megterhelni.

Pontosításokat tartalmaznak az oktatási nyilvántartásról szóló törvényjavaslatoknak a különböző elemei. Személyi adatok nyilvántartásával összefüggő pontosításokat, módosításokat tartalmaz, és ugyanez a felnőttképzéssel összefüggésben is. Itt is jelentős adatszolgáltatási tehercsökkentés vagy adminisztrációs könnyítés a cél.

A kulturális tárgyú törvények esetében én kifejezetten üdvözlöm, hogy a Magyarorsággal kapcsolatos régészeti feltárások elvégzésére jogosult intézményként szerepelne. Ezt azért tartom fontosnak, mert az elmúlt esztendőben láthattuk, hogy elég komoly régészeti feltárások kötődnek a Magyarorsággal kapcsolatoshoz. Ez eddig úgy tudta megcselekedni, hogy a régészeti feltárással jogosult eddigi szereplőkkel kellett együttműködési megállapodást kötni. A jelenleg hatályos törvény szerint régészeti feltárással eddig a következő szervezetek voltak jogosultak: a Magyar Nemzeti Múzeum, a Budapesti Történelmi Múzeum, a megyei hatáskörrel rendelkező területi múzeumok, régészeti gyűjtőkörrel rendelkező területi múzeumok, régészeti szakon mesterképzés folytatására jogosult felsőoktatási intézmények, az Eötvös Loránd Kutatóhálózat Bölcsészettudományi Kutatóközpontjának Régészeti Intézete és a jogszabályban kijelölt örökségvédelmi szerv. Ehhez

zárkózna fel a Magyarorsággal kapcsolatos Intézet. Eddig, amiről nekem van tudomásom, hogy Tokajban végeztek komoly feltárásokat a Nagyboldogasszony templomnál, a temetőnél és részben a tokaji várnál, Kiskunfélegyházánál komoly honfoglaláskori leleteket tártak fel, Abasáron pedig az egrői Dobó István Múzeummal együttműködve egy X. és egy XIV. századi templom feltárását végezték el.

(14.00)

Ezzel a törvénymódosítással a munkájuk és a tevékenységük nyilvánvalóan több adminisztrációs terhetől mentesül, és ilyen értelemben könnyebbé és talán remélhetőleg még hatékonyabbá válik.

A Magyar Művészeti Akadémiával kapcsolatban szintén sok mindent elmondott államtitkár úr. Én csak arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a több szabályozás tulajdonképpen az MTA analógiájára történik. Itt leginkább ez a levelező tag, rendes tag összefüggésében értelmezendő, tehát értelemszerűen a magyarországi tudományos és művészeti közösségeknek a szabályozása ilyen értelemben, sok vonatkozásban szinkronba kerülne.

A médiaszolgáltatásokról szóló törvény módosításáról az államtitkár úr részletesen tett említést vagy erről beszélt, úgyhogy ezt nem kívánom megismételni.

Végezetül csak annyit szeretnék még megjegyezni, hogy a törvényjavaslatnak igen sok olyan pontja van, már terjedelmi értelemben is, ami klasszikusan úgynevezett jogtechnikai javaslat, nyelvhelyességi változtatásokat tartalmaz, szövegszerű pontosításokat, helyesírási vagy éppen stilisztikai javításokat, szócseréket és így tovább. Tehát ezek nagy terjedelmet kötnek le ugyan, de érdemi tartalmi változtatásokat ezek már nem jelentenek.

Azt gondolom, tisztelt Ház, tisztelt képviselőtársaim, hogy azok a törvényjavaslatok kerültek most ebbe bele, amelyek az elmúlt esztendő során megszülettek, és közben az élet azért a természeténél fogva kihozza azt, hogy hol szükségeltetik árnyalás, pontosítás, módosítás. Bízom benne, hogy széles körű támogatásra fognak találni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pósnán László képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr. *(Dr. Brenner Koloman nem tartózkodik az ülésteremben.)*

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Pedig olyan lelkesen hozzájárultam a szavazatommal, hogy Brenner Koloman is elmondhassa majd a véleményét.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A nemzeti kereszténydemokrata kormány célja 2010 óta a hatékony, versenyképes

nemzeti felsőoktatási rendszer kiépítése, ami piacképes, korszerű, XXI. századi, használható, valódi tudást és gyakorlatot ad a diploma mellé. Az elmúlt évtizedben a magyar gazdaság teljesítményének köszönhetően több forrás és figyelem irányult a magyar felsőoktatási rendszerre is. Az elmúlt tíz évben számos új egyetemi campus, kollégium épült vagy épül, újjult meg, a magyar egyetemeken végzett hallgatókért pedig sorban állnak a munkáltatók. Az elmúlt évek gyors világgazdasági dimenzióváltása, az előttünk zajló új, digitális ipari forradalom bebizonyította, hogy a felsőoktatás jövőbeli versenyképessége érdekében szükség van a modellváltásra.

A hatékonyabb és korszerűbb felsőoktatás érdekében az elmúlt két évben nyolc felsőoktatási intézmény fenntartói kerültek vagyongazdálkodó alapítványokhoz, ahol az állami gondoskodás biztonságos, de szűkös keretei helyett a piaci alapú, teljesítményelvű szemlélet kerül előtérbe. A Magyarországon még új, de Nyugat-Európában és Észak-Amerikában, sőt Délkelet-Ázsiában már régóta sikeresen működő modellben az intézmények gyorsabban reagálhatnak a gazdasági igényekre, és az intézményeknek nagyobb lehetőségük nyílik kiaknázni a kínáló piaci lehetőségeket és a nemzetközi együttműködéseket.

*(dr. Steinmetz Ádámot a jegyzői székben
dr. Varga László váltja fel.)*

Mindezekon túlmutatóan az új modellben az egyetemek az állami felügyeletnél lényegesen sokkal szabadabban tudnak működni, ezáltal az egyetemi autonómia még jobban megvalósul. Ennek köszönhetően a magyar fiatalok versenyképesebb képzésben és a munkaerőpiacon is értékesebb oktatásban részesülhetnek.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja a felsőoktatás minőségének további javítása, a felsőoktatásban tanulók további támogatása, valamint a felsőoktatási képzések versenyképességének további növelése. A törvényjavaslat szerint az általános orvosi és az állatorvosi képzésen túl az oklevél megszerzése előtt lehetséges lesz bekapcsolódni a doktori képzésbe a gyógyszerész- és a fogorvoshallgatóknak, valamint a képzés sajátosságára tekintettel a jogszabály pontosítja a doktori képzés, a tanév és a félév fogalmát is.

A törvényjavaslat szerint a lemorzsolódás elkerülése érdekében az alapképzésen gyengébben teljesítő hallgató átvehető felsőoktatási szakképzésre, valamint a felsőoktatási intézmény kifejezett célja lesz a korai pályaorientációs tevékenység is, amit én rendkívül fontosnak tartok, hiszen a pályaorientációs mentorság, a pályaorientációs tanácsadás egy olyan intézmény, egy olyan fontos eszköz, amellyel élni kell már a hallgatók korai éveiben is, hogy pontosan lássák maguk előtt a pályát, és ahhoz tudják a tanulmányukat, illetve a szakmai gyakorlataikat igazítani.

A cél továbbra is változatlan: nem kizárólag minél több egyetemistára van szükség, hanem minél

több értékes, használható diplomát szerzett fiatalra. A törvény módosítás következtében ezentúl már nemcsak állami felsőoktatási intézmény, hanem Magyarországon nyilvántartásba vett vagyongazdálkodó alapítvány fenntartásában működő felsőoktatási intézmény is tarthat fenn köznevelési intézményt vagy szakképző intézményt.

A koronavírus-járvány bebizonyította, hogy szükség van a korábbiaknál sokkal nagyobb mértékű digitális megoldások alkalmazására a felsőoktatásban is. Ennek érdekében a törvényjavaslat tartalmazza, hogy a felsőoktatási intézmények tanulmányi rendszerének képesnek kell lennie a zárt rendszerű elektronikus távoktatás támogatására is.

*(Földi Lászlót a jegyzői székben
dr. Tiba István váltja fel.)*

A törvényjavaslat a felsőoktatás nemzetköziesítését elősegítő módosításokat is tartalmaz. A képzési és kimeneti követelmények meghatározását az európai uniós finanszírozási programok keretében megvalósuló közös képzések esetében, hasonlóan a szakirányú továbbképzéshez, intézményi hatáskörbe helyezi, valamint a közös képzések teljesítését rugalmasabbá teszi a hallgatók számára. Ez a kedvezőbb szabály a Visegrádi Alap és a közép-európai felsőoktatási csereprogram által finanszírozott képzésekre is kiterjed.

A magyar felsőoktatási rendszer mostani és az elmúlt időszakban bekövetkezett módosításai egyrészt a hallgatók érdekeit szolgálják. A cél nem kevesebb, mint hogy a magyar felsőoktatásban részt vevő magyar fiatalok a jövő nyertesei lehessenek. Másfelől a felsőoktatási átalakítások célja, hogy a magyar egyetemek központi szerepet töltsenek be a hazai kutatás-fejlesztésben és innovációban, és Magyarország regionális tudásközponttá válhasson.

A KDNP-frakció mindezek figyelembevételével támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsá Lőrinc képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Molnár Gyula képviselő úr. Öné a szó.

MOLNÁR GYULA, a MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Valóban, hosszasan dilemmáztunk Hiller képviselőtársammal, hiszen hagyományosan a felsőoktatási, oktatási ügyekkel ő foglalkozik, de aztán amikor úgy jobban belemélyedtünk a törvényjavaslatba, nem volt illúzióink, hogy itt valójában arról van szó, hogy a felsőoktatás mint egy álca oda van rakva egy meglehetősen komoly csomag elé. Ha azt mondjuk, hogy salátatörvény, akkor ezzel egy ilyen kedves szót mondunk, de mondjuk, salátahégyek vagy saláta salátával leöntve, nem tudom, mit lehet erre mondani, hosszasan is sorolhatnám.

12 törvényt módosítanak: a közalkalmazottak jogállását, a polgárok személyi adatainak nyilvántartását, a muzeális törvényt, sok mindent, a nemzeti felsőoktatást, az oktatási nyilvántartást, de van itt két dolog, amiről szeretnék mindenképpen beszélni, és azért érdemes róluk szólni és világossá tenni, hogy miért nem fogjuk tudni támogatni, bármennyire is majd államtitkár úr a végén adott esetben meggyőző mondatokat fog mondani nekünk, hogy miért látjuk hibásan, és miért lenne helyes, ha mégis ezeket megszavaznánk.

Egyértelműen azt gondolom, hogy ez abba a csomagba illik, amit önök azért készítenek, mert egyre kevésbé hisznek abban, hogy 2022-ben meg lehet ezt a hatalmat ebben a formában tartani, és egyre inkább azon dolgoznak, hogy hogyan, miképpen lehet addig az időszakig is közpénzeket odaterelni, hogy lehetőség szerint a leghatékonyabban tudják a saját maguk politikáját közvetíteni. A második pedig az, hogy 2022 után a felálló kormány a lehető legnehezebb helyzetben legyen ahhoz, hogy akár a saját szándékait megvalósítsa, akár pedig adott esetben önök vagy az önök által oda kinevezett emberek, vagy az önök által létrehozott konstrukciók befolyásától mentesen tudjon ügyeket véghez vinni, tudja ezt a dolgot megtenni.

Az mégiscsak elgondolkoztató, hogy a felsőoktatás szabályozásáról szóló törvényben önök veszik a fátárságot, és a közszolgálati televízió reklámidejét mintegy 50 százalékkal megnövelik. 50 százalékkal megnövelik a közszolgálati televízió reklámidejét a fő műsorsávokban és az utána lévő műsorsávokban is, módosítják az európai tartalmakra vonatkozó szabályokat, módosítják a pályázat nyereségének a lehetséges szabályait; annak a közszolgálati televízióknak, amelyek már így is tulajdonképpen rendkívül jelentős közpénzből gazdálkodnak, és itt az elmúlt napokban, hetekben tanúi lehettünk annak, hogy milyen békésen, megengedően és demokratikusan módon nyilatkoznak és szólnak az ellenzéki politikusok lehetséges mozgásáról. És az is teljesen nyilvánvaló, hogy itt nemhogy BBC-elvek, nemhogy valamilyen elvek alapján, hanem a normalitás talajától is elrugaszkodva működnek itt egyes szerkesztők, és működnek itt a dolgok.

(14.10)

Szerintem ez nem okoz már senkinek semmi problémát, csak az a baj, hogy van Magyarországon néhány millió ember, akinek technikai okok miatt tulajdonképpen a hozzáférése a normális médiákhoz gyakorlatilag megszűnt vagy megszűnik, és kénytelenek azt nézni, amit önök ebben az ügyben sugallnak. Most arról nem is beszélek, hogy adott esetben az a szerencsétlen sorsú magyar ember, aki a magyar válogatottat akarja megnézni, ott is közben az egy perceket el kell szenvednie. Azt akarom önnek mondani, államtitkár úr, és önön keresztül mindenkinek, hogy ezek a hatalmak nem szoktak tartósak lenni, ezek ideig-óráig működnek, tulajdonképpen nagyon

szépnek tűnnek a vezér irodájából, amikor végignézi a jelentéseket, hogy megint hányszor és mit sikerült közvetítenünk a nép felé, csak az a baj, hogy tartósan, amikor a valóság és a sugallt kép kettéválik egymástól, és ez hosszú ideig így van az embereknél, annak nagyon-nagyon csúnya vége szokott lenni.

És azt is örömmel venném, ha valamilyen módon felvillantánák, hogy a felsőoktatási törvénybe hogyan illeszkedik az, hogy a közszolgálati televíziónál ott lehet hagyni a pénzeket, a pénzükkal innentől kezdve szabadon gazdálkodhatnak. Tehát hogy túl az állami támogatáson a többletbevételek is ott maradnak. Erre szokták azt mondani, hogy ez már-már egy választási költségvetés, ez már-már egy választási finanszírozása a köztvénekek.

És akkor nézzük a másikat, ami elé szerintünk ez a tizenvalahány elemű álcahaló oda lett dobva: ez nyilván az állam által létrehozott vagyonkezelő közalapítványok ügye. Én továbbra is azt gondolom, és itt döntöttünk úgy Hiller képviselőtársammal, alelnök úrral, hogy szerencsésebb, ha ezt én mondom el, mert egyértelműen itt egy fedősztoriról van szó, amely a valóságos szándékot mindenképpen elfedi. Ez pedig arról szól, hogy hogyan, miképpen lehet végleg bebetonozni ezeket az állami vagyonkezelőkbe mind a vagyont, mind pedig a későbbi működésmódot.

Önök nyilván azt fogják mondani, és azt is szokták ilyenkor mondani, hogy kérem, a normálisan működő világban ezek teljesen bevett, hagyományos dolgok. Igen, ez kétségtelenül így van. Ha már ezt a folyamatot elkezdték, akkor talán érdekesebb lett volna, ami a végeredményében lett ezekből, a bizalmi vagyonkezelés felé menni, mert önök valamilyen módon keverték a német és az angolszász modellt, mert a német modellt hozták létre abból a szempontból, ami a vagyonkezelő alapítványok működése és a modellje, de valójában a bizalmi vagyonkezelés felé mentek a kinevezésekkel, a saját klientúra kinevezésével, a gazdasági érdekcsoportok kinevezésével, és azzal, hogy gyakorlatilag ezek az emberek leválthatatlanok és visszahívhatatlanok.

Teljesen egyértelmű számunkra, hogy amikor arról beszélünk, hogy önök azt mondják, az alapítvány milyen módon transzparens, azt gondoljuk, hogy itt óriási különbség van egy átlagos alapítvány és a létrehozott alapítványok között. Hiszen egy átlagos alapítvány a cél érdekében, az alapító szándéka szerint gyűjt bizonyos forrásokat, és eljuttatja a felhasználási helyre, ezek az alapítványok azonban ennél lényegesen többet csinálnak, ezek az alapítványok működtetik is ezeket az intézményeket, vagy valamin keresztül működtetik - nyilván olyan méreteket fognak ölteni, hogy előbb-utóbb létrehoznak valami vagyonkezelőket is külön -, és egyértelműen direkt módon belefolyanak is bele tudnak szólni mindabba, hogy hogyan, miképpen működik.

A kulcs ebből a szempontból szerintünk az - és ezt értsék meg, hogy ezért nem nézzük ezt jó szemmel -, hogy ezeknek a vagyonkezelő alapítványoknak

a létrejöttével ez száz százalékban tud szakítani az alapító szándékával. Ez azt jelenti, hogy bármikor valamilyen változás van az alapító személyében - ugye, jelen esetben az állam képviselőiben -, akkor ezek a vagyongazdálkodó közalapítványok teljesen önállóan és teljesen szuverén módon, eltérően a kormány szándékától tudnak működni. Itt tulajdonképpen egyértelműen azt is látni véljük, hogyan, miképpen kerülnek adott esetben ezek az állami vagyonok magántulajdonba.

Szóval, tisztelt államtitkár úr és tisztelt Pósnai képviselőtársam, minden szép szólam ellenére, amit önök itt megfogalmaztak ebben a törvényben, mi pontosan látjuk azt, hogy elfednek bizonyos dolgokat ezekkel a látszólagos, kamuügyekkel, ahogy ön is mondta, több oldalon keresztül stilisztikai és nyelvhelyességi javítások vannak benne. Valójában, úgy gondoljuk, hogy mi megtaláltuk ebben az ügyben a betlilt, szerintünk a köztvé kistafrungozása és a vagyongazdálkodó közalapítványok további bebetonozása és további ellehetetlenítése annak, hogy bármilyen szempontból egy normális működésre álljunk át később, ez a valódi célja. Ha valamit nem vettünk észre, akkor nyugodtan szóljanak. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártoktól.)*

ELNÖK: Köszönöm, Molnár Gyula képviselő úr. Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Kétségtől mindig némi gyanakvással szoktuk figyelni a kormány által benyújtott, sok törvényt érintő törvényt módosítási javaslatokat. Az a helyzet, hogy ez azért mindenképpen kiemelkedő, mert az viszonylag ritka, hogy egy törvényjavaslat már a címmel is szemérmetlenül hazudik. Azt ígéri itt a törvény, hogy a felsőoktatásról és a felsőoktatáshoz kapcsolódó törvényekről lesz szó, persze, minden mindennel összefügg, de azért az érintett törvények jelentős részének az égegyadta világon nincsen semmi köze a felsőoktatáshoz.

Amivel tulajdonképpen a legkevesebb baj van, az a felsőoktatást érintő részek. Ebben vannak pozitív elemek is, például a nemzetköziesedést támogató, a tudományos fokozatok beszámítását lehetővé tevő szabályok, vagy éppen a képzések átjárhatóságát lehetővé tevő szabályok és egyetemi hatáskörbe utaló szabályok, vagy éppenséggel ilyen az OTDK-val kapcsolatos szabályozás is. Nyilván itt ebben a Házban mindannyian kedveljük az OTDK-t, és bár nem sikerült az indoklásban elmagyarázni, hogy miért jobb a jogi személyiség, mint a nem jogi személyiség, de ha ezt az érintettek is akarják, akkor reménykedjünk benne, hogy a minisztérium őket kérdezte meg, és az ő javaslataik alapján készítette el ezt a javaslatot. De, még egyszer mondom, az OTDK egy nagyon régóta, nagyon jó minőségben működő eleme a magyar felsőoktatásnak, ha annak a működése jobban garantálható vagy biztosítható ebben a keretben, akkor ezt örömmel támogatnánk.

Körülbelül eddig tart az egyetértésünk. Azt tudja államtitkár úr és tudja a tisztelt Ház is, hogy azzal a részével a felsőoktatás átalakításának, amelyik a magánalapítványokba való privatizálását teszi lehetővé a felsőoktatási intézményeknek, nem értünk egyet; és Molnár Gyula képviselő úrhoz hasonlóan szeretném megerősíteni, észrevettük, hogy a kormány itt megteszi az első lépést abba az irányba, hogy az ezekben bevett közvagyonot végképp kivonja minden értelemben a közvélemény és a választók ellenőrzése alól, hogy még inkább elveszítse közpénzjellegét ez a vagyon, hogy önök által kedvelt kifejezést alkalmazzak. Ugyanakkor azt kell mondanom, hogy bármit trükköznek akár itt, akár az Alaptörvényben, a következő demokratikus kormány, ha rajtunk múlik, ezeket a vagyontokat vissza fogja szerezni a közösségnek. Ez nem az önök magánvagyon, nem az önök által kinevezett kuratóriumok magánvagyon, ez a köz vagyon, amit önök odaadhatnak ugyan valakinek, de meg fogjuk találni a jogi eszközöket arra, hogy a magyar adófizetők visszaszerezzék ezt a vagyont, és ez a vagyon a magyar nép, a választók, az ország, és miután felsőoktatásról van szó, akkor a hallgatók, az oktatók, a felsőoktatás érdekében működjön tovább, és ne innen-onnan összeszedett politikai káderekből álló kuratóriumok kénye-kevére legyen kiszolgáltatva.

A másik kedvencünk, aminek aztán már végképp semmi köze nincsen a felsőoktatáshoz, ez a médiatörvény módosítása. Nem véletlen, hogy nem Bódis államtitkár úr képviseli most a kormányt, mint általában a felsőoktatási napirendeknél, nyilván azért ő sem vállal el mindent. A médiatörvény módosításánál... *(Schanda Tamás János közbeszólása.)* Schanda államtitkár úr bármit elvállal, ezt tudtuk eddig is. *(Derűlttség.)* Szóval, a médiatörvény módosításánál az a helyzet, hogy további olyan részletszabályokat vezet be ez a médiatörvény-módosítás, amelyik kiszolgáltatottá teszi a kizárólag fideszes tagokból álló Médiatanácsnak a műsorszolgáltatókat.

Tudjuk, hogy önök a Médiatanácsot mire tartják, arra, hogy ezzel rendszabályozzák meg a nem kellően vonalas rádiókat leginkább, televízióban ritkábban van ebben vita. Most is tudnánk példát mondani olyan rádióra, amellyel szemben mondvacsinált indokokkal törekszik a frekvencia elvételére a Médiatanács. Konkrétan a Klubrádió esetében. De ugyanez történik a kereskedelmi rádióknál is, csak ott nem politikai szempontok, hanem a különböző gazdasági szempontok, az önök mögött álló üzleti körök harca áll a mögött, hogy egyik rádiótól elveszik a frekvenciát, a másiknak odaadják.

Azzal, hogy most további időszávokra terjesztik ki a kvótamegfelelést a lineáris médiaszolgáltatóknál, vagy éppen megteremtik azt a rendkívül zseniális disznóságot, hogy egyébként lehet jó magas műsorszolgáltatási díjjal pályázni, majd utána lehet kérni azt, hogy na, akkor most tessék csökkenteni a műsorszolgáltatási díjat utólag, ez nyilván arra szolgál, hogy megint csak az önökhöz közel álló vállalkozásoknak és

az önökkel rokonszenvező politikai szereplőknek jutassanak médiafrekvenciákat, hogy a fideszes Média-tanács kénye-kedve szerint dönthessen, és nehezebben legyen perelni. Ez vonatkozik persze a havi díjfizetésre vonatkozó szabályokra is.

(14.20)

Ami egy különös bája ennek a törvényjavaslatnak, hogy miközben nemhogy belelapátolják meg talicskázzák, hanem dömperral tolják be a kormánypropaganda médiájaként szolgáló közmédiának nem nevezhető intézménybe a közpénzt. Jártak itt a parlamentnél is, én már el is felejtettem, hogy hány milliárd forint többlettámogatásért. Most még megnyitják a reklámpiacot is még inkább ezen a területen. Mondhatnám azt, hogy sajnálom a nézőket, de hát persze nem nagyon vannak nézők, kivéve a sportcsatornát, de a sportcsatornán akkor most még több reklámidőt lehet majd eladni, még inkább fennáll majd a sporttévék... Mert az M1-en nyilván nem sok hirdetést adnak el, akik közbeszerzésért akarnak viszontszolgáltatni, azok járnak oda hirdetni, mert néző nincsen. Na, de a sportcsatornán van néző. Mit csináltak a sporttévék területén? Létrehoztak egy állami sporttévét, amelyik egyik oldalról rendkívül sok közpénzből versenyez a közvetítési jogokért, és most még azt is lehetővé teszi, hogy befogadjon rengeteg hirdetést is eközben.

Nem érdekes, hogy a nézőknek ez tetszik-e vagy nem, hiszen önöket a nézők nem érdeklik. Egyetlen dolog érdekli önöket: jó sok pénzből legyen egy olyan sporttévé, ahol el lehet adni a hazug, gyűlöletkeltő egyperces híradókat, és ahol az is találkozik ezekkel, aki egyébként messzire elkerülné ezt a típusú kormánypropagandát.

Ehhez képest már csak apróság az MMA, ahol megemelik az MMA létszámát, hogy még ki lehessen osztani jó pár jól fizető helyet ebben a kormánybarátai kulturális intézményben, és az pedig egészen gyönyörű, hogy korábban az MMA kérésére egyébként az MMA főtítkáranál előírta az Országgyűlés az önök javaslatára, az önök támogatásával azt, hogy csak akadémiai tag lehet, de most miután nyilván valaki másra esett a személyi választás, most elhalasztják ennek a hatálybalépését. Erre csak annyit tudok mondani, hogy pitiáner.

Összességében tehát azt tudom mondani erről a törvényjavaslatról, hogy ugyan kicsi része a törvényjavaslatnak, amiről szól a címe, a felsőoktatással kapcsolatos rendelkezések, tulajdonképpen támogatható lenne; majd egyszer elmesélik - illetve nem kell, mert tudjuk -, mert a logikus az lett volna, hogyha ezt abba a másik felsőoktatásitörvény-módosításba rakják bele, ami szakmai kérdésekkel foglalkozik, és itt van egyébként a Ház előtt. Na, ezenkívül minden más, amit beleraktak, az viszont fölháborító, elfogadhatatlan, a közpénz lenyúlásáról és az önök klientúrájának építéséről szól.

Így aztán nem meglepő módon a törvényjavaslatot nem tudjuk támogatni.

ELNÖK: Köszönöm, tisztelt Arató Gergely képviselő úr. Megadom a szót Keresztes László képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Valóban meglepő, hogy nem Bódis államtitkár úr van itt jelen, bár megmondom őszintén, hogy örülök neki, mert Bódis államtitkár urat pécsiként rektorként ismerem, és megmondom őszintén, nem esik jól nekem vele arról a felsőoktatási fozkozatváltásról vitát folytatni, amivel kapcsolatban túl sok jót nem tudunk elmondani.

És valóban, ahogy elmonda az előttem szóló képviselőtársam, itt csak részleteiben tartalmaz ez a törvény a felsőoktatásra vonatkozó rendelkezéseket, bár ezekkel kapcsolatban mi egy kicsit szigorúbbak vagyunk, mint ahogy ezt Arató képviselő úr a DK álláspontjaként megfogalmazta. *(Arató Gergely közbeszól. - Derültség az ellenzéki padosorokban. - Az elnök csenget.)* Igen, azért időnként lehetünk mi egy picit szigorúbbak, mint a DK, akár oktatáspolitikai kérdésében is, de erre majd kitérek.

Ugyanakkor teljesen világos, hogy mi a lényegi eleme azoknak az ebbe a törvényjavaslatba behozott törvény módosításoknak, amiket már említett képviselőtársam is. Valóban, és erről tegnap is beszéltünk, valóban, a választási felkészülést ilyen módon is megkezdte a kormányoldal, és ebben az egyre kedvezőtlenebb és rossz politikai helyzetben megpróbálják ilyen módon áramvonalasítani a rendszert, és azt gondolják, hogy 2022 előtt, akár még így, a propaganda erősítésével talán több esélyük nyílik, hogy hatalomban maradjanak. Azt gondolom, hogy minden fejleményt is figyelembe véve, ez egyre nehezebb lesz, de erre most nem térnék ki. Most rendkívül nehéz helyzetben vagyunk, egy mély gazdasági válság van, és társadalmi és gazdasági válságot, krízist él meg az ország a koronavírus-járvány miatt. Azt gondolom, hogy elsősorban nem is a választások miatt, hanem azért tragikusak ezek az intézkedések, mert azokat a hatalmas összegeket, amiket önök a kormánypropagandára fordítanak, propagandamédiára fordítanak, azokat a magyar emberek megtámogatására, a nehéz helyzetbe került magyar családok segítésére kellene fordítani. A mai napon is már elhangzott a vitában, hogy a konkrét javaslatokat már úgy söpri le az asztalról, hogy nincs pénz a költségvetésben; és azt is láthatjuk, hogy a jövő évi költségvetés, mondhatjuk, hogy virtuális alapokon létezik, azt alapvetően, a szerkezetében kell majd átalakítani, de az látszik, hogy a propagandát építik bele, és hozzák be ezeket a törvényjavaslatokat.

Egyébként azt kíváncsian várjuk, hogy mikor hozza be a kormány a költségvetés-módosítást. Itt vol-

tak olyan fontos intézkedések, amikben részben egyébként mi is egyetértettünk, például nagyon fontos volt az orvosok béremelése; azt a teljes ellenzék támogatta, és más egyéb, egyébként családpolitikai intézkedésekről is hoztak döntéseket úgy, hogy még a jövő évi költségvetés módosítását nem hozták be. Azt láthatjuk egyébként a határidőket ismerve, és azt, hogy meddig tart az őszi ülészak, ezt már normál eljárásrendben nem is tudják. Azt gondolom, ez is sokat mond az önök kormányzásáról.

Ugyanakkor én mégis alapvetően arra szorítok, ami a törvényjavaslat címe, ugyanis önmagában borzalmas ez a folyamat, amit önök felsőoktatási fokozatváltásnak neveznek, még akkor is, ha ennek nem ez a legdurvább, legrosszabb állomása, ami most éppen előttünk van. Erre is utalt már az előttem szóló képviselőtársam.

Amit látunk az önök felsőoktatási fokozatváltásában, annak mondhatjuk, hogy tragikus következményei vannak. Ez alapvetően a felsőoktatásba jelentkezők, a hallgatók számának a csökkenése, az egyetemi autonómia, az egyetemi önállóság folyamatos leépítése, és az a szintén döbbenetes folyamat, ami az oktatók elvándorlása, pályaváltása, amiben az megjelenik. Látjuk, hogy döbbenetes és egészen elszomorító, hogy milyen bérekért kell dolgozni tudományos fokozattal rendelkező egyetemi oktatóknak, és ez egy tízéves elmaradása a kormánynak. Nyilván egy nehéz gazdasági helyzetben egy válság idején nehéz költségvetési forrásokat találni, főleg, ugye, a jelszó: a gigantikus beruházásokra.

De a másik oldalról azt nyilván államtitkár úr sem tudja cáfolni, hogy ez egy tízéves mulasztása a kormánynak, hogy még mindig egészen elképesztően alacsony és megalázó bérekért kell dolgozni a felsőoktatási és kutatói szférában dolgozóknak. Ezzel a kérdéssel kéne alapvetően foglalkozni, és elv szerint úgy kéne foglalkozni ezzel, hogy az érintetteket bevonják a döntéshozatalba. Ezt már mondani sem érdemes szinte az Országgyűlésben, hogy az ilyen javaslatok előkészítésekor önök figyelmen kívül hagyják az érintetteket, figyelmen kívül hagyják az érdekvédelmi szervezeteket, és nem vonják be őket a döntéshozatalba.

A legsúlyosabb eleme egyébként ennek a folyamatnak, és ebben a törvényjavaslatban is ez jelenik meg, hogy gyakorlatilag már jogszabályi szinten is különválasztják azt, hogy az állami, illetve a magán és egyházi felsőoktatási intézményeknek a központi költségvetésből való finanszírozása miképpen történik meg. És valóban, az alapítványokról már beszéltek képviselőtársaim. Itt önök tulajdonképpen párhuzamos hatalmi rendszert dolgoznak ki, ami rendkívül veszélyes egyébként mindent tekintetbe véve. Gyakorlatilag látható, hogy ahol ez már megvalósult, ott valóban az önökhöz közel álló, a klientúrájukhoz tartozó emberekkel töltötték fel ezeket az alapítványokat, és valóban érdemi beleszólási lehetőségük van azokba a folyamatokba, ahol nem kéne, és ahol érvényesülni kéne az

egyetemi autonómiának. Ez teljes mértékben elfogadhatatlan.

Nagyon sokáig lehetne sorolni még a módosításokat, hiszen rendkívül szerteágazó a javaslat, de igazából nem akarnám az időt húzni, már csak egyre szeretnék rákérdezni. Rengeteg elem közül az egyik szerint a kormány felhatalmazást kap arra, hogy rendelettel szabályozza a doktori képzés szabályait, a doktori iskola létesítésének eljárási rendjét, feltételeit, a doktori iskola tagságára, szervezetére, a doktori tanács számára biztosított hatáskörre, doktori tézisek, doktori értekezés nyilvánosságára, a doktori fokozatszerzési eljárásra vonatkozó általános szabályokat, a doktori fokozat megszerzésének feltételeit.

Én ezt rendkívül aggályosnak tartom, és erre kifejezetten szeretném felhívni a figyelmet, és szeretnék is rákérdezni, hogy miért van szükség arra egyébként, hogy itt a doktori iskolák működésével, fokozatszerzési eljárással kapcsolatban és általában más szakmai kérdésekkel kapcsolatban is ilyen elképesztő lehetőségeket és hatáskört kap a kormány, hogy ezt rendeleti úton szabályozza. Én ezt mindenképpen aggályosnak tartom. És ha azt vesszük, hogy egyébként a tudományos élet szervezése, az egyetemi élet szervezése milyen erőteljesen összefüggésben van azzal, hogy ki milyen módon és hogyan tud doktori fokozatot szerezni, akkor látszik, hogy ebből az irányból is nagyobb befolyást kap a kormány, közvetlenül befolyásolja ezt a szférát. Ezt mindenképpen indokolatlannak tartjuk.

Azt gondolom, hogy erről a törvényjavaslatról különösebben hosszabban vitatkozni és érvelni ezzel kapcsolatban nem is érdemes. Azt tudom mondani, hogy az LMP frakciója ezt határozottan el fogja utasítani. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

(14.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes László képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Az elsőként jelentkezett független képviselő asszony nincs a teremben.

Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Egy kis türelmet kérek szépen. *(Kissné Köles Erika az ülésterembe lép.)* Ha kilihegte magát, akkor megadom a szót Kissné Köles Erika szlovén nemzetiségi szószólónak, aki felszólalását nemzetiségi nyelven kezdi, és maga fordítja azt magyar nyelvre. Öné a szó.

KISSNÉ KÖLES ERIKA nemzetiségi szószóló: Hvala za besedo, gospod Predsednik! Köszönöm a szót, elnök úr. Spoštovani gospod Predsednik, cenjeni Zbor! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház!

Magyarország Alaptörvénye a XI. cikk (1)-(2) bekezdésében, az alapvető jogok sorában biztosítja minden magyar állampolgárnak a művelődéshez, a tudás megszerzéséhez való jogot. Magyarország ezt a jogot

a közművelődés kiterjesztésével és általánossá tételével, a törvényben meghatározottak szerinti anyagi támogatással is biztosítja. A Magyarországon élő nemzetiségi közösségek számára ez a jog a nemzetiségi nyelven való művelődéshez való joggal is biztosított. A nemzetiségek számára meghatározó jelentőségű a mai magyar köznevelés egésze mellett a szakképzés, felnőttképzés, felsőoktatás jó és eredményes működésének szabályozottsága.

Ezen indokok alapján kérte a Magyarországi nemzetiségek bizottsága az előttünk fekvő T/13956. számú, a felsőoktatás szabályozására vonatkozó és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz való kapcsolódás lehetőségét, annak nemzetiségi napirendként való tárgyalását. Jelen törvény bizonyos paragrafusai kimondottan érintenek minden nemzetiséghez tartozót, mások a felsőfokú képzéssel is rendelkező nemzetiségek köreit. - Ki kell fűjnöm magam. Rohamléptekben jöttem át a helyemről ide.

A törvényjavaslat 1. §-a, amely a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény módosítását javasolja, természetesen vonatkozik azon köznevelési intézményekben, szakképző intézményekben és a felsőoktatásban oktató pedagógusokra is, akik ezek nemzetiségi területeit látják el. Üdvözlendő a jogszabály azon rendelkezése, hogy az iskolai végzettséget a területet érintő valamennyi törvényben azonos fogalomkörrel kell értelmezni.

A nemzetiségek számára is fontos, hogy a nemzetiségi köznevelési intézményekben, szakképző intézményekben dolgozó nemzetiségi szakemberek illetmény-előmenetelének megállapításakor figyelembe vehető szakképesítések, rész-szakképesítések, egyéb végzettségek egyértelműen meghatározottak legyenek.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága megnyugvással veszi tudomásul a kormány és a szaktárca azon támogató intézkedéseit, amelyek a köznevelés egésze és elsősorban a felsőoktatás területén biztosítani kívánják a nemzetiségi közösségek számára a megfelelő, jól felkészült pedagógus-utánpótlást. Hasonlóképpen megnyugtató a köznevelés egészére kiterjesztett szervezeti és költségvetési szükségletek biztosítása, bevált tudniillik a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények egyre hatékonyabb működése, eredményességük javuló tendenciája.

Sok fejtörést okoz ugyanakkor számunkra azon intézkedések köre, melyek elsősorban a pedagógus-utánpótlást biztosító felsőoktatási keretek között indultak meg. Ezek lényege, hogy a NAT-tal való összehangolás mellett az egységes tanárképzés területén hozzanak változásokat. A nemzetiségi tanár szakokat rendkívül hátrányosan érintené az az elképzelés, amely a felsőoktatásban a nemzetiségi tanár szakoknál két félévnyi szaktárgyi kredittel rövidítené le a képzést.

A nemzetiségi köznevelés és szakképzés, a nemzetiségi közösségek számára rendkívül fontos, hogy

magasan kvalifikált, jó szaktudással felvértezett pedagógusok irányítsák a nevelés-oktatást, biztosítva ezzel a tanulók, diákok számára a nemzetiségi nyelvek kiemelt színvonalú megismerésének lehetőségét. A nemzetiségi tanár szakokon a nyelvi képzés két félévre szűkítése többünk megítélése szerint rendkívül aggasztó. Akkor, amikor a felsőoktatásról szóló törvény is a parlament elé kerül, fontosnak láttam felhívni a figyelmet erre az anomáliára.

Minden képzési gyakorlatban kiemelt cél, hogy a kimeneti követelmény egyúttal biztosítsa a megszerzett tudás hatékony és eredményes alkalmazásának lehetőségét a gyakorlati életben. Ezért tartanánk fontosnak, hogy akkor, amikor a nemzetiségi politika területén a nemzetiségpedagógus-képzés kiemelt figyelmet kap, a különböző nemzetiségpedagógus-képzések és az azokat ellátó intézményekben tervezett átalakítások előtt a nemzetiségi közösségek, például a Magyarországi nemzetiségek bizottsága és/vagy az Országos Nemzetiségi Önkormányzatok Szövetsége köznevelési kérdésekkel foglalkozó szakemberei, a nemzetiségi pedagógiai intézetek témához értő szakértői köre előzetesen egyeztethessen a tervezett átalakítások kérdésében. Mert bár a parlament előtt lehetőségünk van megfogalmazni a véleményünket adott esetben bizonyos törvényjavaslatok módosítására is, a kivitelezés gyakorlatában olykor csak bizonyos negatív döntések tényével találkozunk.

A felsőoktatási szakképzések, alap- és mesterképzések képzési és kimeneti követelményei - a tanári szakok kivételével - az oktatásért felelős miniszter által vezetett minisztérium honlapján hivatalos kiadványként kerülnek közzétételre. Fontos új szabály, hogy a végzettséget igazoló oklevélmelléklet - a hallgató kérése alapján, nemzetiségi képzés esetén - a magyar mellett az érintett nemzetiség nyelvén is ki kell állítani. Számunkra kiemelten fontos ez az új szabály, amelynek értelmében az oklevél közokirat, tehát a dokumentumok nemzetiségi nyelven való kiadásának követelménye ebben az esetben megfelelően érvényesül.

Az oktatás nemzetköziesítése terén a törvényjavaslat 47.§-a kimondja: „Az állandó oktatói, kutatói karba a felsőoktatási intézmény alaptervekenységének ellátásához szükséges azon oktatók és kutatók is beszámíthatók, akiket külföldi munkáltató - harmadik személlyel kötött megállapodás alapján - Magyarország területén olyan munkaviszonyban foglalkoztat, amelyre a munka törvénykönyvének hatálya nem terjed ki.” Ez esetben az egyetemek, főiskolák oktatói körében törvényszerűen foglalkoztatottak lehetnek az anyaországból érkező szakemberek, oktatók, lektorok, ami különösen is a kis nemzetiségek tanerőhiányát oldhatja fel.

A törvényjavaslat 11. §-ában megfogalmazott módosítás révén az akkreditált felsőoktatási intézményekben szerzett külföldi tudományos fokozatok esetében automatikus elismerés válik lehetővé.

A törvényjavaslat 59. § (1) bekezdése szerint: „A központi költségvetés a felsőoktatási intézmény 2. § (1) bekezdése szerinti alaptervekenységének biztosítását szolgáló támogatás nyújtásával járul hozzá a felsőoktatási intézmény működéséhez.” A kis létszámú nemzetiségpedagógus-képző szakok esetére ennek a paragrafusnak kiemelt jelentősége lehet, hiszen általában egy-két nemzetiségi hallgatóval induló képzésekről beszélhetünk. Szerencsés lenne, ha a képző intézmények esetében ezt egzakt módon fektetnék le, hogy ne fordulhasson elő az a rossz gyakorlat, hogy három nemzetiségpedagógus-jelölt hallgató jelentkezésénél a képző intézmény csak a képzés lemondásáról tájékoztatja a jelentkezőket.

(14.40)

A törvényjavaslat 5. pontja, a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosítása ugyan egyik paragrafusában sem említ nemzetiséget, viszont az 59/A. § (3) bekezdése kimondja: a webarchiválás során a hungarikumnak minősülő webtartalmat kell archiválni. Talán célszerű lenne a hungarikumnak nem minősülő, de a magyarországi nemzetiségek értékeit, melyek természetesen a magyar kulturális élet egészének a gazdagságát szolgálják és arra érdemesek, szintén bevonni az archiválandó webtartalmak körébe. Ahogy a nemzeti értékek szakterületenkénti kategóriái között fellelhető a nemzetiséghez kapcsolódó érték, az archivált webtartalmak között szívesen látnánk egy hasonló kategóriát.

A törvényjavaslat 9. pontja az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény módosítása révén egyértelműsíti, hogy most, amikor a nemzetiségi törvény lehetővé teszi, hogy a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézményeket tulajdonjogilag is átveszi, fontos, hogy ennek jogszabályi háttere minden tekintetben egyértelmű legyen. E törvényponthoz és jogszabályhelyen ennek biztosítékát látjuk.

A törvényjavaslat 18. §-a definiálja a médiaszolgáltatási díj fizetési kötelezettségét. A rendelkezés vonatkozik természetesen a mi nemzetiségi médiaszolgáltatóinkra is. A médiaszolgáltatási díj megfizetésének tekintetében a részletfizetés engedélyezésének lehetősége sok médiaszolgáltató számára jelenthet támogatást.

A nemzetiségek médiamegjelenését még ma is nagyon alacsonynak ítélnék. Jelenlétünk a közszolgálati médiában rendkívül ritka, gyakorlatilag az csak a nemzetiségi médiaszolgáltatók programjaira korlátozódik. Életünk és munkánk ismertebbé válása érdekében nagyobb arányú médiamegjelenésre számíthatunk.

A törvényjavaslat 12. pontja, a Magyar Művészeti Akadémiáról szóló 2011. évi CIX. törvény módosítása hivatkozik a Nemzet Művésze címet viselő tagokra a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagjai számának meghatározásában. Megtisztelőnek ítélnék, ha a

Nemzet Művésze címben részesített díjazottak körében az államalkotó tényezőként elismert magyarországi nemzetiségi közösségek tagjai közül is tudhatnánk valakiket soraikban, hiszen a magyarországi nemzetiségek a magyar művészeti életnek is integráns részei.

Szintén üdvözlendő, hogy a nemzeti vagyonról szóló törvényt érintő módosítások körében a törvényjavaslat az állami vagyon körébe tartozó vagyonjuttatás esetében ingyenesen átlátható szervezetnek minősíti a nemzetiségi önkormányzatokat is, javukra a közfeladat ellátása, illetve közfeladat ellátásának elősegítése céljából állami vagyon tulajdonjogát ingyenesen átruházza.

Bizottságunk az előttünk fekvő törvényjavaslat további pontjaihoz nem kívánt véleményt megfogalmazni, annak egészét elfogadásra javasolja a parlamentnek. Hvala za pozornost! Köszönöm, hogy meghallgattak! *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló asszony. Kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Pósnán László képviselő úrnak, Fidesz.

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Azokkal a típusú összeesküvés-elméletekkel nem akarok foglalkozni, ami itt elhangzott mind a vagyonjuttatás, mind a média apropóján, ellenben néhány szakmai kérdésre érdemes rátérni. Az egyik az, hogy az NMA-val kapcsolatosan Arató képviselő úr felvetett itt mindenféle létszámkérdéseket. Csak szeretném megjegyezni, hogy az NMA esetében a létszám annyi lesz, mint az MTA-nál.

A másik fontos dolog, hogy Keresztes László képviselő úr szóba hozta a PhD-val kapcsolatos kérdéseket, Kissné Köles Erika pedig a nemzetiségi tanár szakoknak a képzését. Szeretném jelezni, hogy mind a két esetben eddig is kormányrendelet szabályozta és a jövőben is kormányrendelet szabályozza, tehát érdemi változás e tekintetben egyik esetben sem történt, ezt azért fontosnak tartom megjegyezni.

Még annyit mondanék Keresztes Lászlónak az egyetemi autonómia apropóján, hogy egyetemi autonómiába való beavatkozás Magyarországon egyik esetben sem történt, hiszen az egyetemi autonómia a képzés, az oktatás, a kutatás szabadságát jelenti, a fenntartóváltás nem ebbe a tárgykörbe tartozik. Egyetemi autonómiába beavatkozás akkor történt, amikor Magyar Bálint vezetésével egyik pillanatról a másikra bevezették a bolognai típusú képzést, az érintette a képzés szerkezetét, tartalmát és nagyon-nagyon sok mindent. Na, akkor valóban beavatkoztak az egyetemi autonómiába, most erről szó sincsen.

Ami pedig a hallgatói jelentkezéseknek a kérdésért érinti, önmagában a számok azért félrevezetőek, mert abban egy egységes vélemény volt ebben a Házban évekkal ezelőtt, hogy a minőséget a felsőoktatásban növelni kell, a minőséget pedig a bejutási ponthatárküsöbök emelésével kell elérni. Kétségtelen, hogy

azok, akiknek kevesebb pontszáma volt és korábban jelentkeztek még egy felsőoktatási intézménybe, azok valóban az eltelt évek során erről szépen leszoktak, elementek viszont a szakképzésbe, ott meg öröndetesen növekedett a létszám. Úgyhogy ezeket egyébként együttesen érdemes szemlélni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pósan László képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelenkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak 30 perces időkeretben, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Igyekszem rövid lenni a válaszok során, már csak azért is, mert a képviselőknél, akiknek válaszolnom kell, a jelentős része már nem tartózkodik a teremben. De a jegyzőkönyv kedvéért mindenképpen le szeretnék szögezni néhány dolgot.

Egyrészt szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy messze nem arról van szó, amit Molnár képviselő úr jelzett, hogy itt valami álca csupán a felsőoktatási törvénynek a módosítása. Hiszen ha megnézi a törvény-módosítási javaslatcsomagot, akkor ön is pontosan látja, hogy a felsőoktatáshoz kapcsolódóan módosítottunk számtalan olyan törvényt - az oktatási nyilvántartásoktól kezdve hosszasan lehetne sorolni -, amelyek valóban szükségesek azoknak az intézkedéseknek az eléréséhez, amit a felsőoktatás kapcsán szeretnénk végigvinni.

Ráadásul azt is lehet mondani, hogy ez a felsőoktatási módosító csomag valóban olyan kérdéseket kezel, amiben, azt gondolom, hogy nagy vita, legalábbis a célok kapcsán, nem kéne hogy közöttünk létrejöjjön. Éppen ezért, bár meglepő fordulat volt, de azért engedjék meg, hogy kihangosítsam, hogy Arató képviselő úr az előttünk fekvő törvényjavaslatnak a felsőoktatási részét megdicsérte. Ezt köszönöm, még akkor is, hogyha egyébként arra viszont szeretném a képviselő urat kérni, hogy amikor a Demokratikus Koalíció a felsőoktatásról beszél, akkor semmiképpen ne terjesszenek álhíreket, mint legutóbb az orvosképzésben, egészségügyi képzésben részt vevő hallgatók kapcsán tették, mert ez nem tesz jót a magyar felsőoktatásnak, és nem tesz jót egyébként annak a rendszernek, amit az egyetemeink, főiskoláink alkotnak.

Másrészt engedjék meg, hogy felhívjam arra is a figyelmet, hogy a vagyonkezelő alapítványok szabályozása kapcsán pontosan az a szabályozási irány és pontosan az a szabályozási cél, hogy ezeknek az egyetemeknek az autonómiáját, a szabadságát megerősítsük, hogy a politikától és a külső befolyástól a lehető legkevésbé függővé tegyük ezeket az intézményeket, ezektől a külső hatásoktól függetlenül tudják

végezni a munkájukat, legyen szó kutatásról, fejlesztésről, nemzetközi együttműködésről vagy éppen oktatásról.

Az is fontos, hogy mindezek a változások, amik ebben a törvényjavaslatban megjelennek és amelyek az egész modellváltást kísérik, a nemzetközi versenyképességét is jelentősen növelik ezeknek az intézményeknek, hiszen mégiscsak arról van szó, hogy szabadban, a jogszabályok által meghatározott terheket csökkentve, könnyebben tudnak működni ezek a felsőoktatási intézmények, és így gyorsabban tudnak reagálni nemcsak a piaci, hanem egyébként a nemzetközi igényekre is.

(14.50)

Nem véletlen az sem, tisztelt Országgyűlés, hogy a TOP 10 egyetemből hét ebben a modellben működik a világon. Erre érdemes újra és újra emlékeztetnünk magunkat, hiszen ha az az ambíciónk, hogy a lehető legjobb felsőoktatásunk legyen Magyarországon, tovább szeretnénk erősíteni a magyar felsőoktatást, akkor bizony érdemes megnéznünk azt, hogy ehhez milyen lépéseket kell megtennünk, és hogyan érhetjük el a nemzetközi topligát.

Arra szeretném felhívni a figyelmet, vagy egyetérteni Keresztes képviselő úrral, hogy a bérek emelése valóban mindig egy fontos kérdés. Hála az istennek, sikerült már az elmúlt években is emelnünk a béreket a magyar felsőoktatásban, de a szándékunk nem változott, egyetértünk azzal, hogy ezeket növelni kell. Az intézmények egy részénél, a modellváltó intézményeknél szabadabb bérmegeállapodással ez lehetővé is válik. A fedezet is rendelkezésre áll, és egyébként olyan struktúrát alakítunk ki, amelyben ez könnyebben meg is tud valósulni, ettől a merev bértáblától elszakításra kerül a díjazás. Ez egy jobb és minőségibb bérezést tesz lehetővé, ezért is gondolom azt, hogy érdemes támogatni ezeket a módosításokat, de a célban abszolút egyetértünk Keresztes frakcióvezető úrral.

Az egyetemek finanszírozása pedig épp ellenkezőleg igaz; ahogy a képviselő úr, frakcióvezető úr jelezte, hogy kiszámíthatatlanabbá válik, hát, pont az ellenkezője az igaz. Azok a hosszú távú szerződések, azok a kiszámítható keretek, amelyek egyébként megjelennek a modellváltó intézmények esetében, pont a stabilitást és a kiszámíthatóságot fogják elősegíteni. Úgyhogy azt hiszem, alaptalan frakcióvezető úr féltelme az egyetemek kapcsán. Másrészt pedig az egyházi felsőoktatási intézmények esetében is ez a törvény-módosítás az elfogadás esetében kedvezőbb szabályokat tesz lehetővé az intézmények számára, hiszen a nemzetközi szerződés alapján járó, a felsőoktatási intézményeknek járó forrásokról nem tételes elszámolásra, hanem tájékoztatásra és beszámolásra fog már csak sor kerülni, ezzel is biztosítva egyébként az egyházi felsőoktatás autonómiájának a további növelését.

Engedjék meg, hogy reagáljak azokra a felvetésekre is, amelyekre részben Pósnán képviselő úr is reagált már. Egyrészt az MMA létszáma kapcsán voltak pikírt megjegyzések. Azt gondolom, méltányos a bővítés, hiszen olyan művészek akadémiái tagsága válik így lehetővé, akik egyébként magas kitüntetésben részesültek. Azt hiszem, ez illő és méltányos, és azt gondolom, izléstelen dolog elvitatni ezektől a kiváló művészeinktől, hogy ők megérdemlik-e az akadémiái tagságot, és amit Pósnán képviselő úr már aláhúzott, hogy egyébként így válhat majd az MMA olyan méretűvé, mint az MTA.

Másrészt arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy itt nem a kormány szabályozási javaslata jelenik meg a Művészeti Akadémia kapcsán, hanem a Művészeti Akadémia tett javaslatot a kormány számára, és mi ezeket a javaslatokat elfogadtuk. Azt gondolom, lehet kritizálni ezt a javaslatot természetesen, erre mindenkinek joga és lehetősége van, de azért arra hívjuk fel a figyelmet, hogy nem a kormány álláspontját kritizálják, hanem a Művészeti Akadémia álláspontját, ahol ezt megtárgyalták, megvitatták, elemezték, és egyébként a belső logikájukból, a belső működésből fakadó tapasztalatok alapján azt kéri a kormánytól és a kormányon keresztül a teljes Országgyűléstől, hogy ezeket a módosításokat támogassuk.

Azt gondolom, minden frakciónak érdemes megfontolnia azt, hogy a magyar művészeket, a Művészeti Akadémia tagjait tartja-e annyira komolynak, hogy az ő kérésüket meghallgatva egyébként elfogadja ezeket a változtatásokat.

Én csak azt tudom javasolni, hogy érdemes ezt alaposan átgondolni és megfontolni, hiszen komoly emberekről van szó és egy komoly szervezetről. Ha ők kérnek egy ilyen módosítást, akkor azt gondolom, nekünk azt támogatnunk érdemes.

A műsorszolgáltatás kapcsán is voltak felvetések. Engedjék meg, hogy néhány mondattal megpróbáljam ezeket a felmerült kérdéseket is megválaszolni. Egyrészt a havi médiaszolgáltatási díj a negyedéves helyett valójában rugalmasságot jelent; azt gondolom, hogy ha rugalmasságot vezetünk be, az mindenképpen előnyös a szereplők számára. Másrészt a műsorkvóta-kötelezettség az uniós követelményeket szolgálja ki; illetve engedjék meg, hogy arra is felhívjam a figyelmet, hogy a pályázatkapcsán egyszerűbb szabályokat fogalmaz meg a módosító javaslat, hiszen indokolatlan volt eddig az egyszerűsített eljárás korlátozása a helyi jogosultságok esetében.

A médiaszolgáltatási díj felülvizsgálatáról is szó volt. Engedjék meg, hogy azt a pontosítást megtegyem, hogy ez kérelemre is megtörténhet, és nem pedig kizárólag csak hivatalból. Ez is egy fontos eleme a módosításnak.

Azt remélem, hogy a kérdések mindegyikére sikerült reagálnom. Remélem, hogy sikerült eloszlat-

nom azokat a kételyeket, amelyek az egyes felszólalásokból kitűntek. Ebben a reményemben bízva engedjék meg, hogy azt kérjem a tisztelt Országgyűléstől, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Schanda Tamás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyenes energetikai és hulladékgazdálkodási tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13958. számon, továbbá az Állami Számvevőszék által benyújtott tájékoztató a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Boros Anita államtitkár asszonynak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár asszony.

DR. BOROS ANITA innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon szépen köszönöm. A kormány T/13958. számon nyújtotta be az egyes energetikai és hulladékgazdálkodási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot az Országgyűlés elé. Magyarország Alaptörvényének Nemzeti hitvallása szerint vállaljuk, hogy örökségünket, a Kárpát-medence természet adta és ember alkotta értékeit ápoljuk és megóvjuk; felelősséget viselünk utódainkért, ezért anyagi, szellemi és természeti erőforrásaink gondos használatával védelmezzük az utánunk jövő nemzedékek életfeltételeit. A jövő nemzedékének védelme érdekében a kormány az idén egyértelműen állást foglalt a klíma- és természetvédelmi akciótervében számos környezetvédelmi, természetvédelmi kérdés kapcsán, és kinyilatkoztatta azt is, hogy az ökológiai fejlődés érdekében ökonómiai döntéseket is meg kell hozni.

A most önök előtt álló törvénytervezet az elmúlt harminc év környezetvédelemmel összefüggő egyik legjelentősebb zöldgazdasági javaslata. Egy olyan javaslatcsomag, amelyben egy nagyon jelentős paradigmaváltásra kerül sor, hiszen egyértelműen lerakjuk a voksunkat a felívelő zöldgazdasági fejlődési motor, azaz a körforgásos gazdaságra történő átállás mellett.

Tisztelt Országgyűlés! A tervezet általános célja nem más, mint az, hogy az Alaptörvényben foglalt célkitűzéseknek megfelelően a jövő nemzedékének egyfajta biztosítása megtörténjen. Ezzel a biztosítással ugyanis megteremtjük, hogy azok az értékek, javak, amelyek most nekünk elérhetőek, a gyermekeink számára is azok maradjanak, magától azonban ez nem fog menni. 1970-2017 között a nyersanyagok éves globális

kitermelése több mint megháromszorozódott, 27 milliárd tonnáról 92 milliárd tonnára nőtt.

(15.00)

2000 óta a kitermelési méretek felgyorsultak, és átlagosan 3,2 százalékkal nőttek évente. Most ezeket a nyersanyagokat kitermeljük, a belőlük készült termékeket használjuk, majd, ha már nem szükségesek, kidobjuk őket. Együttal kidobjuk velük együtt az értékkel bíró alapanyagot is.

Jelenleg fejenként nagyjából 16 tonnányi anyagot használunk fel évente az Unióban, amelyből 10 tonna kerül az anyagkészletekbe, értve ez alatt az infrastruktúrát, a lakhatást vagy a tartós árukat, és 6 tonna pedig hulladékként hagyja el a gazdaságot. Világszerte személyekre lebontva és a naponta keletkező hulladék átlagosan 0,74 kilogramm. A jövőre nézve a globális hulladék 2050-re várhatóan 3,4 milliárd tonnára nő. Ha fennmaradnak a jelenlegi tendenciák, a természeti erőforrások mennyiségének csökkenése és kimerítése is folytatódni fog, akárcsak a hulladéktermelés.

Az Unió körforgásos gazdaságra vonatkozó csomagja négy hulladékgazdálkodási irányelvben határozza meg a követendő szabályokat: egyfelől a hulladékokról szóló keretirányelvben; másfelől a hulladéklerakókról szóló irányelvben; harmadrészt a csomagolásról és csomagolási hulladékokról szóló irányelvben; végezetül pedig az elhasznált járművekről, elemekről és akkumulátorokról, valamint hulladék-elemekről szóló irányelvben. Ez a négy irányelv a tagállamok számára is új hulladékgazdálkodási feladatokat, illetve elérendő célokat határoz meg, a települési hulladékok tekintetében 2035-re 65 százalékos közös uniós újrafeldolgozási célértéket, 2025-re 55, '30-ra pedig 60 százalékot. Másfelől a csomagolási hulladék tekintetében 2030-ra 70 százalékos közös uniós újrafeldolgozási célérték került meghatározásra, a hulladéklerakók igénybevétele csökkenésére vonatkozóan pedig meghatároz egy másik célértéket, 2035-re legfeljebb a települési hulladék 10 százaléka kerülhet majd lerakóba.

Az elkülönítetten gyűjtött hulladék hulladéklerakóba való elhelyezésének tilalma egy olyan szabály, amelyre a hulladékarám kapcsán számos egyéb előírást tartalmaz az irányelvi csomag: 2023-ra a biohulladék, 2025-re pedig a háztartásokban keletkező textil- és veszélyes hulladék elkülönített gyűjtésének előírása is megtörténik.

A körforgásos gazdaságra történő átállásnak számos nemzetgazdasági előnye van. A körforgás elvét alkalmazó megközelítés fő célja a gazdasági növekedés szétválasztása az erőforrások felhasználásától, ezáltal az erőforrás termelékenységjavítása. A célunk az, hogy minél előbb át tudjunk térni a körforgásos gazdaságra, csökkentve a hulladéklerakást, növelve az újrafeldolgozást és az újrafelhasználást, és a zárt láncú termékciklus megvalósítása érdekében olyan intézkedéseket hozunk, amelyeknek célja, hogy az értéklánc

minden egyes állomásán támogatva legyen a körforgásos gazdaság elve, a termeléstől a fogyasztásig, a javítástól a gyártásig, beleértve a hulladékgazdálkodást és a gazdaságba visszaforgatott másodnyersanyagokat, illetve a túlzó vagy pazarló fogyasztás csökkentését is.

Magyarországon a keletkezett hulladék összmenyisége 2004-ben közel 25,5 millió tonna volt, 2010-ben 15,3, 2015-ben 15,5 millió tonna, 2019-ben 19 millió tonna volt.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Ez azt jelenti, hogy a hulladék mennyisége az elmúlt 15 év alatt lényegesen lecsökkent. Ezt mutatja az egy főre jutó hulladék mennyisége is, hiszen 2004-ben 2518 kilogramm hulladék jutott egy főre, 2019-ben ez az érték már csak 1950 kilogramm/fő volt. Ha nem a teljes, hanem csak a kommunális, azaz a települési hulladékot tekintjük, ez az érték még kedvezőbb, hiszen 2004-ben 454 kilogramm jutott egy főre a települési hulladékból, 2010-ben ez már csak 403, 2019-ben pedig már csak 388 kilogramm.

A magyarországi hulladék összetételét tekintve az elmúlt 15 évben megfigyelhető, hogy 2004-ben még közel 10 millió tonnát tett ki az ipari és egyéb gazdálkodói hulladék, ez a fajta hulladékfajta a mennyiség tekintetében megőrizte vezető szerepét közel tíz évig, majd visszaszorult a második helyre, és 2018-ban 5,9 millió, '19-ben 5,6 millió tonna keletkezett belőle. Ezzel együtt az utóbbi évek infrastrukturális beruházásainak köszönhetően megnőtt az építési-bontási hulladék mennyisége, 2019-ben az elmúlt 15 év legmagasabb értékével, 8,1 millió tonnával, az építőipar 2019-es kiemelkedő nemzetgazdasági eredményeihez igazodva.

A települési hulladék mértéke szintén jelentős mértékben csökkent, hiszen 2004-ben még csak 4,5 millió tonna volt, 2010-ben kicsit több mint 4 millió, 2015 óta azonban csak 3,7 millió tonna termelődik belőle, és hasonló tendenciák figyelhetők meg a sokkal kisebb részarányt képviselő mezőgazdasági és veszélyes hulladék arányát tekintve is.

Egy nagyon fontos és érdekes gazdasági szempont, amelyet érdemes egy ágazat tekintetében vizsgálni, hogy a keletkezett hulladék mennyisége a teljes éves GDP arányában mennyi, azaz ezer euró GDP megtermelése során mennyi hulladék keletkezik. Ez a mutatónk 2018-ban a második legjobb volt a V4-eken belül, és azt is hozzá kell tennünk, hogy az elmúlt 15 évben mi, magyarok 55 százalékot javultunk, a csehek csak 35, a szlovákok 25, a lengyelek 20 százalékot tudtak javítani a 2004-es teljesítményükhöz képest, noha 2004-ben még mi, magyarok voltunk a legszennyezőbbek.

A körforgásos gazdaság egyik legfontosabb jellemzője, hogy a másodnyersanyagokat is visszajuttatja a gazdaságba, így újra meg újra kiaknázza annak

termelőképességét. Ennek a körforgásnak az alapja tehát valójában nem más, mint a hulladék másodnyersanyag-termelése, amely alkalmas arra, hogy visszavezethetővé váljon a gazdaságba.

Az kétségtelen, hogy jelentős előrelépés történt a hulladék újrahasznosítása tekintetében, azonban a tényleges gazdasági áttöréstől még messze vagyunk. Noha az anyagában hasznosított hulladékok aránya 2007-től kezdve trendjében folyamatosan emelkedik, 2004-ben 35,3 százalékról '19-ben már 65,3 százalékra nőtt, emellett trendjében folyamatosan csökken a megfigyelt teljes időtávban a csupán lerakással ártalmatlanított hulladék aránya az összes hulladékkezelési mód között. 2004-ben a hulladék majdnem 60 százalékát raktuk le hulladéklerakókban, 2010-ben már csak 48,7 százalékát, '15-ben 40 százalékát, '19-ben pedig már csak 27,8 százalékát.

Ha csak a települési hulladékot nézzük, ott is az látható, hogy 2004-ben még a hulladék 84 százaléka került lerakóba, '10-ben és '15-ben 51 százaléka, '18-ban 48 százaléka, '19-ben egy picit több mint 48 százaléka, 50 százaléka. Az újrahasznosítási arány a települési hulladékok esetében 2004-ben 11 százalékról 2019-re 35,8 százalékos mértékre javult, ez a V4-es országok között a legjobb eredménynek tekinthető, de még mindig jelentősen elmaradunk az Unió 47,4-es átlagától.

A tendencia tehát Magyarországon valójában az, hogy növeltük az újrahasznosítás arányát, de még mindig nagyon sok hulladék kerül a lerakóba, és csak ezt követi valójában harmadikként az energetikai típusú hasznosítás.

Ugyanakkor érdemes megjegyeznünk azt is, hogy jelentős mennyiségű újrafeldolgozható nyersanyagot exportálunk. Ennek aránya az elmúlt 15 évben több mint háromszorosára nőtt. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy ezek a nyersanyagok nem a magyar gazdaságban kezdik meg a körforgásukat.

A teljes körforgásos gazdaságban a hulladék fogalmát a lehetőségekhez mérten minimalizálják a termékek és az ipari folyamatok gondos átgondolása, megtervezése révén, hogy az erőforrásokat folyamatosan a felhasználásban tartásuk, és az elkerülhetetlen hulladékok vagy maradványok újrahasznosítása vagy hasznosítása is megvalósuljon.

Az Ellen MacArthur-féle modell a gazdaságot egy rendszerdiagramban írja le, amely két anyagciklusból áll, egy biológiai ciklusból, amelyben a maradványok felhasználás után visszatérnek a természetbe, és van egy másik lába, egy technikai ciklus, amelyben a termékeket, alkatrészeket vagy anyagokat tervezik és forgalmazzák, és így minimalizálják a pazarlást.

Egy ilyen kör alakú rendszer célja a tiszta, olyan tiszta és nem mérgező anyagok és termékek felhasználásának a maximalizálása, amelyek könnyen karbantarthatók, újrafelhasználhatóak, javíthatók vagy felújíthatók, így meghosszabbítható az élettartama a termékeknek, később pedig könnyen szétszerelhetők

és új termékeké újrahaznosíthatók, minimálisra csökkentve a pazarlás lehetőségét.

A hulladékgazdálkodás központi szerepet játszik a körforgásos gazdaságban, meghatározza az EU hulladékhierarchiájának gyakorlati megvalósítását. A hulladékhierarchia prioritási sorrendet határoz meg a megelőzéstől, az újrafelhasználásra vonatkozó felkészüléstől, az újrafeldolgozástól az energiafelhasználásig, az ártalmatlanításig, és természetesen a hulladéklerakásig is.

A jó minőségű újrahasznosítás szintjének növelése érdekében ugyanakkor azt látjuk, hogy beavatkozásra van szükség a hulladékgyűjtés és -válogatás terén. Ilyen előzmények után döntött úgy a magyar kormány, hogy a hulladékgazdálkodási ágazatot új alapokra kell helyezni, és megkezdjük a folyamatos átalálást a körforgásos gazdasági modellre, vagyis a lineáris, magas erőforrás-igényű, károsanyag-kibocsátással, hulladéktermeléssel járó, valamint az ökoszisztémára és a természeti tőkére károsan ható rendszerről áttérés történik a körforgásos, kevésbé pazarló, hatékony nyersanyag-felhasználású és fenntartható rendszerre, amely munkalehetőségeket és magas életszínvonalat biztosít.

(15.10)

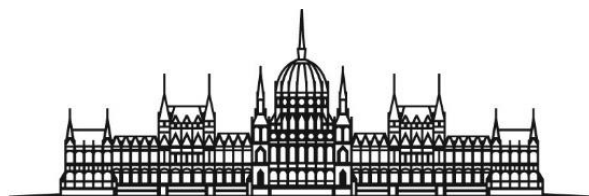
Tisztelt Országgyűlés! Az említett, nemzetgazdasági szinten megfogalmazott célok eléréséhez új alapokra kell helyezni a magyar hulladékgazdálkodást. Ehhez az új modellhez azt kell megvizsgálni, hogy a termékek életútja milyen szabályozási területeken vezet át. Ezeknek a reformja ugyanis elengedhetetlen a teljes modell megvalósításához. Mindenekelőtt a körforgásos gazdaság tekintetében vannak olyan sarokpontok, amelyeket célul tűztünk ki magunk elé. Szeretnénk minimalizálni a lerakott hulladék mennyiségét, és ennek ellenpólusán optimalizálni az újrahasznosítást, újrahasználatot. Ehhez el kell érni azt, hogy a hulladék, legyen az a háztartásokban vagy éppen a vállalkozásoknál keletkező, egy szabályozott, átlátható rendszerben kerüljön összegyűjtésre.

Emellett azt is szeretnénk elérni, ha tisztulna a hulladék. Ezt úgy tudjuk elérni, hogy egyszerűsítjük a szelektív hulladékgyűjtés lehetőségét, amihez egy egymásra épülő modellt dolgoztunk ki. Mindenekelőtt szeretnénk megteremteni annak a lehetőségét, hogy legyenek olyan helyek, ahol le lehet adni a felesleges dolgainkat, a használati tárgyainkat, a ruhákat, a könyveket, akár munkába menet is. Ennek a következő fázisa, hogy minden településen szeretnénk települési gyűjtőpontokat létrehozni, ahová bármilyen típusú hulladék leadható lesz szétválogatva. Az említett gyűjtőpontok kialakítására vonatkozó pályázatokat jövőre fogjuk kiírni.

(Folytatás 173/2-ben!)

Országgyűlési Napló

Ennek egy következő lépcsőfoka a már meglévő hulladékudvarok bővítése és új hulladékudvarok kialakításának támogatása. Szintén ezt a célt fogja szolgálni az úgynevezett visszaváltási rendszer bevezetése is. Több ütemben szeretnénk ugyanis elérni a csomagolási hulladékok újrahasznosításának a fokozását. Ezt első ütemben a PET, az alumínium és az üveg termékek visszaváltási modelljének a bevezetésével szeretnénk támogatni.

Mindemellett érdemes arra is utalnunk, hogy az általam említett statisztikai adatokban szereplő hulladék mellett van egy másik is, az úgynevezett illegálisan lerakott, környezetszennyező módon, a többi szabálykövető magyar életminőségét rontó hulladék. Megkezdődött a „Tisztítsuk meg az országot!” projekt első üteme, amelynek egyik sajnálatos tapasztalata, hogy több megtisztított helyszín néhány napon belül ismét az illegális hulladéklerakók célpontjává válik.

Ezért a javaslatcsomagunk külön foglalkozik az illegális hulladéklerakók szigorú szankcionálásával, az ennek ellenőrzésére szakosodott hulladékgazdálkodási hatósági feladatok szabályozásával. Ez utóbbi azért is fontos, mert a kormányhivatalok szervezeti keretein belül jön létre, és nem utolsósorban kiterjed majd hatáskörük az ország teljes területére. Mellettük a helyszíni ellenőrzések és bírságolások lebonyolítására felhatalmazást kapnak a különböző örök, ellenőrök is, ezzel egy teljesen új típusú hatósági együttműködési modellt vezetünk be a hulladékgazdálkodás területén.

A szankciórendszer az arányosság elve mentén úgy került kialakításra, hogy annak a tettenérés esetén elrettentő hatása legyen. A jogellenes hulladékkezeléssel kapcsolatos büntető-, szabálysértési és közigazgatási szabályrendszer jelenleg nehezen áttekinthető, nem koherens, és sok esetben alkalmas a szabályok megkerülésére is. A hulladékokkal kapcsolatos jogellenes cselekmények rendkívül sokfélék, a bejelentési kötelezettség elmulasztásától egészen a közterületi szemetelésig terjednek. A javaslatunk éppen ezért erre való tekintettel egymásra épülő, szigorú szankciórendszer bevezetését támogatja, mégpedig akként, hogy szigorítjuk a büntetőjogi szankciókat, kisebb mértékben módosítani javasoljuk a szabálysértési tényállások rendszerét, és szigorú közigazgatási szankciók bevezetését javasoljuk.

Ahogy említettük, a reform egyik fontos eleme az állam ellenőrző funkcióinak a megőrzése és megerősítése is. Ennek megfelelően az átalakuló hulladékgazdálkodás korábbi hatósági jellegű feladatai mellett új típusú feladatokat is kapna a hulladékgazdálkodási hatóság, egyrészt a termékértéklánc ellenőrzését a körforgásosra való áttérés érdekében. Ennek az a jelentősége, hogy a lineáris gazdaságról át kell térnünk a körforgásos gazdaságra. A következő néhány évben át kell térni az újrafeldolgozás, -hasznosítás gazdaságpolitikájára. Figyelemmel arra, hogy ez valószínűleg időigényesebb, mindenképpen szükség van a hulladékgazdálkodás valamennyi etapjának

megfelelőségi ellenőrzésére és a minőségbiztosítási szabályok lefektetésére. Ehhez elengedhetetlen, hogy a hulladékgazdálkodáshoz kapcsolódó, szigorú szabályokon alapuló engedélyezési, felügyeleti és egyéb ellenőrzési funkciók is törvényi szinten megerősítést nyerjenek.

Az új modellünkben a hulladék mint nyersanyag a kiindulópont. Ezt kell olyan módon gyűjteni, szelektálni, előkezelni, majd újrahasznosítani, hogy elérjük a gazdasági termelékenység tekintetében a változathoz vezető küszöbértékeket. Ezt az államnak kell megfelelő szabályozással lefednie és nem utolsósorban ellenőriznie. Az államnak tehát erős szabályozási, ellenőrzési, piacfelügyeleti és minőségbiztosítási funkciókat szeretnénk volna biztosítani. Ez ugyanakkor nem lehetséges egy széttöredezett felelősségi rendszerre alapított, sokak között megoszoló feladatellátási rendszerben. Éppen ezért a kormány úgy döntött, hogy kijelöli azokat a tevékenységeket, amelyeket inkább maga szeretne ellátni.

Ugyanakkor azt is látni kell, hogy a tartós eredmények eléréséhez óriási infrastrukturális beruházásokra van szükség. Új technológiákat kell bevezetnünk, növelnünk kell a különböző válogatóművek számát, ki kell építenünk a már említett gyűjtőpontok rendszerét és a visszaváltás bevezetéséhez szükséges eszközparkot.

Az óriási beruházási igényt jelentő konstrukcióban a kormánynak meg kellett hoznia egy nagyon fontos döntést. A jelenlegi járványhelyzetben a kormány az emberéletek megóvásához szükséges feladatokra koncentrálni, majd igyekeznünk nyilván a gazdaság motorjait is ismét nagyobb fordulatszámra kapcsolni. Egy teljes ágazat reformját, infrastrukturális megújítását biztosító beruházás hatékony finanszírozásához más modell felé indultunk. Éppen ezért szeretnénk azoknak a bevonásával megvalósítani ezt a nagy állami feladatot, akik most is a hulladékgazdálkodási piacon tevékenykednek. Ez azt jelenti, hogy a hulladékgazdálkodási feladatok egy részét az állam rábízná egy koncessziós társaságra, amely vállalja, hogy az Unió által meghatározott, évekre lebontott célszámokat teljesíteni fogja, nem emeli a szolgáltatási árakat, és az említett célszámokhoz szükséges beruházásokat elvégzi. Az elsődleges nyersanyagok esetében eddig is ismert volt a koncessziós modell; most a másodlagos nyersanyagok esetében is elmozdulás történik ebbe az irányba.

Ugyanakkor a körforgásos gazdaságra való áttérés csakis a hazai iparpolitika hathatós támogatásával párhuzamosan valósulhat meg, az erőforráskorlátok, erőforrás-felhasználások újragondolását kívánják meg. Ehhez technológiai fejlesztésekre van szükség, olyan technológiák bevezetésére, amelyek lehetővé teszik a termékek vagy anyagok nyomon követését, a hosszabb élettartamot és a lehető legmagasabb érték fenntartását. Eközben a tervezés és a gyártás képességeinek, az anyagtudománynak is a továbbfejlesztése szükséges.

Annak érdekében, hogy az újrafeldolgozási, újrahasznosítási iparunk fejlődésnek induljon, szeretnénk a hulladékgazdálkodási iparpolitikai támogatások rendszerét is kialakítani, éppen abból a célból, hogy a piacon jelenleg működő hazai hulladékgazdálkodási vállalkozások könnyen bekapcsolódjanak az új modellbe.

A koncesszió jogosultságainak működését a megerősített hatáskörökkel rendelkező hulladékgazdálkodási hatóság és az autonóm jogállású Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal fogja ellenőrizni és felügyelni.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat a hulladékgazdálkodási szakterületen kívül más elemeket is tartalmaz. A távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény, a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény, valamint a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosítása a cégtörvény és az ágazati jogszabályok szerinti cégjogi eseményre és befolyástervezésre vonatkozó eljárási határidőkkel kapcsolatos rendelkezések összhangjának a megteremtését szolgálja. Emellett a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal jogorvoslati eljárására vonatkozó szabályok egyszerűsítését is célozza.

A behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló 2013. évi XXIII. törvény módosítása kizárólag jogharmonizációs és technikai jellegű módosítási igényt szolgál. Az energetikai tárgyú jogszabályokban további módosításokat a hatósági tapasztalatok alapján felmerült, a hivatal feladatainak hatékony és gyors ellátását segítő eljárási korrekciók indokolták. Jelentős eljárási könnyítést tartalmaz a bányászatról szóló törvény módosítása is.

A közlekedési szektor károsanyag-kibocsátásának csökkentése globális érdek, amelyet az uniós és a nemzeti energiapolitika is elsődlegesnek tart. A közlekedési dekarbonizáció terén tett vállalásaink szerkesztését képezi a hosszú távú klímavédelmi törekvéseinknek való megfelelés.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat biztosítja, hogy a mára elért eredményekből visszalépni nem lehet, az, hogy a közlekedési üzemanyagok forgalmazása terén 2020-ban elért ÜHG-csökkentési eredmények megmaradjanak a későbbiekben, biztos alapot adva a jövőre kitűzött célok eléréséhez.

A törvényjavaslat másik jelentős rendelkezése, hogy 2030-cal elérendő kötelező célként tűzné ki azt, hogy a közlekedési szektor energiafelhasználása 14 százalékban megújuló energiaforrásokból származzon. Ez az arány 2020-ban mindössze 10 százalék. Tehát fontos és időszerű a jelen törvényjavaslat elfogadása.

(15.20)

A kitűzött 14 százalékos cél teljesíthető bioüzemanyagok vagy biogázok felhasználásával vagy akár az elektromos közlekedés térnyerésével is. Jelentős és fenntarthatóságot szolgáló újítása az alapul fekvő

uniós szabályozásnak, hogy a 2030-ra elérendő célszám vonatkozásában az elérendő 14 százalékból legalább 3,5 százaléknak fejlett bioüzemanyagnak vagy biogáznak kell lennie, amelyek előállításához hulladékot vagy valamilyen másodlagos terméket használnak fel, szemben a hagyományos bioüzemanyagokkal, amelyek alapja főként valamilyen emberi vagy állati fogyasztásra alkalmas élelmiszer.

Hangsúlyozni kell, hogy az Európai Unió jogának való megfelelés egyben szolgálja a hazai iparpolitikai és agrárérdekeket is, a fejlett bioüzemanyagok gyártása, az elektromobilitás térnyerése vagy a biogáz közlekedési felhasználása egyaránt hazai iparfejlesztési potenciállal bíró területek mind az üzemanyag-előállítás, mind a kiszolgáló infrastruktúra, mind pedig a járműfejlesztés területén. A közlekedési szektor károsanyag-kibocsátásának csökkentése kiemelt érdek, kapcsolódik a hosszú távú klímavédelmi törekvésekhez. Ezt támogatandó a törvényjavaslat biztosítja, hogy a közlekedési üzemanyagok forgalmazása terén 2020-ban elért ÜHG-csökkentési eredmények megmaradjanak a későbbiekben is.

Tisztelt Országgyűlés! Összességében elmondható, hogy az Országgyűlés előtt lévő törvényjavaslat az ország környezetvédelmi érdekeit szolgálja, és egyúttal hozzájárul az európai uniós kötelezettségek teljesítéséhez is. Az általam most bemutatott célok, hulladékképzési és -feldolgozási adottságok, uniós determinációk ismertetése után kérem, hogy az elmondott indokok alapján a törvénymódosítási javaslatot megtárgyalni, majd azt követően elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő egyes energetikai és hulladékgazdálkodási tárgyú törvények módosításáról szóló T/13958. irományszámú törvényjavaslatban szereplő legfontosabb módosításokkal kapcsolatban az előbb államtitkár asszony jóvoltából elhangzott expozéban egy rendkívül részletes, átfogó képet és egy összefoglalást is hallhattunk. Éppen ezért a vezérszónoki felszólalásomban szeretném a törvényjavaslat néhány olyan részét kiemelni csupán, melyek véleményem szerint fontos elemei a hulladékgazdálkodást és az energetikát érintő módosítási javaslatoknak egyaránt.

Tisztelt Képviselőtársaim! A hulladékgazdálkodási tárgyú törvények módosításának legfőbb célja az ország megtisztítása. Azt hiszem, mindannyian egyetértünk abban, hogy meg kell tisztítani az országot a

több évtizede lerakott hulladékoktól, valamint a hulladékgazdálkodási szabályszegések megfelelő szankciórendszerének biztosításával a teljes hulladékgazdálkodási ágazatot egy sokkal hatékonyabb és erőteljesebb hatósági ellenőrzés alá kell rendelni. Lényeges cél, hogy meg kell előzni az illegális hulladék újraképződését, és biztosítani kell a megfelelő hulladékgazdálkodás alapjait is, továbbá a hulladékgazdálkodási célrendszer mind teljesebb megvalósulása érdekében támogatni kell az ágazat minőségbiztosítását, és ehhez megfelelő szervezeti fórumrendszert is rendelni szükségeltetik.

Fontos tehát megemlíteni mindezek tükrében, hogy hulladékgazdálkodási szempontból a javaslat hazai előzménye az úgynevezett klíma- és természetvédelmi akcióterv, továbbá ezenkívül az előttünk fekvő javaslat implementációs kötelezettségeknél is eleget kíván tenni. A kormány a klíma- és természetvédelmi akciótervben megfogalmazott célok elfogadásával kifejezte határozott szándékát arra vonatkozóan, hogy olyan intézkedéseket tegyen, amelyek hatékonyan hozzájárulnak a hulladékképződés csökkentéséhez és az illegális hulladéklerakás megelőzéséhez egyaránt. Azt gondolom, hogy ezek mindenféleképpen támogatandó célkitűzések.

Fontosnak tartom kiemelni, hogy az akciótervben foglaltakkal összhangban, a „Tisztítsuk meg az országot!” projekt keretében 2020 júliusában megkezdődött az eddig lerakott illegális hulladékok felszámolása is. Azonban azt is látni kell, hogy a projekt csakis akkor lehet eredményes, csakis akkor lehet sikeres, ha az illegális hulladék nem képződik újra, ezért szükséges a kapcsolódó szankció- és ellenőrzési rendszer további szigorítása.

A hulladékgazdálkodási rendszerünk reformjához azonban az is szükséges, hogy a teljes hulladékgazdálkodási folyamaton túl az úgynevezett körforgásos gazdaságra történő áttérés valamennyi aspektusát megfelelőképp figyelemmel kísérje, ellenőrizze, minőségbiztosítását elvégezze, és szükség esetén szankcionálja egy arra feljogosított, erős, határozott jogosítványokkal felruházott közigazgatási szerv. Ez az új szerv pedig nem más, mint a hulladékgazdálkodási hatóság.

Mindezek mellett a hatékony és gazdaságos működés, valamint az európai uniós hulladékgazdálkodási célkitűzések teljesítése érdekében a javaslat egy új koncessziós modellt is létre kíván hozni a hulladékgazdálkodási ágazatban. Az ágazat elemzése során ugyanis megállapítható, hogy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszer költségét - gondolok itt szolgáltatási, amortizációs költségekre, például a különféle fenntartási kiadásokra, mondjuk, a környezet és energetikai operatív programhoz, projektjeihez kapcsolódóan vagy éppen a céltartalék képzésére - az elsődleges bevételként szolgáló, ingatlanhasználóktól beszedhető közszolgáltatási díj a legtöbb esetben ezt a rendszerköltséget nem fedezi. Az egyenleget egyébként kismértékben javítani tudja a hulladékokból

nyert úgynevezett haszonanyag-értékesítésből származó bevétel, ám ennek ellenére is jól látható, hogy a közszolgáltatási rendszer működése költségvetési támogatást igényel.

Ezenfelül fontos hangsúlyozni, hogy a vonatkozó uniós irányelvnek való megfelelés érdekében a tervezet az italcsomagolások esetében egy automatákból és kézi visszaváltó helyekből álló visszaváltási rendszer bevezetésére is javaslatot tesz, amelyben a vásárló a műanyag, az alumínium és az üveg csomagolású termékek után visszakapja a csomagolás díját. A javaslat szerint a jövőben az állam meghatározott termékekre vonatkozóan kötelező visszaváltási díjas rendszert alakít ki és működtet annak érdekében, hogy a termékek újrahasznosítása, valamint a termékekből és csomagolásukból képződött hulladék kezelése egy országos, egységes és egy integrált átfogó rendszerben valósuljon meg.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a hulladékgazdálkodás mellett módosításokat tartalmaz a távhőszolgáltatásról, a villamos energiáról, valamint a földgázellátásról szóló törvények tekintetében is. Az energetikai tárgyú jogszabályokban további módosításokat a hatósági tapasztalatok alapján felmerült, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal, elsődlegesen a megújuló energia alkalmazásával összefüggésben egyre bővülő feladatainak hatékony és gyors ellátását segítő változtatások, valamint jogharmonizációs kötelezettségek is indokolnak.

Jelentős eljárási könnyítést tartalmaz a bányászatról szóló törvény módosítása, mely előmunkálati jog, vezetékjog, valamint használati jog létesítésekor a közös tulajdonban álló ingatlan esetében az eddigi egyhangú döntés helyett az érintett személyek tulajdoni hányad alapján számított többségi döntését írja elő, és meghatározza azokat az eseteket is, amikor egy hozzájárulási kérelem ellehetetlenülése miatt a tulajdonostárs hozzájárulását megadottnak kell tekinteni.

A közlekedési szektor károsanyag-kibocsátásának csökkentése szintén kiemelt érdeke mindannyiunknak, és kapcsolódik a hosszú távú klímavédelmi törekvéseinkhez is egyébként. Ezt támogatandó a törvényjavaslat biztosítja, hogy a közlekedési üzemanyagok forgalmazása terén a 2020-ban az üvegházhatású gázok csökkentésében elért eredmények megmaradjanak a továbbiakban, a jövőben is.

A törvényjavaslat továbbá meghatározza azt is, hogy 2030-ban a közlekedési szektor energiafelhasználása 14 százalékban megújuló energiaforrásból kell hogy származzon.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottak ismeretében úgy gondolom, hogy a törvényjavaslat előremutató rendelkezéseket tartalmaz a hulladékgazdálkodást és az energetikai szektort illetően egyaránt, ezért tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a javaslat elfogadását. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nunkovics Tibor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NUNKOVICS TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Megmondom őszintén, mindig próbálok konstruktív lenni a kormányzati és egyébként bármilyen javaslattal szemben, de ezzel a javaslattal nem igazán tudok az lenni. Ez egy salátacsomag, amit most látunk, vannak benne tényleg támogatható elképzelések, de összességében sajnos nem tudjuk támogatni, mégpedig azért, mert pont a lényegi résznél nagyon komoly átgondolatlanságok és pontatlanságok vannak.

(15.30)

Elég csak kiemelnem például a 2011. évi CXCVI. törvény 6. § (9) bekezdését: konkrétan nem is létezik ilyen. Tehát amire hivatkoznak, olyan jogalap egyébként nincs. Nem mellesleg meg van olyan rész, ahol kétszer is hivatkoznak ugyanarra, és teljesen más-hogy. Tehát egy kicsit átgondolatlan, elkapkodott, összecsapott ez a javaslat, lehet, hogy egy kicsit jobban ki kellett volna dolgozni, több időt kellett volna rászánni, és nem a járványidőszakban erre figyelmet fordítani. Szakmailag abszolút ezt a részt nem tudjuk támogatni. A hulladékgazdálkodást akarják tulajdonképpen államosítani, majd koncessziós jogokban ezeket kiadni. Ugye, láttunk már ilyet vagy láttunk már hasonlót, elég csak a szerencsejátékokra gondolni, de van már egyébként magyar példa: Békés megyében, ha helyesek az információim, Orbán Viktor veje már foglalkozik a hulladékgazdálkodással. De Európa más részein is van ilyen, persze, tudjuk, Dél-Európában, például Nápolyban, azt is tudjuk, hogy ott kik felügyelik egyébként a hulladékgazdálkodást; remélem, hogy nem valami hasonlót akarnak itthon is aztán meghonosítani.

Ebben a csomagban van még egy csődjelárasítótörvény-módosítás, amiben a hulladékgazdálkodási hatóságot említik. Én nem tudok ilyen hatóságról, hogy ez már létezne. Tehát szerintem először ezt a hatóságot meg kellett volna csinálni, és akkor utána lehet törvényi szinten vagy javaslatban hivatkozni rá, de lehet, hogy az én figyelmemet kerülte el ez az apró málór, akkor kérem, hogy majd az államtitkár asszony javítsa ki ebben.

De a lényegi tartalom az államosítás. Akkor most nézzük meg, hogy gazdasági szempontból ezt hogyan kellene csinálni. Tehát ha valami nem működik, önök azt mondják, hogy a hulladékgazdálkodás nem működik Magyarországon, ezzel lehet vitatkozni, mert valóban vannak olyan országok, ahol ez nem működik megfelelően, egyébként vannak olyan városok, önkormányzatok, ahonnan most önök ezt el akarják

venni, ahol viszont nagyon is jól működik a hulladékgazdálkodás, de önök ezt egy kalap alá akarják venni. Jó, mondjuk azt, hogy valóban igazuk van, nem működik, vegyük egy kalap alá. Azt mondják, hogy egy jobban működő rendszert, egy gazdaságosabb rendszert szeretnének létrehozni, amit aztán koncessziós jogokban kiadnak. Tehát tulajdonképpen az állammal, az adófizetőkkel lenyeletik a kiadásokat, a bevételt meg odaadják a haveroknak - mert most akkor ezek szerint ez a javaslat erről szól, már ne is haragudjanak.

A betéti díj kiváltása visszaváltási díjra: talán ez a legérzékenyebb része szakmailag az egésznek, mert sajnos ezzel önök nem az újrahaznosítást vagy az újratöltést fogják elősegíteni, hanem pontosan az ellenkezőjét. Tehát ezzel az fog történni, hogy még több, többségében műanyag hulladék fog keletkezni, ugyanis a gyártókat önök nem fogják ösztönözni arra, hogy ezeket a termékeket, illetve a göngyölegeket újrahaznosítsák, mivel elveszik azt az adókedvezményt tőlük, amit idáig a betéti díj miatt ők megkaptak.

Sorolom tovább. Ahelyett, hogy a multi cégek - ahogy egyébként valamilyen szinten eddig is így működött - testálnák rá ezeket a kötelezettségeket, a visszagyűjtést, az újrahaznosításra való előkészítésnek a felelősségét, tulajdonképpen részben állami feladattá nyilvánítják, amivel az adófizetők fogják ezt az egészet ráterhelni.

Mi elkészítettünk nem olyan régen, és önök megelőzték minket a benyújtást illetően, úgyhogy majd ha ez a vita lezajlik, akkor egy hulladékgazdálkodásitörvény-módosítást mi, a néppárti Jobbik be fogunk nyújtani, amelyben sokkal kiterjedtebben foglalkozunk ezzel a témával, és sokkal több szinten fogjuk a megoldási javaslatainkat letenni a hulladékgazdálkodást illetően.

Szerintem ebben a vitában még pár kétperccsel fel fogok szólalni, mert ez egész egyszerűen elképesztő, hogy már a hulladékgazdálkodással is pénzt akarnak kihúzni az adófizetők zsebéből, és azt nézik, hogy hogyan tudják ezt átrakni a haveroknak. Én ezt egész egyszerűen elfogadhatatlannak tartom. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! Ami a kiindulási pont, az az, hogy a kormány 2020-ban elfogadta a klíma- és természetvédelmi akciótervet, amelyben már lefektettük az illegális hulladéklerakás felszámolásának a célját, emellett pedig az üveg- és a műanyag palackok, valamint a fémdobozok visszaváltásának a biztosítását.

Éves szinten nagyjából, ha Magyarországot nézzük, akkor közel négymillió tonna hulladék keletkezik, ebből nagyságrendileg 330 ezer köbméter az, ami illegális hulladéknak minősül. Magának az Uniónak a célja, amihez kapcsolódik ez a törvénymódosítás, egy olyan egységes rendszer, amely a hulladékgazdálkodást egységes jogszabályi keretben kívánja rendezni. Azért elsődleges cél a törvénymódosítással az életminőségnek a védelme, valamint a természeti erőforrásoknak az okosabb felhasználása és a magyar hulladékgazdálkodásban az úgynevezett körforgásos gazdasági modell bevezetése - ez a gyártást, a használatot és az újrahasznosítást jelenti.

Ami a törvénymódosítás kapcsán szintén fontos, hogy a hulladékot nyersanyagként kezeli, és a hulladékban rejlő másodnyersanyagoknak a kihasználását és a felhasználását célozza meg. A körforgásos gazdasági modell a piacfelügyelet és a minőségbiztosítási eszközök révén kívánja megteremteni azt az egymásra épülő ellenőrző mechanizmust, amely ezt a célt szolgálja. Épp azért egy koherens rendszert kíván teremteni a törvénymódosítás a büntető, szabálysértési és közigazgatási szabályrendszer között. És ha uniós szinten vizsgáljuk azt, hogy hogyan néz ki a hulladékgazdálkodás, akkor azért az Unióban is lehet látni azt, hogy van egy úgynevezett paradigmaváltás, amelynek a célja az úgynevezett hulladékhierarchia elvének a követése, amelynek a legfontosabb üzenete, amelyet ez a törvénymódosítás is szolgál, hogy a hulladék képződését akadályozzuk meg. Ez az egyik legfontosabb célkitűzés, és emellett - hogy a keletkezést megakadályozzuk - az, hogy megvalósuljon az újrahasznosítás is egyben.

Az uniós irányelv rögzíti és kibővíti a szelektív hulladékgyűjtés rendszerét, ahogy az államtitkár asszony is mondta. Itt több időintervallum van: a biohulladék esetében 2023, a háztartási, veszélyes hulladék, valamint a textilhulladék esetében 2025-ig kell uniós szinten megvalósítani, és a települések vonatkozásában a hulladékok esetében is van egy időintervallum: 2025-re 50 százalékban, 2030-ra 60 százalékban és 2035-re pedig 65 százalékban kell ezt megvalósítani.

Maga a módosítás egy új büntetőjogi és közigazgatási szankciórendszert valósít meg, amivel a cél pontosan a jogellenes hulladéklerakásnak a megelőzése. A törvény megteremti a lehetőségét vagy annak az alapjait, igazából a gyártói felelősség irányába, hogy a gyártók legyenek felelősek a hulladékká váló termékeikért.

Ami ennek az egész törvénymódosításnak az aktualitását is szolgálja: a múlt héten volt az európai hulladékcsökkentési hét, ez egy nagyon fontos kezdeményezés, mert ha megvizsgáljuk azt, hogy milyen fontos szemléletváltást értünk el 2005 és 2016 között tagállami szinten, ha az uniós tagállamokat vizsgáljuk, akkor 7 százalékkal csökkent a hulladék keletkezése. És ha azt a fontos szemléletváltást is megfigyeljük, akkor

nagyon fontos dolog, hogy 2010 óta, amíg akkor egy átlag magyar ember 160 műanyag zacskót használt fel egy évben, ez most már a felére csökkent. Ezek azok a nagyon fontos, lépésről lépésre pozitív eredményeink, amelyek ezt a szemléletváltást és a hulladékgazdálkodásra vonatkozó gondolkodásunkat is elősegítik.

(15.40)

Az államtitkár asszony is említette a „Tisztítsuk meg az országot!” programot, amelynek során 8200 köbméter hulladék összegyűjtése valósult meg, de nagyon fontosak emellett az önkéntes programok, ezek is nagyon sikeresek. Szeretném kiemelni a „Te szedd!” programot, amivel 22 ezer köbméter hulladéktól sikerült megszabadítani az országot, és például 2019-ben az ITM 240 millió forintot adott 94 településnek az illegális hulladéklerakók megszüntetése érdekében; ezek nagyon fontos lépések. És még hadd emeljem ide, ha már a hulladékgazdálkodásról beszélünk, hogy a Felső-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság 1,3 milliárd forintot kapott a hulladékmentesítés infrastruktúrájának a fejlesztésére.

Azt gondolom, hogy az uniós paradigmaváltáshoz ez a törvénymódosítás igazodik. Mindannyiunknak az a célja, hogy olyan tisztának őrizzük meg Magyarországot, ahogyan szeretjük, és nagyon fontos, hogy ez a fajta körforgásos hulladékgazdálkodás ennek a módosításnak a keretében Magyarországon - a gyártást, a hasznosítást, az újrahasznosítást és az újfajta mentalitást, ami magát a hulladékot nyersanyagként és hulladékból származó másodnyersanyagként kezeli - egy nagyon fontos lépés környezetünk védelme érdekében, hiszen a gazdasági életnek minden területét áthatja a hulladékgazdálkodás, és ezáltal kapcsolódik a környezetünk védelméhez is. Nagyon szépen köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

MOLNÁR GYULA, a MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem tudok olyan jószívú lenni, mint az előttem szóló képviselő hölgy. Itt önt egy kicsit megvezették, államtitkár asszony, de majd erre ki fogok térni, vagy pedig tényleg úgy gondolja, hogy a parlamentben elegendő, ha egy nagyon-nagyon látványos és a Fidesz érdekét szolgáló törvény elé így csöndesen felhúznak valamilyen paravánt vagy valamilyen eltakaró hálót, álcahalót, és akkor mi itt a parlamentben azt fogjuk mondani, hogy tényleg innen nézvést ez milyen klassz és milyen szép.

Kezdjük egy picit távolabbról, és elnézést kérek, ígérem, nem leszek nagyon hosszú. Csak azért tekint-

sék már egyszer végig, tisztelt kormányparti képviselőtársaim, hogy mit tettek az elmúlt tíz esztendőben az önkormányzati rendszerrel, mit tettek azzal a világgal, amit bárki bármit mond, az 1990-es rendszerváltás egyik nagy sikerének tekintettünk: létrejöhetett a hatalommegosztásnak az a lába, ami a települési önkormányzatokat jelentette. Hol van az az elv és az a felfogás, tisztelt képviselőtársaim, amit olyan szépen, okosan és bátran szajkózott mindenki akkoriban, hogy ott szülessenek a döntések, ahol a lehető legtöbb információ és forrás rendelkezésre áll? Hol van ez a csodálatos elv?! Önök elkezdtek elvenni feladatokat, a pénzről most ne is beszéljünk, de olyan alapvető dolgokat kezdtek el elvenni az önkormányzatoktól, amelyek egyszerűen, azt gondolom, nem megcsinálhatók állami szinten: az oktatás, a kéményseprés, az egészségügy, és most itt van a hulladékgazdálkodás.

Én voltam gyakorló polgármester, gyakorló önkormányzati ember. Ha valami egy település életében fontos, az az, hogy egy helyi vezető tudjon abban intézkedni, hogy a közterületek állapota és a közterületek rendje milyen legyen. Ez elképesztően fontos feladat! Őszintén mondom: a szociális ügyek mellett, az intézmények működtetése mellett majdnem az egyik legfontosabb dolog, és önök most ezt egyetlenegy tollvonással elveszik, és csak és kizárólag, azt gondolom - nekem ne mondjanak szakmai érveket, mert azokról majd fogok szólni, az mind bukás volt -, hatalmi érdekből és fiskális érdekből teszik meg ezt a dolgot.

Én azt mondanám, hogy már olyan túl sok idejük nincsen erre, hogy ilyen kétharmados törvényeket hozzanak, ugye, eléggé fogynak szemmel láthatóan, a támogatottság is. Érdemes lenne akkor a dolgot elvinni a végéig, ha tényleg így gondolkoznak erről a világról, akkor mondják már azt ki, hogy az önkormányzati rendszernek csak egyetlenegy feladata lesz mostantól kezdve, a kutyafuttatók helyének a kijelölése, esetleg annak a nyitva tartásának a szervezése, és akkor tényleg vegyenek el mindent az önkormányzatoktól.

Csak egyet értsenek meg: a világ meghaladta azt, amit önök most képviselnek ebben az ügyben, a világ másfelé ment. Volt egy ilyen világ, amikor úgy gondolták, hogy a pártközpontból minden jobban tudható, mint ahogy az emberek tudják, de azt elküldték az emberek, vegyék már észre! Van az a klasszikus vicc, amikor bemondja a rádió, hogy vigyázzanak, mert egy bolond az autópályán szembemegy a forgalommal, és mondja ő, hogy mit egy, mindegyik. Hát, ne gondolják már, hogy az egész önökkel szembe megy, és önök tudják csak a jót! Nem errefelé kellene önöknek haladnia! Vannak ügyek, amelyeket nem szabadna elvenni azoktól a helyektől, ahol, még egyszer mondom, az információ és a rendelkezésre álló forrás is van.

Tehát fussunk egy picit végig, mert önök itt igyekeztek arról beszélni, ami szép és vonzó, nyilván a

hulladékgazdálkodás, nyilván mindezek a környezetvédelmi szempontok, amelyeket államtitkár asszony is veretesen 25 percben itt előadott nekünk, ez mind-egyik csodálatos, de valójában itt nem történik más, mint hogy egy teljesen új dologgal találkozunk, amit meglepő módon az Orbán-kormány utóbbi pár hetében láttunk. Eddig, ugye, a centralizáció volt, erről most beszéltem, de megjelent egy új szempont is: már nemcsak centralizálnak, hanem ezzel a lendülettel privatizálnak is. Ugye, itt vannak például ezek az állami vagyongazdálkodók, itt van most ez a törvény is, tehát mintha valamilyen olyan dolgot készítenének elő, amelyik arról szól, hogy talán mégsem olyan fényes és egyértelmű a világ 2022-ben.

Amit most ezzel a törvénnyel csinálnak, amit a hulladékgazdálkodással, a szemétszállítással, nevezzük annak, csinálnak, az gyakorlatilag totálisan kizárja a piaci versenyt Magyarországon. Tehát 2020 Magyarországon eljutottunk oda, hogy olyan törvényjavaslatot nyújtanak be a Ház elé, amelyik teljes egészében lehetlenné teszi azt, hogy ezen a piacon megjelenjenek versenyzők. És megteszik azt ezzel a törvénnyel, hogy az önkormányzati vagyon ezzel foglalkozó részét önök elegánsan beemelik ebbe a társaságba.

Hát, gondolják már végig azt, hogy volt egy olyan települési önkormányzat, amelyik EU-pénzekből, saját forrásból hihetetlen módon kifejlesztett valamilyen fajta hulladékgazdálkodási rendszert, legyen ez eszköz, legyen ez bármilyen fajta tároló, az most egyszerűen oda fog kerülni valakihez, aki ebből extraprofitot tud saját magának termelni. Ez utána ki fog egyenlítődni, de ez legalább annyira igazságtalan, mert van olyan térség, ahol sokkal jobban az ellátás miatt többet tettek bele. Ez ki fog egyenlítődni, mert nyilván a cég már nem fogja ezt speciálisan arra a területre használni, hanem mindenhol máshol. Ez pont olyan, amikor dicsekednek azzal, hogy a települési önkormányzatok hitelét megszüntették, ugye, azt az 1400 milliárdot, de abban óriási különbségek voltak. Volt olyan település, amelyik igazán erején felül próbált meg saját erőből fejleszteni, és volt, aki megfelelőtlen volt, mondjuk, most nem akarok politizálni, a megyei önkormányzatok véletlenül 2010 előtt, és azoknak is kompenzálták mindezt, a semmit valójában, amiből nem lett igazi fejlesztés - de nem ebbe az irányba akartam menni.

És akkor itt van még egy, ami szerintem nagyon szemet szúr, és érdekes módon elegánsan nem beszélnek erről: amennyiben ennek a majdan létrejövő társaságnak a működésében és a napi szintű munkájában veszteség keletkezik, akkor az állam ezt átvállalja. Ki ne vágyna egy ilyen típusú vállalkozásra? Odaadják az eszközöket, odaadják a piacot, és azt mondják, ha nem sikerül, a végén még odaadják a pénzt is, ami a különbség, neked csak egyet kell eldönteni, hogy mennyit szeretnél keresni, és hogy egyébként mit kell még mellé tenned, azt most semmiképpen sem szeretném hozzátenni.

Gondoljunk bele még egy dologba! Ki ne emlékezne még a nagy hatalmú IKV-kra meg az ilyen különböző közműcégekre, amelyekkel az egyszerű állampolgár reménytelen harcot folytatott? Belegondolnak, hogy ez milyen gigantikus hatóságnak tűnő cég lesz, akivel most itt el kell kezdeni az egyszerű kis állampolgárnak veszekedni azon, hogy elvitték vagy nem vitték el a szemetét, és hogy milyen tarifával tartozik? Kivel fog tárgyalni az a Borsod megyei egészségügyi ember, akinek valamilyen formában a szemetét... Varga Lacira néztem most, bocsánat! Tehát a Borsod megyei választópolgárok kivel fognak ebben az ügyben tárgyalni? Hogy fognak eljutni addig a magas központig, ahol majd el lehet a saját maguk panaszával járni? Megmondom őszintén, hogy ezt meglehetősen reménytelennek látom.

Tehát ha tisztességgel végignézik az elmúlt néhány esztendejüket, ugye, elég sokan sokat foglalkoztunk a hulladékgazdálkodás különböző kérdéseivel, hát, ez abszolút nem volt sikertörténet eddig. Miért nem vallják be maguknak, hogy most ezen az úton nem ebbe az irányba kéne továbbmenni, hanem vissza kéne menni oda, abba az irányba, ahol, még egyszer mondom, kisebb egységekben hatékonyan lehet működtetni, vagy egyébként, amit az oktatás kapcsán is mindig szoktam mondani, aki meg tudja oldani, annak hagyják már megcsinálni, és adott esetben annak vállalják át a feladatát, aki maga bevallja, hogy nem képes és nem tudja ezeket megvalósítani.

(15.50)

Szóval, azt szeretném mondani, képviselőtársaim, hogy bármit beszélnek önök most itt környezetvédelemről ennek a törvénynek a kapcsán, bármennyire tízen-húszon percekben szép, veretes gondolatokat mesélnek arról, hogy a jövőnknek őrizzük meg a Földet, ez most, amit ide benyújtottak, nem erről szól, ami a valóságban mögötte van, az egy teljesen másról szóló történet. Ebben az ügyben önök egy szintet léptek, mert eddig arról volt szó, hogy voltak az állami tenderek, és azt meg szokta nyerni valaki. Egy ideig Simicska, egy idő után Mészáros Lőrinc, majd nyilván lesz még valaki, ez egy ilyen szokott dolog volt. Most meg egy szintet léptek önök, hoznak egy törvénnyel egy társaságot, amellyel meg fogják nyeretni ezt a dolgot, és azonnal ezt be is veszik az Alaptörvénybe adott esetben. Bár a mai napon Alaptörvénnyel nem viccelődünk ebben a Házban (*Derültség az ellenzék soraiban.*), legalábbis önök előtt semmiképpen sem, mert ez nagyon illetlen lenne. (*Dr. Gyüre Csaba: Amit az ereszre...*) Igen, igen.

Még két apróságot szeretnék mondani. Az egyik az, hogy nem világos, államtitkár asszony, hogy mikor fogják kiírni a pályázatot. Itt a határidőkből valamiért úgy érezzük, mintha ez a 2022-es választás előtt el is dőlné. Ugyan ez pontosan nincs benne a törvényjavaslatban, de azért mi úgy érzékeljük, hogy ez meg fog történni.

Amikor azt mondjuk, hogy valami kis apró bizonytalanság megjelent az önök hátsó agyában is: itt az is szerepel, ha esetlegesen a későbbi kormány felakarná ezt a koncessziós szerződést mondani, akkor kártalanításra lesz jogosult ez a cég. Tehát önök elkezdtek az előkészületeket arra is, hogyha baj van.

Na most, az illegális hulladék az egyik olyan, amit mindenképpen szeretnék megdicsérni, mert az egy nagyon izgalmas és érdekes dolog. Volt egy javaslatom, nem emlékszem pontosan, talán egy-másfél évvel ezelőtt, amikor arra próbáltam meg javaslatot tenni, hogy ha az illegális lerakók környékén van tettenérés, vagy ha valamilyen módon van annak bizonyítható nyoma, hogy ki szállította oda, akkor legyen konkrét szankció.

Konkrét szankció például a rendszámábla visszavonása, levétele iksh hónapra, mert, ugye, kell valamifajta elrettentő dolgot tenni. Önök kicsit most nagyobbat léptek, ugye, elég komoly összegeket vetnek ki. Az egy nagyon nagy kérdés mindig, hogy a virtuális százmillió bírság kompatibilis-e azzal, ha konkrétan néhány hétre elveszik az ember autójának a rendszámát.

És ezzel párhuzamosan benyújtottam egy határozati javaslatot akkor, amiben kifejezetten ezt a szférát szabályozandó azt mondtam, hogy vonják vissza ezt a döntésüket, és próbáljuk meg újraépíteni ezt a hulladékgazdálkodást. Akkor, nem akarok senkinek ártani, az egyik ilyen bizottsági ülésen ott maradt a teremben egy kormányzati anyag, és az én táskámba bekerült, már úgy, hogy összefogtam véletlenül természetesen... (*Derültség az ellenzék soraiban. - Font Sándor: Na!*) De tényleg így van! Valaki mellettem... Na, jó, nem akarok senkinek ártani, tényleg őszintén mondom. De tényleg úgy volt, hogy amikor otthon... - jöttem, akkor láttam, hogy az én törvényjavaslatomról van egy ilyen szakterületi álláspont. Egyébként nagyon okos, tényleg, lenne róla véleményem... - tehát nagyon jó. De azt akartam mondani, nem emlékszem pontosan, egy-másfél éve lehetett ez, és akkor a következőt mondta ön, önök vagy a kormány, hogy azért nem kell az én javaslatomat támogatni, merthogy hiányzik a rendszerszintű megközelítés. Akkor ezek szerint a rendszer az, hogy egyvalaki koncesszióban elvigye. Ha ezen törték a fejüket idáig, akkor gratulálok. A veszteségesen működő közszolgáltatás, mondta akkor valaki. De, könyörgöm, mitől változna meg ezzel a javaslattal? Most önök ki fogják adni koncesszióba, még a rezsicsökkentés sem fog ebben az esetben vonatkozni rá. Ki fogja azt megmondani, hogy mi lesz ennek a tarifája?

Túlméretezett európai uniós beruházások. Hogy ennek mi köze van az én javaslatomhoz, nem tudom, de most ez azt jelenti, hogy innentől kezdve önök nem akarnak a hulladékgazdálkodásba európai uniós beruházásokat bevonni? Merthogy túlméretezettnek tartották az előző időszakban, tehát úgy gondolják, hogy ez a koncessziós társaság majd semmilyen formában ne tudjon ezen a piacon szerepet vállalni.

Folyamatosan növekvő kintlévőség. Amennyire tudom, a jelenlegi hulladékgazdálkodási cég soha nem tudta még időben leadni a mérlegét, mert elszámolni se tudtak pontosan, nem tudták a saját maguk dolgát megkomponálni, és olyan elképesztő kintlévőségeik vannak, meg olyan módon nem fizetik ki az alvállalkozókat - ami egyébként majd most is így lesz, csak mondom, hogy nyilván nem ők fognak majd szemetet szállítani, hanem valamilyen módon alvállalkozásba adják annak, aki most is csinálja. De hogy azt hogy és milyen módon fizetik ki, arra semmi, de semmi garancia nincs.

Na, nem akarok ebből hosszán idézni, mert látam itt a tekintetekből, hogy jegyzetelnek. De azért még egyet felolvasok, de ez az utolsó: „A rezsicsökkentés vívmányainak megőrzése a cél.” Nyilván én a javaslatomban ezt megtámadtam volna, ez nem igaz, de így van, azt mondják. „A fenntarthatóság hosszú távon történő biztosítása nem képzelhető el a méretgazdaságos működés feltételeinek megteremtése nélkül. Ezt az NHKV a közszolgáltatók számának csökkentésével és a hulladékgazdálkodási régiók kialakításával törekedett és törekszik biztosítani.” Tehát ezek szerint picit változott az álláspontjuk, mert a méretgazdaságosság már nem szempont, itt az a fő szempont, hogy hogyan, miképpen lehet ezt centralizálni, ebben a menetben rögtön privatizálni is, és utána pedig majd meglátjuk, hogy mi lesz mögötte.

Úgyhogy, államtitkár asszony, sajnálom, hogy önt beküldték ide ezekkel a kiváló gondolatokkal, amiket elmondott, és ehhez képest nem hagyták, vagy nem akart beszélni arról, ami a törvény mögött a valóságos probléma és a valóságos kérdés. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Igen, szeretnék élni azzal a lehetőséggel, hogy a T/13958. számú törvénytervezetről ejtsünk néhány szót. De mielőtt hozzáfognék ehhez, az általános kritikámat szeretném elmondani államtitkár asszonynak is, miszerint önöknek, az ön által képviselt kormánynak van egy olyan saját határozata, a 12/2016. (IV. 29.) számú, amely az előzetes és utólagos hatástanulmányokról szól. Azt gondolom, hogy szükség lesz előbb-utóbb, hogy egyszer rászánjam magam, és ezt a mintegy három és fél oldalnyi szöveget felolvassam önöknek, ami arról szól, hogy az általános rendelkezéseken túl az előzetes hatásvizsgálatnak mit kell tartalmaznia, milyen alternatívákat kell feldolgozni, bemutatni, és annak alapján nagy társadalmi és gazdasági jelentőségű ügyekben az információt a parlament számára biztosítani.

Rendelkezik a jogszabály az utólagos hatásvizsgálatokról is, ami talán ebben az esetben is érdekes

lehet, hiszen az, amit önök elénk hoztak, az jó ideje működik, vannak róla tapasztalataik, és ilyen módon a környezeti és egészségügyi következményekről, az adminisztratív terheket befolyásoló hatásokról illene önöknek itt tájékoztatást adni. Ennek ellenére ön is abba a kategóriába tartozik, de úgy látom, hogy ez az Innovációs Minisztériumnak sajátossága, hogy annyira innovatív, hogy ezeket a hatásvizsgálatokat rendre nem készíti el, nem biztosítja a parlamentnek a döntéshozatalhoz. Innentől kezdve már csak egyetlen rosszabb van, hogy egyébként a kormány sem ismeri ezt. És akkor azt kell hogy mondjam, hogy önök mint a vak ló, mennek előre, tesznek, amit tesznek, történik, ami történik, és saját kútfőből hoznak olyan döntéseket, készítene elő olyan döntéseket, és most igyekeznek meghozni, mint például ez is. És akkor természetesen az, amit olvasunk a törvényben, az azal szemben vagy akár egyes részei mellett, de biztos, hogy eszünkbe jutnak alternatívák, de sokkal több az averzió ezzel szemben, amit itt önök leírtak. Éppen ezért előre szeretném jelezni, hogy nem fogok érvelni amellelt, hogy ezt fogadjuk el, hanem éppen az ellenkezője, ez a törvény ebben a formában elfogadhatatlan.

Két vitával ezelőtt már elmondtam, és most meg kell ismételnem, hiszen láthatóan a koncessziós témakör mint lehetőség vagy mint jogi lehetőség és szervezési mód, önöknek nagyon megtetszett, de úgy látom, hogy ez nem több, mint a kapuzárási pánik előtti megoldás. Itt önök már nem tudnak teljesíteni, úgy gondolom, viszont nagy energiát fordítanak arra, hogy bizonyos ágazatokat - és itt jelen esetben a hulladékgazdálkodással foglalkozó ágazatot - kisajátítsanak, meghozzanak olyan döntéseket, amivel a jövőre vonatkozóan előnyöket biztosítanak másoknak vagy önök által szívesen kiválasztottaknak, és úgy gondolják, hogy ezzel majd túl lehet élni, és teljesítőképesek lesznek majd azt követően is.

(16.00)

Azonban, hogy ez mennyire nehézkes, vagy milyen kihívásokat jelent majd az önök számára, ereszkezdjünk egy kicsit a mélyére, és nézzük meg, hogy mi az, amit még érdemes figyelembe venni.

A jövő évben a nemzeti kukaholding - hívjuk egyelőre így - 50 milliárd forint költségvetési támogatásban részesül. Erről már döntöttek. A regionális vízművek 23 milliárd forint, a távhőszolgáltatók 25 milliárd forinttal kell hogy részesedjenek ahhoz, hogy működni tudjanak. Ez összességében: itt a három közszolgáltatónál 100 milliárd forint nélkülözhetetlen támogatást igényelnek, és akkor ebben így következik, hogy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás egyáltalán működjön. Ezek után hogyan tervezi a kormány azt, és az ön miniszterének meghallgatása néhány nappal ezelőtt a bizottsági ülésen elhangzottaknak megfelelően, hogy mennyivel olcsóbbak azok a szolgáltatások, amelyeket említett. *(Sic!)* Ahhoz képest

csak egy dolgot felejtenek el: ezt a 100 milliárd forintot éppen beleszámolni.

És akkor már mindjárt egészen más a helyzet, merthogy igazából nem az a fontos, hogy ezt a szolgáltatást önök jól biztosítsák, hanem egészen más jár a fejükben. Éppen ezért újra megismétlem, hogy a kormány ebben a válságidőszakban pánikintézkedésként meghozott egyik lépése az, hogy átmentési akciót hajt végre ezzel a törvénnyel, és ennek megfelelően próbálnak ilyen döntést hozni.

Azt gondolom, hogy azonban az öntől nem túlságosan messzire helyet foglaló pénzügyminiszter úr is nehéz helyzetben lesz, akkor, amikor több ezer milliárd forintnyi pluszigényről - és ebben benne szerepel ez a terület is - majd bírálatot kell alkotni vagy el kell dönteni. De mindenesetre ez a vitájuk biztos, hogy érdekes lesz, amikor nem csak arról szól a történet, hogy Magyarország mennyivel teljesít jobban egy ilyen időszakban, tisztelt államtitkár asszony: a környezetvédelemre 2008-ban GDP-arányosan 0,6 százalékot szánt az ország gazdasága, illetve a költségvetés, és mindezt 2018-ra 0,4 százalékra sikerült leküzdeni.

Tehát miközben önök itt hangzatos szavakkal, hosszú időn keresztül egy kicsit tankönyvízzel, de felsorolják azt, hogy mit szeretnének elérni, azt gondolom, hogy az a valóság, ami eközben reggelenként a kukásautóval megjelenik, egészen mást jelent; és inkább jelenti azt, hogy ki és mikor fogja pontosan elszállítani a szemetet, annak egy jelentős részét hogy fogják újrahasznosítani. És hogyha ezt önök ugyanolyan megoldással akarják megoldani, mint egyébként amikor az oktatás átszervezéséhez hozzáfogtak és a minisztériumból adtak engedélyt arra, hogy a krétát mikor lehet megvenni, az ablakot mikor lehet beüvegezni, itt pedig: mikor lehet majd a kukát pótolni, hát, akkor kedves államtitkár asszony, sok telefonra és türelemre lesz szüksége, hogy mindennek elegendő tudjanak tenni. Éppen ezért azt gondolom, hogy egy újabb érvet mondtam el amellet, hogy miért nem támogatható ez a törvény.

Miközben ez a javaslat a hulladékgyűjtési rendszer átalakításával lényegében tehát ugyanazt kívánja megvalósítani, amit a közszolgáltatások egységes elektronikus értékesítéséről szóló törvényjavaslattal: egyrészt államosítani a szóban forgó rendszert és piacot, majd koncesszió keretében átadni a kiválasztott magánvállalkozásnak, különösen érzékelhető a főváros és a kormány viszonylatában; és így bejönnek az önkormányzatok. Jómagam éveken át polgármesterként dolgoztam. Azt gondolom, hogy az emberek számára egy fontos szolgáltatást önök most olyan távolra visznek tőlünk, hogy ebből csak rengeteg probléma és kritika lesz.

Tehát ahelyett, hogy hagynák a településeket az önkormányzatiság keretében működni, ehelyett elvonnak tőlük; nemcsak a forrásokat, hanem itt úgy gondolják, hogy önök mindent meg tudnak mondani, és mindent megmondva jól meg tudják oldani. Én azt gondolom, hogy önök rossz előkészítéssel egy rossz

döntést kívánnak hozni. Sajnálom, hogy államtitkár asszony a nevét és személyét adja ehhez a történethez.

A nemzeti kukaholding azzal, hogy rendszeresen nem fizet a szemétszállítást elvégző Fővárosi Közterület-fenntartónak az elvégzett szolgáltatásért, hivatkozva arra, hogy a főváros nem bocsátja ki a számlát határidőre - kedves államtitkár asszony, ez a lakosságot mennyire érdekli? Semennyire. És önök még ezt sem tudják normálisan megszervezni. Azzal, hogy egyébként a gyakorlatilag a letelepedési kötvény után, annak sikeres befejezése után Rogán Antal úrra bízzák ennek a koncesszióknak a kezelését, nemzeti koncessziós irodán keresztül fogják bonyolítani, valóban felvetődhet az a kérdés, hogy akkor tényleg Magyarország mennyire teljesít majd jól ezen a területen is. Azt tudjuk, hogy a letelepedési kötvények területén jól teljesített, sok száz milliárd forintot tüntettek el a Magyarország számára járó összegekből.

És ehhez már csak egyetlen dolgot szeretnék hozzátenni, ez pedig az, hogy ezen a területen az Európai Unió rendkívül bőkezűen és most már több mint húsz éve biztosít lehetőségeket, forrásokat arra, hogy Magyarországon a hulladékkezelés rendszere kialakuljon, és minél inkább a mai kor szellemének és lehetőségeinek megfelelően dolgozzuk fel a hulladékot. Ennek keretében az önök kormányzása alatt az elmúlt tíz évben azokban a régiókban sem sikerült ezt jól megoldani, ahova ezeket a forrásokat szánták.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Az Európai Unió legszegényebb régióiból négy itt van Magyarországon. És ebben a négy régióban ahelyett, hogy egyébként az ő számukra ezeknek a régióknak lehetőséget biztosítanának, ehelyett ezektől az önkormányzatoktól elvonják először az önkormányzatiság lehetőségét, és ezzel egyidejűleg elvonják azokat a feladatokat, amelyeket egyébként ők tudnának a legjobban megszervezni.

Tehát önök onnét forrást, lehetőséget vonnak el, ezzel a törvénnyel is hozzájárulnak ahhoz, hogy az önkormányzatiság csökkenjen Magyarországon. Ehelyett valami egész másra törekednek. Éppen ezért ezt a törvényt elfogadhatatlannak tartjuk, nem is támogatjuk, nem is szeretnénk, ha ez működne. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvény ismét egy sajátos Fidesz-KDNP-s vegyes salátatörvény.

A kormánynak már megint sikerült egy olyan salátatörvényt összehozni, amely több témakör begyűjtésével több mint 140 oldalon 22 törvényt módosít egy füst alatt. Van itt minden: ez a tervezet nem csak egymástól teljesen eltérő témákat sorakoztat

fel. A tekintetben is észszerűtlen felépítésű, hogy egyes szükséges jogharmonizációs ügyek, itt-ott előremutató és így támogatható szabályozási elemek, valamint már koncepcionálisan elfogadhatatlan pontok kusza szövevénye.

Ez régi trükkje az Orbán-kormánynak, hogy a simának tűnő, sőt ritka kivételként jónak és hasznosnak tekinthető változások közé egy-egy taposóaknát azért mindig elhelyeznek, ami miatt az ellenzék kénytelen tiltakozni, nemmel szavazni vagy tartózkodni.

(16.10)

Önök pedig később mindig csak azt hánytorgatják fel, hogy a szép dolgokat az ellenzék leszavazta, nem említve, hogy valójában mi is az oka erre az ellenzéknek. De nézzük sorban, hogy miről is van itt szó, a technikai jellegű változtatásokat nem említve.

Igazán nagy ívet jár be ez az előterjesztés. A kormány mintha több mint tízéves álmából felriadva végre felismerte volna, amit a fejlett világ országai már jó ideje a gyakorlatban is művelnek, hogy egy fenntartható gazdasági modell felé való törekvés jegyében álljanak a körkörös gazdasági modellekre. Igazán kár, hogy az elmúlt két és fél ciklus alatt az önök gazdaságpolitikája mindezen elvekkal eddig élesen szembe ment. De szép dolog, hogy most már legalább megpróbálnak a körkörös gazdaságról is beszélni, és ehhez egyfajta jogi keretkezést kialakítani.

A pozitív elemek között számos olyan van, amelyeket az LMP és a civil zöldszervezetek is már régóta szorgalmaznak. Megjegyzem, az LMP az erre vonatkozó javaslatait már évekkal ezelőtt országgyűlési határozati javaslatban is benyújtotta. Ezek közé tartozik többek között a fogyasztók védelmének kiterjesztése az úgynevezett beépített avulás gyakori gyártói gyakorlatával szemben, ami a fogyasztók számára valóban tartós, hatékony, javítható, felújítható eszközöket biztosíthat. A felsorolásban praktikus szempontokat látunk. Kérdés, hogy a tervezett kormányrendelet ezek valóra váltását mennyiben lesz képes elősegíteni, és mikorra lesz meg ez a rendelet.

Ugyanez vonatkozik a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerre vonatkozó alapkövetelmények megfogalmazására is, hiszen ezeket nemcsak megfogalmazni kell tudni, de be is kell tartatni. Ezzel kapcsolatosan azonban nem mehetünk el a mellett a tény mellett, hogy a törvényi előírások érvényesítése, különösen a környezetet és a fenntarthatóságot érintő kérdésekben, mondhatjuk úgy is, hogy tudatos gyengesége a kormánynak, más érdekviszonyok preferálása miatt.

A körkörös gazdaságra való áttérésnek egy kicsi, de fontos és jelképes eleme, hogy végre kötelezővé tennék az italcsomagolások visszaváltását Magyarországon. Ezt is már régóta szorgalmazzuk, és nemcsak mi, de a lakosság is, hiszen az ezekből kikerülő elhagyott hulladék lassan beteríti az országot. E téren is sok ellentmondásos folyamat volt megfigyelhető az

utóbbi időben. A főként európai uniós forrásokból kiépített hulladékszigetek sokat segítettek a visszagyűjtésben, a lakosság is megtanulta használni őket, még ha nem is mindenki kellő fegyelmezettséggel. A működtetésükkel járó problémák miatt azonban sok helyen megszűntek, vagy csak bizonyos anyagok gyűjtésére képesek. Ehelyett helyesen sor került azon kötelezésre, hogy bizonyos alapterület fölött a boltok is biztosítsanak edényzetet a visszagyűjtésre. Az utóbbi időben azonban ez is visszaszorulni látszik, vélhetően itt is a kellő ellenőrzés hiányában. Mindenesetre kíváncsiak vagyunk a bevezetendő rendszer részleteire is, hiszen az ördög a részletekben rejlik.

Az már egy további vetülete a kérdésnek, hogy milyen arányban tervezik az újratöltést. Célszám, gazdasági ösztönzés és szorosabb ütemterv kellene. További kérdés az is, hogy például ki, hol és hogyan gondoskodik majd az újrahasznosításról. Jó volna tudni, milyen terve van a kormánynak az ehhez szükséges háttérpar fejlesztésére, ösztönzésére, ki lesz azért majd a felelős a rövidre zárt körkörös gazdaság elősegítése érdekében, a kormány vagy a tervezett koncessziós partner.

Ezzel át is térhetünk a törvénytervezet másik fontos elemére, amely a teljes hazai hulladékgazdálkodást kívánja sokadszorra átalakítani. Pontosán tudjuk, hogy sok tekintetben el vagyunk maradva a szelektív gyűjtés és hasznosítás terén, nemcsak az e téren tudatosabb országoktól, de az európai uniós előírásoktól is. Ezért üdvözljük, hogy az európai uniós irányelvi előírások harmonizációja kibővíti a szelektív hulladékgyűjtés rendszerét, így azt, hogy a veszélyes háztartási hulladék esetén 2025-ig, a biohulladék esetében 2023-ig, a textilhulladék esetében 2025-ig meg kell valósítani.

A törvény alapján a települési hulladékok újrafeldolgozási célértékei 2025-ig 55 százalékra, 2030-ig 60 százalékra, míg 2035-ig 65 százalékra emelkednek. Ezzel párhuzamosan a törvény előírja a hulladéklerakás fokozatos felszámolását, amely következtében az ártalmatlanítási célú hulladéklerakást csak végső, elkerülhetetlen megoldásnak lehet tekinteni. Ennek megfelelően a törvény kötelezően előírja, hogy 2035-re a hulladéklerakókban elhelyezett települési hulladék arányát a képződő teljes települési hulladékmennyiség 10 százalékára vagy még kevesebbre kell csökkenteni.

Úgy gondoljuk, hogy ezek nagyon hasznos és fontos célok, csak éppen a kormányzati stratégia nem látszik még az elérésükre, pedig ki fogunk futni az időből. A lerakás helyett megoldás egyrészt a keletkező hulladék csökkentése, másrészt a visszagyűjtés és újrafeldolgozás. Ez szintén nagy kihívást jelent. Az európai uniós irányelv a csomagolási hulladékok újrafeldolgozására a hatályos célértékeknél jelentősen magasabb újrafeldolgozási célértékeket határozott meg, amelyeket 2025-re és 2030-ra teljesíteni kell. Már csak az a kérdés, hogy a kormány mindezen célokat hogyan és milyen eszközökkel kívánja elérni.

Az egyik egy vélhetően hasznos, ám csővégi megoldás, ez az illegálisan elhagyott hulladéokra vonatkozó, a korábbinál lényegesen szigorúbb és árnyaltabb szankciók rendszerének bevezetése, mellyel jelen körülmények között egyet lehet érteni. A másik egy intézményi és operatív megoldás, amolyan fideszes huszárvágás, ami a hulladékgazdálkodás teljes rendszerét újra felforgatja. Emlékezzünk csak vissza, az európai uniós csatlakozás óta a hazai hulladékgazdálkodás rendszere átalakult, korszerűbbé vált. Az önkormányzatok és a szolgáltatók együttműködése jelentős előrelépést és szinte önfinanszírozó rendszert eredményezett. Az Orbán-kormány az elmúlt tíz évben ebbe a rendszerbe is erőből belenyúlt. 2011-ben betiltotta a nem állami közszolgáltatókat, innentől kezdve csak önkormányzati tulajdonú nonprofit cégek végezheték a szemétszállítást. Az új rendszer hiányosságaira adott válaszként 2016-ban létrehozták a nemzeti kukaholdíngot, de a döntés még több bajt okozott, hatalmas ráfizetést, az új állami szervezet működésképtelensége miatt a szolgáltatóknak ki nem fizetett díjakat, annyira, hogy egy új szabály miatt sok településen most már a katasztrófavédelem gondoskodik a szemétszállításról.

Csak példaként említem, a közszolgáltatási rendszer működtetésének költsége évente nettó 140 milliárd forint, miközben a lakosságtól beszedett szemétdíj 2019-ben 74,7 milliárd forint bevételt jelentett. Pluszforrást jelent a hulladékból nyert haszonanyag értékesítése, ez eddig mindössze 3-4 milliárd forint volt, tehát 54 milliárd forint többletforrásra van szükség a jelenlegi rendszer működtetéséhez. A kormány a költségvetésből évek óta öntötte a pénzt a rendszerbe, de mivel az alapjaiban elhibázott volt, mindhiába. Most inkább két legyet ütnek egy csapásra. Egy összetett, még újabb intézményrendszert létrehozva - itt értendő új hivatal, új hatóság, új koordináló szervezet, koncesszió -, a koncessziós szerződés révén kvázi átpasszolják a felelősséget a koncessziós partnernek, aki vagy megfelel a feladatának, vagy nem. Ez egyértelmű beismerése annak, hogy a hazai hulladékgazdálkodási rendszer elmúlt években tudatosan lefolytatott szétválása csak káoszhoz és a helyzet roszszabodásához vezetett. A koncesszió révén pedig egy közszolgáltatásból egyetlen partner kezében lévő monopóliumot alakít ki, annak minden hasznával, ugyanakkor hatalmas kockázatával.

A napokban benyújtott törvénytervezetben ezért első lépésben állami hulladékgazdálkodási közfeladattá válik a hulladékgazdálkodás minden lényeges eleme, azok is, amelyek mostanáig legalább részben piaci alapon működtek. Második lépésben pályázat után koncesszióba adják az ország egész területére.

(16.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! A nyertes cég valószínűleg nem jár majd rosszul, hiszen számíthat többek között a hatóságilag megszabott közszolgáltatási

díjra, a környezetvédelmi termékdíjból és a visszaváltási rendszerrel összefüggő díjakból való részesezésre, a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerből származó bevételek egy részére és egyéb állami forrásokra, emellett mindazon, a tevékenységekhez szükséges eszközökre, amelyeket az állam ezzel a törvénnyel einstandol jelenlegi tulajdonosaiktól, például az önkormányzatoktól szolid költségtérítés fejében. A koncessziós jogviszony nem zárja ki, hogy a koncessziós társaság támogatáspolitikai eszközöket igénybe vegyen, vagyis megint lesz szabad hely az európai uniós pénzeknek, amit majd kérdéses, hogy hogyan és mire fognak felhasználni.

A most beadott szabályozásban ugyan van némi, de nem elégséges előírás és kötelezés a koncesszorra, de ennél több a méz a madzagon: helyzetbe hozzák, pénzt és kiváltságokat kap az államtól tízéves gördülőterv alapján a szabályozásban nem részletezett feltételekkel, ha pedig valami gond van, fél éves felmondási határidővel kiléphet majd a buliból. A mostani többletutáni, nagy tapasztalattal rendelkező, eddig jóban-rosszban kitartó szolgáltató pedig teljesen kiszolgáltatottá válik, mert a koncesszor úr kegyétől függ majd, alvállalkozóként működhetnek-e tovább, és kérdés, hogy majd mennyiért. Ez a központosítás, állami monopóliumépítés, majd egycsatornás koncesszióba adás már megint csak egy beépített NER-pénzszivattyú, amivel talán már 2022 utánra készülnek, különösen mert egy ilyen közszolgáltatással bármelyik kormányt vagy önkormányzatot meg lehet zsarolni, ha nem működik rendesen, de az ország egészét is veszélybe lehet sodorni.

Az LMP szerint a kormány szedje szét ezt a 22 törvény módosításából álló salátát, a jó elemeket újra nyújtsa be, a hulladékgazdálkodásra vonatkozó monopolisztikus törekvéseit pedig dobja a kukába. Reméljük, hogy megfogadják a javaslatainkat. Ebben a formában nem tudjuk ezt a törvényjavaslatot támogatni. Köszönöm. *(Taps a DK és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/13958-as javaslatot tárgyalja a magyar Országgyűlés, és 26 törvényt 102 paragrafuson keresztül tartalmaz ez a javaslat. Most már nem hétről hétre, hanem azt kell mondani, hogy óráról órára szembetalálkozunk azokkal a törvényjavaslatokkal, amelyek 2022. májustól gyakorlatilag foglyul kívánják ejteni az akkori magyar kormányt. Totálisan a közéletet, a gazdaságot, a közszolgáltatásokat, a pénzügyi rendszert, a közjogi rendszert a kinevezésekkel olyan helyzetbe kívánják hozni, hogy bármikor is egy

új kormány gyakorlatilag azon túl nem tud lépni, hogy a saját irodájában toporog. Foglyul ejtik, cellákat építenek, ez a javaslat is az egyik cella. Ezt tudomásul kell vennünk.

Amikor az ifjú államtitkár asszony felolvasta ezt a javaslatot, az jutott eszembe, hogy ha most betopant volna ide Európa bármely országából egy politikus, és végighallgatta volna ezt a rendkívül szép előadást és ezeket a szavakat, amelyek ebből a 102 paragrafusból kitűnnek, különösen a hozzáfűzött indoklást, akkor azt mondta volna, hogy ő egy tapodtat sem megy, ez a világ legmodernebb, legfejldőbb, leginnovatívabb országa, amely csak létezik, merthogy ebből a javaslatból egyébként teljesen ez tűnik ki. Csakhogy megtanultunk fideszül, és látjuk, hogy amikor egy rendkívül nemes cél, és az Európai Unió a hulladékgazdálkodásra és a környezetvédelemre igencsak érzékeny és rendkívül magas szintű munkát végez, és elvárásokat fogalmaz meg a tagállamokkal szemben, amikor ezen elvek mentén készülnek ezek a javaslatok, lelki szemeim előtt meglátom és meghallom azokat a résztvevőket, akik azt mondják az alkotóknak, hogy no, használjuk fel ezeket a gyönyörű elveket, mondjuk azt a magyar társadalomnak, hogy hoppá, mi olyan csodás hulladékgazdálkodást fogunk megvalósítani, hogy egy darab szemét nem marad hasznosítatlanul, csakhogy tegyék már meg, legyetek szívesek, hogy a haveri köröknek átjatszandó hulladékgazdálkodási tevékenységet úgy csempésszék ebbe bele, hogy azért olyan nagy lángja ne legyen ennek a javaslatnak.

Hosszú órákon keresztül lehetne beszélni az ebben a javaslatban lévő szakmai részről, de egyszerűen azért nem teszi meg az ember, mert nem érdemli meg, nem a javaslat, hanem az előterjesztők, meg azok, akik a hátuk mögött állnak. Most gondolják meg! Hatástanulmány nincs. Van a hulladékgazdálkodásnak múltja ebben az országban, van az a múltja, amikor központi hulladékgazdálkodás volt, és állandó problémák uralták ezt a szolgáltatást. Majd letelepítették az önkormányzatokhoz, mondván - ahogy Molnár Gyula képviselőtársunk mondta -, hogy helyben mégiscsak jobban látják az adott vezetők, hogy a közterületeken rend van-e vagy sem, elviszik-e a hulladékot vagy sem, illetőleg a polgárok is sokkal inkább meg tudták oldani ezt a kérdést, ha nehézségeik akadtak, a helyi irodákban vagy a helyi szolgáltató képviselőjénél. Most mi történik? Visszaviszi állami szintre, megint egy óriási tehetetlenségi erőt teremt erre az amúgy is elég mostoha szakterületre, mert az országunkban ez elég mostoha szakterület, úgy, hogy egyébként fogalmunk nincs, hogy mit várhatunk ettől a szolgáltatótól, majd pedig hogyha éppen az aktuális szolgáltató úgy érzi, hogy mégsem tudott ő olyan jó üzletet ebből kihozni, féléves felmondás után még szabadulhat is tőle. Hát mindenki tudja, hogy egy országos hulladékgyűjtési rendszert nem lehet ennyi idő alatt újraépíteni, arról nem beszélve, hogy az ilyen típusú szolgáltatók azért nem állnak

sorban ebben az országban, mert az egész gazdasági élet tőkeerőforrását pár emberhez koncentrálták a költségvetésből származó pénzek közbeszerzések útján való elfolytatásával - és akkor az európai uniós pénzekről még nem is beszéltünk, és a túlárzásokról sem.

Azt tudom tehát mondani, tisztelt képviselőtársam, tisztelt képviselőtársaim és tisztelt államtitkár asszony, hogy rendkívül gyönyörű a cél, gyönyörű a megfogalmazás, csakhogy ebben a Házban mindenki tudja a 65 képviselő közül, akik itt ülnek az ellenzéki oldalon, hogy ez az egész egy gyönyörűen becsomagolt üzlet átjatsása.

Miről beszél a javaslat? Körforgásos gazdaság. Igen. Egy normális, józanul gondolkodó ember, különösen a technológiai fejlődés azon szintjén, ahol azért már a 90-es évektől vagyunk, azt mondaná, hogy igen, kérem szépen, nagyon jó, hogy végre erről tetszenek gondolkozni, kár, hogy nem harminc-egyven évvel ezelőtt tetszettek kezdeni, merthogy akkor nem szeméthegeket építenénk még mindig, mert míg Ausztria a szeméttel fűt már igen régóta, addig mi még mindig szeméthegeket építünk, ugye, és egészen megdöbbentő az, hogy európai uniós tagországgként uniós tagságunk 17. évében még mindig arról beszélünk, hogy hogyan lehetne megvalósítani a körforgásos gazdaságot, és hogy lehetne minden egyes darab szemetet visszaintegrálni a gazdasági életbe úgy, hogy ne a környezetünket szennyezzük, és ne szeméthegeket építsünk.

Ugye, mit mond? A szemetet tekintjük másodnyersanyagnak! Hát, már elég régóta az! Hát, már elég régóta másodnyersanyag, csak milyen érdekes, hogy törekvések azért voltak némileg az újrahasznosítási ipar felépítésére, felfejlesztésére az országban, de valahogy mindig dilettánsok kavarodtak oda, abba a közegbe, ahol ezt fel lehetett volna építeni. És egyébként az Orbán-kormány tizedik évében tesznek ide elénk egy ilyen javaslatot? Miért nem a másodikban, legkésőbb a harmadikban? Vagy azért, kérem szépen, mert ez az üzlet is kell valakinek? Hát, sokkal egyszerűbb lenne, államtitkár asszony, mondja már meg a főnökeinek, hogy ne égessék magát itt, hanem küldjék el azzal a felhatalmazással, kérem szépen, én nem szeretek hazudni, az én szüleim nem erre neveltek, én márpedig nem fogom a parlamenti képviselőknak azt mondani, hogy ez a javaslat nem más, mint egy gyönyörű európai uniós elváráscsomagnak a megvalósítása. És amit az elején mondtam: aki idetoppan ma, és ezt a javaslatot meglátja, az azt hiszi, hogy egy modern országba érkezett, ahol a környezetvédelmi szemlélet a politikai közösségben általános, ahol végre meg akarják valósítani azt, hogy ne szeméthegek uralják az országot. És azért egy dolgot nem tetszett elmondani, és ebben a javaslatban sincs meg, és sehol nem beszélünk ebben a Házban arról, hogy a magyar társadalom szemléletét is meg kellene változtatni, mert úton-útfélen, bokorról bokorra ott van az az irdatlan mennyiségű illegálisan letett hulladék.

(16.30)

Nincs a kormánynak semmi, de semmifajta törekvése arra, hogy ezt a lakossági szemléletet megváltoztassa. Ne csak bírságokat és büntetéseket, olyan motivációs rendszert dolgozzon ki, hogy rájöjjön az az ember, aki a hulladékát a közösség területeire pakolja ki, rájöjjön arra, hogy tulajdonképpen ő saját magának okoz kárt, mert a saját környezetét, a saját maga egészségét rombolja azzal, hogy a földbe beszívárognak a káros anyagok a szemétből kioldva.

Tehát én azt szeretném kérni a tisztelt kormányzattól, hogy ha már az üzletet meg akarja csinálni, vallja be! De hogyha esetleg valamit akar is tenni a magyar társadalomért a hulladékgazdálkodás vonatkozásában, akkor egyrészt hagyja ott azt, ahol eddig is volt, szervezzék azok az emberek, akik a közelében vannak a lakosságnak, természetesen azt is azzal a szemlélettel, hogy a körforgásos gazdaságot erősítse. Egyébként pedig tessenek már idehozni azt a javaslatot is, amiről tudnánk beszélni és örömmel megszavazni, hogy hogyan lehetne a magyar lakosság hulladékgazdálkodási szemléletét végre egy európai és környezetvédő szemléletre alakítani. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokra lenne lehetőség. Mivel ezzel senki nem kívánt élni, így most az írásban előre bejelentett felszólalások következnek. Megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! Kezdjük azzal, hogy ez egy 140 milliárd forintos ágazat, arról beszélgetünk itt ma a magyar Országgyűlésben. A hulladékgazdálkodásnak 70-80 milliárd forintját a lakosságtól egy rezsicsökkentett díjon szedi be a konglomerátum. 50 milliárd forintot most is hozzátesz az állam. Mi fog változni? Semmi - ezt kell mondanom a törvényjavaslat olvasása kapcsán. Önök semmi újat nem tesznek, semmi mást nem akarnak, csak ezt az óriási gigaiüzletet átjátszani egy olyan cégnek, egy olyan koncesszornak, amely majd vígan él a szemétdombon.

Ugyanis mindannyian tudjuk, hogy a hulladék és a hulladékgazdálkodás az egyik legfontosabb olyan ágazat a környezetvédelmi szempontok figyelembevételével, amely nyereségesé tehető. Bizonyította ezt egyébként önkormányzatok sokasága, akik egy olyan közszolgáltatót hoztak létre, amely az elején ugyan veszteségesen működött, de megismerve a rendszert, most már nyereséges ágazatként van.

Az, hogy a hulladékgazdálkodási ágazat az EU-s előírásoknak megfelelően alakul át és fejlődik, ez egy dicséretes dolog. Magyarországon pontosan ezt kell tenni: nagyon fontos a szemléletformálás, és az, hogy

minél jobban, minél szelektívebben gyűjtsük a hulladékot, hiszen ahogy azt az EU-s célok... - egyébként nagyon rövid idő, mert a hulladékgazdálkodásban 10-15 éves időtávlat igenis rövidnek számít. Az, hogy 90 százalékot el kell téríteni a beszedett hulladékokból, azért egy nagyon kemény feladat. Az államtitkár asszonytól hallottuk, hogy ez már ilyen 24-25 százaléknál tart, tehát jó az irány. Az, hogy elérhető-e ez a cél 2035-re, nyilvánvalóan egy nagyon-nagyon nagy munka és egy összetársadalmi probléma, amelyet meg kell oldanunk.

A kormánynak a hulladékgazdálkodás területén végzett tevékenységére a kapkodás a jellemző. Nem is olyan régen, 2016-ban megkaptuk ajándékba januárban, alig az ünnepek után a kukaholdingot, az NHKV Zrt.-t, amelynek még ma is problémát okoz az, hogy időben kifizesse a közszolgáltatók által elvégzett feladatok után a szolgáltatási díjat. Arról nem is beszélve, és én emlékszem rá, körülbelül két-három évvel ezelőtt, amikor egyszerűen a lakosság negyedéven keresztül nem kapott a szemétszállításról csekket, aztán egyszerre szépen odaömlesztették nekik, ha jól emlékszem, karácsony tájékán a több negyedéves csekket, amit aztán egyszerre kellett feladni, mert még arra sem voltak képesek, hogy 2016-ra, mire az NHKV Zrt. beindul, a számlázási rendszer legalább működjön. Ez pontosan az önök kormányzásának az egyik ékes bizonyítéka: sebtében, gyorsan végrehajtották ezt az átalakítást.

Ezzel, hogy az NHKV Zrt. a mai napig nem tudja időben kifizetni az egyes negyedéves szolgáltatási díjakat a közszolgáltatóknak, súlyos finanszírozási problémák is keletkeztek - amelyet aztán kinek kellett most vállalni? Az önkormányzatoknak. Nem csoda, hogy egyes régiókban komoly finanszírozási problémák merültek fel ebben a témában. Az önkormányzatok, ha tudtak, beletettek, ha nem, akkor meg megint ott vannak, hogy a finanszírozás megoldása egyszerűen lehetetlen, és folyamatosan görgetik maguk előtt ezt a problémát, hogy nem tudják a szolgáltatást megfelelő színvonalon teljesíteni, és ahogy Schmuck Erzsébet képviselőtársam is elmondta, sok helyen már a katasztrófavédelemre szorulnak a helyiek, és ők szállítják el a szemetet, ami egész egyszerűen elképesztő 2020-ban.

Ezzel természetesen az önkormányzatok mérhetetlen feladatot is magukra vállaltak, hogy ezt a rendszert valahogyan fenntartsák. Ez az államosítással megoldódni látszik; de pontosan ez a lényeg, hogy csak megoldódni látszik, merthogy itt nem ez van a háttérben, ezt mindannyian tudjuk. Ugyan itt elhangzott, hogy huszoniksz törvényt módosít ez a salátatörvény, de ez az egész összefügg, látjuk az irányokat: villamos energia, távhő. Látjuk, hogy önök már előkészítik a terepet arra, hogy a későbbiekben a hulladékot majd a villamosenergia-termelésbe is bevonják. Ezzel nincs is semmi baj, mert látjuk, hogy erre igenis szükség lehet, mert hogyha így tudunk energiát nyerni és a hulladékot felhasználni, akkor akár ez még egy jó cél is lehet.

Szintén dicséretes a törvényjavaslatban az újfajta, új típusú gyűjtőpontoknak a kialakítása. Szerintem ez egy nagyon jó javaslat, és beválthatja azokat a hozzá fűzött igényeket vagy reményeket, ami a gyűjtőpontoknál még jobban ráveszi a lakosságot arra, hogy tudatosan bánjon a szeméttel. Tudjuk, hogy a szemét a legnagyobb üzlet, de hogyha már egy kicsit is el tudunk ebből téríteni ezeken a gyűjtőpontokon keresztül, az csak pozitív lehet.

Szintén egy pozitívum - tehát megszokhatták tőlem, hogy igyekszem a pozitív dolgokat is kiemelni -, hogy már az általános iskolában megindul a szemléletformálás, ez a jövő. Tehát én is azt gondolom, hogy a szemétnak az eltérítése és a szemléletformálás rendkívül fontos.

Na de, azt kell mondanom, hogy ez a törvény nem más, mint egy hatalmpolitikai eszköz. Egy mézesmázos cukormázban tényleg huszoniksz perccel beszélt az államtitkár asszony arról, hogy mennyire fontos a környezetvédelem. Ezzel maximálisan egyetértünk, csak éppen nem erről szól ez a javaslat.

Ugyanis most az önkormányzatoknál van kötelező feladatként a hulladékiszállítás. Ezt most önök elveszik, a Möt.v.-ből kivesszük. És mit tesznek? A köztisztasági feladatot ott hagyják az önkormányzatoknál, minden mást beállamosítanak, majd utána egy koncessziós jog alapján gyakorlatilag privatizálják, és át akarják adni ezt az egész nagy rendszert. Na de kinek?

Most pont ez a lényeg, hogy a koncesszor majd aztán a pályázatok alapján megjelenhet ebben a rendszerben, és majd ő egyedül. Nekem ez egy nagyon nagy kérdés, és ellentmondást is látok egyébként a javaslatban, hogy ez egy személyben lesz majd az a koncessziós társaság, amelyik majd egész Magyarország területén dolgozik. De most a jogszabály a közszolgáltatók fogalmát többes számban is használja, tehát most nekem nem teljesen egyértelmű, ha egyszer megnyeri majd valaki ezt a koncessziós jogot, akkor ez pontosan hogyan fog majd zajlani.

Látjuk, hogy a hivatal majd mindenféle rendeleteket fog alkotni, és majd ott lesznek benne a részlet-szabályok, ami persze megint az önök kormányzásának és törvényalkotásának az egyik ékes bizonyítéka, hogy majd rendeletekben szabályozgatnak mindent, nehogy itt az ellenzéki padosorokból esetleg nem tetsző hangok keletkezzenek. Na de, látjuk azt, hogy ezt az NHKV Zrt. sem tudta megcsinálni. Most miért jó az, hogy most egy másikat teszünk oda, amikor már föl-építették a rendszert, belepumpáltak milliárdokat? Most meg majd jön egy valakicsoda - és majd az akkor jobban fogja tudni? Hogyha nem sikerült négy év alatt az NHKV Zrt.-nek felnőni a feladathoz, akkor az új 2023. június 1-jétől majd hipp-hopp betanul? Tehát egész egyszerűen elképesztő, amit önök ezzel a törvényjavaslattal át akarnak nyomni a Házon!

A koncessziós eljárásban gyakorlatilag ugyanazokat a feladatokat fogják kiadni, amit most a közszolgáltatók végeznek. Akkor meg miért kell ezt az egészet

idehozni? Miért kell központosítani? Hát, örülünk neki, hogy ha azokon a területeken, ahol jól működik a közszolgáltatási rendszer, ott ez nyereségesen tud működni! Most miért akarják önök ezt felülírni, és majd ebből - tudjuk, a szemét nagy biznisz - a pénze- ket szépen kicsatarnázní? De azért működött a lobbí, mert pár terület ott maradt, hogy mégse vonjuk be ebbe a jogba, a járműalkatrész, a bontási hulladék és a veszélyes hulladék, ezeket külön el fogják majd térí- teni. Tehát látszik az, hogy maga az egész hulladék- gazdálkodási rendszer átgondolatlan és kapkodó.

(16.40)

Szintén egy pozitívumhoz érkeztem a jegyzetem- nél. Örömmel üdvözlöm az áfatörvénynek azon pasz- szusát, hogy a társulási megállapodásoknál, a vagyón- felosztásoknál az önkormányzatokat nem fogja ter- helni majd az általános forgalmi adó fizetési kötele- zettsége. Nagyon-nagyon sokan szenvedtek azzal, hogy a régi ISPA- és egyéb pályázatokon keresztül be- szerzett vagyonelemeknél az áfat hogyan oldják meg a vagyónfelosztásnál. A jogszabály erre most lehető- séget biztosít. Na, ha csak ez lett volna leírva, akkor azt mondanám, hogy szerintem mi ezt mindenképpen támogassuk. Amit ebben a passzusban problémának látok, az az, hogy csak 6 hónapjuk lesz arra, hogy az új közszolgáltatóval, az új nem tudom, micsodával, mert még a nevét nem fejtettem meg, új céggel, társa- sággal vagy szervezettel a szerződéseket megkössék. Tehát a közszolgáltatási szerződések felbontása után rendkívül rövidnek látom azt a 6 hónapos időt. Ezen kellene elgondolkodni. De hogy az áfat majd az ingye- nes vagyónátadásoknál nem kell megfizetni, ez min- denképpen üdvözlendő lépés.

És akkor elérkeztünk ahhoz a ponthoz, amely a koncessziós díj megállapítása. Hát, ember legyen a talpán, aki ma meg tudja mondani egy évvel előtte, mondjuk, 2021 vége felé, amikor majd el kell kezdeni pályázni, megmondja és ajánlatot tud adni erre a kon- cessziós jogra. Hát, annyi az ismeretlen tényező meg faktor ebben az egész rendszerben, hogy az, hogy egy discounted cash flow számítást valaki elvégezzen, és úgy adja meg az ajánlatát, egész egyszerűen szerintem az a lehetetlen kategória. Önök meg biztos kitalálták, meg én már nem is csodálkoznék azon, hogyha ezek az ajánlatok valahol egy ilyen fiókban már egyébként benn lennének. Na de ha egyszer a jogszabály még biztosít egy olyat, és kifejezetten kérdezem államtitkár asszonyt, mondom is, hogy hol van bent, az 54. olda- lon az 53/F. új paragrafusban, hogy koncessziós díjat kell fizetni, vagy más ellentételezést kell adni. Milyen más ellentételezésre gondoltak? Hát, azért erre na- gyon kíváncsi lennék, hogy miben kell majd ezt a kon- cessziós díjat megfizetni, mert ez enyhén szólva kicsit furcsa.

Az elején elmondtam, 140 milliárd forintos az ágazat, 50 milliárd forintot betesz most is veszteség- finanszírozásra az állam, hiszen a lakosságtól nem

tudnak beszélni ennyit, és most benne van ebben a tervezetben, hogy hat évig az állam megfinanszírozza majd a veszteséget, aztán ha jól dolgoztak, akkor majd visszafizetik. Hát, ki a bánat fogja visszafizetni? Hát, ez van most benne! Államtitkár asszony rázza a fejét, de benne van, hogy a veszteséget is az állam fogja fizetni. Hát, most 2023-tól 2029-ig hol lesz érdekelt a koncesszor, hogy egy olyan ajánlatot adjon, amelyben a veszteségfinanszírozás... - ez üzleti alapon fog működni! Nem fog arra törekedni, hogy a lehető legjobb ajánlatot adja, ami egyébként a magyar embereknek, a magyar lakosságnak jó lesz. Egyszerűen nem lesz ebben érdekelt. És hogy még a tőkeköltséget is meg akarják finanszírozni a magyar adófizetőkkel? Ez egész egyszerűen elképesztő. Nyilvánvalóan itt is szintén a MEKH elnökére adnak egy rendeleti lehetőséget, hogy majd ő meghatározza, hogy milyen keretszabályok szerint fog ez működni.

Sok a kérdőjel ebben az egész javaslatban, de a végére - bár már nem sok időm maradt - nem maradhat el az önkormányzatok miatti aggodásom, amely folyamatos a Ház falai között, ugyanis az önkormányzatoknak ez egy rendkívül nagy feladata, ez nem kérdés. Ezt megfinanszírozni szintén rendkívül nagy feladat. De vannak olyan önkormányzatok, amelyek ezt meg tudják tenni, és ne adj' isten, még nyereséget is tudnak ebből a rendszerből kiszedni, és a jelen helyzetben, amikor önök folyamatosan elvonnak mindenféle forrást, milyen jól jön az önkormányzatoknak egy kis saját bevétel. Na, most ezt megint elveszik! Amit önök az önkormányzatiság ellen tesznek az elmúlt időszakban, különösen tényleg az elmúlt másfél évben, arra egyszerűen nem lehet szavakat találni. Nem is csodálom, hogy most már mindenkinek így teljesen a haja égnek áll, amikor meglátjuk, hogy most megint egy újabb ágazatot érint, és egy újabb bevételi forrástól fosztják meg az önkormányzatokat. Én nem mondom azt, hogy minden önkormányzat fantasztikusan működött ebben a rendszerben, de bizony vannak olyanok, akiknél ez egy meghatározó bevételi forrás. Ez alól húzzák ki most önök a talajt ezzel a 2023. július 1-jével hatályba lépő rendszerrel.

Annak viszont örülök, hogy legalább a tulajdonnal nem operálnak, tehát csak az állami tulajdonban lévő infrastruktúrával, hiszen tudjuk azt, hogy az európai uniós forrásokból megvalósult hulladék-infrastruktúrák a magyar emberek tulajdona, ők kapták ezt a pénzt, tehát ez ott is maradjon a magyar embereknek. A legjobb gazdái egyébként az önkormányzatok. Ezt önök is tudják, hogy helyben az önkormányzatok tudják a legjobban, hogy mire van szüksége az embereknek.

A végére, ami a non plus ultrája ennek a javaslatnak, a 92/H. § (6) bekezdés. A vagyonelemek tulajdonosa és üzemeltetői kötelesek a vagyonelemek állagát megővni - ezzel nincs is baj, jó gazda módjára óvja meg az állagát a tulajdonos, jelen esetben az önkormányzatok, a társulások és a többi -, és a közszolgáltatás ellátását biztosító fejlesztéseket biztosítani

2023. július 1-jéig. Tehát önök nem adnak egy forintot sem az önkormányzatoknak és a társulásoknak, de elvárják ezzel a javaslattal, hogy ők ezt a fejlesztést biztosítsák. Óriási bajban van az ágazat, az infrastruktúra leharcolt, és igenis sok pénz kellene ahhoz, hogy ezt a paragrafust bárki is tartani tudja.

Egész egyszerűen ez, amit önök leraktak az asztalra, elfogadhatatlan, és az önkormányzatoknak különösen egy olyan érvágást jelent, amire szintén nem találok szavakat. Államtitkár asszony, várom a választát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak, független képviselő. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az év végi törvénydömpingben egy egészen arcpirító javaslatot tárgyalunk. Szeretném leszögezni itt rögtön az elején, hogy ha itt valamifajta zöldmódosítás lenne, akkor én lennék az első, aki ezt méltatná. Hát, ez itt nem az. Ez a javaslat nem a zöldítésről szól, nem valamiféle zöldfordulatról, és én egyáltalán nem arra készülök, hogy a következő 15 percben ezt méltassam.

Röviden itt arról van szó, hogy önök az elmúlt tíz évben addig módosították a hulladékgazdálkodást, magát a rendszert, míg az teljesen működésképtelen lett, de önök továbbra is lopni akarnak, ezért reflexszerűen, mint valami pavlovi reflex, elkezdenek államosítani, és gyakorlatilag a hulladékgazdálkodás teljes rendszerét, megszervezését kiveszik az önkormányzatok feladatköréből. Ez teljességgel irracionális, teljességgel elfogadhatatlan. Szeretném leszögezni, hogy ha egy kicsit az emberekkel beszélgetnének, akkor látnák azt, hogy azt várjuk, azt várják önöktől, hogy a hulladék időben legyen elszállítva, a lehető legnagyobb része reciklálva, újrahasznosítva legyen, mindenki ki tudja fizetni ebben az országban, egy megbízható, jó szolgáltatást szeretnénk, és nem pedig például növekvő illegális lerakótelepeket, és folytathatnám, de erről még később lesz szó.

Ahhoz, hogy hogy jutottunk idáig, érdemes egy kicsit áttekinteni ezt a tíz évet, hiszen egy kicsit ez jellemzi az önök teljes kormányzását is, hogy hogyan viszonyultak a hulladékhoz. Azt láttuk, hogy 2010-ben, amikor önök átvették a kormányrudat, akkor itt volt egy működő rendszer, igaz, nem volt tökéletes, azt is tudjuk, hogy jórészt az uniós támogatásokból tudott felállni, de működött, több ezer embernek munkát adott, működtette a gyűjtőszigetes szelektív gyűjtést, évről évre jó visszagyűjtési és hasznosítási számokat produkált, az illegális hulladéklerakás visszaszorulóban volt, és az egész szisztéma nem került pluszpénzbe az adófizetőknek.

Hol tartunk most, tíz évvel később? Az összes hazai hulladékkezelő cég durván veszteséges, vagy csődbe van, a szelektív gyűjtési kedv visszaesett az elmúlt években, és azt is látjuk, hogy megjelentek

azok a korábban csak a harmadik világból vagy a problémás térségekből ismert jelenségek, hogy várjuk, hogy elszállításra kerüljenek a kukák, a gyűjtőedények mellett felhalmozódnak különböző szemétkupacok, és nem történik semmi. Hát, akkor persze jött a járványveszély, úgyhogy akkor a katasztrófavédelemre bízták a hulladékiszállítását, de mindezt úgy, hogy az adófizetők ezt ezerrel fizetik, minimum 50 milliárd pótlólagos közpénzráfordítást igényelt az egész történet csak az első félévben.

Ennek az egésznek, hogy 2010-től 2020-ig eljuttunk idáig, megvan a maga története, és ebben önöknek van, tisztelt államtitkár asszony, vastagon a felelőssége.

(16.50)

A történet ott kezdődött, hogy a szakcégeket elzavarták, azt mondták, hogy csak állami vagy önkormányzati többségi tulajdonú vállalatok üríthetik a kukákat, majd itt nem álltak meg, és ez itt a probléma, merthogy önök egyben emeltek új adókat és díjakat, és közben a rezsiharc jegyében - emlékezzünk Németh Szilárdra, itt állt, és mondta: ez itt, kérem, a rezsiharc, ami zajlik -, fogták magukat, és ők nem emelhetek árat.

Innentől elkezdve az egész történet úgy tűnt, mint hogyha valaki azt mondta volna önöknek, hogy rengeteg pénzt fogtok találni a szemetesedényekben, de mire odaértek, addigra a saját dilettantizmusuk miatt nem találtak ott semmit, csak veszteséget, és már akkoriban is lehetett látni az oligarchák megjelenését a bizniszben, és létre is hozták ezt az OHÜ-t. Emlékezzünk meg az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökségről, mert volt ilyen is. Hogy pontosan mit csinált, azt igazából senki nem tudta, hiszen magát a hulladékgyűjtést önkormányzati cégek végezték. Emlékezzünk, azért sok milliárd közpénzt szétszórtak; jöttek az autóflották, a telefonflották; csillagászati áron reklámszerződések megkötése, ez vastagon ott volt. Tehát valaki biztos jól járt a kormány környékén ebből is, de aztán egy ponton túl nem nagyon lehetett a semmit mutogatni, úgyhogy megszüntették ezt az OHÜ-t, és itt jött a trükk, mert ahelyett, hogy sóval hintették volna be a helyét, létrehozták a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt.-t, a kukaholdíngot, ami a nevével ellentétben semmit sem koordinált és nem vagyonkezelt semmit, viszont szintén jöttek a telefon- és autóflották, meg a drága reklámok, és aztán feladatot is találtak neki: számlázás és díjbegyűjtés munkája.

Na, és innentől elkezdve, erről nagyon sokan tudnánk beszélni, mert ez már önmagában teljesen fából vaskarika volt, de úgy nézett ki a nagy fideszes hulladékkezelés, hogy a települési kommunális szolgáltatók összegyűjtötték és elszállították a hulladékot, magyarul ők voltak azok, akik dolgoztak. Az NHKV pedig számlázott és beszédte a díjat, majd a pénzt jól megtartotta magának, csődbe taszítva azon megmaradt

hulladékkezelőket is, amelyek az NHKV megjelenéséig még valahogy elvegetáltak. Azért olyan vállalkozásról beszélünk, amelyikre az Orbán-kormány legalább 20 milliárd forintot elköltött, de még azt sem tudta megoldani, hogy a cég képes legyen érdemben egy év alatt kiszámlázni és kifizetni a kukás cégek feladatellátását.

Tehát azért ízelgessük egy kicsit ezt a dolgot: beszedik a lakosságtól a pénzt, de hatalmas késéssel utalják csak tovább azoknak a cégeknek, amelyek effektíve dolgoznak. Mi lesz ennek az egész történetnek a következménye? Egy alapos lerongyolódás. Kivéreztetett cégekről beszélünk, amelyek nem tudtak egyszerűen többet költeni az infrastruktúrára és az alapfeladatokon túli teendőkre, és ez itt a nagy probléma, kérem, mert hogyha valaki tudja, a zöldképviselők főleg tudják azt, hogy a hulladékra érdemes költeni, meg érdemes úgy megszervezni, hogy a lehető legkevésbé terhelést jelentse a környezetnek, de hogyha szétrongyolódnak, szétmennek ezek a cégek, akkor épphogy a víz felett tudják magukat tartani, nemhogy még fejlesztenek is. És innentől a gyűjtőszigetek egy része megszűnt, sok hulladékudvart bezártak, megjelent újra az illegális személerakás, amit - ez is ilyen fideszes reflex, ebben a javaslatban is ez van - rendszeti eszközökkel akarnak kezelni. Lenne más megoldás is erre.

És akkor tíz éven keresztül ment ez a történet. Megépítették ezt a monstrumot, ami most éppen a saját súlya alatt elkezd összeomlani, és még mindig nem látják be, hogy akkor a településhulladék-kezelés nem állami, hanem önkormányzati feladat; még mindig nem a megoldást keresik, hanem mennek tovább a másik irányba. Teljes mértékben ki akarják túrni az önkormányzatokat. Jön az új állami mamut. Most éppen 35 milliárdért akarják ezt létrehozni, és azt a nevet adták neki, hogy: Körforgásos Gazdaság Nemzeti Hivatal. Ők fogják majd a fideszes kukaurítést végezni, tehát 35 milliárd forintról beszélünk.

Én nagyon érzékeny vagyok arra, államtitkár asszony, hogyha valaki zöldre festést csinál. Én a Fidesz elmúlt tíz évében iszonyatos rombolást láttam az országban. Önök nem arról lesznek híresek, hogy zölden kormányoztak volna. Önök a fakivágások kormánya; önök a magyarországi zöld intézményrendszer kicsinálásának a kormánya (*Közbeszólás a kormánypártok padsoraiból: Nem igaz!*); önök az egészségügy és az oktatás tönkretételének a kormánya, és nem önök lesznek azok, akik itt zöld-hulladékgazdálkodást fognak ebben az országban csinálni, de legalább pontosan látszik, mert ismerjük önöket, hát önök ugyanazok, tehát pontosan tudjuk, hogy mire készülnek. És itt is van, ezt nem lehet elleplezni, a teljes hulladékágazatot koncesszióba akarják adni egy megfelelően kiválasztott vállalkozónak vagy vállalatnak, és én nagyon is úgy olvastam ki ebből a törvényből, hogy az érintett cégek vagyonának a tulajdonba adásával együtt. Ez egy újabb ezermilliárdos érték, a monopolhelyzetből fakadó biztos jövedelemmel együtt.

Államtitkár Asszony! Sok beszédnek sok az alja, én azt gondolom, hogy ez itt a lényeg, megtaláltuk a korrupciót ebben a törvényben is.

Egyébként az éjszaka benyújtott törvényeiket nagyon kiemelt figyelemmel szoktuk figyelni. Tehát értem, hogy miért sötétben csinálják ezt, nem büszkék erre.

Ami kimarad, és továbbra is kimarad, az megint a szakértelem.

A másik pedig, azért ebből lesz probléma, mert az Európai Unióban ilyenfajta hulladékkezelés nem nagyon van, hogy koncesszióba adott hulladékkezelési monopólium, ezt ők nem annyira ismerik, tehát ezzel is majd meg kell birkóznuk. És egyébként amit én iszonyatosan fájlok, az pontosan az, amit önök el akarnak hitetni velünk, hogy önök azért csinálják ezt az egészet - pedig nem -, a környezet és az ember szolgálataért.

Én említettem önnek is, önöknek is, az egész tisztelt Háznak, hogy mit várnak az emberek egy jól működő rendszertől: megbízhatóan vigyék el a szemetet; a lehető legzöldebb megoldás legyen; ki tudjuk fizetni, és egyáltalán nem lenne normális dolog, hogy tíz év alatt ennyit babráljanak egy rendszerrel.

Tehát ebből is látszik az, hogy önök egyáltalán nem a szolgáltatást akarják jól elvégezni. Ha azt akarnák jól csinálni, akkor meghagynák ezt az önkormányzatoknál, akik stabilan és jól tudják működtetni ezt a rendszert. Ha meg valahol probléma van, akkor specifikusan ott kellene segíteni.

És egyáltalán az egész üzenete ennek a javaslatnak továbbra is az, amit már láttunk, láttunk az oktatásban, láttunk az egészségügyben is, ez az esztelen központosítási mánia, amellyel újra és újra nekironatanak a gazdaság egy-egy szeletének. Volt már ilyen ebben az országban, tudjuk, hogy mi lett belőle. Most sem lesz sokkal jobb ennek a vége, tisztelt államtitkár asszony.

És tudják, én egyre inkább azt érzem így az egész fideszes mozgást látva, hogy önök a rendszerváltáskor sem igazán akartak rendszert váltani, csak egyszerűen nem volt türelmük kivárni, amíg fiatal KISZ-esként, nem tudom, átvehetik a hatalmat a régiektől. Megcsinálták tehát az új állampárti tervgazdálkodási rendszert saját maguknak.

Egy kicsit olyanok önök, mint akik ellen küzdeni próbáltak, és én azt látom, hogy 2020-ban nem ilyen jellegű törvényekről kellene itt beszélnünk. És nagyon szeretném, ha a „zöld” szóval meg egyáltalán a zöldszemlélettel nem élnének vissza, mert még egyszer mondom, az elmúlt tíz évben önök milliószor bebizonyították, hogy önök nem Magyarországnak akarnak jót, és önök nem zöld-Magyarországot akarnak, hanem leginkább korrupciót, és a saját zsebükre akarnak dolgozni.

Ez számunkra teljes mértékben elfogadhatatlan, úgy, ahogy ez a javaslat is. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most az írásban előre jelentkezett felszólalók második köre következik. Megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, független képviselő. Parancsoljon!

BANA TIBOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem találok szavakat. Egészen elképesztő, egészen elképesztő azt hallani, tisztelt képviselőtársaim, hogy kormánypárti oldalról próbálják teljesen más irányba elvinni az előttünk fekvő törvényjavaslatot, és igyekeznek kizárólag az egyébként valóban meglévő pozitívumokról beszélni, hogy ezzel elfedjék azt, hogy miről is szól ez az előttünk fekvő indítvány.

Hiszen azt el kell ismerni, tisztelt Országgyűlés, hogy a súlyosabb szankciórendszer kialakítása, az illegális hulladéklerakás felszámolásának irányába történő lépések, vagy éppen a környezetvédelmi szempontok erősítése, ezek támogatható célok, és magam is igyekszem e tekintetben jó példával elől járni. És azt gondolom, hogy ezekről a kérdésekről is érdemes érdemi vitát folytatnunk parlamenti szinten itt a plenáris ülésen.

De nem erről van szó, tisztelt képviselőtársaim, hanem arról, hogy múlt kedd éjjel - megszokhattuk már ezt az éjszakai benyújtást önöktől - Semjén Zsolt és Palkovics László betérjesztette ezt a javaslatot, azt a javaslatot, amellyel kapcsolatban a korábbiakban azért már hallhattunk információkat, és én is igyekeztem utánajárni annak, hogy mire is készülnek. Látható az, hogy a hulladékszállítás és -gazdálkodás állami feladattá alakításával arra készülnek önök, kormánypárti képviselőtársaim, hogy koncessziós eljárásban magánvállalkozásoknak juttassák ezt a tevékenységet, hasonlóan a trafikmutyihoz.

(17.00)

Ezt is mindannyian tapasztalhattuk szerte az országban, így Vas megyében is ez volt a helyzet, amit különösen aggályosnak tartottam már akkor is, és elképesztő volt az is, ahogyan ezt megpróbálták szintén valami szép köntösbe csomagolni. Ugyanezt láthatjuk most is.

Amikor Kopcsándi József szombathelyi önkormányzati képviselővel egyeztettem az ügyben, miután megkért arra, hogy járjak utána annak, még jó néhány hónappal ezelőtt, hogy mire is készül itt a kormány, akkor írásbeli kérdéseket nyújtottam be önökhöz. Sajnálatos módon azt kellett tapasztalnom, persze nem lepődtem meg, hiszen az esetek elsöprő többségében ez a helyzet, hogy nem adtak érdemi választ azokra a felvetésekre, amiket megfogalmaztam, hogy mire is készülnek. Hiszen én már akkor megírtam azt, amit a sajtóban nagyon sokan pedzegettek, hogy itt bizony ez a koncepció eljárás a trafikmutyihoz hasonló irányba fog majd hatni.

Azt gondolom, hogy az a feladatelvonás, ami érinteni fogja az önkormányzatokat, az a vagyonesztés, ami ugyancsak rendkívül hátrányosan érinti az egyébként is rossz helyzetben lévő helyhatóságokat, és most a koronavírus-járvány időszakában pedig ez különösen igaz, ezzel összefüggésben is számtalan konkrét indítványt nyújtottam be Vas megyei országgyűlési képviselőként, a Közösen Vas Megyéért Egyesület elnökeként, és helyi szinten is igyekeztünk megtenni a konkrét javaslatokat és jelzéseket... - akkor azt láthatjuk, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy további lépéseket tesznek ebbe az irányba. Ez szégyenteljes! Szégyenteljes, hiszen féltő, hogy a szolgáltatás színvonala is esni fog, erre számtalan példát láthattunk már a mögöttünk hagyott időszakban. Ellenzéki képviselőtársaim igyekeztek rávilágítani arra, hogy egyébként az elmúlt évek során az államosítás irányába tett lépések is rendkívül negatív eredményeket hoztak, erre önök most rátesznek még egy lapáttal, hiszen nem szól másról ez a javaslat, mint az önkormányzatok újabb büntetéséről.

Önök megbüntetik a helyhatóságokat, de nemcsak őket, tehát nemcsak az önkormányzatokat, hanem mindenkit, aki adott településeken él, csak azért, mert adott esetben nem az önök pártszíneiben induló polgármesterjelölteket, képviselőjelölteket támogatják, és abban is biztosak lehetünk, hogy Fidesz-közeli üzletemberek, vállalkozások helyzetbe hozása áll majd a középpontban, erről szól ez a javaslat, nem másról.

Azt kell mondjam, tisztelt Országgyűlés, hogy a szombathelyiek és a Vas megyeiek a szemétszállítási díjak drasztikus emelkedésével szembesülhetnek ennek a törvényjavaslatnak a következtében, és ahogy azt már említettem, bizony a romló szolgáltatás is ott lebeg mint egy lehetőség, és ezeket a féltelmeinket sem tudták a korábbiakban sem eloszlatni, és sajnos biztos vagyok benne, hogy ezzel kell majd szembesülnünk. És akkor kell ezzel szembesülniük honfitársainknak, amikor amúgy is magas lakhatási költségeket kell kifizetniük, és a mindennapi kiadások mellett ez újabb komoly terheket fog számukra jelenteni, különös tekintettel a mostani helyzetre, a koronavírus-járvány által okozott krízisre.

*(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Valóban jogosan merül fel az a kérdés is, hogy mi lesz az eszközökkel, milyen módon fogják önök kompenzálni az önkormányzatokat. Persze ez egy álnaiv kérdés, hiszen láthattuk azt az elmúlt időszakban, hogy semmilyen módon. Önök folyamatosan csak elvontak az önkormányzatoktól, folyamatosan nehezebb helyzetbe hozták őket, akkor, amikor azt tapasztalhatjuk, nem kell messzire menni, elég a szomszédos Ausztriáig, hogy a mostani járványhelyzetben minden országban igyekeznek segíteni az önkormányzatokat, hozzáteszem, hogy a vállalkozásokat is,

gondolok itt kiemelten a mikro- és kisvállalkozásokra. De amikor akár más ellenzéki képviselőtársaim, akár magam is megfogalmazunk ilyen javaslatokat, akkor azokat már bizottsági szinten elkaszálják, és egyébként bármilyen konstruktív indítvány kerül a szakbizottságok asztalára, akkor ezt tapasztalhatjuk.

A kérdésekre tehát nem válaszolnak, nem nyitottak semmilyen érdemi javaslatra, és sajnálatos módon ismét azt láthatjuk, hogy önök megpróbálják szépen előadni ezt a rendkívül kártékony célt, amellyel egy újabb hatalmasat rúgnak az önkormányzatokba.

Azt tudom ígérni, tisztelt képviselőtársaim, hogy munkatársaimmal a következő időszakban árgus szemekkel fogjuk figyelni, hogy hogyan alakul majd ez a törvényjavaslat, miután majd törvény lesz belőle, hiszen ne legyenek kétségeink, illúzióink, a kormánypárti oldalról, biztos vagyok benne, hogy vannak olyan képviselők, akik egyébként jól tudják azt, hogy valójában erről szól ez a javaslat, de mint ahogy az minden esetben így volt, néhány kivételt találhattunk csak az elmúlt évek során, mindannyian meg fogják szavazni ezt az előttünk fekvő javaslatot.

De azt ígérhetem, hogy bármilyen szabálytalanságot vagy akár csak korrupcióra utaló jelet fogok észlelni, akkor megteszem a szükséges lépéseket tisztességes honfitársaink, elsősorban a szombathelyiek, a Vas megyeiek érdekében. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Üdvözlöm önöket. Normál szót kérő képviselők felszólalásával folytatjuk. Nyitrai Zsolt képviselő úr, Fidesz, parancsoljon!

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos ez az ügy, amelyről most beszélünk, olyan fontos és komoly, hogy egyes részei kétharmadosak. Azt tudom mondani, hogy a jó és észszerű hulladékgazdálkodás maga a környezetvédelem. A környezetvédelem és az emberi egészség védelme érdekében történik mindez, minden módosítás, illetve új szabályozás.

Magyarország Kormánya és a kormánypártok, a Fidesz-KDNP számára igenis fontos a környezetvédelem, a környezettudatosság. Egyik célunk, hogy megtisztítsuk az országot, a környezetünket a több évtizede lerakott hulladéktól. Komoly szankciókra van szükség ezen a területen, erős hatósági ellenőrzést kíván ez a dolog. Meg kell előzni az illegális hulladék újraképződését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztítsuk meg együtt a környezetünket, és vigyázzunk rá! Ehhez egy átfogó módosítás szükséges. Hiszünk abban is, hogy a visszaváltási rendszer ösztönző hatása révén várhatóan csökkenni fog az eldobált üdítőitalos palackok mennyisége. Ilyen módon a szemétből új erőforrás lehet. Magyarország Kormánya nemcsak beszél a

környezetvédelemről, hanem cselekszik és döntéseket is hoz ebben az ügyben.

A tisztelt képviselőtársaim figyelmébe ajánlanám az Orbán Viktor miniszterelnök úr által meghirdetett nyolcpontos klímavédelmi akciótervet, amelynek egyik pontja az illegális hulladéklerakók felszámolásáról szól. Beszél a miniszterelnök úr az elektromos autók számának növeléséről, a napkollektorok számának szintén szaporításáról, faültetési programról, a folyók védelméről, arról, hogy óvatosan bánjunk az egyszer használatos műanyagokkal, és arról is, hogy zöldkötvényre van szükség lengyel példára Magyarországon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Környezetünk védelme, a zöld Magyarország érdekében kérem önöket arra, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormány pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Font Sándor képviselő úr, Fidesz!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Laikusként hallgattam itt végig ezt a közel két óra hosszúságú vitát, mert majd a bortörvényre szeretnék teljes tudásommal reflektálni, de voltam 16 évig önkormányzati képviselő, amikor még a településünk megbízásából szolgáltattuk a helybeni hulladék elszállítását. Aztán most egy több mint száz települést magában foglaló rendszer az, amely jelenleg településen és környezetben, Bács és Csongrád megyében szolgált. Aztán természetesen valamilyen szinten van információ az Unió elvárásairól az egyes tagországok felé, hogy mit is kell tenni a klímaváltozás megállítására, csökkentésére, visszaszorítására, a szén-dioxid-gázok és üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére, egyáltalán a környezetünk védelmére és egyáltalán a zöldítés folyamatára.

Hogy a zöldítést említsem meg, az Agrárminisztérium szép csendesen - akik nem vették észre, azoknak csendesen, akik észrevették, azoknak talán feltűnő - egy országfásítási programot indított ugyanennek a koncepciónak a jegyében, csak azt az Agrárminisztérium teszi elég nagy erővel. Sőt, minden született gyermek után tíz fa elültetésére is kerül sor, így aztán minden megyében lesz egy több tíz hektáros „született gyermekek erdeje” is, ami szintén itt a zöldgondolkodást erősíti meg.

(17.10)

Aztán a mostani vitában, egyszerűen azt kell mondanom, régi képviselőtársaim, Molnár Gyula, Varju László vezérszónoklatai, akikkel valamikor régebben kezdtük a képviselőséget, sajnálatos módon arra irányultak, mert fogalmuk nincs, mi ez az előterjesztett törvény, hogy szidják a kormányt, mert valami központosítást akar csinálni. Ezt kellett megállapítanom.

Kész, lenyúlás, Fidesz-mutyi. Ez a felszólalásaik lényege. A jobbikos Nunkovics Tibornak halvány fogalma nincs, a felszólalása alapján, hogy mi ez a törvény. Ennyi lózungot vezérszónoktól én még nem hallottam. Potocskané Kőrösi Anita már jobban megfogta a lényegét, látszik, hogy valamilyen szinten legalább próbálta beleélni magát abba, hogy mi van jelenleg, és mit tervez a kormány ezzel az elképzeléssel.

Tehát tisztázzuk, a hulladékgazdálkodásnak van néhány, mindenki által elfogadott alapeszméje! Például az, hogy az a legjobb hulladék, amelyik nem keletkezik. Utána jön a következő: ha már keletkezett, azzal csináljunk valamit. Na, de mit? Ekkor jön a racionális gazdálkodás, hogy kezdjük szelektálni, visszagyűjteni, újrafeldolgozni, és ennek is legyen lényege, hogy minél kevesebb kerüljön vegyes depós helyre, hulladéklerakóba. Mindegyik európai uniós ország, meg talán mások is, Magyarország is arra törekszik, hogy ezt a logikát próbálja megvalósítani, több-kevesebb sikerrel. Az azonban egyértelmű az államtitkár asszony által elmondott számok alapján, hogy a javulás és a siker útján haladunk. Lehet beszélgetni, hogy ezek a százalékos mértékek, amelyek 10-15 évvel ezelőtt voltak a depóban elhelyezett szemétnagyság tekintetében, hogyan csökkentek mára megfelelő mértékre vagy arra a mértékre, amit hallottunk. Hogy ez elegendő vagy nem, hogyan sikerült egyáltalán bevezetni Magyarországon a szelektív hulladékok válogatását konyhai, háztartási szinten, és hogy utána ezzel mit kell csinálni, ezen is lehet vitatkozni. Lehet vitatkozni, hogy ez elégséges vagy nem, de tény az, hogy előrébb mentünk.

Kiderült aztán 2010-11-ben, hogy olyan cégek láviroznak ezen a piacon, amire Molnár Gyula utalást tett. Na, nem, még messze nem a nápolyi és szicíliai szemétnaffiáról van szó, de néhányan a vegyes zavarosban elkezdtek halászni. Ekkor jött az a kormányzati döntés, hogy köztulajdonú legyen ez az egész rendszer, próbáljuk megtisztítani ezt a környezetet, maximum a megbízottak lehetnek még a magánvállalkozáshoz kapcsolódók, akik a szemétszállítás egyes műveleteit végzik, de a rendszer legyen köztulajdonú. Akkor jön az a kérdés, hogy rendben van, most már próbáljuk a felnövekvő generációnak azt az életformát adni, hogy minél kevesebb hulladék keletkezzen, próbáljuk azt az életérzést adni, hogy nem jó az, ha az utak mentén tömegével szemetet látunk, szervezünk rá akciókat, de te már ne legyél szemétdobáló, és ha valaki eldobálta, szánd rá az idődet arra, hogy kimész, és egy akció keretében felszeded. Mert nincs mese: valakinek csak fel kell szedni!

Most az államigazgatási szervek azt a nagyon komoly feladatot kapták, a MÁV, erdőgazdaságok, közútkezelők, hogy ezt tegyék meg a saját hatáskörükben. Nincs más ugyanis, aki ezt megtenné. A felnövekvő generáció már ne legyen önkéntes szemétdobáló, hanem inkább a környezetet védő. Ez egy folyamat, nincs mese, ezt nem lehet egyik pillanatról a másikra megtenni, de ezen az úton haladunk. Én megértem a

2016-os környezetben történt változást, a kukaholding létrejöttét és annak minden negatív tapasztalatát. Ne gondolják, hogy ezt a kormánypárton, frakción belül szó nélkül hagytuk! Természetesen mi is láttuk, hogy egyszer csak megjelenik két évre visszamenő számla, és nem értettük, hogy ez miért történt. Nem ezt vártuk, ne értsék félre! Most egyébként már rendeződtek a sorok, ezt mindenki tudja. De a folyamat onnantól kezdve, hogy egy hatalmas szemétdombot próbálunk szétszedni, és azt szétválogatva, az abból még felhasználható elemeket újra feldolgozva legalább a feldolgozás szintjére eljuttatni, ez egyértelmű.

Őnök azt mondják, hogy ez a betérésztés gyalázatos, mert az önkormányzatoktól jogot, vagyont vesz el, s a többi. Csakhogy az eddigi rendszer bebizonyította, eljutottunk odáig, hogy most már van egy tudatformálás, kezdjük szelektíven szétszedni a hulladékot úgy, hogy ebben az erőforrást találjuk meg, ne a szemetet. Próbáljuk ezt most már eljuttatni egy feldolgozóhelyre is, vagyis olyan helyre, ahol szétválogatják, tehát ahol ott van egységesen a különféle szelektíven gyűjtött hulladék.

És akkor eljött a roppant nagy kérdés: ezzel mit kell csinálni? Amikor három évvel ezelőtt Kína letiltotta, hogy az Európai Unióból műanyagot hozzanak be, akkor az egész Európai Unió őrjöngésbe kezdett, az Unió összes országa. Őnök ezt pontosan tudják. Schmuck Erzsébet egyedül az, aki láthatóan pontosan tudta ennek a törvénynek a háttérét. Én beleéltem magam az ön helyzetébe, képviselő asszony. A benyújtott törvény számtalan pontja ugyanis az ön követeléseiben megjelenik, önnek pedig most mégis azt kellett mondani, hogy ezt nem támogatjuk. Kitért az elől ügyesen, ehhez gratulálok, hogy szedjük szét, mert vannak jó elemei a törvénynek, meg vannak nemkívánatosak, de lennének jó elemei, amelyeket önök elfogadnak. Hiszen az ön által is sokszor követelt körforgásos, ciklikus gazdasági rendszer benne van, és akkor innentől nagyon nehéz, hogy ez ellen szólók, közben én is ezt követeltem végig.

Megértem Szél Bernadettet és a magát zöldnek hirdető LMP-t - Bernadett most már mint a Momentum arca jelenik meg, ahogy hallottam, itt a parlamentben -, a magukat zöldnek hirdető ellenzéki szervezetek jönnek, hogy ők komolyan elolvasták, de szerintem két személy olvasta el komolyan, ez Szél Bernadett és Schmuck Erzsébet volt. Ők megértették, hogy hoppá, itt baj van, amit mi gondoltunk és követeltünk, azt most a kormány meg fogja csinálni. Ez az igazi problémájuk önöknek. Az összes többi, hogy lesznek akkor itt megint NER-lovagok, meg koncentráció, majd kiválasztjuk, hogy ki lesz az újabb győztes, ez mind maszlag. De közben elmondták, hogy csak 70 milliárd forint a lakosságtól beszélt szemétszállítási díj, és 120-130 milliárd forintba kerül. Magyarul: 50 milliárd forint éves hiány van. Na, várjunk! Akkor ez a meggazdagodás útját jelenti a koncesszornak? Azért tisztázzuk már! Itt egy rendkívül nagy mínusz van, önök meg azt állítják, hogy

ezen fog meggazdagodni valaki. Itt valami a matek útján nem jön össze egyelőre.

Természetes, hogy a feladatot el kell végezni. De kanyarodjunk vissza oda, hogy az önkormányzatoknál jó helyen van-e. Mondom, ez egy fejlődés folyamata volt, 10-20 év folyamata volt az, hogy most eljutottunk odáig, addig a kérdésig, hogy ha ezt a szemétszállítást és szétválogatást elvégezzük, most már a válogatóüzemekben darabokra, fajtákra szét tudjuk szedni, akkor ezzel mit csinálunk. Mert ezzel az önkormányzat semmit, a 3 ezer önkormányzat semmit nem fog tudni csinálni, ha nincs egységbe rendezve. Na, és akkor tessék mondani, hogy az így szétválogatott, most már erőforrással és nem hulladékkal, mit tegyünk. Ez a válasz, a benyújtott törvény arra, hogy hogyan kellene országos szinten valakinek rendet tenni, hogy ne csak a szemétszállítással foglalkozkodjunk és a fizikai dolgokkal - hogy jön a kukásautó vagy nem jön, kitétem-e a sárgát, meg a zöld, és a nem tudom, milyen kukát, és azt elvitték-e -, hanem azzal is, hogy ha tényleg eljutottunk erre a szintre, szét tudjuk válogatni és vannak erőforrásaink, na, ezzel országos rendszerszinten mit csinálunk. Ezzel eddig senki nem foglalkozott.

Egy szomorú példát mondok. Nagyon modern szemétszállító, válogatóüzemeknek ott vannak az erőforrásaik, magyarul a szétválogatott hulladék, de nincs, akinek odaadja, eladja, hogy feldolgozza. Képzelmek el, ma ezt ugyanúgy vegyes szemétként kell tovább deponálnia, mert nem tud a szétválogatott, erőforrásnak tűnő hulladékkal mit csinálni. Mert ehhez kicsik. Megtette, amit kellett, de nincs hozzá az a nagy rendszer, amely összefogná, hogy kérem szépen, találjuk már ki, hogy ezzel a most már erőforrásnak tekinthető szelektív hulladékkal ki mit fog majd tenni. Az Unió ösztönöz arra, hogy saját anyagából újra feldolgozott terméket kell létrehozni, hogy a műanyagból például saját anyagú újra feldolgozott termékek legyenek. Aki ismeri, Schmuck Erzsébet pontosan ismeri ezeket a követelményeket, pontosan kiolvassa ebből, hogy aha, most efelé el fogunk indulni, úgy látszik.

Persze, mondok, lehet kritizálni a módját ennek az egésznek, de azért azt hadd említsem meg, hogy az italcsoomagoló-anyagoknak a törvénytervezetben javasolt betétdíjas és visszagyűjthető rendszerét néhány országban már láttuk ugyan, de ilyen egységes koherenciában még egyik ország sem tette meg. Horvátországban a sörösüvegeket és üvegalapú italpalackokat betétdíjazták. Nincs is eldobott üveg, egyetlenegy darab sem, mindenki visszaviszi. Svédországban már a műanyag, PET jellegű palackokra is betétdíj van.

(17.20)

És akkor most gondoljuk el azt, amit az előterjesztés és a szándék tartalmaz, hogy bárhol veszem meg a csomagolóanyagot - és ebben benne lesznek az

úgynevezett sörösdobozok, tehát a fém italdobozok, ez borzasztó nagy mennyiség, ma már a söröknek a 80 százalékát ilyenekben adják el, és nem üveg formájában, hogy megjegyezzem, szóval, borzasztó nagy mennyiség -, ezeket betétdíjként bármelyik gyűjtőponton, tehát ABC áruházak és kiskereskedő boltoknál kötelesek lesznek visszavenni, függetlenül attól, hogy hol vettem. És minden településen lesz egy olyan pont, ahol a klasszikus hulladékkal nem tudok mit csinálni, könyvvel meg ruhával, meg netán építési hulladékkal egy kisebb átalakítás után. Mert nem elég csak azt mondani, hogy ne szemeteljünk, de arra is választ kell adnia a kormánynak és az előterjesztésnek, hogy jó, jó, nem szeretnék szemetelni, de mit csináljak ezekkel a termékekkel ott a lakásomban. És ez az előterjesztés kísérletet tesz arra, hogy erre válaszoljon, ahogy az előterjesztésben az államtitkár asszonytól hallható volt. És ha ezt így végiggondoljuk, akkor merem azt mondani, persze önök mindenfelét mondanak: 2022, kormányváltás meg „önöknek erre nem lesz idejük” és a többi, ezt ismerem, ez politikai szöveg, voltam én is ellenzéki, tehát tudom körülbelül, hogy mi ilyenkor a kommunikáció a sajátjaink felé, de gondoljuk el, ha netán ez sikerül. Egy kicsit drukkoljunk annak, hogy igen, ez megvalósítható lesz; hogy Magyarországon nem szeméthulladékokat látunk itt-ott, hogy elindultunk a fásítási programmal az Agrárminisztérium részéről; hogy meghoztuk már azt a törvényt - remélem, figyelték -, hogy az egyszer használatos műanyagokat hogyan vezetjük ki a szolgáltatási rendszerből; hogy most egy illegális hulladéklerakó rendszer felszámolását egy fényképezés útján kezdeményezhetjük; hogy ilyen szolgáltatási programok vannak.

Ezt azért mégiscsak valakinek értékelni kellene, hogy ilyenek történtek közben, és most megjön az egészhet lefogó, koherenciába tevő kormányzati előterjesztés. Nem egyszerű, és önök azt mondják, hogy fenekestül felforgatja az eddigi rendszert. Mondhatnánk azt, hogy ha ekkora változtatást kell tenni, ami most már indokolt, akkor úgy néz ki, hogy ahhoz egy rendkívül nagy törvénynek... - önök ezt sok törvény megnyitása miatt negatívnak érzékelik, de az a helyzet, hogy ha valamelyik törvény ehhez nem kerül megnyitásra, akkor nem lesz koherens. Ezért kellett annyi törvényt megnyitni, amiről önök azt mondják, hogy ez kár volt, és nem így kellett volna szervezni.

Úgyhogy én kérném szépen azt, hogy most vonatkoztassunk el a politikai üzenetektől, amelyekben önök zseniálisak a maguk módján, nézzük már meg ténylegesen azt, amit Szél Bernadett meg Schmuck Erzsébet kiolvasott ebből a rendszerből: hogy ez akár működőképes is lehet. És tétélezzük fel, hogy 4-5 év múlva még mindannyian itt leszünk a parlamentben, ki-ki a maga ellenzéki vagy kormánypárti oldalán, és térjünk majd vissza rá 4-5 év múlva, hogy mit is alkotunk most meg, és kinek lett igazza ebben a kérdésben.

Én annak drukkolok, hogy önök ugyanígy itt legyenek, mint én. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP frakcióvezetője, parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Gyorsan reagálnék Font Sándor képviselő úrnak az amúgy konstruktív hangvételű felszólalására. Én nagyon örülök, amikor ilyen konstruktív módon kormánypárti képviselők részt vesznek egy vitában, és nem azt kell megélni, hogy felolvasott expoze, majd utána egy szintén előre elkészített zárszó, hanem tudunk esetleg vitatkozni. Ezért is örülök, hogy Nyitrai képviselő úr is felszólt.

Tisztelt Font Képviselő Úr! Arról, amit ön elmondott, vagy annak a hitelességéről - most nem önre, hanem a kormányzat munkájára hivatkozotva - elég megnézni a statisztikát egy jelenleg folyamatban lévő törvényjavaslat kapcsán: a bányászati törvény módosítása éppen folyamatban van. A KSH alapján láthatjuk, hogy a környezeti tanulmányok szerint a hazánkban keletkező hulladék összetételében igen jelentős változás volt az elmúlt időszakban. 2004-ben a keletkező hulladékok között az építési és bontási hulladékok aránya 16 százalék volt, ez 2017-re 39 százalékra nőtt. És ahelyett, hogy ezzel a helyzettel kezdene valamit a tíz éve regnáló kormány, azzal szemben, hogy kezelné ezt a helyzetet ez a kormány, egy olyan bányászati törvényt nyújtottak be, amely a kitermelést, az építőipari igényeknek a kitermelést lehetővé teszi, módosít mindenféle olyan jogszabályt, ami pontosan a környezeti értékek védelmét hivatott szolgálni, ahelyett hogy önök a kormányzati pozícióból, kétharmados felhatalmazással kezdenének valamit ezzel a helyzettel, és megoldanák ezeknek az építési törmelékeknek a felhasználását, újrahasznosítását és igénybevitelét az építőipari igények kielégítése szempontjából. De sorolhatnám még hosszan a példákat.

Talán Nagy Csaba képviselő úr megerősíti, amit elmondok: Pécs mellett, Pécs és Cserkút község határán hosszú évek óta van egy döbbenetes mértékű használtgumiabroncs-lerakó. Már feljelentést tettem az ügyben, konzultáltam a hatóságokkal, leveleztem az Innovációs és Technológiai Minisztériummal, és az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy semmit nem tudnak vele kezdeni a hatóságok. Egyrészt rosszak a törvények, másrészt pedig - aminek a fontosságáról beszél - az újrahasznosítás rendszerét meg kellene oldani, és olyan szabályozásokat, olyan gazdasági szabályozásokat kellene életbe léptetni, hogy a szereplők érdekeltté legyenek téve, hogy újrahasznosításra kerüljenek ezek a hulladékok. Önök tíz éve kormányoznak, és ezek a problémák halmozódnak, nem jutottak

el a megoldásokhoz. Tíz év után persze lehet az ellenzék kritikázni, de én azt gondolom, hogy az önkritika ebben a helyzetben sokkal fontosabb lenne.

Hasonlóképpen szintén egy pécsi példával élek, én magam, ugye, pécsi vagyok: nem olyan régen egy csodálatos természeti környezet, egy védett terület közelében helyeztek el építési vállalkozók építési törmelékét. Ez megint csak arra utal, hogy egyrészt a hatósági ellenőrzésre nincsenek meg a kapacitások, nem elég szigorúak az ezzel kapcsolatos szankciók. Annak örülünk, hogy ezeknek a szigorítása szintén napirenden van, ezeket természetesen örömmel fogadjuk, de látszik, hogy itt olyan alapvető probléma van, hogy nem oldják meg a keletkező hulladékok feldolgozását, és igazából elkezdtek már az elmúlt időszakban beszélni a körkörös gazdaság megvalósításának a fontosságáról, csak tíz év alatt semmit nem tettek ennek érdekében. Most beszélnek, oké, tehát retorikában legalábbis megjelent az illegális hulladéklerakók felszámolásának a szándéka, de eredményeket még egyelőre nem látunk, ezért egy picit több önkritikát szeretnék kérni öntől is, tisztelt képviselő úr.

Nyitrai képviselő úr is rövid felszólalásában a környezeti értékekről beszélt. Én is ezekkel kapcsolatban szeretném kérdezni, államtitkár asszony, hogy ez a törvény nemcsak arról szól, amiről leginkább vagy a leghosszabban beszéltek a képviselőtársaim, nemcsak a hulladékgazdálkodásba nyúl bele, hanem módosítja a közúti közlekedésről szóló törvényt, módosítja az önkormányzati törvényt, és látjuk, hogy itt azért igen jelentős rendszerproblémák vannak - vissza is jött Nyitrai képviselő úr -, amelyek szoros összefüggésben vannak azokkal a környezeti problémákkal, amelyekről ön is beszélt, tisztelt képviselő úr.

Államtitkár asszony, tegnap reggel volt Palkovics László miniszter úrnak a bizottsági meghallgatása a Gazdasági bizottság ülésén. Az önök minisztériumának, ha jól emlékszem, az a szlogenje, hogy „Feladtunk a jövő”. Ehhez képest én azt látom, hogy kormányzati megszorító politikával, az olyan politikai indíttatásból vezérelt módosításokkal, mint amit most is tárgyal az Országgyűlés, illetve alapvetően a rossz minőségű kormányzással önök felélik a jövőt. Tehát van egy gigantikus minisztérium, az Innovációs és Technológiai Minisztérium, egészen elképesztően szerteágazó szakpolitikai portfólióikért felel Palkovics László. Megnézhetjük, a jelenlegi helyzetben a gazdaságvédelem, a gazdaságpolitika, a járványügyi helyzetben a gazdaságvédelem intézkedéseiért ez a minisztérium felel, de itt van a tudománypolitika, a felsőoktatástól kezdve szinte minden, ami a fenntarthatóság kérdésével összefüggésben van, vízgazdálkodás, közlekedéspolitikai, és még nagyon-nagyon hosszan sorolhatnánk. Tegnap kiderült a bizottsági ülésen, volt egy ilyen kérdés, hogy az új program nem, az új program a külügyekhez tartozik. Mondjuk, ez valamilyen szempontból logikus, az új külterületnek számít, nyilván az a Külügyminisztérium alá tartozik.

De a lényeg az, hogy Palkovics miniszter úrnak igyekeztem kérdéseket feltenni, örültem, hogy végre személyesen is ezt meg tudom tenni, mert a minisztériummal levelezek, és általában csak nagyon-nagyon alacsony színvonalú politikai szlogeneket kapok vissza, nem az államtitkár asszonyról beszélek, általában Schanda Tamás miniszterhelyettes úr örvendeztet meg azzal, hogy a Gyurcsány név mindig kétszer-háromszor szerepel ezekben a szakpolitikai kérdésekben, ez valamiért beakadt, ami önmagában nem is lenne baj, ha előtte vagy utána ott lenne az érdemi válasz a kérdésekre.

De ha már egy ilyen súlyos rendszerproblémáról van szó, és egy huszárvágással alapvetően tenyerel bele egy nagyon fontos közszolgáltatás rendszerébe a minisztérium, akkor már szeretném megkérdezni, hogy mi várható az egyéb közszolgáltatások tekintetében. Nagyon sok törvény módosításáról van szó. Itt van az ivóvízellátás és a szennyvízelvezetés kérdése. Azt talán a kormánypárti képviselők is tudják, hogy ez milyen szoros összefüggésben van a környezeti értékekkel. Szennyvízelvezetés nélkül nem tudjuk megvédeni a vízbázisokat, és ha a vízbázisok sérülnek, akkor azokat nem lehet utána helyrehozni. Tehát olyan helyrehozhatatlan károkat okoz ez, amiket nyilván el kell kerülni minden eszközzel. A másik oldalról pedig az ivóvízellátás nyilvánvalóan a legfontosabb közszolgáltatás, és nem csak egy ilyen nehéz helyzetben, egy ilyen járványügyi helyzetben kell ennek a fontosságát hangsúlyozni. Mégis ez a szolgáltatás gyakorlatilag már az összeomlás szélére került, és láthatóan nem tud vele mit kezdeni ez a gigantikus minisztérium.

Azt már a miniszterelnök úr nem olyan régen, egy-két hónapja elismerte, hogy ezermilliárdos nagyságrend hiányzik a rendszerből. Ehhez képest önök mindenféle szakmai irányból érkező - nem politikai, hanem a szakmai szervezetek irányából érkező - javaslatot lesöpörnek az asztalról, és elmaradnak az intézkedések.

(17:30)

Én magam már ötször-hatszor betérjesztettem a közműadó kivezetésére vonatkozó javaslatot, amely tűzoltási jelleggel egy kicsi mentőövet adna a közműszolgáltató cégeknek, hogy a felszínen tudjanak maradni, és esetleg egy picivel több pénzt tudjanak fordítani a megelőző karbantartásra, mert itt megint csak az anyagiak tekintetében is élük fel a jövőt. Ezt lesöpörték ismét az asztalról, valamiféle furcsa átrendezést hajtottak végre, de ezzel igazából nem segítettek az ágazatnak, a közműadót nem vezették ki, és ugyanúgy nincsenek meg a források a megfelelő karbantartásokra és pótlási munkákra.

Államtitkár Asszony! Önt is már egyszer próbáltam erről kérdezni, és nem teszek le arról, hogy az információhoz hozzájussak; nem azért, hogy én vagyok rettenetesen kíváncsi, hanem szeretném ezt továbbí-

tani az érintettek felé, az önkormányzatok felé, a szakmai szervezetek felé, a víziközmű-szolgáltató cégek felé. Abban már megegyeztünk, mondjuk így, miniszterelnök úrral, hogy a probléma ezermilliárdos nagyságrendű. Ugye, még nagyon lelkesen mondta a miniszterelnök úr, hogy majd jön az Európai Uniótól a nagy fejlesztési támogatási forrás, akkor ebből az összegből ezermilliárdot hozzáteszünk, azóta aztán megint elindult a kalandor külpolitika.

Na, de én kérdeztem miniszter urat, hogy milyen forrásból fogják tudni ezt az ezermilliárdos nagyságrendet pótolni a rendszerben. Hangsúlyozom, ez nem ahhoz kell, hogy ennyiből lehetne helyrehozni a magyar közműhálózatot, hanem a meglévő óriási mennyiségű és az ehhez szükséges tervezhető forrásokon túl ennyi hiányzik a rendszerből. Itt 1500 milliárdról beszél a Víziközmű Szövetség, 3000 milliárd forintra a Megyei Jogú Városok Szövetsége. Ez egy súlyos rendszerprobléma, tisztelt államtitkár asszony, ezt mikor fogják megoldani? És hogyan érvényesül az önök által nagyon gyakran hangoztatott stratégiai szemlélet és szakmaiság egy ilyen fontos rendszerprobléma megoldásában?

A másik a szintén a fenntarthatóság kérdésével nagyon erős összefüggést mutató közösségi közlekedés rendszere. Ezzel kapcsolatban is próbáltam kérdőre vonni tegnap Palkovics miniszter urat, ma ismét Schanda államtitkár urat. A közösségi közlekedés tekintetében most hozott a kormány javaslatára az Országgyűlés egy olyan döntést, hogy gyakorlatilag kivonultak az állami finanszírozásból, magyarul: magára hagyták ezzel a fontos közfeladat-ellátással az önkormányzatokat, a városokat, ami egy ilyen helyzetben rendkívül veszélyes. Nem olyan régen a kormány hozott egy intézkedést, elrendelte, hogy sűríteni kell a járatokat, de ehhez források is kellenek. Tehát hajlandó-e végre ezzel a problémával szembenézni a minisztérium, visszavonni ezeket a megszorításokat, és pótolni az önkormányzatok felé a forrásokat?

Itt van egy izgalmas kérdés. A múlt év szeptemberében a kormány hozott egy olyan döntést, amely felszólítja Palkovics miniszter urat, hogy dolgozzon ki egy javaslatot a helyi közösségi közlekedés állami finanszírozásának a modelljére, és ezt terjessze elő a kormányülésen. Én erre rákérdeztem tegnap a miniszter úr meghallgatásán, és ő azzal válaszolt nekem, hogy én rosszul tudom, mert ő a helyközi közlekedés állami finanszírozására kapott feladatot. Hát, sajnos nem így van, átküldtem egyébként utána a kormány tisztelt képviselőjének, hogy nem, konkrétan a helyi közösségi közlekedés finanszírozási modelljének kidolgozására kapott feladatot. Tehát itt egy picit, úgy érzem, már megbicsaklott a rendszer, amikor nem tudja a miniszter, hogy mire utasította a kormány, és már rég lejárt egyébként a határidő. Ezzel kapcsolatban mire számíthatunk?

Szeretnék egy nagyon világos választ kapni államtitkár asszonytól. Ilyen fontos rendszerproblémákkal szembesülünk, amelyek alapvetően a magyar

emberek mindennapjait érintik. Önök rettenetesen komoly stratégiákat gyártanak, nagyon érdekes, jövőbe mutató terveket tesznek le az asztalra, de mintha nem tudnának megbirkózni a mindennapi, hétköznapi problémákkal. Mire számíthatunk, mi vár ezekre az ágazatokra, a legfontosabb közszolgáltatásokra, és most nem akarom sorolni a többi problémát, az ivóvízellátásra, a közösségi közlekedésre? Mikor tudnak ezzel szembenézni, és milyen módon fogják a forrásokat ezeknek a feladatoknak az ellátására biztosítani?

Még azt szeretném megkérdezni államtitkár asszonytól, hogy ha ilyen jellegű javaslatokat hoznak be, mint amiről ma is tárgyal az Országgyűlés, akkor azt milyen egyeztetés előzi meg. Tehát most ennél a javaslatnál konkrétan milyen körben, milyen szervezetekkel, hogyan folytatták az egyeztetést, ki folytatta ezeket, és ezeknek mi volt a tapasztalata? Esetleg utána lehet nézni, mondjuk, ezen egyeztetések jegyzőkönyveinek vagy az ezekről készült összefoglalóknak, hogy a különböző érdekelt szereplők mit mondtak erről a kérdéstről. Köszönöm szépen. *(Schmuck Erzsébet tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólalások következnek. Molnár Gyula képviselő úr, MSZP.

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Én még akkor nyomtam egy gyors kétpercest, nem tudtam, hogy ilyen nagy lelkesedés lesz rendes hozzászólásból, amikor Nyitrai képviselő úr besuhant ide közénk. Nem tudom, mit nézett Keresztes képviselőtársam, de felolvasta azt a brosúrát, amit már meghallgattunk az elején, és nem hallgatta végig ezt az egész vitát, amit itt mi lefolytattunk.

Pont az az igazi kérdés szerintem, amit világosan elmondtunk, ezt most mondom Font képviselő úrnak is: persze vannak ebben jó elemek, vannak ebben olyan dolgok, amelyekkel érdemes foglalkozni, viszont úgy látjuk, az egésznek a fókuszja és a célja másfelé megy. Erre próbáltunk meg felvillantani tételeket, mondjuk, azt, hogy mi van akkor, ha egy egész piacot megkap valaki, megkapja hozzá a vagyont, ha vesztesége van, kifizeti neki az állam. Erre csak kellen valami apróságot, apró mondatot mondani!

És azt akartam mondani, nem akarom most hosszasan itt az időt húzni, hogy értem, hogy önök voltak katonák, és a zöld egy ilyen álcahaló is lehet, tehát ilyen zöld bigyót rá lehet dobni - ha nem Szibériában harcolnak, mert ott a zölddel nem mennek semmire, ott fehér kell -, de attól nem lesz az egész történet zöld. Azt értsék meg, ezt lehet, hogy már mondtam, de akkor elmondom még egyszer, hogy itt nem az a baj, hogy minek látszódik, hanem az a baj, hogy bűdös, és az álcahalón átjön a bűdös. Ez az igazi probléma, azt pedig nem takarja el semmi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schmuck Erzsébet képviselő asszony következik, LMP, két percben.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Nyitrai és Font képviselő urakra szeretnék röviden reagálni. Amiről Nyitrai képviselő úr beszélt, az semmi más, mint a Fidesznek a zöldre festési politikája. Ez a természetvédelmi és klímavédelmi akcióterv a tényleges változás és a cselekvés szempontjából olyan, mint halottnak a csók. Én nem vitatom azt, hogy ezek nem fontos elemek, de lényegi változást nem hoznak. Javasolom, egy picit tanulmányozzák az IPCC jelentéseit, illetve van egy biodiverzitás-egyezmény is, annak is van egy tudományos tanácsa, azok is hasonló eredményre jutottak. Itt gyökeres változásokra van szükség.

Miről beszél a Fidesz, amikor nem hajlandó az intézményrendszerhez hozzájárulni? Hányszor elmondtuk már, hogy egy környezetvédelmi, fenntarthatósági, klímaügyi minisztériumra lenne szükség? Tönkretették a hatóságokat, nem képesek ehhez hozzájárulni. Semmi másról nem szól az önök környezetvédelmi politikája, mint szavazatmaximalizálásról. Felmérték azt, hogy a magyar emberek kezdenek környezettudatosabbak lenni, és nem mondhatják most már azt, hogy a klímaváltozás mindig volt és mindig lesz, ami hülyeségeket előadtak rendre. Bocsánat! Tehát itt alapvetően kellene változtatni.

Amit meg Font képviselő úrnak szeretnék mondani: a szavazatmaximalizálás, szavazatszerzés mellett itt ez a pénzről szól. Elmondtam a vezérszónokiban, hogy van egy sor jó eleme ennek a törvényjavaslatnak, viszont az az elem, ahogyan a hulladékgazdálkodást át akarják alakítani, ahogy egy koncesszornak akarják adni, semmi másról nem szól, mint a pénzről. Felfedezték azt, hogy a hulladék pénz, mert valahol input, a gazdaságba bekerül, ráadásul ott vannak azok a szép kis tételek, hogy majd a koncesszor nemcsak a költségvetésből, hanem majd a termékdíjból meg az üvegviszaváltásból, meg nem tudom, még honnan pénzhez juthat. Egész más forrásokhoz fog jutni, mint ahogyan önök az önkormányzatokkal bántak.

Tehát ne higgyék azt, hogy hülyék vagyunk, hogy nem látjuk át! (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*) A Fidesznek nincs környezetpolitikája, erről szól az egész. Köszönöm. (*Taps az ellenzéki sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nunkovics Tibor képviselő úr, Jobbik.

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Font Sándor képviselőtársamnak válaszolnék, ha már bejött erre a vitára, beült vagy beviharzott, mint egy üstökös. Ha felszólal, és azt mondja, hogy én csak lözungokat mondtam, akkor legyen szíves felsorolni, hogy mik voltak ezek, és legközelebb akkor próbálja meg ezeket megcáfolni a felszólalásomra válaszolva, akkor egy kicsit hihetőbb lesz.

Most én az ön felszólalására akkor megpróbálok válaszolni. Mi is elmondtuk azt, hogy lennének ebben a javaslatcsomagban jó elemek, mert ez tényleg egy

csomag, amelyeket át lehetne venni, és valóban érdemes lenne külön kezelni bizonyos részeit, külön behozni, mert biztos, hogy azt tudnánk támogatni. Na, de azt az egészet, amire ez kimegy, nem tudjuk támogatni.

Őn azt mondja, hogy legyen köztulajdon. Oké, hát akkor legyen köztulajdon, de ne úgy legyen köztulajdon, hogy az adófizetőkön behúzzák a kiadásokat meg a hiányt, és majd ezeké a cégeké, amelyek a koncessziós jogokat megnyerik, lesz a bevétel meg a profit! Hát, ez akkor nem így működik, ez már akkor nem közvagyon, vagy legalábbis nem jól működő közvagyon.

És azt mondja, hogy nem jön ki a matek, mert-hogy deficit van, ugye, 50 milliárd körülbelül. Na most, ha itt 50 milliárd forint deficit lenne, akkor ki az a hülye, aki erre a koncessziós jogra pályázni fog? Hát, ott van benne a javaslatban, hogy milyen jogok, milyen kedvezmények illetik meg azokat, akik elnyerik ezeket a koncessziós jogokat. Nehogy azt mondja nekem, hogy itt majd nekik 50 milliárdos kiesést kell bepótolniuk, és majd jó szívességből csinálják meg a hulladékgazdálkodást vagy fogják azt elvégezni!

(17.40)

Ha nem tudja, mit kell csinálni a hulladékkal, akkor ne szólaljon fel!

Tehát van egy rendszer, ami félig működik, és vannak rossz pontjai. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) Ezt a részét majd akkor a következő felszólalásomban folytatni fogom. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: És akkor Font Sándor képviselő úr, mert már korábban jelentkezett kétperces felszólalásra.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Még a legelső körben a vezérszónoki felszólalásnál két témát hadd említsek meg, amelyben egyrészt hiányolták, hogy nagyon messze lesz majd a működtető cég a helyi lakostól, de jelzem, mint ahogy említettem most is, a környezetemben több mint 150 település hulladékbegyűjtését végzi már most egy cég, önkormányzati tulajdonú, tehát köztulajdonú. Itt Nunkovics Tibornak elég komoly fogalmi zavarai vannak, úgy látom, hogy mire vonatkozik a köztulajdoni kötelezettség. Ezért mondtam, hogy nem olvasta el a törvényt, és nem is érti, hogy miről van szó. Ezt változatlanul állítom.

De visszakanyarodnék az eredeti gondolathoz. Jelenleg is egészen közel vannak a lakosokhoz, mert minden településen ügyfélfogadási idő van kijelölve. Mindenki pontosan tudja, hogy ha valami gondja van a szemétszállítással, akkor nem az agytröszthöz és a csúcshoz kell elmenni, hanem ügyfélfogadási időre be kell menni a szolgáltató irodájába. Kihelyezett ügyfélfogadási idők vannak minden településen. Tehát ezt már kitalálták, hogyan kell a kapcsolatot tartani a lakosokkal.

Még egy, amire itt többször utalnak, az önkormányzati vagyon. Egyesek einstandolást, meg nem tudom, miket mondtak. Tisztázzuk: ezek a nagyon nagy beruházások, amelyek az utóbbi tíz-tizenöt évben végrehajtásra kerültek, ezek százszázalékos európai uniós támogatással kerültek megvalósításra. És emellett volt, hogy önkormányzatok - mert van ilyen - saját vagyont is beletettek, mert még jobbnak látták, hogy így működjen.

Ott pedig, egyértelmű, hogy kötelező lesz az elszámolás, és valódi piaci áron, sőt azt merem mondani, hogy még annál tisztességesebb ajánlatot tenni a minisztériumnak az önkormányzatok felé, amelynek ilyen kimutatható vagyoneleme bent van. De ezt a vagyonelemet, amiről önök beszélnek, a szétválogatóüzemekről és a begyűjtőkocsikról és minden egyébről, ezek százszázalékos uniós pénzből kerültek megvásárlásra, és ezt az önkormányzatok pénzügy-technikailag jóváírással kapták meg mint vagyonelemet. Ezek kerülhetnek most esetlegesen a nagy rendszer működtetésébe. Vagyonvesztés nem történik az önkormányzatoknál.

ELNÖK: Tisztelt Képviselők! Normál felszólásra jelentkezik-e valaki? *(Nem érkezik jelzés.)* Mert akkor ismét kétperces kör van. Nunkovics képviselő úr, Jobbik!

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Akkor folytatnám ott, ahol az előbb megszakadt, kifogytam az időkeretből.

Tehát van egy félig működő rendszer, ahol semmi mást nem kellene csinálni, csak a betétdíjnak a körét kibővíteni, és nyilván azoknak a cégeknek a köréme nézni, ahol a hulladékgyűjtés nem működik megfelelően. De ez nem azt jelenti, hogy akkor rögtön mindent be kell szántani, és államosítani kellene ezt a rendszert.

Képviselőtársam szóba hozta a fényképek készítését. Azért ez is elég aggályos dolog szerintem, hogy a közutas majd odamegy, és csinál a telekről egy képet. Mert itt az van leírva, hogy elhagyatott telek, de mi számít elhagyatott teleknek? Nem biztos, hogy az egy elhagyatott telek, csak úgy néz ki. És valakit lefényképez olyan pozícióban, vagy nem tudom, esetleg éppen mászik le az ereszről, vagy nem tudom, és ezt ő lefényképezi és közszemlére teszi vagy visszaél vele. Tehát kicsit ebbe gondoljunk már bele! Ez a hatóság is, amit itt leírtak, nem is létezik.

És akkor a közútnak is ilyen... Legalább egy értesítést küldjenek ki az embereknek előtte, hogy hahó, megyünk majd, mert a telkedet le kell fényképezni, mert jelentést kaptunk erről, hogy ilyen helyzet van azon az ingatlanon. De erről sincs szó ebben a tervzetben.

Tehát még egyszer azt mondom, képviselőtársam, én nagyon örülök neki, hogy beviharzott ide. Azt mondja, hogy én nem olvastam el a javaslatot, ön meg itt pár perc alatt egy 143 oldalas törvénymódosítási

csomagot végig tudott olvasni, ennek én nagyon örülök, és gratulálok. Köszönöm. *(Taps a Jobbik sorából.)*

ELNÖK: Nyitrai Zsolt képviselő úr, Fidesz, két percben.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kétperces hozzászólásomban Molnár Gyula képviselőtársamra kívánok reagálni. Molnár Gyula mindenféle színeket emlegetett, zöldet és fehéret, azt mondta, hogy mi egy zöld színű álcahálót dobunk ezen törvényjavaslat elé. Ez nem így van, tisztelt képviselőtársaim, azt tudom mondani, hogy míg az ellenzék csak beszél zöldügyekről és környezetvédelemről, Magyarország Kormányára addig döntéseket hoz és lépéseket tesz ebben az ügyben.

Molnár Gyula azt mondta, hogy a zöld szín egy katonai szín, és az működik, kivétel Szibériában, ahol, ugye, sok a hó, és fehér álcát használnak. Tisztelt Képviselőtársam! Azt tudom mondani, lehet, hogy ön hóvaktságot kapott. Meg is néztem, hogy mi ez: nagy fehér felületről vagy tartósan visszaverődő, erős természetes vagy mesterséges fény okozta heves szemgyulladás, ezt kísérő látási zavar. Tisztelt Képviselőtársam! Azt kell mondjam, hogy ön a fehértől nem látja a zöldet.

ELNÖK: Akkor javaslom, hogy ezt a színvitát talán fejezzük be. Kíván-e még valaki szólani? Színekben nem adok szót. *(Nem érkezik jelzés. - Derültség.)* Mínthogy további képviselői felszólásra szerencsére senki nem jelentkezett *(Derültség.)*, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Boros Anita államtitkár asszonyt, kíván-e reagálni. Figyelni fogom, hány színt említ, tehát kérem szépen, hogy úgy próbálkozzék reflektálni. Parancsoljon!

DR. BOROS ANITA innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Nagyon szépen köszönjük a hozzászólásokat.

Ahogy említettem, a körforgásos gazdaságra való átállás az új célunk, az új modellünk. Azt kell látni, hogy valóban van egy autópálya a hulladékgyűjtésben, amelyre a modern államok már ráálltak. Azt kell látnunk, hogy mi most még az út szélén állunk, és el kell döntenünk most, hogy ráállunk-e erre az autópályára, vagy pedig végképp lemaradunk. Ahhoz, hogy ráálljunk erre a modellre, teljesen új szabályrendszerre van szükség; és ahogyan itt el is hangzott, ennek az elsődleges kérdése az, hogy mindenki együttműködésével létrejövő új hulladékgyűjtési modell kerüljön bevezetésre, tisztuljon a hulladékunk, jó legyen a hulladékgyűjtésünk, és ehhez az első lépcsőfok az, amit már elkezdett a magyar kormány, köszönhetően a

klíma- és természetvédelmi akcióterv végrehajtására szolgáló „Tisztítsuk meg az országot!” projektünknek, az az illegális hulladék felszámolása.

Természetesen azt is látjuk, hogy néha szélmalomharcot vívunk azokkal, akik az illegális hulladékot lerakják. Ez beépült az életvitelükbe, reggel fogják, leviszik a konyhából a szemetet a kocsijukba, majd a kocsijukból kiteszik az autópályák mentén vagy az erdőkben. Mi azt szeretnénk, hogy ilyen ne legyen, és elrettentő szankciókat szeretnénk bevezetni. Erre tesz javaslatot ez a törvénytervezet.

Ha megengedik, nagyon röviden reagálnék a felvetésekre. Többször elhangzott, hogy nincsen hulladékgazdálkodási hatóság. A tervezet egy teljes paragrafust szán a hulladékgazdálkodási hatósági feladatrendszerre, a miniszter, illetve a hatóság közötti hátszórakozásra; 32 pontban nevesíti a hulladékgazdálkodási hatóság feladatait.

Szintén elhangzott, hogy a visszaváltási rendszer mint olyan, egy szükségtelen dolog. Mi azt gondoljuk, hogy ez nem így van, és meg is kérdeztük az állampolgárokat, hiszen a Pannon Egyetem legutóbbi kutatása azt bizonyította, ahol 20 ezer ember fejtette ki a véleményét, hogy 85 százaléka a megkérdezetteknek támogatta a visszaváltási rendszer bevezetését, és 87 százaléka mondta azt, hogy valójában ez a rendszer akkor is egy támogatandó dolog, ha a betétdíj, a visszaváltási díj beépülne a termékek árába.

Juhász Hajnalka képviselő asszony felszólalását nagyon szépen köszönjük, tekintettel arra, hogy ő említette egyedül az európai hulladékcsökkentési hetet. A járványhelyzet ellenére Magyarországon kétszer annyian jelentkeztek valamilyen hulladékcsökkentési akcióval, mint tavaly. 860 olyan projektünk zajlott a múlt héten országszerte, ahol az állampolgárok, a szervezetek, az oktatási intézmények, a bölcsődék, az óvodák, a vállalkozások felhívták a figyelmet valamilyen projekttel, programmal arra, hogy igenis tudunk tenni kicsi lépésekkel a hulladékunk csökkentése érdekében.

Köszönjük szépen képviselő asszonynak, hogy felhívta a figyelmet az újrahaznosításra és az újrafeldolgozásra mint az új körforgásos gazdaság alappilléreire, alaptételére.

Aztán külön köszönöm Font Sándor képviselő úrnak, hogy kicsit cizellálta az addigi felszólalásokat. Pici félreértések vannak, mi azt látjuk. Ugye, valójában itt azt kell látni, hogy az önkormányzatoktól nem veszünk el vagyont.

(17.50)

Noha hozzáteszem, hogy az Möt. és a nemzeti vagyontól szóló törvény erre lehetőséget adna, hiszen közfeladat átadása van az állam részére. Ezzel mi nem éltünk. Éppen azért nem éltünk, mert szeretnénk volna, ha az önkormányzatok a továbbiakban is, a maradék két évben is a koncessziós rendszer bevezetéséig el tudják látni a megfelelő közfeladataikat, és valóban a

jelenlegi hulladékgazdálkodási közfeladat, ha majd kikerülne a feladataik közül, egy maradna, a már említett köztisztasági feladatok. Ahogyan említette Molnár Gyula képviselő úr is, a közterületek megfelelősége az önkormányzatokra bízandó feladat. Mi magunk is így gondoljuk, ezért hagytuk ott a köztisztasági feladatokat.

Miért most foglalkozunk ezzel a kérdéssel? Nemcsak most foglalkozunk ezzel a kérdéssel, hanem már hosszú évek óta, de egészen bizonyosan vannak olyan determinációs pontok, amelyek alapján ez a hulladékgazdálkodási szabályozási folyamat most felgyorsult. Egyrészt 2020-ban kell átültetnünk azt a nagy irányelvcsomagot, ami a körforgásos gazdaságot megalapozza, és a célszámokat is 2020-25-30-35-re datálja az Európai Unió, tehát fel kell készülnünk már a '25-ös teljesítésekre is.

Ahogy említettem, az önkormányzati vagyont nem vonjuk el. Az önkormányzatoknak lehetőségük van a rendelkezésükre álló hulladékgazdálkodási vagy vonakozásában arra hasznosítási szerződéseket kötni a következő két évben. Tehát mi azt gondoljuk, hogy ez meg fogja érni hosszú távon az önkormányzatoknak, és emellett nagyon sok olyan eszköz van, amit fenntartási kötelezettség is terhel. Ezeket a vagyonelemeket a koncesszornak a továbbiakban is üzemeltetnie kell majd.

A koncessziós eljárástól és a koncessziós modelltől mi a szolgáltatás színvonalának növekedését várjuk. Ebbe természetesen az is beletartozik, hogy elvárható, elvárható a koncesszortól egy nagyon hatékony panasztételi ügyfélfogadási rendnek a kialakítása, ahogy arról már szó is esett.

Az iparági fejlesztések tekintetében ez többször is elhangzott, a hulladékgazdálkodás nagyon összetett dolog. Több tíz, azt is mondhatom, több tucat hulladékáram van, és azért nehéz ezt megmondani, mert például ha a műanyagokra gondolunk, azokon belül is, a műanyag anyagáramban is több tucat alág különböztethető meg, és természetesen az ilyen anyagáramokhoz kapcsolódó ipar is rendkívül kiterjedt, rendkívül összetett.

Éppen ezért mi az elmúlt fél évet azzal töltöttük, hogy meghallgattuk az érdekképviseletek, az ipari szereplők javaslatait, workshopokat, konferenciákat szerveztünk, és mindent igyekeztünk beépíteni, amiről úgy éreztük, hogy tényleg a körforgásos gazdaságra való átállást támogatja.

Szintén elhangzott Schmuck Erzsébet képviselő asszony részéről, hogy ez egy nagyon sok törvényt módosító törvényjavaslatunk. Ez valóban így van. Ez egy nagyon összetett kérdéskör, nagyon sok ágazati jogszabályt magában foglaló, és ahogyan Font Sándor reagált is erre, nem lehet őket szétszedni, mert különben megbomlana az egymásra épülő koherencia elve. A körforgásos gazdasági csomagot az Európai Unió 2015-ben fogadta el, tehát azóta intenzívebb nyomás nehezedik az európai uniós tagállamokra ennek az átültetésében. Vannak olyan államok, akik nagyon

gyorsan reagáltak, és vannak, akik meg egyáltalán nem reagáltak, és nyilván ez egy gazdaságpolitikai kérdés is, hogy mi szeretnénk-e csatlakozni meg ráállni arra a már említett autópályára.

Nagyon köszönjük, hogy a visszaváltási rendszer bevezetését támogatták. Mi is úgy gondoljuk, hogy ez egy nagyon előremutató és a szelektív hulladékgyűjtést merőben új alapokra helyező modell lesz. A végrehajtási rendeletek kimunkálását, amint a törvénymódosítások elfogadásra kerülnek, el fogjuk kezdeni. És az is elhangzott, hogy a magyar emberek környezettudatosabbak lettek. Köszönjük szépen az elismerést, a munkánk, úgy tűnik, hogy meghozta a gyümölcsét.

A másik dolog, amit szeretnék kiemelni, hogy nagyon sok stratégiai kérdéssel foglalkozik a szaktárca. Valóban ez is igaz. Mi azt látjuk, hogy a hulladékáramoként kidolgozott és hamarosan a kormány elé terjesztendő hulladékgazdálkodási stratégiánk sokkal szigorúbb, és az újrafeldolgozás, újrahasznosítás elveit mutató stratégia lesz.

Azt látni kell, hogy azért is be kell avatkozni, nemcsak az európai uniós determinációk miatt, és nemcsak a gazdaságpolitikai előírásokra figyelemmel, hanem azért is, és ezért nem szabad szerintem vagy talán téves következtetésekre juthatunk, hogyha korábbi modelleket hasonlítunk össze akár a mostanival vagy akár a jövőben tervezettel, mert a hulladékgazdálkodási ágazat, ahogyan a fogyasztási cikkek is változnak, ahogyan az életünk változik, az általunk használt eszközök is például - több telefont vásárolunk, több elektronikai terméket vásárolunk, ezeket gyakrabban cseréljük -, ennek megfelelően például az ehhez kapcsolódó hulladékáramok összetétele, minősége is változik.

Gyorsul a világ, növekszik az életszínvonal, és ezzel párhuzamosan viszont, ahogy említettem, csökkennek az erőforrásaink. És ahhoz, hogy a fenntarthatóság és a zöldgazdaság innovációi fejlődjenek, egy rugalmasan reagáló hulladékgazdálkodási rendszerre van szükség. Ha megjelenik egy új típusú hulladék vagy egy hulladékgazdálkodási feladat, akkor a legegyszerűbben alkalmazkodni tudó megoldással kell rendelkezni. Mi azt gondoljuk, hogy ez a javaslat ilyen.

Többször elhangzott, hogy a hulladékgazdálkodási hatóság és a koncesszor talán azonos. A hulladékgazdálkodási hatósági feladatok között, ha csoportosítani akarjuk őket a hatósági feladatokon túl, elsődlegesen egy ellenőrzési, piacfelügyeleti minőségbiztosítási típusú feladatkör csoportosítható vagy különíthető el. A koncesszor pedig a hulladékgazdálkodási tevékenységek egy részét tudja gyakorolni szigorúan az energiahivatal felügyelete mellett, amit eredendően most állami körbe utalna az új törvényünk.

Varga-Damm Andrea asszonynak nagyon szépen köszönjük ezt a megtisztelő bevezetőt; a legmodernebb, leginnovatívabb törvényként említette a törvényünket. Mi magunk is így gondoljuk ezt. És szintén

nagyon fontosnak tartották képviselő asszonyok többen is a szemléletformálást. Természetesen ezt mi is tudjuk, és ennek megfelelően több ösztönzőrendszert kidolgoztunk már, jövőre egy kétmilliárdos csomagot szeretnénk az ösztönzőrendszerek végrehajtása tekintetében vagy még intenzívebb támogatása tekintetében bevezetni.

Szintén köszönjük a gyűjtőpontok támogatását és az energetikai hasznosítás mint olyan kiemelését. Egyetlenegy pontosítást szeretnék csak tenni Potocskáné Kőrösi Anita asszony felszólalásához. Nem egy privatizációról beszélünk, hiszen a hulladékgazdálkodási tevékenységek egy részét engedi át az állam. Egy jognak, egy tevékenység gyakorlásának az átengedéséről van szó, érdemes ebben részt venni, a pályázaton bárki indulhat, aki vállalja, hogy hozni fogja a célszámokat. Ehhez elvégzi azt a sok-sok beruházást, ami ehhez szükséges, és nem fogja megemlíteni a szolgáltatási árakat. Ez egy nagyon fontos kikötés a mi szempontunkból a mi rendszerünkben.

Amit még talán érdemes lenne kiemelni, és köszönjük szépen Szél Bernadett asszony összefoglalását, ami szerint az állampolgárok olyan rendszert szeretnének, ahol időben el van szállítva a hulladék, az újrahasznosítás növekedni fog, és megbízható, jó szolgáltatást nyújt az adott szolgáltató, ezek ugyanis azonosak a mi céljainkkal is. Vélhetően viszont rossz tervezet került a képviselő asszony kezébe, mert a körforgásos gazdaság nemzeti hivatala már nem szerepel a tervezetben, és az önkormányzati vagy átvétel sem szerepel a tervezetben.

Bana Tibor képviselő úr felvetésére, hogy a díjmelkedés veszélye fennáll-e, ez volt az alapvetően érintett kérdéskör. Ahogy említettem, a szolgáltatási díjakat a koncessziós rendszerben sem szeretnénk emelni, és szintén felmerült egy olyan kérdés, hogy miért pont koncessziós modell, hiszen Európában ez egy ismeretlen megoldás. Azt kell hogy mondjam, hogy Európában ez nem egy ismeretlen megoldás a közszolgáltatások körében. Észtországban 15 éve működik már, Romániában tavaly vezették be a koncessziós rendszert, Spanyolországban is működik, Zürichben, Hollandiában, Lengyelországban, tehát van már rá példa.

Észtországban egy nemzetközi konferenciánkon egyébként, ami nyilvános volt, tehát bárki rácsatlakozhatott a nyáron, szám szerint 10-12 ilyen konferenciát szerveztünk, az észtek azt mondták, hogy egy rendkívül magas minőségű hulladékot eredményez ez a fajta új modell, és 87 százalékra növekedett a műanyag, 97 százalékra a fém, és 90 százalékra az üveg visszaváltási arány; tehát abszolút pozitívként értékelték.

Végezetül szeretném megköszönni Nyitrai Zsolt képviselő úrnak, hogy a klíma- és természetvédelmi akcióterv és a javaslatom közötti összhangot bemutatta. És a feladatunk a jövő, mi ezzel élünk, a stratégiai céljainkat szeretnénk a jogalkotás útjára is terelni.

Én azt gondolom, hogy számtalan stratégiát le-tettünk az elmúlt időszakban. Valójában az összes ágazatunk, ami stratégiai megújulást vagy modernizációt igényel, megkapta a maga stratégiáját, és ezeknek a normatív szintű szabályai is kimunkálásra kerültek.

(18.00)

Úgyhogy éppen a szinergiák kiaknázása és Magyarország versenyképességének a növelése érdekében tisztelettel kérem, hogy támogassák a javaslatunkat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **börtönzsúfoltság miatti kártalanítási eljárással összefüggő visszaélések megszüntetése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13954. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az országgyűlési elfogadást követően 2017. január 1. napján lépett hatályba a „kártalanítás az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt” elnevezésű jogintézmény, a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvénybe történt beiktatásával.

Ez a kártalanítási forma az Emberi Jogok Európai Bírósága által kialakított gyakorlatra reflektált, amely a büntetés-végrehajtási intézmények túlsúfoltsága miatti kompenzációs rendszer volt. Az Országgyűlés ezen eljárás bevezetésével kívánta ellensúlyozni a büntetés-végrehajtási intézetekben a zsúfolt elhelyezési körülményekből eredő sérelmeket. A kormányzati koncepció a szabályozás felülvizsgálata során az volt, hogy a kártalanítás jogintézményének a megtartása, de jelentős átalakítása mellett az új szabályozásnak el kell érnie, hogy az elítélt valamennyi fennálló végrehajtható tartozása esetén biztosítani tudja az eljárásrend a kártalanításból való megtérülést.

Az elérendő cél tehát az volt, hogy az elítéltnak kifizetendő kártalanítás minél nagyobb hányada kerüljön a bűncselekmények áldozataihoz, az ezenfelül

fennmaradó részt pedig az elítéltet terhelő más tartozások, fizetési kötelezettségek kiegyenlítésére lehesen fordítani. A fentiek elérése érdekében a kormányzat több lépcsőben már eddig is számos lépést tett, amelyek célja a kialakult helyzet azonnali kezelése, az elérni kívánt célok fokozatos megvalósítása volt.

A megvalósítás első lépéseként az Országgyűlés 2020. február 25. napján elfogadta a börtönzsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló 2020. évi IV. törvényt. A törvény legfontosabb rendelkezése az volt, hogy a visszaélések azonnali megszüntetése érdekében a kártalanítással kapcsolatos ügyekben a kifizetést azonnali hatállyal felfüggesztette. A kártalanításként megítélt összegek kifizetésének felfüggesztésére azért került sor, mert a kártalanítással összefüggésben kialakult visszaélés-szerű joggyakorlat azonnali megszüntetésének ez volt az egyedüli hatékony eszköze.

Ugyancsak a visszaélés-szerű gyakorlat felszámolása céljából módosította a büntetés-végrehajtási kódex idevágó rendelkezését, előírva, hogy a kártalanításként megítélt összeg kifizetése a fogva tartott elítélt esetén a büntetés-végrehajtási intézet által kezelt letéti számlára, szabadlábra helyezését követően pedig kizárólag az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogva tartott rendelkezése alatt álló fizetési számlára való kiutalással történhet. Ezzel vált ugyanis biztosíthatóvá, hogy a kártalanításként megítélt összeg, amely az adott személy által elszenvedett sérelem kompenzációja, ténylegesen és közvetlenül az elítélt, illetve az egyéb jogcímen fogva tartott kezéhez kerüljön.

A veszélyhelyzet tavaszi kihirdetésére és ennek következtében a megnövekedett jogalkotói munkára tekintettel a kifizetések felfüggesztésének eredetileg június 15-éig meghatározott határideje 2020. december 31-ére módosult. Ugyanakkor ezzel egyidejűleg a szabályozás úgy változott meg, hogy közben a sértetteknek, illetve a gyermektartásdíj jogosultjainak történő kifizetés lehetővé vált, tehát azóta a megítélt kártalanításokból a sértettek zavartalanul hozzájuthattak az őket megillető összeghez.

Az Országgyűlés további jelentős lépésként elfogadta a bűncselekménnyel okozott kár, illetve sérelemdíj megtérítése iránt indított gyorsított perről szóló 2020. évi LXX. törvényt, amely kifejezetten a polgári perjog területén kívánt egy sokkal egyszerűbb igényérvényesítési lehetőséget kialakítani a sértettek számára. A célja ennek a törvénynek az volt, hogy a sértettek egy, az addigiaknál sokkal egyszerűbb, kevesebb teherrel járó eljárásban érvényesíthessék a kártérítési vagy egyéb polgári jogi igényüket.

Végül ki kell emelni, hogy a kormányzat a jogalkotási lépések mellett a börtönzsúfoltság felszámolása érdekében is jelentős előrehaladást ért el a börtönfőhelyek bővítésével, amelyet a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága rekordidő alatt, augusztus végére teljesített is. Ennek megfelelően 2750

férőhelyet hoztak létre úgynevezett konténerbörtönök, szerkezeti szempontból könnyűszerkezetes építmények formájában. Az új épüleategyüttesekben elhelyezhető fogvatartottak átszállítására kidolgozott ütemterv alapján került sor, ezzel a börtönök 113 százalékos telítettsége 96 százalékosra csökkent.

Tisztelt Ház! A fenti, önmagában is nagy horderejű intézkedéseket követően érkezünk el a most a Ház előtt fekvő törvényjavaslathoz, amely a fentiekben ismertetett lépéssorozatot teljesíti be. Meg kívánom jegyezni, hogy a törvényjavaslat benyújtását hosszas előkészítő munka előzte meg, amelynek során a kormányzat részletesen felülvizsgálta a hatályos szabályozás problémáit, a gyakorlatban jelentkező nehézségeket, mindazon pontokat, amelyek javításával, megváltoztatásával a jogalkotói célok elérhetőek, és a hatályos szabályozás hatékonysága növelhető. A törvényjavaslatban szereplő módosítások alapvetően két nagy körre oszthatóak fel: az egyik a törvényjavaslat hangsúlyosabb eleme magának a börtönzsúfoltság miatti kártalanítási eljárásnak az újraszabályozása, a másik pedig a sértettek fellépési lehetőségeinek bővítése.

A börtönzsúfoltsági kártalanítás intézményrendszerével szemben felmerült aggályok tehát olyan új szabályozás kidolgozását tették szükségessé, ami mellett, hogy megfelelő lehetőséget ad az áldozati igények érvényesítésére, biztosítja azt is, hogy a kártalanításként kapott összeg, ha az elítéltnak egyéb kielégítésre köteles kötelezettségei vannak, az önkéntes teljesítés elmaradása esetén a megtérülés alapjául szolgálhasson.

A másik, jelentőségében legalább ilyen fontos, a gyakorlatban a jogalkotói várakozások szerint nagyobb változást hozó rész a sértettek fellépési lehetőségeinek a bővítése, igényérvényesítésének a megkönnyítése, az eljárási szabályok sértettközpontú újragondolása. A sértettek ugyanis sokszor azért nem kérik semmilyen formában a kárjuk megtérítését, mert nincs reményük a megtérülésre, illetve a pereskedéssel járó hosszadalmas eljárást nem kívánják vállalni, tehát feleslegesnek és energiaigényesnek tartják az eljárás megindítását és az azzal járó bürokratikus terheket.

A sértettek fellépési lehetőségeinek a bővítése a kormányzat kiemelt jogpolitikai célja, hiszen a bűncselekmények áldozatainak a támogatása érdekében az államnak minden lehetséges eszközt meg kell ragadnia. Abban az esetben ugyanis, ha a bűncselekmények áldozatait támogató jogszabályi környezet segíti, a szabályozás pedig a lehetőségekhez képest a legkönnyebb, legköltségmentesebb igényérvényesítési megoldásokat teszi lehetővé a sértettek számára, akkor az a jelenlegi helyzethez képest lényegesen nagyobb számú és mértékű sértetti fellépést és több, a sértettek számára jogerősen megítélt kártérítést, illetve sérelemdíjat eredményez. Mindez egyébként közvetve növeli annak az összegnek is a nagyságát, amelynek levonására sor kerülhet a börtönzsúfoltság

miatt megítélt kártalanítási összegből. Ennek a szabályozási megfontolásnak volt egyébként az előfutára a fentebb már említett, a bűncselekménnyel okozott kár, illetve sérelemdíj megtérítése iránt indított gyorsított perről szóló 2020. évi LXX. törvény elfogadása is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A börtönzsúfoltság miatti kártalanítási eljárás újraszabályozásával kapcsolatban az alábbi módosításokat kívánom kiemelni. Az új szabályozás egyrészt bővíti a kártalanításból közvetlenül levonható követelések körét a terhelttel szemben fennálló és végrehajtás alatt álló valamennyi magánjogi jogviszonyból eredő tartozás esetében. Ezzel az a cél, hogy bármilyen adóssága is van az elítéltnak, akár egy meg nem fizetett kölcsön, akár egy közműszolgáltatóval szemben fennálló tartozás, az levonható legyen a kártalanítás összegéből.

(18.10)

Ki kell emelni, hogy a módosítás révén megnyílik annak a lehetősége is, hogy az elítélt által korábban elkövetett bűncselekménnyel okozott sértetti igények is kielégítést nyerhessenek. A jelenlegi szabályozás ugyanis csak és kizárólag abban az esetben tette lehetővé a sértetti követelés levonását, ha az azzal a bűncselekménnyel összefüggésben állt fenn, amely miatt a kiszabott szabadságvesztést vagy más szabadságkorlátozó szankciót végrehajtották az elítéltnel szemben, és amelyre tekintettel a kártalanítást benyújtotta az elítélt. A törvényjavaslat által megnyílik az esély arra, hogy a korábban elkövetett és már letöltött bűncselekmények sértettjei, illetve a nem szabadságvesztéssel büntetett bűncselekmények sértettjei is hozzájuthassanak a kártalanításból a nekik jogerősen megítélt és végrehajtás alatt álló követelésükhöz.

A törvényjavaslat további jelentős változtatása, hogy a kártalanításként kifizetésre kerülő összegeket hozzáférhetővé teszi a végrehajtás számára az igazságszolgáltatás gyakorlása során megállapított vagy az eljárási cselekmények kikényszeríthetőségéhez kapcsolódó vagyoni jellegű joghátrányok alkalmazása során fennálló tartozások megtérülése érdekében, azaz az elítéltnel szemben folytatott büntetőeljárásban felmerült bűnügyi költség vagy az elítéltnel szemben kiszabott vagyonek Kobzás is érvényesíthető lesz a jövőben a kártalanításból. Ugyanígy a rendbírság vagy a fiatalkorúak esetében a pénzbüntetés is behajthatóvá válik. Ehhez hasonlóan szintén hozzáférhető lesz a kifizetett kártalanítási összeg bármely más köztartozás esetében, amelyre az adóhatóság végrehajtást folytat, így az adótartozás esetében is.

Fontos kiemelni, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának a gyakorlatára tekintettel ezen követelések nem válnak közvetlenül levonhatóvá a kártalanításból, azonban a szabályozás lehetővé teszi, hogy az adóhatóság értesüljön arról, hogy az elítélt adós számára mikor kerül kifizetésre a kártalanítási összeg. Ezt követően pedig az általános és egyébként is

érvényesülő végrehajtási szabályok alapján nyílik mód a fennálló köztartozások behajtására.

A börtönzsúfoltsággal kapcsolatos további jelentős változtatás, hogy a törvényjavaslat hatékonyabbá teszi a kártalanítási eljárást is. Ezzel jelentősen csökkenthetők az eljáró szervek terhei, az állami erőforrás-ráfordítás sokkal racionálisabbá válik, egyúttal a gyorsabb ügyintézés lehetővé teszi, hogy mind a jogosult elítéltek, mind a sértettek vagy a hitelezők rövidebb idő alatt juthassanak hozzá az őket megillető összegekhez. Az ilyen jellegű módosítások közül ki kell emelni, hogy a törvényjavaslat a kártalanítási igény benyújtását időbeli korlátok felállításával racionalizálja, illetve bevezeti a kérelmek egyszerűsített elbírálásának a lehetőségét, amelyet nem a büntetés-végrehajtási bíró, hanem a büntetés-végrehajtási szervezet végez a mérlegelést nem igénylő esetekben. Ezzel az eljárási idő jelentősen lecsökken, hiszen azokban az esetekben, amikor a kártalanítás egyszerű megítélésű, nem áll fenn olyan mérlegelendő szempont, amit a kártalanítás megállapításakor figyelembe kellene venni, nem lesz szükség az egyébként hosszadalmasabb bírói eljárásra, hanem rövid idő alatt megállapíthatóvá válik a kártalanítás.

A törvényjavaslat továbbá jelentősen egyszerűsíti a kártalanítási folyamatot azzal, hogy a hatályos szabályozástól eltérően megszünteti a kérelem benyújtásának előfeltételeként az elhelyezési körülmények miatt benyújtott panasz kötelező előterjesztését. Ez a jogintézmény eddig igazából feleslegesen terhelte a büntetés-végrehajtási szervezetet, hiszen nem eredményezte a kártalanítási felelősség alóli mentesülést, továbbá számos esetben vezetett jogértelmezési problémákhoz.

A törvényjavaslat további célkitűzése, hogy az elítéltnak ténylegesen kifizetett összeggel való rendelkezés a fogva tartása ideje alatt korlátozott legyen. Ennek a szabályozásnak egyrészt az elítéltek reintegrációját támogató aspektusa is van, tekintettel arra, hogy az így kifizetett összeg felhasználásának korlátozásával biztosítható, hogy ha az elítéltnak nincsen semmilyen tartozása, illetve ilyen a fogva tartása során sem merül fel, akkor a kártalanításként kapott összeg rendelkezésére álljon a szabadulásakor, így hozzájárulva ahhoz, hogy törvénytisztelő életet élhessen, és vissza tudjon illeszkedni a társadalomba.

Másrészt a törvényjavaslat reagál arra is, hogy a jogalkalmazási tapasztalatok alapján a kártalanításként kapott összeg jelenleg úgynevezett védett pénznek minősül, azt a büntetés-végrehajtási intézet az elítélt számláján külön kezeli, amelyre végrehajtás nem kérhető. Ezzel kapcsolatban a törvényjavaslat egyértelművé teszi, hogy a kártalanításként kapott összegnek ilyen védett jellege nincs, az a kártalanítás kifizetését követően végrehajtás alá vonható. Ennek az az előnye, hogy így a kártalanításként kifizetett összeg a fogva tartás alatt elérhető legyen az elítélttel szemben felmerülő esetleges további követelések fedezeteként is.

Végül meg kell említeni, hogy a törvényjavaslat megteremti annak a jogszabályban meghatározott lehetőségét is, hogy az elítélt a kártalanításként kapott összeget a köz javára felajánlja, és az ilyen típusú, a köz érdekében tett felajánlást a feltételes szabadságra bocsátás engedélyezése körében a büntetés-végrehajtási bíró által vizsgálandó szempontként szabályozza. Ez azonban azon bűncselekmények esetében jöhet szóba, amikor annak nincs büntetőjogi értelemben vett sértettje.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat másik csapásirányáról, a sértetti jogérvényesítés megkönnyítéséről is szeretnék részletesen szólni, mivel ezek az újítások széles körben jelenthetnek a jövőben jelentős könnyítést, és járulhatnak egy sokkal támogatóbb állami szabályozási környezet kialakításához. Az új szabályozás jelentős könnyítéseket alakít ki a büntető eljárásjog, a végrehajtás, illetve az áldozatsegítés területén, teljessé téve az áldozatok támogatását célzó jogpolitikai törekvéseket.

Az első, amit szeretnék kiemelni, az a sértetti igényérvényesítés büntetőeljárás szabályainak jelentős átalakítása. A bűncselekményből származó sértetti igényérvényesítések számszerű bővítéséhez szorosan kapcsolódik a sértett büntetőeljárásban elfoglalt pozíciója. Ezért minden lehetőséget meg kell ragadni annak érdekében, hogy a jogi szabályozás a sértett helyzetét könnyítő feltételeket teremtsen, hiszen csak emellett várható el, hogy a sértett a kárának megtérítése érdekében is közreműködjön. Ennek érdekében a törvényjavaslat alapján a jövőben a sértett elfogadhatná a bíróság által a bűncselekménnyel kapcsolatban megállapított összeget kártérítési összegként. Ezzel a megoldással oldani lehetne a büntetőeljárásnak azt a koncepcionális modelljét, amely a polgári perekhez hasonlóan azt várja el, hogy a sértett pontosan jelölje meg, hogy milyen követeléssel lép fel a terhelttel szemben, miközben a részére ténylegesen okozott kár összegszerű mértékéről nem is rendelkezhet pontos ismeretekkel.

Továbbá a jövőben a sértett elfogadhatná a bíróság által elítélt személyt kötelezettként. Ezzel a fenti megoldáshoz hasonlóan azt is meg lehetne oldani, hogy a sértettnek ne kelljen még a büntetőjogi felelősség megállapítása előtt megjelölnie azt a terheltet, akivel szemben a polgári jogi igényét érvényesíteni kívánja. Ennek elvárása különösen a nyomozás fázisában nehézkes, amikor a sértett ismeretlen elkövetővel szemben kezdeményezi az eljárást, de az esetek egy jelentős részében akár még a bírósági eljárás során is változhat a terhelt, illetve terhelték személye, eljárási pozíciója.

A törvényjavaslat annak a lehetőségét is megteremti, hogy a terhelt elfogadhassa a sértetti követelést kvázi egyezség formájában. Jelenleg ezt nem szabályozza a büntetőeljárás kódex. Ennek a megoldásnak az a lényege, hogy a terhelt is nyilatkozhatna úgy, hogy felelősségének megállapítása esetén elfogadja a sértett által követelt igény megállapítását. Ez lehetővé

tenné a bíróság számára, hogy a polgári jogi igény büntetőeljárásban történő tényleges vizsgálata és mérlegelése nélkül, adott esetben erre vonatkozó bizonyítás elkerülésével dönthesse az eljárásban a polgári jogi igényről végérvényesen. Ezzel továbbá azok az esetek is könnyen kezelhetővé válnának, amikor a sértett a neki okozott tényleges kárnál kisebb összegű kártérítést is elfogadna. Ezen megoldás következtében a büntetőeljárás keretei között akár a sértett által követelt sérelemdíj megítélésére is sor kerülhet, amelyre jelenleg nincs lehetőség.

Végül jelentős előrelépést jelent az a módosítás, amely alapján azokban az esetekben, amikor a büntetőbíróság úgy ítéli meg, hogy a sértett által előterjesztett polgári jogi igény büntetőeljárásban történő elbírálása a kérdés bonyolultsága, bizonyítási nehézségei miatt a büntetőeljárás indokolatlan elhúzódását eredményezné, és erre tekintettel annak egyéb törvényes útra utasításáról rendelkezik, az ilyen igényérvényesítés a sértett közreműködése nélkül, automatikusan átkerüljön a polgári bírósághoz. Ez jelentősen egyszerűsítene a sértett feladatát, hiszen nem neki kellene, sok esetben ügyvédi segítséggel a polgári per megindításáról gondoskodnia, hanem ez a büntetőbíróság feladata lenne. Ez alapján az ilyen polgári jogi igényről a gyorsított per szabályai alapján a polgári bíróság döntene a sértettre nézve könnyített eljárási szabályok alapján.

Tisztelt Ház! Különösen jelentősnek tekinthetőek a törvényjavaslatnak a végrehajtási eljárással kapcsolatos díjak természetes személy sértett által történő előlegezése eltörlése érdekében tett módosításai. Jelenleg ugyanis a sértetteknek a többi végrehajtást kérővel azonosak azok az anyagi terhei, amelyeket a végrehajtási eljárás megindítása során kell viselniük.

(18.20)

Meg kell jegyezni, hogy sikertelen behajtás esetén jelenleg a végrehajtást kérőnek az összes költséget meg kell térítenie a végrehajtónak. Ennek érdekében a törvényjavaslat megszünteti a sértetti igények behajtására vonatkozóan a végrehajtási eljárás megindítása során a költségek előlegezésének a kötelezettségét, amely révén elérhető, hogy a sértettnek a végrehajtás elrendelésének kérelmezése kapcsán a végrehajtási eljárás során ne merüljön fel költsége, azaz a végrehajtási díjakat a sértettnek ne kelljen előre megfizetni, illetve a sikertelen végrehajtás költségeinek viselésével kapcsolatos kockázat ne a sértettet terhelje.

Mindez annak előmozdítására alkalmas, hogy a sértettek a bűncselekménnyel nekik okozott kár megtérítése érdekében számukra anyagi terhet még előlegezés szintjén sem jelentő közreműködéssel egyúttal a jelenleginél lényegesen gyakrabban és aktívabban lépjenek fel. Ezen szabályok általánosságban minden természetes személy sértett által indítandó végrehaj-

tási eljárásban alkalmazandók, azaz ezek a könnyítések nemcsak a börtönzsúfoltság miatti kártalanításokkal összefüggő végrehajtási eljárásokra terjednének ki.

Végül meg kell említeni a törvényjavaslatnak az áldozatsegítés keretében eddig is nyújtható kárenyhítés feltételeinek, igénylésének áldozatokat támogató módosítását. A törvényjavaslat a kárenyhítés esetében eltörli a rászorultsági feltétel vizsgálatát, amely eddig egy bonyolult jogszabályi feltételrendszer vizsgálatát és igazolását tette szükségessé, úgy, hogy a gyakorlatban alig-alig került sor a rászorultsági feltétel nemteljesítése miatt a kárenyhítés megtagadására. A törvényjavaslat eltörli továbbá azt a bonyolult szabályozást is, amely az elszenvedett vagyoni kár mértéke alapján egy sávos rendszerben állapította meg a kárenyhítés összegét. A törvényjavaslat emellett jelentősen, az eddigi három hónapról egy évre emeli azt a határidőt, amelyen belül az áldozat a bűncselekmény elkövetését követően igényelheti a kárenyhítést.

Végül az igénylési eljárás is több ponton ügyfélbarát módon egyszerűsödik, így például megteremtődik annak a lehetősége, hogy a felmerült kiadás kifizetését megelőzően igazolni lehessen annak várható összegét. Az áldozatsegítő szolgálatok az anyagi támogatásokkal kapcsolatos eljárások során, továbbá számtalan esetben tapasztalják, hogy az ügyfél nem rendelkezik meghatározott dokumentumokkal, vagyis bizonyítékkal. Ezért a törvényjavaslat eltörli azt a jogszabályi rendelkezést, amely eddig tiltotta, hogy az ügyfél nyilatkozatát is elfogadhassák a bíróságok.

A fenti módosítások egyértelműen növelhetik azon sértettek számát, akik a bűncselekmény folytán elszenvedett káraik állam általi részleges megtérítésével élhetnek, továbbá lényegesen egyszerűbbé tehetik az igénylés menetét.

Tisztelt Ház! Úgy gondolom, hogy a fentiekben ismertetett törvényjavaslat egyértelműen társadalmilag hasznos és igazságos szabályozási lépés. A jogalkotás előkészítése során kiemelt hangsúlyt kapott, hogy egy átfogó, komplex kormányzati intézkedési csomag álljon össze, amely nem egyes elemek kiigazításával, hanem a probléma teljes körű és értő kezelésével járul hozzá ahhoz, hogy a börtönzsúfoltsággal, illetve az emiatt járó kártalanításokkal kapcsolatban fennálló problémahalmazt a kormányzat jogpolitikai célkitűzéseinek megfelelően és a társadalmi elvárásokkal összhangban egyszer és mindenkorra megoldjuk.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként Nagy Csaba képviselő úr, a Fidesz

vezérszónoka mondhatja el a véleményét. Parancsoljon!

NAGY CSABA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az idén februárban tárgyalta a Ház a börtönzsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében benyújtott törvénytervezetet.

Úgy vélem, mindannyian emlékszünk arra, hogy miért is került ez a probléma a plénum színe elé: a magyar állampolgárok és a társadalom általános igazságérzetét nagymértékben sértette az elmúlt években kialakult börtönbiznisz néven futó tízmilliárdos iparág.

A Soros-hálózathoz köthető ügyvédek közel 12 ezer kártalanítási pert indítottak a magyar állam ellen, melynek következtében az állam nagyjából 9 milliárd forintnyi kártalanítást volt kénytelen kifizetni rendkívül súlyos bűncselekményeket elkövető, jogerős szabadságvesztésre ítélt bűnözőknek.

Idézzük fel, hogy mégis mire hivatkozva fordultak a bírósághoz ezek az elítéltek és ügyvédjeik! A jogalapjuk az volt, hogy hazánkban emberhez nem méltóak a fogvatartási körülmények, mert a zárka ablakán nem süt be eléggé a nap, és mindez alapjogsértő. Holott megjegyezném, statisztikai adatokkal alátámasztható, hogy Magyarországon a börtönkörülmények rengetegét javultak, az elmúlt esztendőben több lett a férőhely, és folyamatosan, szükség szerint épülhetnek az új börtönök.

A magyar emberek számára egyszerűen elfogadhatatlanná vált, hogy olyan elítéltek, mint az olaszliszkai lincselők, 5-6 millió forintot kapjanak, a battonyai rém 2 millió forintot kapjon, a Burka család tagjai pedig 45 millió forintot összeghez jutottak hozzá sikeres kártalanítási perüknek köszönhetően.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megemlíteni, hogy olyan ügyvédek, mint a korábban balliberális színekben, az MSZP-Párbeszéd színeiben a választáson magát megmérettető Magyar György vagy a Helsinki Bizottság és a TASZ partnereként felbukkanó jogászok zsebében landolt a kártalanításként kifizetett összegek több mint 60 százaléka. A Soros-szervezetekhez köthető ügyvédek egyszerűen rátelepedtek az elítéltekre és a fogvatartottakra, sőt a börtönökben keresetmintákat adtak közre, amelyeket az elítéltek kitöltve közvetlenül bírósághoz tudtak fordulni.

A börtönbiznisz néven futó iparág egyértelműen megvalósítja a joggal való visszaélést, megkárosítja a magyar államot, rombolja az igazságszolgáltatásba vetett közbizalmat, és sérti az emberek igazságérzetét. Éppen ezért nagyon helyesen tette a kormány, hogy úgy döntött, véget vet mindennek, és helyreállítja a társadalom igazságérzetét.

Tisztelt Ház! Nem is olyan régen fogadta el az Országgyűlés azt a javaslatot, amely céljaként azt tűzte ki, hogy igyekszik helyre billenteni a bűncselekmények áldozataira, illetve a fogvatartottakra vonatkozó

kompenzációs rendszerek közötti megbomlott egyensúlyt. Ez a törvény igen előremutatóan kívánta felhívni a kormányt, hogy a bűncselekményekből származó károk enyhítéséről szóló és a bűncselekmények áldozatainak érdekét érvényre juttató új szabályozási rendszert alkosson meg.

Mindez megtörtént: az elfogadott törvény kitűnően szolgálja a társadalom igazságérzetét súlyosan sértő kártalanítási perek körüli visszaélések számának csökkentését, másrészt törekszik biztosítani az áldozatok jogainak és érdekeinek hatékonyabb védelmét, mindemelllett a börtönzsúfoltsági probléma orvoslására is megfogalmaz hathatós javaslatokat.

Sajnálatos módon az említett kompenzációs rendszerek közötti megbomlott természetes egyensúly helyreállítása érdekében biztosított határidőben a koronavírus-járvánnyal összefüggésben kihirdetett veszélyhelyzet és az azzal összefüggő országos védekezés miatt a börtönzsúfoltsággal kapcsolatos új kártalanítási rendszer kialakítására nem volt lehetőség, ezért a korábban lefektetett határidők módosítása indokoltá vált.

A kifizetések felfüggesztésének határideje eredetileg 2020. június 15-éig szólt volna, viszont tekintettel a kialakult helyzetre, a határidő 2020. december 31-éig került meghosszabbításra.

A börtönzsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló törvényben meghatározott határidőt a kártalanítási eljárásokkal érintett büntetőügyekben elbírált bűncselekmények áldozatai és hozzátartozói jogos követelései minél szélesebb körben történő érvényesítésének lehetővé tétele érdekében pedig jelen év május 15-e helyett 2020. október 31-éig hosszabbította meg az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A történeti előzmények felvázolásán túl, kérem, engedjék meg, hogy az előttünk fekvő javaslat néhány novumára is rávilágítsak.

A tervezet a büntetés-végrehajtásról szóló törvény módosítása folytán a jogalap megteremtésével kibővíti a kártalanításból közvetlenül levonható követelések körét a terhelttel szemben fennálló és a végrehajtás alatt álló valamennyi magánjogi jogviszonyból eredő tartozást érintően.

Ennek keretében kielégítést nyernek a terhelt korábban elkövetett bűncselekményével okozott sértetti igények, valamint bármely magán- vagy jogi személy végrehajtásba jutott követelésének a levonására is lehetőség lesz a kártalanításként megállapított, az elítéltnak járó összegből.

Am az új szabályozás alapján ezen követelések csak a legutolsó sorban szerepelnek majd a kielégítési sorrendben, vagyis az ilyen követelések levonására csak a gyerektartásdíj és a sértettnek járó polgári jogi igény, illetve a kártérítés, valamint a sérelemdíj teljes körű kielégítése után lesz lehetőség.

(18.30)

A javaslat lehetőséget teremt arra, hogy az elítélt részére kártalanítás címén már kifizetésre került összegre az állami adó- és vámhatóság végrehajtást vezessen, azaz az elítélt valamennyi köztartozása vagy egyéb, az állam felé fennálló tartozása számára a kártalanításként kifizetett összeg hozzáférhető lesz.

A sértetti igényérvényesítés fokozása érdekében a törvényjavaslat a büntetőeljárásról szóló törvény módosításával egyszerűsíti a büntetőeljárásnak a sértetti polgári jogi igény benyújtására vonatkozó eljárásrendjét, amely megfontolás szorosan kapcsolódik a gyorsított per megteremtésének célkitűzéséhez. A törvényjavaslatban rögzítettek értelmében a kártérítés érdemi megítélésének biztosítását szolgáló szabályok jelentős mértékben egyszerűsödnek, amelyek majd a jelenleginél jóval nagyobb mértékű sértetti igényérvényesítést eredményezhetnek.

A módosítás folytán a sértett elfogadhatná a bíróság által a bűncselekménnyel kapcsolatban megállapított összeget kártérítési összegként, egyúttal megjelölhetné a bíróság által elítélt személyt kötelezettként. Ezzel rugalmassá és könnyebbé, kezelhetővé válhat a polgári jogi igény összecszerúságának megállapítása is. Igen előremutató elképzelés az is, hogy azokban az esetekben, amikor a büntetőbíróság úgy ítéli meg, hogy a sértett által előterjesztett polgári jogi igény büntetőeljárásban történő elbírálása a kérdés bonyolultsága, bizonyítási nehézségei miatt a büntetőeljárás indokolatlan elhúzódsához vezethetne, és erre tekintettel annak egyéb törvényes útra utasításáról rendelkezik, az ilyen igényérvényesítés a sértett közreműködése nélkül automatikusan átkerüljön a polgári bírósághoz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Embert próbáló időket élünk át a koronavírus-járvány jelentette kihívások miatt, melyek mielőbbi leküzdése minden magyar közös ügye. Már egyszer bebizonyítottuk, hogy ha összefogunk, akkor sikerülhet. Ha így cselekszünk, akkor újra sikerülni fog. Meglátásom szerint a társadalom igazságérzetének helyreállítása is hasonlóan közös ügy, hiszen a polgárok túlnyomó többségének érdeke, hogy az általános erkölcsi felfogás meghallgatásra kerüljön. Remélem, az elmondottak alapján a baloldal is támogatni fogja a most tárgyalandó törvénytervezetet.

Nyomatékosítani kell azt, hogy Magyarországon a bűnösöknek nem jutalom, hanem büntetés jár, a jogpolitikai törekvések középpontjában pedig az áldozatvédelem és az áldozatsegítés áll. A benyújtott javaslatot a Fidesz képviselőcsoportja, ahogy eddig is, támogatni fogja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik vezérszónoka Gyüre Csaba képviselő úr. Ő következik most. Tessék!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Itt van előttünk az a törvény, amellyel kapcsolatban egy kérdést szeretnék feltenni államtitkár úrnak, hogy azt a törvényt miért nem 2016-ban tették le az Országgyűlés asztalára. Nekem csak ezzel van a problémám. Ugyan nem akartam a régmúltat felhánytorgatni, de kénytelen vagyok, mert az előttem lévő fideszes vezérszónok elmondta, hogy mennyire helyre kell állítani a társadalom igazságérzetét, hogy a kormány ezt mennyire érezte, és mennyire szükségét érezte ennek a társadalmi igazságtalanságnak a helyreállítására.

Nézzük meg, hogy ki okozta ezt a társadalmi igazságtalanságot! Egyértelműen kimondhatjuk, hogy a Fidesz-KDNP okozta, hiszen ők hozták meg, önök hozták meg ezt a törvényt, amely alapján kiépült Magyarországon a börtönbiznisz intézménye. Ez teljesen egyértelmű volt, és önökön kívül a magyar Országgyűlésben senki nem támogatta 2016-ban azt a törvényjavaslatot, amit idehoztak, és akkor is elmondtuk azokat a problémákat, amelyek végig megvoltak ezzel a törvénnyel kapcsolatban. Megfogalmaztuk már akkor, amikkel önök most jönnek, négy év távlatából mondják el ugyanazt a szöveget, amit mi 2016-ban elmondtunk ezzel a törvénnyel kapcsolatban. Tehát itt a legfőbb probléma az, hogy ez a törvény éppen pontosan négy évet késett, de ha öt évvel ezelőtt jött volna ide, abból sem lett volna túl nagy probléma.

Nézzük egy kicsit időrendben, hogy mi is történt! 2015. március 10-én az Emberi Jogok Európai Bírósága hozott egy ítéletet, amelyből kiderült, hogy Magyarországnak változtatnia kell a kártalanítási rendszeren, ami a börtönök túlzásfűlttsége miatt van. Erre a magyar kormány egy cselekvési tervet nyújtott be az Európa Tanácsnak 2015. december 9-én, amelyben vállalta is ezt a változást, vállalta a börtönzűfűlttség megszüntetését, és vállalta azt, hogy a kártalanítási összegeket a jövőben, amennyiben a törvényi feltételeknek megfelel a kérelmező, ki fogják fizetni.

Erre született ez a 2016-ban elfogadott törvény. Ez akkor a T/12179. számú törvényjavaslat volt, amit maga dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter jegyzett annak idején. Ebben bizony fel volt sorolva, hogy mikor jár ez a kártalanítás: amikor túlzásfűlt a börtön, amikor nincs elkülönített illemhely az elítéltnak, nem megfelelő a szellőzés, nem megfelelő a világítás, nem megfelelő a fűtés, rovarok vannak. Az előttem szóló fideszes vezérszónok úgy mondta, hogy milyen felháborító, hogy ilyenek miatt jár kártalanítás az elítéltnak. Hát, ezt önök fogalmazták meg a jogszabályban, önök vették be ezeket a pontokat a jogszabályba, és önök határozták meg, hogy minimum napi 1200 forint, maximum 1600 forint kártalanítási összeg jár az elítélteknek. Na most, éppen felvetődtek itt nagyon súlyos bűnelkövetők. Aki egy súlyos bűnöző, egy elítélt, egy nagyon komoly élet elleni bűncselekmény miatt elítélt

bűnöző, aki mondjuk, tíz évet lehúzott a börtönben, annak bizony előfordult, hogy 5 millió forintnál nagyobb összegű kártalanítási összeget is meg lehetett ítélni, és ez valóban sértette az emberek igazságérzetét. Valóban hiszek abban, hogy ez egy nem jó döntés volt.

Staudt Gábor képviselőtársam volt a vezérszónoka 2016-ban ennek a témának. Ő szó szerint azt mondta, hogy erre egy iparág épül, arra, hogy ilyen pénzeket szerezzenek a bűnözőknek, az elítélteknek Magyarországon. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a kártalanítást a jövőben csak új börtönök felépítésével lehet elkerülni. Ez az egyetlen megoldás arra, hogy ez megvalósuljon.

Azt is elmondta, hogy ez hatalmas felháborodást fog okozni az egész társadalom szintjén. Még egy nagy kritika a törvénnyel kapcsolatban: egy nagy mulasztás az, hogy önök a börtönépítéseket öt évvel elodázták, a felépítést, és ez bizony 9 milliárd forintjába került az adófizetőknek.

Még egy fontos kritika, amit megfogalmazott Staudt Gábor képviselőtársam annak idején, ez pedig az volt, hogy elképesztő és felháborító, hogy önök hogyan védték ennek a kártalanításnak az összegét, hogy az az elítéltek pénztárcájában maradjon, hiszen önök privilegizált helyzetbe hozták az elítélteket, illetve a kártalanításként kapott pénzt, mert ezeket nem lehetett ugyanúgy végrehajtás alá vonni, mint más pénzeket, mint egy munkabérből származó jövedelmet, hanem privilegizált esetté nyilvánították, és nem lehetett csak a bűncselekmény sértettjét ebből kártalanítani, hogyha ezt az eljárás során érvényesítette az áldozat, illetve a gyerektartásra lehetett csak levonni. Hát, ez felháborító, hogy semmilyen más tartozást nem lehetett ebből levonni! Ezt bizony a rab megkapta, és senki más személy Magyarországon ilyen privilegizált helyzetben nem lehetett, mint ezek az elítéltek. Mindenki másnak, a nyugdíjasnak még a legkisebb pénzéből is levonják a bankihitel-tartozását, de ezt a rabokéból nem lehetett.

Persze, ez a törvény most már korrigálja, csak nem értem, hogy miért késtek vele négy esztendő. Bizony ezek azok a pontok, amelyek kiváltották a társadalom felháborodását. Azt gondolom, ezt nemcsak a Jobbik látta előre, hiszen az ellenzéki pártok közül senki nem szavazta meg ezt a törvényt. Mi erre konkrétan nemmel szavaztunk, mert azt mondtuk, hogy ez a törvény rossz, a többi ellenzéki párt tartózkodott, és egyedül önök voltak azok, akik azt mondták, hogy ez bizony jó lesz.

(18.40)

És itt van az önök nagy mulasztása: miért nem építették a börtönöket? Hirtelen akkor fellángolt a börtönépítési láz Magyarországon, önök kijelöltek 6-8 települést vagy talán még többet is, és már a polgármesterekkel egyezkedtek, már a területet is megtalálták, hogy hol fognak ezek felépülni, aztán óriási csend - csend négy éven keresztül.

És ez a folyamat hiába, elindult, mi történt: önök fizettek, fizettek, fizettek, fizettek. Miből? A mi pénzünkéből, az adófizetők pénzéből. Hát, én azt gondolom, hogy nem ez a jó gazda gondossága, amivel önök az állam kasszáját kezelték, hiszen mindez, mint ahogy elmondtam, 9 milliárd forintjába került a magyar adófizetőknek.

És a bizniszről? Hallottuk itt az előző vezérszónok felszólalásában, hogy erre a Soros-hálózat ügyvédi irodái rátelepedtek. Én csak kérdezem önöktől: akkor a kormány eldöntötte, hogy a Soros-hálózatokat fogja pénzelni? Mert ha ez a pénz odament... És ki találta ki ezt a rendszert? Önök találták, önök építettek fel, önök hagyták, hogy ez működjön.

Már felmerült itt a Helsinki Bizottság neve is. Akkor hadd mondjam el, hogy ők voltak az elsők, akik azt mondták, hogy erre egy iparág fog települni Magyarországon, hogyha ezt a magyar kormány hagyja. Ők jelezték először egy szakvéleményben, hogy bizony erre iparág fog létesülni, és bizony az ügyvédek ebből hatalmas hasznot fognak húzni. Hát, ehhez képest a kormány ezt nemhogy hagyta, bevezette, négy éven keresztül semmit sem szólt rá, majd, mint egy látszatfelháborodás, idehozta elének ennek az évnek az elején, hogy bizony ezen változtatni kell.

Ebben a kérdésben, én azt gondolom, hogy a Jobbik mint nemzeti konzervatív néppárt folyamatosan következetes magatartást folytatott. Mi mindig is hangsúlyoztuk, hogy mi a rend pártja vagyunk, a rend pártján állunk. Mi elmondtuk a 2016-os vitában is, hogy itt nem az elítéltek érdekeit kell védeni, hanem az áldozatok védelme a legfontosabb, és inkább azon kellene gondolkozni a kormánynak, hogy az áldozatvédelmet szélesítse, könnyítse meg az áldozatoknak a lehetőségét ahhoz, hogy hozzájussanak a valódi károknak a megtérítéséhez. Hiszen itt voltak azok a perek sorban, ahol láttuk, hogy a bíróságok akár több tíz milliárd forintot ítélték meg az áldozatoknak, de azokat nem lehetett végrehajtani. Nem volt végrehajtható vagyona, semmi pénze az elítélteknek, és igen, volt egy nyert per, volt egy jogerős ítélet, még bírósági végrehajtók is eljárak az ügyben. Minden volt, csak pénz nem.

És azt mondtuk, hogy ezen kellene elsődlegesen változtatni, és nem az elítéltek jogait tovább növelni, hanem éppen egy olyan magatartásformát kellene megvalósítani, amivel megszüntetik a börtönbiznisz lehetőségét, sőt előtte ki kellett volna húzni ezt a szálkát a köröm alól.

És hogy mennyire futott fel ez az üzletág: 2013-ban még csak 37 millió forint volt, amit az állam kifizetett kártalanítási összegként, és ez meghússzorozódott négy év alatt; 2017-re már 670 millió forintot fizettek ki. És hogy 2018-ra pedig hogy növekedett tovább: már egyetlenegy esztendő alatt 3,5 milliárd forintról beszélhetünk, és így értük el 2020-ra a 8,5 milliárd, illetve a 9 milliárd forintot. Hát, ez az, ami kárként itt jelentkezik, amit bizony mi nem tudunk másként megjelölni, mint hogy ez a kormánynak a hibája,

azzal, hogy késlekedett ezen jogszabály meghozatalával, illetve azzal, hogy megépítse a szükséges börtönöket.

Völner Pál mondta, hogy ez azonnali kezelése a problémának. Én azt mondom, hogy ez a törvény azonnali kezelése a problémának, ez egy négyéves mulasztás, egy minimum három és fél éves késés, és valóban visszaélészerű gyakorlat alakult ki, de erre önök adták meg a jogi lehetőséget, önök adták meg a jogi keretet. És nem tudok mást kérdezni, csak hogy miért most, miért négy évvel később hozták ezt a döntést, illetve miért most terjesztették elő ezt.

És azt hiszem, az eddig elmondottakból kiderült, bár jelentősen bíráltam a kormányt a mulasztásaiért, illetve a rossz jogszabályalkotásért, nyilván ezt a törvényt mi támogatni fogjuk, mert következetes, rendpárti politikát folytatunk, és mi mindig ott állunk, ahol az emberek igazságérzete is áll, azaz jelen pillanatban ezt a jogszabályt elfogadhatónak és előremutatónak tartjuk mindenféleképpen. Hiszen államtitkár úr is elmondta, hogy mik azok a pozitívumai ennek a jogszabálynak, amiket már időm sincsen most megismételni, és nem is akarok megismételni, de az áldozatvédelem terén valóban előremutató szempontok vannak ebben a jogszabályban; valóban gyorsul a sértetti jogérvényesítés ezzel a jogszabállyal, illetve teljes egészében átdolgozásra került az elítéltek kártalanítási folyamata. Ez az újraszabályozás már sokkal jobb, mint az előző, és nyilván a legfontosabb az, hogy azok a férőhelyek megépültek. Milyen érdekes, hogy most néhány hónap alatt sikerült megépíteni, pedig a Covid-helyzet is nehezítette ezt a problémamegoldást, és ehhez képest néhány hónap alatt önök mégis megépítették.

És valóban fontos az, hogy gyorsul ez az eljárás, és ami a legfontosabb ebben, most nem akarom az eljárás lépéseit végigelemezni, de amit a legfontosabbnak tartok, az az, hogy a végrehajtás szabályait önök jelentősen változtatják ebben a törvényjavaslatban. Már szó sincsen arról, hogy csak a sértetti kártalanítást és a gyermektartást lehetne bevenni a végrehajtás során, hanem gyakorlatilag minden mást, amit más emberek béréből is le lehet vonni, akiket nem valamilyen bűncselekmény miatt ítélték el, azoknak a jövedelméből le lehet vonni, ugyanúgy most már az elítéltek sem kerülnek privilegizált helyzetbe, és az ő bérükből vagy a kártalanítási összegből is le lehet vonni. Bár azért ezzel kapcsolatban lenne egy kérdésem majd államtitkár úrhoz, ez pedig az új törvénynek a 19. § (2) bekezdése, ez azt mondja: a kártalanítás keretében kifizetett összegből nem vonható le az elítélt tartására fordított költséghez történő hozzájárulás. Ezt még mindig nem értem, hogy miért kerül a rab e tekintetben privilegizált helyzetbe, illetve az egészségügyi ellátása körében felmerülő költség, díj sem vonható ebből a kártalanítási összegből.

Egyébként nagyban kiszélesíti ez a törvény a levonható összegek nagyságát, illetve azok jogalapját,

de azért itt négy darab kivétel van, ami kapcsán egyelőre nem érthető, hogy miért van privilegizált helyzetben az elítélt. Azért majd ezzel kapcsolatban választ várnék államtitkár úrtól, de összességében, mivel a törvény előremutató és javít az eddigi állapotokon, ezért a Jobbik támogatja azt. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre. Őt hallgatjuk most. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A börtönzsúfoltság miatti kártalanítási eljárással összefüggő visszaélések megszüntetése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló T/13954. számú törvényjavaslat egy olyan, több törvény módosítását tartalmazó komplex anyag, amely a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és szabálysértési eljárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény által szabályozott, az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanítási eljárás intézményének felülvizsgálatához kötődik.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A közvéleményben óriási felháborodást váltott ki, hogy az olaszliszakai Szögi Lajos lincselői közül ketten is több millió forintos kártérítést kaptak, úgymond a rossz tartási körülmények miatt. Ez a két eset azonban csak a jéghegy csúcsa, ugyanis további, közel 12 ezer ilyen kártérítési pert indítottak a magyar állammal szemben, és a magyar állam több mint 8 milliárd forint kártérítést fizetett ki jogerős polgári bírósági ítéletek alapján a magyar állam büntetőügyben jogerősen elítélt bűnözőinek.

A számadatokból is látszik, hogy az úgynevezett börtönbizniszre egy egész üzletág épült ki. Nem csoda, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr kijelentette, hogy a továbbiakban a magyar állam egy fillért sem fog kifizetni az elítélt bűnözőknek.

(18.50)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nem kívánom megismételni a Völner Pál államtitkár úr expozéjában és a Nagy Csaba fideszes képviselőtársam vezérszónoklatában már elhangzottakat, mely felszólalásokban foglaltakkal egyetértek, ezért néhány dologra hívnám fel tisztelt képviselőtársaim figyelmét.

A parlament a bűncselekmények áldozatai jogainak és érdekeinek védelme érdekében, valamint a börtönviszonyokkal kapcsolatos elfogadhatatlan további visszaélések felszámolása érdekében 2020. március 7. napjától azonnali hatállyal felfüggesztette a kártalanítási eljárásokban megítélt pénzösszegek kifizetését. Egyidejűleg az Országgyűlés felhívta a kormányt a bűncselekmények áldozatainak érdekeit

érvényre juttató új szabályozási rendszer kialakítására. Mindezen túl a sértetti kört érintő nehézségek azonnali felszámolása érdekében a jogalkotó megteremtette a gyorsított per intézményét.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A jelen törvényjavaslat olyan új szabályozási rendszert alakít ki, amely egyrészt már önmagában is kizárja a fogvatartotti kártalanítási rendszerrel kapcsolatos további visszaélések lehetőségét, másrészt pedig minden eddiginél gyorsabb és hatékonyabb módon biztosítja az áldozatok és hozzátartozók jogos követeléseinek érvényesítését. Az új szabály biztosítja, hogy a börtönzsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos kifizetések mindenekelőtt a bűncselekmények áldozatai részére kerüljenek teljesítésre.

A törvényjavaslat főbb változásai a következők. A Bvtv. módosítása kapcsán kibővíti a kártalanításokból közvetlenül levonható követelések köre, így kielégítést nyerhetnek a sértetti igények, valamint bármely magán- vagy jogi személy végrehajtásba jutott követelése is. A törvényjavaslat megteremti annak lehetőségét, hogy a jogerősen elítélt bűnöző részére kártalanítás jogcímén már kifizetett összegre a Nemzeti Adó- és Vámhivatal végrehajtást érvényesíthessen a bűnöző köztartozása vagy egyéb, állam felé fennálló tartozása jogcímén.

A fenti rendelkezésekkel egyidejűleg egyszerűsödik és gyorsul a sértett polgári jogi igénye benyújtására vonatkozó eljárási rend is. A fenti rendelkezésekkel egyidejűleg a természetes személynek a megítélt jogerős polgári jogi igény végrehajtása megindításáért a jövőben nem kell majd külön illetéket fizetnie.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kereszténydemokraták mindezek alapján támogatják a T/13954. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga László képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt gondolom, hogy államtitkár úr elég jól összefoglalta a javaslat tartalmát, mintegy 20 perces expozét tartott, ezt kár ismételtetni. Nagyon világos, előremutató pontokat és javaslatokat tartalmaz ez a csomag.

Aztán a két kormánypárti frakció vezérszónoka persze már inkább politikai jellegű megnyilatkozásokat is tett, és a kulcsszó is elhangzott: börtönbiznisz. Ennek kapcsán itt a koronavírus-járvány kitérése előtt közvetlenül a közéletben már komoly viták voltak, és ahogy elhangzott itt, nyilván az Országgyűlésben tárgyaltuk ezt a témát tavasszal is.

De nemcsak akkor beszélt az Országgyűlés, nemcsak akkor vitakozott az Országgyűlés erről a témáról,

hanem, ahogy Gyüre Csaba képviselőtársam elmondta, sokkal korábban is. És amikor börtönbizniszről beszélnek és máshova mutogatnak, akkor érdemes beszélni 2016-ról, merthogy 2016-ban egyedül a kormánypártok, a Fidesz és a KDNP támogatta azt a jogszabályt, amely alapján ezt a hatalmas, több milliárdos összeget a magyar államnak ki kellett fizetni, amit Vejkey képviselőtársam itt elmondott. Ez zömmel ehhez az időszakhoz köthető. Ehhez az időszakhoz köthető ezeknek az összegeknek a rendkívüli módon való megnövekedése is. Szerintem helyes ebben a vitában, ha az MSZP akkori vezérszónoklatából, az MSZP szakmai álláspontjából, szakértői véleményekből idézek.

Így kezdődik: „Ellentmondásos a jogsértő elhelyezés miatt biztosított kártalanítás kérdése. Már a törvényjavaslatban szereplő fogalom meghatározás is furcsa. A kártalanítás ugyanis a jogszerűen okozott kár megtérítését jelenti. Azonban a fogvatartott elvileg jogai megsértése miatt kap kompenzációt, ami tehát inkább kártérítésnek tekinthető. Az előterjesztőnek el kellene döntenie, hogy a zsúfolt, emberi méltóságot sértő elhelyezés ugyan jogszerű, de azért kompenzáció jár, vagy jogszerűtlen, amiért kártérítést kell fizetni. Ráadásul a javaslat mintha egyfajta átalánykártalanítást akarna bevezetni. Ennek összege aligha méltányos, ha valakit valóban embertelen körülmények között tartanak fogva. Ha azonban a fogvatartottak nagy részének inkább kiutalják a kártalanítás összegét az elégséges szintet meg nem ütő, de a magyar börtönviszonyok között átlagosnak számító körülmények miatt, az néhány év fogva tartás után meglepő összegeket fialhat az elítélteknek. Mindez érthető módon kiválthatja a társadalom megütközését, miközben semmit nem javít a fogvatartottak elhelyezési körülményein.”

A Magyar Szocialista Párt is, csakúgy, mint több ellenzéki párt ebben az időszakban, felhívta a figyelmet arra, hogy milyen, a társadalomban megütközést keltő, igazságtalan helyzetet fog teremteni az az önök által elfogadott jogszabály, ami már több mint négy éve szabályozza a konkrét kérdéskört.

Az alapkijelentés természetesen az, hogy olyan börtönviszonyok kellenek Magyarországon, hogy ne kelljen nagy összegeket fizetni bűnelkövetőknek, ezt a frakció nevében is határozottan tudom kijelenteni, és azt gondolom, hogy minden jó érzésű állampolgár ezzel egyetért. Azonban önök leállítottak egy nagyszabású börtönépítési programot, amelyet beharangoztak. Borsod-Abaúj-Zemplén megyét is érintőleg Ózdon tárgyaltak le egy több száz férőhelyes bv-intézetet akkor. Négy-öt évre megállt ez a dolog, szó sem esett róla, és amikor egyébként valóban elkövetkeztek azok a társadalomban nagy megütközést kiváltó események és nagy kártalanítási összegek, amikről itt szó van, akkor kezdtek el ebben az ügyben politizálni.

Valóban látszik, hogy még itt a koronavírus-járvány idején is újabb szárnyak létrehozatalával, férőhelybővítéssel tulajdonképpen megteremtették azt a helyzetet, reméljük, így is van valójában, hogy 100

százalék alá csökkenjen a kihasználtság, ilyen értelemben a jogi alapja ezeknek a kifizetendő összegeknek lehetetlenüljön el, szűnjön meg. Későn tették ezt, és elveszítettek minimum négy-öt évet.

Ugyanakkor határozottan ki szeretném jelteni azt is, hogy az MSZP az áldozatok pártján van, az áldozatok pártján van, a sértettek pártján van, a sérelmet szenvedett magyar állampolgárok, emberek pártján van. Tehát ha már erről a kérdéstről beszélünk, valóban azon is kell dolgozni, hogy az ő kártalanításuk, kártérítésük minél gyorsabb legyen és minél hatékonyabb, hiszen számtalan olyan helyzetet látunk, amikor a bűncselekményeket elkövetőkön nem lehet ezeket az összegeket bevasalni, és bizony ezen változtatni kell.

Még egyszer azt tudom önöknek mondani, hogy ha 2016-ban ez a jogszabály abban a formában, ahogy elfogadásra került, nem kerül elfogadásra, akkor valószínűleg nem ekkora társadalmi felháborodást okozó ügyekről kell beszélnünk, és nem kell ennyi sok milliárd forintot kifizetnie a magyar államnak. Azonban nem hallgattak az ellenzékre, nem hallgattak az MSZP szakmai álláspontot megfogalmazó képviselőire, és ez mindenképpen egy vétkes magatartás volt, azt gondolom.

Ma 2020. december 1-je van, amikor megvitátjuk ezt a jogszabályt, és fájoan elmúlt majd' öt év azóta, hogy bizony tehettek volna az ügy rendezésének az érdekében.

(19.00)

Még egyszer mondom összefoglalóan: az MSZP minden olyan javaslatot fog támogatni itt az Országgyűlésben, amely a helyzetet, ha megkésve is, de rendezi, mert az MSZP határozottan az áldozatok pártján van. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padso-rokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Arató Gergely képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője a DK vezérszónoka. Tessék!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Az az igazság, hogy az elmúlt hónapokban nagy érdeklődéssel és némi együttérzéssel figyelem, hogy az Igazságügyi Minisztérium és kiváló jogász képviselőtársaim főleg a kormánypárti oldalról milyen elképesztő erőfeszítéseket követnek el azért, hogy lépést tartsanak egy miniszterelnöki blöffel.

Januárban, amikor még azt hittük, hogy egy sokkal nyugodalmasabb évünk lesz, miniszterelnök úr jó ötletnek tartotta, hogy ezt az évet mások mellett az ügyvédekkel, ügyvédséggel szembeni hangulatkeltéssel töltsse el, úgy gondolta, hogy az ellenségek sorába bekerülhetnek az ügyvédek is; különösen azok az ügyvédek, akik merészelik az ügyfeleiket képviselni akár

még a kormánnyal szembeni perekben is. Erre jó te-repnek tartotta a börtönkárptólások ügyét. Azt hiszem, ez teljesen érthető, hiszen itt valóban egy áldatlan helyzet alakult ki.

Ez az áldatlan helyzet persze, és ezt képviselőtársaim elmondták, ezért én nem akarom hosszasan elemezni és ragozni, nem az ügyvédek miatt alakult ki, hanem a kormány és a kormányoldal miatt. Egyrészt 2016-ban nem kellően megfontoltan hoztak meg egy egyébként akkor, az akkori helyzetben indokolt jogszabályt, nem építették be a megfelelő fékeket, és nem építették be azokat az eszközöket, amelyek lehetővé tették volna azt, hogy még jobban érvényesüljön például az áldozatok védelme. Másrészt pedig az akkor tett ígéretüket, elképzelésüket, vállalásukat, amit a börtönférőhelyek építése tekintetében tettek, nem tartották be.

Nem mennék bele ennek történetébe, szerintem már mindannyian unjuk visszaemlegetni a parlamentben, hogy hány kormányhatározat volt, ezek hogyan nem valósultak meg, hogyan nem épültek meg egyébként letárgyalt és megbeszélte helyeken börtönök. Én kicsit kevésbé vagyok lelkes attól, hogy most ezek megépültek, hiszen ezek egy része olyan helyszíneken és olyan formában épült meg, ami nem biztosítja az őrzés megfelelően biztonságos feltételeit, és nem biztosít megfelelő élet- és munkakörülményeket a büntetés-végrehajtás személyzetének sem. Éppen ezért nem biztos, hogy ezek hosszú távon is jó megoldást jelentenek. De ne legyen igazam, remélem, hogy a konténerbörtönök és a hasonló ötletek beválnak majd, és mégiscsak az derül ki, hogy tartósan létre lehet hozni olyan körülményeket, amelyekben a rabok fogva tartása szakszerűen, az előírásoknak megfelelően megvalósulhat. Mert legyen világos: az önök által hozott 2016-os jogszabály szerint annak jár ilyenfajta kártérítés, akinek azokat a feltételeket nem tudja biztosítani a büntetés-végrehajtás, amelyeket önök határoztak meg egy miniszteri rendeletben. Tehát a saját maguk által hozott előírásoknak nem felelnek meg, ennek következménye az, hogy kártérítési jog keletkezik.

Erre először hoztak egy elég abszurd törvényt, mert sürgős volt, hogy politikailag valamit villantsanak, amiben a kormány kezdeményezte, hogy az Országgyűlés kérje fel a kormányt valamire. Ahelyett, hogy megcsinálták volna tehát, az Országgyűléssel kérték fel magukat. Aztán kiderült, hogy ezt nem tudták teljesíteni, méltányolandó okokból, hozzáteszem, hiszen a koronavírus-járvánnyal kapcsolatos feladatokkal foglalkozott mindenki, nyilván az Igazságügyi Minisztérium is. Majd kiszabtak egy újabb határidőt, azt sem teljesítették, de most utána benyújtották ezt a törvényt. Nem rónám fel azt, hogy egyébként lenne most is fontosabb dolog, rendezzük le ezt a dolgot, végre zárjuk le, azt is mondhatom pozitívumként, hogy amíg ezzel foglalkoztak, addig legalább nem az Alaptörvényt babrálták. Ebből kevesebb baj van, hogy kerestek egy jó szakmai megoldást.

Ezzel elmondtam azt is, hogy azzal a megoldással, amit a törvény kínál, annak sok elemével egyet lehet érteni. Egyet lehet érteni azzal, hogy elsősorban az áldozatok és a bűncselekmény által okozott kár miatt keletkező igények kielégítésére lehessen felhasználni ezeket az összegeket. Azt is el lehet fogadni, bár egy kicsit abszurd, hogy az állam a saját maga által okozott kárért kifizetett kártérítést átrakja a saját másikkébe, tudniillik mondjuk, adótartozásért cserébe elviszi. De adótartozást nem kötelező felhalmozni. Egyébként az helyénvaló és támogatható, hogy az adófizetők kára is térüljön meg, mert, ugye, ha valaki adótartozást halmoz fel, akkor az államnak, az államon keresztül pedig az adófizetőknek okoz kárt. Tehát ezt is lehet támogatni.

Támogathatók vagy zömében támogathatók azok a szabályok is, amelyek arra vonatkoznak, hogy az eljárás folyamán az áldozatok kárigényének jogérvényesítése egyszerűbb legyen. Ugyanakkor azért ott felmerülnek kétségek azzal kapcsolatban, hogy azok a rövidítő utak, amelyeket önként szabályoznak, nem fognak-e újabb lehetőségeket teremteni arra, hogy egyébként itt nyíljanak olyan kiskapuk, ahol a végén majd az államnak kell helytállnia. De hozzá kell tennem, hogy ha ez a szándék, mi ezt tudnánk támogatni, mert az áldozatok kártérítésében van az államnak szerepe és dolga. Szerintünk ez erkölcsileg is elfogadható, hiszen bizonyos értelemben az államnak van felelőssége a bűncselekmények megelőzésében, az áldozatok irányában mindenképpen.

Tehát elfogadhatónak tartjuk azt, hogy az állam itt nagyobb mértékben álljon helyt, mint eddig. Egy picit itt vannak kétségek abban, hogy azok a pontos jogi szabályok, amelyek ott születtek, kellően kimunkáltak-e. Nem láttuk ez alkalommal sem, hogy megfelelő egyeztetés történt volna akár a bírói szervezettel, akár az ügyvédi kamarával. Lehet, hogy ilyen történt, ezzel kapcsolatban majd államtitkár úr bizonyára megnyugtat a zárszóban.

Szóval, a gyakorlati végrehajtásnál jó lenne elkerülni az olyan problémákat, mint amelyeket, mondjuk, az új polgári eljárási törvény okozott, amikor önkéntek vissza kellett hozni módosításra később, mert kiderült, hogy az eljárási szabályok egy része életszerűen nem alkalmazható.

De a szándékkal alapvetően egyetértünk. Helyeseljük azt, ha az áldozatok védelme erősebb, és helyeseljük azt, ha az elítéltekkel szemben az áldozati igényeket érvényesíteni lehet viszonylag egyszerű és könnyű módon. Mondhatom azt is, hogy ebben a dolgban az erkölcsi igazságérzet azt mondhatja szerintem mindannyiunkkal, hogy az áldozatok jogainak érvényesítése bizonyos értelemben elsőbbséget élvez. Időben biztosan, jogi értelemben pedig megfelelő garanciális szabályok mellett ezt kell biztosítani. Tehát ezt mindenképpen támogathatónak és elfogadhatónak tartjuk.

Azonban azért két dolgot csendben mondjunk ki! Egyrészt: az eddigi börtönkártérítések jelentős része

is az áldozatok számára ment el. Itt emlegetnek önként több esetet, ezeknek az eseteknek a jelentős részében az áldozatok innen és csak innen kaptak kártérítést. Mindenki jobban járt volna, ha nem ez történik, hanem a börtönviszonyok az egyébként nem túl magasán meghúzott sztenderdeknek megfelelnek, mert itt nem luxuskörülményekre kell gondolni, hanem azokra a nagyon minimális feltételekre, amelyeket önként megszabtak a jogszabályban, tehát mindenki jobban járt volna, ha ezeket a sztenderdeket az állam képes teljesíteni, az áldozatok kárpótlásáról pedig gondoskodik, ahol ez indokolt, akár állami eszközökkel is. Másrészt pedig ez a jogszabály nem vet véget a börtönkárpótlásnak, hiszen ez a lehetőség továbbra is megmarad. Ezt egyébként valószínűleg jogszerűen nem is lehet megtenni.

A börtönkárpótlásnak egyetlen dolog vet véget, és mi ezt mondtuk el már januárban is, az, ha a börtönviszonyoknak, ennek a nem nagyon magas, de méltányolható sztenderdeknek, elvárásnak megfelelnek. Azt kérem önkéntől, hogy ezen az oldalon oldják meg elsősorban a problémát, és persze örülünk minden olyan intézkedésnek, még egyszer mondom, amely könnyíti az áldozatok kárpótlását.

Ami meg a politikai habverést illeti, arra azt tudom mondani, hogy elegánsabb lett volna, ha azt mondják, hogy 2016-ban hoztunk egy jogszabályt, ez nem azt az eredményt hozta, amit elvártunk, ezért bejövünk az Országgyűlés elé, kérünk egy módosítást, találjunk egy jó szakmai... *(Dr. Gyüre Csaba: Elnézést kér!)* Hogy elnézést kérjen a kormány, ezt már nem várom el, nincsenek irreális elvárásaim nekem sem. Tehát találjunk erre egy jó megoldást, szerintem ez egy tisztességesebb, politikailag korrektebb eljárás lett volna. Köszönöm szépen.

(19.10)

ELNÖK: Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP frakcióvezetője, parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Érdekes volt, hogy az iménti, megelőző törvényjavaslat vitájában Font Sándor képviselő úr felállt, és azt mondta, hogy vitatkozunk most egy törvényjavaslatról, bízunk benne, hogy négy év múlva mindannyian itt ülünk majd, ki-ki a megfelelő pozícióban kormánypártként, ellenzékként, és akkor vissza tudunk tekinteni arra, hogy valójában jó volt a törvényjavaslat vagy nem, négy év alatt, négy év távlatából meg lehet vonni a mérlegét annak, hogy mi volt a hatása. Most pontosan ez történt: 2016-ban önként behoztak egy jogszabályt, egész pontosan Trócsányi László nyújtotta be, annak a hatásait pedig jól ismerjük.

Egyébként szerintem Völner államtitkár úr nagyon korrekt expozét tartott, részletesen ismertette a

törvényjavaslatot, és én nem fedeztem fel benne pártpolitikai szövegeket. Nagy Csaba, a Fidesz vezérszónoka már eltért ettől, és ha a tegnapi késő esti vitára visszautalunk, Vejkey képviselő úr szavai szerint itt a hangulatkeltés eszközével élt Nagy Csaba képviselő úr, ugyanakkor ez itt igen helytelen volt, ezért nagyon örülök, hogy a képviselőtársaim úgymond helyretették azt, hogy pontosan ez a helyzet, amit Soros-hálózatokkal meg miegyébbel írt le Nagy Csaba képviselő úr a Fidesz nevében, gyakorlatilag kinek volt köszönhető. Egyébként Nagy Csaba képviselő úr is viszonylag önmagához képest visszafogott volt, én csak kétszer hallottam Sorosnak a nevét a vezérszónoki felszólalásában.

De 2016-ban bejelentettek egy nagyszabású börtönépítési stratégiát, amiből aztán nem lett semmi, párhuzamosan pedig 2016-ban, mint már említettem, Trócsányi László nyújtotta be ezt a bizonyos törvényjavaslatot, ami lehetőséget biztosított a fogvatartottak számára, hogy minősített esetekben kártérítési pereket indíthassanak. A törvényjavaslat tartalmazta ennek a részleteit, a kártérítési pereken megítélhető összegeket, napidíjat, miegyebet, és a többi, és erre igennel szavazott többek között - csak néhány példát szeretnék említeni - Balla Mihály, Balog Zoltán, Boldog István, Kontrát Károly, Kósa Lajos, Kubatov Gábor, Mengyi Roland, Németh Szilárd, Pogácsás Tibor, Rogán Antal, Simonka György, Tuzson Bence, és Völner Pál is igennel szavazott erre a javaslatra.

Tehát én azt gondolom, hogy az volt a helyes hozzáállás, legalábbis ebben az időszakban az expozéban, amit Völner Pál képviselő úr képviselt. Visszautalt Arató Gergely a januári vitára, ott még alapvetően tele volt tüzdelve politikai felhangokkal. De összességében én azt tudom mondani, hogy valóban ez egy olyan helyzet, amit önök állítottak elő, és amit úgy próbált interpretálni Nagy Csaba, hogy ez is valamiféle ellenzéki cselszövés és a Soros-hálózatoknak a merénylete a magyar társadalom ellen. Ez mindenképpen egy kormányzati döntés, és a kormánypárti frakciók által megszavazott jogi környezetből levezethető. Itt alapvetően valóban az volt a probléma, hogy elmaradt a börtönépítés, elmaradt a börtönkörülmenyeknek a biztosítása, és ez adott lehetőséget arra, ami történt itt az elmúlt időszakban.

Nagyon érdekesek és hangzatosak voltak azok az ígérek, amelyeket megtettek annak idején, hogy mennyi börtön és hogyan fog épülni. Orbán Viktor 2017-ben nyolc börtön megépítését ígérte, 2017-ben (sic!) Pintér Sándor már csak öt börtönről beszélt, és ezekből nem lett semmi. Lakóhelyem, Pécs mellett, Komlón is ígértek egy börtönt, egy 500 fő befogadására alkalmas börtönt - egy nagyon szegény, gazdaságilag nehéz helyzetben lévő térségről van szó -, és hogy 250 főnek adna munkát ez az intézmény.

Én nem olyan régen egy írásbeli kérdést tettem fel a belügyminiszter úrnak, hogy mi a helyzet ezzel, és igazából nem tudott választ adni a belügyminiszter

úr, hogy lesz-e valami ebből a komlói börtönépítésből. Én nem tudom, hogy az Igazságügyi Minisztérium államtitkára esetleg tud-e ezzel kapcsolatban valamit mondani, de lehet, hogy továbbra is a Belügyminisztériumot kell bombáznom.

Azt, amit már a képviselőtársaim elmondtak, én nem fogom már megismételni, teljesen felesleges, azokat az intézkedéseket, amelyek arra vonatkoznak, hogy a sértetti igényeket ki lehessen mielőbb elégíteni, le lehessen vonni ezekből a kártérítési összegekből ezeket, a köztartozásokat ki lehessen elégíteni. Ezek az egyéb technikai módosítások - időbeli korlátokat kell vagy lehet és szabnak is az igények benyújtásának -, illetve a különböző eljárások egyszerűsítése, én azt gondolom, előremutató, pozitív, mindenképpen támogatható javaslatok, és egyetértek Gyüre képviselő úrral.

De valóban az a helyzet, hogy magát a problémát kell kezelni, meg kell teremteni mind a befogadóképesség, mind a minőség és egyéb körülmények tekintetében azt, hogy a probléma kezelhető legyen, és ez egyébként olyan szempontból is nagyon fontos, hogy nyilván a társadalomba való reintegrációnak alapvető feltétele, hogy olyan börtönkörülmenyek legyenek, hogy mindenképpen az esély a lehető legjobb legyen arra, hogy az elkövetők integrálhatók legyenek a társadalomba. Alapvetően valóban a legfontosabb az áldozatok védelme, ahogy azt hangoztatták a képviselőtársaim, és hogy valóban a sértettek jogos igényeit, elvárásait ilyen módon minél előbb ki lehessen elégíteni.

Úgyhogy összességében mi is azt tudjuk mondani, hogy mondhatjuk, hogy ez egy beismerés, de hát legyünk nagyvonalúak, az a fontos, hogy a problémákat, amennyire lehet, meg lehessen oldani, és ilyen szempontból mi is azt mondjuk, hogy ez egy előremutató javaslat. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az elnökké soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. További képviselői felszólalások következnek. Nyitrai Zsolt képviselő úr, Fidesz!

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a mostani helyzet egy tipikus példája annak, amikor korábban megszületik egy szabályozás, amely jót akar, de a gyakorlat megmutatta, hogy ez teljesen félrecsúszott, és komoly visszaélésekre adott okot, lehetőséget, az arra fogékonyak pedig éltek is vele - éltek vele, még hozzá üzemszerűen. Nevezük nevén: ez a börtönbiznisz, egy többmilliárdos iparág.

Tisztelt Országgyűlés! Kimondhatjuk, hogy a börtönzsúfoltsággal kapcsolatos kártalanítási rendszer ebben a formában nem megfelelő; nem megfelelő, igazságtalan, mert a kártalanítás a gyakorlatban nem segítette a bűncselekmény áldozatai és hozzátartozóik sérelmeinek orvoslását.

A magyar Országgyűlés a bűncselekmények áldozatai jogainak és érdekének védelme és a börtönviszonyokkal kapcsolatos elfogadhatatlan további visszaélések felszámolása érdekében 2020. március 7-étől azonnali hatállyal felfüggesztette a kártalanítási eljárásokban megítélt pénzüsszegek kifizetését, és felhívta Magyarország Kormányát a bűncselekményekből származó károk enyhítéséről szóló és a bűncselekmények áldozatainak érdekeit érvényre juttató új szabályozási rendszer kidolgozására. Ez fekszik most előttünk, tisztelt képviselőtársaim. Az új javaslat biztosítja, hogy a börtönzsúfoltsággal kapcsolatos kifizetések a bűncselekmények áldozatai részére kerüljenek kifizetésre. Baloldali képviselőtársaimnak üzenem, hogy ez a kormányzat mindig kész a korrekcióra, a jobbra való törekvésre, ha valamiről a gyakorlatban kiderül, hogy nem jól működik vagy éppen visszaélnék vele.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvény igazságot szolgáltat, támogassuk az elfogadását, szüntessük be együtt a börtönbiznisz! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagy Csaba képviselő úr ismét, parancsoljon!

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy a mai politikai vitában mindenképpen kell reflektálnom egy-két hozzászólásra, mert nem szeretném a mai napot úgy hagyni, hogy nem reagálunk bizonyos dolgokra.

Amikor megnézzük azt, hogy a magyar kormány mit örökölt, mondjuk, 2010-ben az azt megelőző baloldali kormányoktól, akkor azt látjuk, azt láthatjuk, hogy olyan börtönviszonyokat örököltünk, amely börtönviszonyok az Emberi Jogok Európai Bírósága vezető ítélete szerint nem felelnek meg az európai normáknak.

Azt, hogy Európában az Emberi Jogi Bíróságnak Magyarország vonatkozásában ez volt az egyik legfontosabb döntése, önökre bízom, szerintem nekünk számos más, ennél sokkal fontosabb problémával kellett volna foglalkoznunk, és kell is foglalkoznunk, de mégiscsak 2015-ben megszületett ez az ítélet, amire muszáj volt a magyar parlamentnek, a magyar kormánynak egy jogszabályt hoznia.

Beszélünk arról, hogy ez a börtönbiznisz hogyan és mi módon köthető, ami időközben kialakult, a baloldali politikusokhoz, azon politikai erőkhöz, akik egyébként most összeálltak. Az ember nézi ezeket a dokumentumokat, és akkor azt látja, hogy Magyar Györgyről, akit az MSZP és a Párbeszéd elindít egy választáson a tekintetben, hogy képviselőjelöltként megszerezze az emberek bizalmát, közben kiderül, hogy súlyos milliókat keres a börtönbiznisen keresztül. És ha az ember megnézi a parlamenti dokumentumokat, akkor azt látja, hogy egy most is regnáló baloldali politikus, aki - ha jól emlékszem - a Párbeszéd

színeiben politizál éppen most, beterjeszt egy olyan módosító javaslatot a törvény tárgyalásakor, hogy a napi 1200 forintos kártérítési összeget emeljük fel 2000-re, az 1600 forintost meg napi 3000 forintra.

(19.20)

Az emberben felmerül a kérdés: baloldali politikusok akkor már előre tudták ezt az egészet, akkor már készültek arra, hogy minél több pénzzel lehúzzák az államot? Szabó Tímea volt egyébként az a képviselő asszony, aki beterjesztett egy javaslatot: 1200 forintról 2000 forintra, 1600 forintról 3000 forintra emelje fel a parlament ezeket a kártérítési összegeket. Azt gondolom, tisztelt képviselőtársam, hogy a baloldal lebukott. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Varga László képviselő úr, MSZP!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, nem fog sikerülni ezt így áttologatni mindig a másik térfélre, tisztelt fideszes-KDNP-s képviselőtársaim. Nagyon világos, hogy a 2016-ban elfogadott jogszabály miatt van ez a helyzet. Azt gondolom, Nyitrai Zsolt képviselőtársam jól kezdte a felszólalását, és egyébként ez a fajta, kicsit önkritikusabb hangnem rendben is van, hogy jót akartak, nem sikerült. Ha jól értem, valami ilyesmi hangnemben és hangulattal próbálta megközelíteni ezt a kérdést, legalábbis az elején mindenképpen. Tehát legalább ezt el kéne ismerni, ehelyett nyilván kinyilatkoztatnak, mindenféle dologról beszélnek, és folyamatosan ezzel a „börtönbiznisz” szóösszetétellel élnek.

Ha akkor a börtönépítési programot végrehajtották volna aszerint, ahogy ütemezték eredetileg... - és még egyszer mondom, számtalan vidéki várossal tárgyalt a kormány arról, hogy hol jön létre büntetés-végrehajtási intézet, milyen módon jön létre. Hogy kitérjek egy másik témára, de csak röviden: ha egyébként megfizetnék rendesen a büntetés-végrehajtásban dolgozókat, akkor lehet, hogy más viszonyokról beszélünk a börtönök kapcsán. Tehát még egyszer mondom: azt a programot nem kellett volna leállítani, és nem késve kapkodni most itt egy ilyen, egyébként is terhelt évben, egyébként meg természetesen nem kellett volna abban a formában azt a jogszabályt elfogadni.

Még egyszer mondom: az MSZP az áldozatok pártján áll, és minden olyan jogszabály-módosítást el fog fogadni, amely segíti az áldozatokat, és egyébként megoldja azt a problémát, azt a problémakört, amit az önök késlekedése okoz ebben a tekintetben. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Gyüre Csaba képviselő úr, Jobbik. Tessék!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nyitrai Zsolt képviselőtársam mondta, hogy a korábbi szabályozással a kormány jót akart, de nem látta, hogy mi lesz a következménye. Én csak ezen csodálkozom, mert önökön kívül mindenki látta, hogy mi lesz ennek a következménye. Staudt Gábor képviselőtársam elmondta 2016-ban, hogy erre egy iparág épül, hogy ilyen pénzeket szerezzenek a bűnözőknek, de más szervezetek is felhívták erre a figyelmet, hogy erre iparág fog épülni. Ezzel szemben csak önök nem látták?

Csak önök nem látták azt, hogy ez a társadalomban milyen igazságtalanságot, milyen visszasságot, micsoda felháborodást fog okozni, ha ilyen összegű kártalanítási összeghez juttatják az elítélteket? Azt gondolom, ezt mindenki látta, nem is értem, hogy önök miért követtek el ekkora mulasztást, és miért hagyták ezt ennyi évig, hogy megérlelődjön a társadalomban, és most robbanásszerűvé vált a felháborodás a társadalomban.

És azt mondják, hogy a Soros-féle ügyvédi irodák. Hát, miért nem arról beszélnek, hogy ki volt az, aki a legtöbbet akasztotta ebből a pénzből, ki az, aki 800 millió forintot kaszált ebből a pénzből? Azt soha nem említik, hogy ki szerezte ebből a legtöbb pénzt. Inkább erről beszéljenek, hogy ki szerezte a legtöbbet! De nem is az a legfontosabb, hogy ki szerezte, hanem az, hogy ki tette lehetővé, hogy ez az üzletág kialakuljon, ez pedig egyértelmű: a Fidesz-KDNP, az Orbán-kormány tette lehetővé, és ezen kár vitatkozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselők! Kíván-e még valaki felszólalni? (*Senki sem jelentkezik.*) Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Völner államtitkár urat, kíván-e reflektálni. (*Dr. Völner Pál jelzésére:*) Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Egyrészt köszönöm mindenkinek a támogatást, hogy jelezték, meg kívánják szavazni a Ház előtt lévő tervezetet, de több felvetés elhangzott itt az előzményekkel kapcsolatban. Köszönöm Nagy Csaba képviselőtársamnak, hogy azért felidézte, hogy 2010 előtt is voltak börtönök, és semmivel nem voltak jobb állapotban, tehát gyakorlatilag nem ez a kormányzat alakította ki ezt a helyzetet, hogy ezzel a kérdéssel szembe kellett néznünk.

Azt is köszönöm, hogy a 2016-os vita során valóban volt olyan ellenzéki módosító javaslat, amely épenséggel arról szólt, hogy emeljük fel duplájára ezeknek a kártalanítási összegeknek az átalánydíját.

Gyüre Csaba képviselőtársam is említette, hogy nem volt jó a jogszabály. Én nem emlékszem olyan jobbikos javaslatokra, amelyek, mondjuk, a mostani

tervezetnek megfelelő módosításokat tartalmazták volna az önök részéről, előre látták volna a jövőt, és ezzel akár ezeket a kiskapukat le tudták volna ilyen formában zárni, ahogy megpróbáljuk ezzel a mostani tervezettel. Nyitva volt a lehetőség.

Arra emlékszem, hogy a Jobbik egyáltalán nem akart semmiféle kártalanítást fizetni, ami teljesen szembement volna a nemzetközi környezettel, hiszen a strasbourgi bíróságon több ezer ügy halmozódott fel, amely ott várta azt, hogy ha nem döntünk ebben a kérdésben, akkor minimum 10 ezer eurós átalánykártalanításokat ítélték volna meg, aminek az anyagi kihatása háromszorosa-négyszerese lett volna a jelenleginek. Tehát szerintem ön sem várhatta volna el a kormányzattól, hogy ilyen kockázatba belemenjen, hogy ezzel éljen.

A másik az, hogy hogyan alakult ki ez a helyzet. Láthattuk, ha a lopakodó jogalkotásról beszélünk napjainkban akár az Unió, akár a nemzetközi fórumok alapján - gondoljunk csak a migrációs package-ra, amit nem fogadtunk el, és milyen felháborodás volt -, hogy ez is abból indult ki, hogy volt egy nemzetközi ajánlás, amit aztán egy idő után elkezdett a strasbourgi bíróság normaként alkalmazni, és beszořitani az államokat abba a körbe az Unióval karöltve, hogy hozzák meg azt a fajta belső szabályozást, ami elősegíti az elítélteknek ezt a fajta anyagi juttatását.

Volt egy konkrét kérdés, hogy a fogvatartási költségeket miért nem lehet felfüggeszteni. Ha a strasbourgi bírói gyakorlatot megnézik, ez teljesen elfogadhatatlan, ha ilyen szabályozás születne, akkor mindenki figyelmen kívül hagyná, és mehetnének közvetlenül Strasbourgba az elítéltek, ugyanúgy, mint a korábbi szabályozás alapján, és ez magában rejtene azt a veszélyt, hogy az állam úgymond lenullázhatná azokat a kártalanítási összegeket, amelyeket a jogszabály alapján meg kell állapítani. Remélem, hogy megfelelő választ tudtam ezzel adni.

Néhány adatot azért idéznék: 2016-ban, mondjuk, Szlovénia 114 százalékon, Franciaország majdnem 114 százalékon, Portugália 112 százalékos fölé, Ciprus 112 százalékon, Belgium, az Egyesült Királyság 111 százalékon, Olaszország 108 százalékon állt. Gyakorlatilag annak ellenére, hogy megalkották ezt a fajta belső szabályozást, sehol nem robbant rá egy ilyen biznisz, mint amilyen nálunk, holott Strasbourgban nekik is előtte ott sorakoztak az ügyek.

Az is látható, hogy ebben az egész strasbourgi történetben az Európa Tanács Miniszteri Bizottságánál a Helsinki Bizottság egy napi partner, tehát most is, amikor felfüggesztettük a kifizetéseket, akkor gyakorlatilag azt kifogásolták legelősebben, hogy az ügyvédi letétre nem lehet utalni a pénzeket, ahol teljesen nyomon követhetetlen és behajthatatlan útra kerülne. Mondhatnám Karsai Dániel ügyvéd urat is, aki az Alkotmánybíróságot bombázza egy hasonló beadvánnyal, aki, nagyon jól tudjuk, hogy ezekkel a hálózatokkal napi kapcsolatban áll, és nagyon sok ügyet visz nekik. Tehát azt állítani, hogy nincs összefüggés...

Azt is láthatjuk, hogy a Helsinki Bizottságnak mindig megvan a maga javaslata: engedjük ki a börtönből az elítélteket, és akkor nincs börtönzsúfoltság. Emlékszünk, a járvány idején is az volt a járványügyi intézkedés egy belső javaslatra, hogy akkor engedjük ki őket, nehogy a börtönökben a járványnak kitegyük őket, mintha kint a külvilágban nagyobb biztonságban lennének a kint lévők. Részben ezzel Arató Gerely képviselő úrnak is megadtam a választ.

Hogy itt nagyon jelentős kifizetések történtek az áldozati oldalra, az pontosan az, hogy az eredeti szándéknak megfelelően az eredeti szabályozás azt biztosította, hogy az áldozatok sérelmére ki lehessen fizetni, gyerektartásdíjra, tehát ezek az összegek elkülöníthetők voltak, csak kiderült, hogy a 10 százalékot alig haladta meg az az összeg, ami kifizetésre került. Tehát képviselő urat csak szeretném felvilágosítani, bár nincs itt, hogy jó lenne, ha úgy lett volna, ahogy ő itt előadta, csak akkor lehet, hogy ma nem kellene itt lennünk és erről vitatkoznunk.

Az egyeztetéseket természetesen a nyár folyamán egy három hónapos időtartamban az összes érintett szervezettel feszes munkában a minisztérium munkatársai lefolytatták.

(19.30)

Tehát mind a végrehajtási oldala, mind a büntetés-végrehajtási intézetek, bíróságok részéről, akik ebben részt kell hogy vegyenek a jövőben, ott megtörténtek az egyeztetések, megvannak azok a technikai, informatikai és egyéb kapcsolódási pontok, amelyek szükségesek.

De természetesen én is azt mondom, ha a jogszabályt a gyakorlathoz kell igazítani, akkor lehet, hogy jövőre ugyanúgy be kell jönnünk vele, és megint egy kicsit igazítani kell rajta ahhoz, hogy még tökéletesebben működhessen a rendszer.

Nagyjából ennyit szerettem volna mondani, elnök úr, köszönöm a türelmet. Kérek mindenkit, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Csak a jegyzőkönyv pontossága kedvéért jegyzem meg, hogy Varga képviselő úr az Országgyűlés jegyzőjeként a képviselői helyéről közben felült a pulpitusra, ezért itt van. *(Dr. Völner Pál: Arató képviselő úrra gondoltam, bocsánat!)* Arató képviselő úr nincs itt. Ő is az Országgyűlés jegyzője, de ő nem ül fel a pulpitusra.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **szőlészetéről és borászatáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13955. számú parlamentari informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Farkas Sándor államtitkár úrnak, az Agrárminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A szőlészet-borászat a magyar mezőgazdaság sikerágazata, melynek fejlődése példaként állhat mindenki számára.

Magyarország egy hagyományos szőlő-, bortermelő ország, ahol a szőlészet és a borászat nemzeti ügy. Kicsit mindig össze szoktam hasonlítani, hogy olyan, mint a futball, ehhez is nagyon sokan értenek, holott ez egy rendkívül komoly szakma, azért ezt hozzá kell tenni. A magyar bor jelentősége messze túlmutat önmagán, a magyar mezőgazdaság és a magyarság identitásképző tényezője, egyben fontos országimázs-alkotó és -teremtő erő is.

Jelen javaslat elsődleges célja szőlő-bor ágazatunk hatékonyságának növelése, az ágazati adminisztráció egyszerűsítése. Az Országgyűlés utoljára európai uniós csatlakozásunk alkalmával alkotott bortörvényt. Az azóta eltelt majd 17 év során a világ nagyot változott, a közös agrárpolitikának már több reformján és azon belül is az EU-s borpiaci rendtartás egy átfogó reformján vagyunk túl.

Az életünk felgyorsult, az ügyeink intézése egyre inkább átkerül a digitális térbe. E folyamatok a szőlő-bor ágazatot sem kerülik el, és ezek nyomán szükségessé vált az ágazat adminisztrációs rendszerének teljes felülvizsgálata.

Ezen új szabályok legfontosabb alapvetéseit tartalmazza az új bortörvény tervezete.

Mik is ezek az alapvetések? Hogyan alakítottuk ki azokat? Nagyon egyszerűen: megkérdeztük a szakmát, mint oly más törvények alkalmával is, amiről itt az elmúlt hetekben is számtalanszor beszámoltunk. Előzetes felméréseink, beszélgetéseink és egyes borkörökben vagy más bortermelő országokban működő jó gyakorlatok tanulmányozása és a szakmai szervezetek véleménye alapján, a józan paraszti észre támaszkodva alakítottuk ki azt a jogi keretrendszert, amelynek következetes alkalmazásával töredékére tudjuk csökkenteni a szőlészeinket és borászaikat sújtó adminisztrációs terheket. Olyan rendszert hoztunk létre, ahol gyors az ügyintézés, ahol egy adatot csak egyszer kell megadni, és amely a valós adatok szolgáltatására ösztönöz, mert figyelembe veszi az ágazat működését meghatározó biológiai és szakmai adottságokat.

A célunk tehát az, hogy a borászok a papírmunka helyett a szakmára és a piacok fejlesztésére koncentrálhassanak. Az új borjogi szabályozás ehhez időt, az Agrárminisztérium által biztosított támogatások pedig pénzügyi segítséget adnak.

Az elmúlt években a hazai borászatok nagyon sokat tettek egyénileg is a magyar bor sikeréért, a továbblépés záloga azonban az, hogy fel tudunk-e lépni

közösségként közös értékeink védelmében. Az új bortörvény ebben kínál számunkra érdemi segítséget.

Értékes bortermő helyeink nevei a földrajzi árujelzőink közösségi márkaként való működésének fontos előfeltétele, hogy legyen valós jogosultsággal bíró gazdájuk, kezelő szervezetük. Ennek érdekében a törvényjavaslat a korábbiak megtartása mellett új jogosultságokat is ad a termelői közösségek számára az oltalom alatt lévő földrajzi árujelző kezelésére.

Összefoglalva: az új bortörvénnyel az adminisztrációs terhek csökkennek, az ügyintézés gyorsul, a termelői közösségek lehetőségei bővülnek.

Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottaknak megfelelően kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzászólásaikkal, szakmai javaslataikkal és szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként Font Sándor képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka következik. Parancsoljon!

FONT SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy ikonikus törvényről van szó, mint ahogy államtitkár úr is említette. 2004-ben nevesítettük ezt a törvényt; itt vagyunk néhányan, akik részt vettünk annak is a vitáján. 2003 decemberében indult el a vita, és 2004 tavaszán zárult le, amikor elfogadtuk. És tulajdonképpen a szakmának egy olyan alaptörvényét fogadtuk el, amely aztán 2009-ben került csak módosításra, akkor az európai uniós szabályok változása miatt. Egy teljesen komolyabb változás 2012-ben következett be. És talán ez az az időpont, amikor egy benyújtott indítványt mint mezőgazdasági bizottsági elnök nem engedtem tárgysorozatba venni, mert nem volt leegyeztetve az akkori szakmai képviselet minden tagjával. Ezt követően egy több hónapos szakmai képviseleti egyeztetés és a hegyközségi tanácsok vezetésével történő egyeztetés után kialakult a mostani, élő bortörvény. És 2012 óta tartjuk azt a gyakorlatot, hogy nincs olyan lényegi módosulása a bortörvénynek, amelyben ne vennének részt egyeztetés útján a szakmai szervezetek csúcsképviselei, leginkább a Hegyközségek Nemzeti Tanácsára gondolok, és az országos lefedettséggel rendelkező szőlészeti-borászati civil szervezetek.

Most is így történt, ahogy államtitkár úr is utalást tett rá, közel fél évig már kint volt, olvashatták a Hegyközségek Nemzeti Tanácsához tartozó szervezetek helyi tagjai, a hegyközségek, hogy mire készülünk, miért gondoljuk azt, hogy módosítani kellene a 2004-es alap-bortörvényt. Ebben indokként több ok elhangzott. Hadd jegyezzem meg, hogy egyrészt az elektronizáció világa már annyira felgyorsult 2004 óta, hogy illik ezt is lekövetni, erre komoly utalás és javaslat történik a törvényben, de hadd jegyezzem meg a 2016-os általános közigazgatási rendtartásról

szóló törvény módosítását, hiszen egy államigazgatási rendbe is be kell illesztenünk a mostani, újrafogalmazott bortörvényt. Aki figyelte az előterjesztést, az látja, hogy a mostani tervezet megszünteti a 2004-es bortörvényt, tehát egy teljesen új bortörvény datálódik a parlamenti elfogadása után.

A törvénynek új a struktúrája, a szerkezete. Csak a legszükségesebb szabályokat fogja ezután törvény ezen a magas szinten szabályozni, és ami lehet - és a rugalmasságot, gyorsaságot megköveteli időnként -, alacsonyabb szintű kormány- vagy pedig miniszteri szintű rendeletekbe kerül majd. Tehát sok része már nem lesz megtalálható az eddigi bortörvénynek a most megfogalmazott bortörvényben.

Nem kérdéses, hogy a jogalkotó mindig célt keres, hogy jó, jó, de akkor mit szeretnénk elvárni majd a most megfogalmazott törvénytől. Ebben, nyugodtan mondhatom, hogy az ágazati szereplőkkel egyetértve elfogadható célokat tűzött ki a kormány.

(19.40)

Egy jelentős adminisztrációs tehercsökkentést szeretnénk ezzel elérni, és mint ahogy utalást tettem rá, a mai digitalizáció szintjével, az e-pinckönyv megjelenésével egy olyan adminisztrációt, amelyben kiszűrjük a duplikációt, a felesleges adatközléseket, amelyet akár a Statisztikai Hivatal, a vámhatóság, maga a HNT rendszere igényelt, és egységes felületről lehet majd bárkinek lekérni, illetve felölteni az érintett adatokat. Ezzel természetesen egyes eljárások ügyintézési idejének a csökkentését is el szeretnénk érni. Például a bor forgalomba helyezésének az ügyintézési ideje elég macerás a jelenlegi rendszerben, és ennek kötött államigazgatási ideje van. Ezt az időszakot is a most megfogalmazott tervezettel szeretnénk csökkenteni.

És nem kérdéses, hogy úgy gondoljuk, hogy a bor is megérdemli azt a védettséget, a földrajzi árujelzővel ellátott termékek védelmét, amit sok termék esetében megtettünk. Most itt nevesítjük, hogy ki legyen az ügygondnoka ennek a védelem figyelésének, és szankcionálja a tervezet, hogy aki visszaél ezen védelemmel és nem a megfelelő módon használja, ott milyen retorziók következhetnek be.

És tegyük hozzá, hogy rendkívül sokat tettünk a magyar borászat átláthatósága érdekében. De tudjuk, hogy nincs olyan gazdasági tevékenység, ahol időnként valakik ne spekulálnának éppen egy joghézaggal vagy éppen egy lankadó hatósági figyelemmel, és visszaélésekre kerül sor. Ezért ez a rendszer az átláthatóságot is nagyban növeli.

Közismert, hogy Magyarország időnként kitett nagy mennyiségű, főleg Olaszországból származó lédig importbornak, és az azzal kapcsolatos forgalomba hozatali szabályok, a megjelenése a terméknek mindig vita tárgyát képezték. Bár hozzáteszem, hogy éppen talán 2012 óta az általam említett, akkori bortörvény utolsó nagy módosítását követően és a

Hegyközségi Nemzeti Tanács markáns fellépése következtében a mintegy 400-500 ezer hektoliteres éves lédig borimport Olaszországból néhány tízezer hektoliterre csökkent le az utóbbi időben. Magyarul a magyar bornak tere nyílt idehaza és az exportpiacon is.

És hadd utaljak a változások sorára a továbbiakban is, hiszen a szőlőfelvásárlás rendje is és ennek az ügyviteli kezelése is meg fog változni. Az eddigi szokásoktól eltérően a szőlő felvásárlója egy felvásárlási jeggyel fogja majd igazolni az átvételt, amelyen majd fel kell neki tüntetni triviális adatokat, mint például a súlyt, a behozott szőlő mennyiségének a súlyát, annak a mustfokát. És itt, a mustfoknál hadd említsem meg, hogy az utóbbi időben egy kellemetlen jelenséget, a mustfokkal való manipulálást is ki kell szűrni, és ez a rendszer kiszűrheti, hiszen kötelező lesz majd az e-pincekönyv létrejöttével úgynevezett online kapcsolatot létesíteni egy adatbázissal, amely online adatbázisba a felvásárolt szőlő mustfokának megmérése után automatikusan továbbítódni fog az adat, tehát itt is az átláthatóságot és a tisztességes borászatok védelmét szeretné a törvény ellátni.

Megjegyzem, hogy több okmány megszűnését is kezdeményezi a jelenlegi bortörvény, és egyben a megszűnés nem jelenti azt, hogy az ellenőrizhetőség, a származás bizonyítottsága netán majd csorbát szenvedne, sőt, épp az előbb utaltam rá, hogy ez még inkább nyomon követhető lesz. és nem lesz manipulálható utólagosan és papír alapon, mint ahogy esetenként sajnos a felderítő hatóság ezt bemutatta. Néha-nyan ezt megtették.

Így meg fog szűnni a jelenleg ismert szőlőszármazási bizonylat, meg fog szűnni a készletigazolás céljából kiadott borszármazási bizonylat, meg fog szűnni a más borászati üzemekbe átszállítás céljából kiadott borszármazási bizonylat, és meg fog szűnni a forgalomba hozatali engedély is. Mindezeket felváltja és leegyszerűsíti két hangsúlyos okirat. Egy, az első, úgynevezett seprős újbórra kiadott származási bizonylat, majd pedig egy úgynevezett végső forgalomba hozatal céljából kiadott származási bizonylat. Ezt ma a szakma az úgynevezett C-típusú származási bizonyítványként ismeri.

De mint említettem, ezeknek a bizonylatoknak a megszűnése egyben azt az adminisztrációs teherkönnyítést fogja jelenteni, amely megfogalmazódott a törvény benyújtásakor célként, másrészt pedig az elektronizációs rendszer következtében az ellenőrizhetőség és a bor eredete, magyarul, hogy milyen szőlőfajtából, melyik területről származik, ez az újonnan bevezetett, úgynevezett kibővített felvásárlási jeggyel mindenképpen bizonyítható lesz. Hiszen ezen a felvásárlási jegyen az egyszer már említett súly és mustfok mellett a szőlő származási helyét, azaz területét behatároló igazolószámot, helyrajzi számot is fel kell tüntetni. Ez felírásra kerül az e-pincekönyvbe, amely így automatikusan a hegybírói nyilvántartásba kerül, tehát triviális lesz, hogy melyik kész bornak melyik

szőlőmennyiség és honnan származó szőlőmennyiség az alapanyaga.

A törvény a továbbiakban hoz egy olyan új helyzetet, hogy a forgalomba hozatali eljárás egy nagyon komoly leegyszerűsítést tesz lehetővé az elektronizáláson keresztül. Nem akarom itt részletezni a jelenlegi eljáró szabályozás rendjét és papírmunkáját, hogy amikor valaki jelenleg forgalomba szeretne hozni bort, ezt hogyan indítja meg borászati hatóságok, minősítések és mindenfelé, és hogyan kap végül engedélyt és teheti azt meg, hogy na, akkor most már ki ajánlhatom a nagy- és kiskereskedők számára ezt a terméket.

Egy rendkívül leegyszerűsített verzió fog következni. Gyakorlatilag megszűnik a forgalomba hozatali engedély, és csak egy bejelentés lesz ehelyett, viszont a forgalomba hozatal négy nagyon markáns feltételhez lesz kötve. Ez gyakorlatilag az úgynevezett végső vagy C-típusú származási bizonylat; másodikként a borászati hatóságok által tételenként kiadott forgalomba hozatali azonosító; harmadikként a kémiai összetételre vonatkozó analitikai vizsgálat; és negyediként - ha ezt egyébként a helyi termelői közösségek, magyarul a hegyközség kéri - egy érzékszervi vizsgálatot is kérhetnek. Ezt majd mindegyik hegyközség eldönti, hogy kéri-e az analitikai vizsgálat mellett az érzékszervi vizsgálat feltételét is a forgalomba hozatalhoz. És tegyük hozzá, hogy az adatszolgáltatások elektronizálása további tehercsökkentést jelent a borászatoknak.

Hadd említsem meg külön Tokaj kérdését. Pontosan tudjuk, és látom Hörcsik Richárd képviselőtársamat, elnök urat, hogy ugrásra készen áll, hogy a térség képviselőjeként részletesebben is kifejtse gondolatait, de természetesen most is Tokaj kérdését a bortörvénynek külön kell kezelni, nincs mese. Itt egy több évszázados zárt borvidékről van szó, amit a világ és mi, magyarok is természetesen külön tartunk számon. Ennek megfelelően speciális szabályok vonatkoznak a tokaji szőlészetre és borászatra, minden területre, ami a lehatárolást illeti, ami a borkülönlegességek listájának készítése használatát illeti, a palackozásra vonatkozó különleges szabályokat illeti, annak megfelelően, ami rangja és becsülete Tokajnak van.

Én gyakorló szőlőtermelőként egy apró aggályomat hadd fejezzem ki, amin nem tudok változtatni, nem tudom módosító indítvánnyal sem jobbá tenni. Ez a 2021. augusztus 1-jei hatálybalépés; pontosabban a törvény hamarabb hatályba fog lépni, de augusztus 1-je mindig a fordulónapja az új borpiaci éveknek. Itt másképp számíthatnak az évek érthető módon, egy kertészeti termékről van szó. Addigra kell a teljes magyar szőlészet-borászat társadalmát fölkészíteni egy jelentős elektronikai és adminisztratív átállásra. És augusztus elseje rendkívül közel van a szüret megkezdésének az időpontjához. A korai olívérték bizonyos - az irsai olívérték hadd utaljak - augusztus második hetén már szedni szoktuk, sőt volt olyan, amikor augusztus első hetén szedtük, két évvel ezelőtt.

Azt kérem majd az államtitkár úrtól és a kormányzattól és a Hegyközségi Nemzeti Tanáccsal együttesen, hogy rendkívül nagy erővel készítsük fel a szőlészeteket, borászatokat és a hegybírókat és a hegyközségi szervezeteket.

(19.50)

S természetesen azt az informatikai hátteret, akiknek majd meg kell alkotniuk ezt az e-pincekönyv-rendszert, hogy nehogy valamilyen nagyon komoly akadályokba ütközzenek a pincészetek és a gazdálkodók augusztus második hetén, amikor a fizikai és biológiai érés következtében el kell hogy induljon a szüret. Azok nem fognak várni majd ott programozókra, meg mindenkire, hogy még kijavítsák ezt vagy azt a hibát. A szőlő meg fog indulni a pincékbe befelé, és nehogy ott valami bökkenő legyen, mert az esetleg komoly felzúdulást hozhat majd a szőlőtermelők részéről.

Nekem ez az egyetlen aggályom, de nem tudok mit tenni, hiszen, mint említettem, a borpiaci év mindig augusztus 1-jétől a következő év július 31-éig tart. Így lesz most is, csak legyünk figyelemmel az esetlegesen felmerülő akadályokra. Természetesen a Fidesz-frakció támogatni szeretné ezt a bortörvény-tervezetet. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Steinmetz Ádám képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Az előttünk fekvő törvény valóban a bor-szőlő ágazat átlátható és fenntartható működésének elősegítése végett került a tisztelt Ház elé. Az előttem szőlőkhöz csatlakozva, valóban nagyon sok hasznos és előremutató szabályozás található ebben. Erre majd röviden ki is fogok térni. Mindazonáltal az ördög mindig a részletekben rejlik, és nagyon várjuk a kormányrendeleteket, végrehajtási rendeleteket, hogy mit is fog majd jelenteni a gyakorlatban arra a több tízezer személyre, családra, akik a mai napig szőlészetből, borászatból élnek.

Ugye, évtizedekkel ezelőtt, a szocializmusban még majdnem dupla annyi szőlőterületünk volt, mint napjainkban, és a gépesítés folytán is már lényegesen kevesebb kézimunkát igényel ez az ágazat, de még így is rengeteg emberről van szó, és éppen ezért fontos, hogy szakmailag megfelelő felkészültséggel, tudással segítsük egy minél jobb minőségű törvény megszületését.

Valóban így van, csak pár, a szívemhez közel álló dolgot ebből a javaslatból megemlítenék. Az e-pincekönyv bevezetésével sokkal átláthatóbb lesz a jövőben a szőlészet-borászat, sokkal jobban ki lehet majd

szűrni az ügyeskedőket. A felvásárlási jegy pedig tartalmazni fogja a szüretelt szőlő cukortartalmát is, ami azért fontos, mert ez egy fontos értékmérője egyébként ennek a terméknek, tehát ezáltal is a minőség irányába tudunk elindulni.

Ha már minőségről beszélünk, egy harmadik fontos dolgot kiemelve a törvény tervezetéből, az európai gazdasági térségen kívülről érkező borászati termékeket analitikai és érzékszervi vizsgálatnak is alá tudjuk majd vetni, kiszűrve ezáltal a pancsolt alacsony minőségű vagy egyáltalán bornak nem igazán nevezhető termékeket. Bár tudom, hogy az Európai Unióban ezt borzasztó nehéz megtenni, hogy minőségi kritériumokhoz fűzzünk magyarországi forgalmazást, de azért jó lenne végre eljutni oda, hogy különösen az Olaszországból érkező, rettenetesen alacsony minőségű import lédig borok esetében is ki tudjuk szűrni azokat, amelyek nem valók a magyar piacra.

És akkor megszokva azt, hogy a Mezőgazdasági bizottságban szintén szakmai alapon folynak a viták, ehhez tartva magamat, én is igyekszem szakmai szempontból, ha megengedik, most egy-két javaslatot megtenni.

A 4. § (2) bekezdése úgy fogalmaz, hogy az új telepítési engedély kiadására irányuló eljárásban az ügyintézési határidő 70 nap. Ezt mi soknak tartjuk. Javasoljuk a 30 napos ügyintézési határidőt, hogy meggyorsítsa az eljárást, ez mindenképpen a szőlészek érdekeit szolgálja. Szeretném jelezni, hogy egyébként a gyakorlat 3 és 10 nap között van sok esetben, amikor is kiadják a telepítési engedélyt, illetőleg a szerkezetátalakításhoz hozzájárulnak. Tehát még így is, úgy gondolom, hogy ez a 30 nap teljesen vállalható határidő.

A 4. § (3) bekezdésében pedig azt látjuk, hogy az ültetvények telepítésének és kivágásának tényét az ültetvényhasználó bejelenti a hegybírónak, a hegybíró pedig a bejelentést követő 120 napon belül ellenőrzi a telepítés vagy a kivágás megtörténtét. Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Ezt is nagyon hosszú időnek tartjuk. Itt van egy elvi és egy gyakorlati megfontolás is. Elviekben, ha csak józan paraszti ésszel belegondolunk, hogy négy hónapja van a hegybírónak arra, hogy beüljön a terepjáróba és kimenjen a hegyre, indokolatlanul hosszú határidő. De sokkal fontosabb gyakorlati kérdés, hiszen 120 nap vegetációban szinte majdnem teljesen lefedi ezt az időszakot, amikor permetezni kell, és amikor a hegybíró már odaér, lehet, hogy már okafogyottá válik mindenfajta intézkedés. Úgyhogy ezért is kérem a tárca páholyban helyet foglaló képviselőit, hogy fontolják majd meg ezt a két változtatást.

Továbbmegyek. Az 5. § (3) bekezdése szól arról, hogy a hegybíró mulasztási bírság kiszabása mellett kötelezheti a tulajdonost a szőlőültetvény kivágására. A 4. § pedig: ha a nyilatkozattételnek az ültetvény használója vagy az ültetvény tulajdonosa eleget tesz, de a szőlőültetvény a figyelmetlenségtől származott egy év elteltével sem áll rendeltetésszerű művelés alatt, a

hegybíró értesíti a növénytermesztési hatóságot, amely elrendeli a szőlőültetvény tulajdonos költségére történő kivágását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez nagyon durva. Ez azért durva, mert egy hektár szőlő telepítése most olyan 6 millió forint körüli összegbe kerül. Értelem-szerűen ebből következik, hogy egy hektár szőlő több millió forintos értéket képvisel. Két javaslatunk is van erre a problémára. Egyrészt szintén a határidők lerövidítésében rejlik, mivel már eleve a figyelmeztetési határidő is nagyon hosszú, ez a 30 nap, de az egy év meg kirívóan sok, hiszen pontosan ennyi idő alatt egy nem művelt szőlőültetvény fertőzheti a közelében található szomszédos ültetvényeket, indokolatlan kárt okozva ezzel a többi gazdálkodónak. Úgyhogy egyrészt ezért is fontos lenne, ha már határidőhöz kötjük a javaslatot, ezen elgondolkodni.

De van egy sokkal gyakorlatiasabb módosítási javaslatunk is, amely pedig abban rejlik, hogy a felszólítást követően, ha annak nem tesz eleget a tulajdonos, illetve a terület használója - ez egyébként lehet akár abból kifolyólag is, hogy az érintettet, mondjuk, tartós betegség akadályozza ebben, vagy adott esetben elhalálozott, és a hagyatéki eljárás folyamatban van, nem lehet tudni, hogy az örökösök közül ki lesz a tulajdonos -, hogy ne maradjon gazdátlanul ez a szőlő, és meg legyen művelve, ezért azt gondoljuk, hogy a hegybíró elrendelheti, illetőleg vállalkozót fogadhatna fel ennek az elhanyagolt területnek a megművelésére, rendbetételére egy szerződés alapján. A hegyközség fizetné ki ennek a költségeit, amit aztán ráterhelve az érintett ingatlanra, kielégítést nyerhet akár abból, hogy az így megmentett szőlő, amely piacképesse válik, esetleg annak a bevételéből, vagy ha ez nem lehetséges vagy nem elegendő, akkor pedig egy árverezést követően.

Tovább menve a tokaji borvidékre vonatkozó különleges szabályokhoz, itt Hőrcsik Richárd képviselőtársamra nézek, szerintem meg fogja tudni erősíteni a 16. § (5) bekezdésében foglalt szabályozást. Szintén érdemes lenne elgondolkodni ezen, hiszen úgy fogalmaz a tervezett jogszabály, hogy a tokaji borkülönlegességekre utaló neveket nem borászati termékeken feltüntetni tilos.

(20.00)

Alapvetően én egyetértek ezzel. Viszont van olyan termék vagy esetleg vannak olyan termékek, amelyek már hosszú ideje forgalomban vannak, ilyen például a hungarikumként 18 éve forgalomban lévő tokaji aszú bonbon, amelyet én még sajnos nem kóstoltam, de biztosan finom, hiszen ez egy tokaji aszúborba áztatott mazsolával töltött étcsokoládés deszert. Hogyha ezt a törvényt elfogadjuk, akkor ezt a terméket - és gondolom, vannak más hasonló termékek is - diszkrimináljuk és eltüntetjük a piacról, jelentős érdeksérelmet okozva egyébként a hosszú ideje

forgalmazók számára. Esetleg érdemes lenne kivételt tenni bizonyos esetekben.

A 16. § (10) bekezdésével kapcsolatban pedig szintén egy szakmai észrevétel, amely bekezdés úgy szól: „Tokaj eredetmegjelöléssel ellátott bor nem édesíthető.” Ugye, itt a szakma nem egységes, pontosabban egységes abban, hogy Tokaj-Hegyalján a szerencsi napfénynek nevezett kristálycukor ne kerüljön a tokaji borokba, ez nyilvánvaló, tehát egyértelmű, de nem is arról van szó, hanem hogy a szakma egy része a saját borából készült mustsűrítményt, amely egy természetes anyag, szintén a termelő szőlőjéből származik, miért ne használhatná a termékei előállításához. Ezen szintén érdemes elgondolkodni.

(Az elnöki széklet Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Végezetül mi nincs benne ebben a törvényben, amit nagyon szerettünk volna látni? Érdemes lenne azon is elgondolkodni, hogy a borászatoknak nyújtott jelentős közpénztámogatásokat, állami támogatásokat ahhoz kötni, hogy ezek a borászatok a felvásárolt szőlőt, a feldolgozott szőlő egy jelentős részét az adott borvidékről, adott esetben 50, legalább 50 százalékát az adott borvidékről vásárolják fel, ezzel is segítve a szőlőtermelőket.

És ha már itt tartunk, jó lenne elérni, hogy ezek az állami támogatások ne látványpincészetekre vagy esetleg olyan nyaralókra fordítódjanak, amelyek borászatoknak vannak álcázva, ezeket a családokat jó lenne kiszűrni a rendszerből. De az is egy észszerű elképzelés lehetne egyébként, hogy a közpénzzel a közösségi érdekeket megvalósító közösségi szőlőfeldolgozó üzemeket kellene támogatni.

Továbbmegyek, szintén egy régóta élő probléma, ugye, azt szokták mondani, hogy jó bornak nem kell cégér. Hát, azt kell látni, hogy nekünk alapvetően jó boraink vannak, jó borászaink vannak, viszont a borászatok annak ellenére eladási problémával küzdenek, hogy a szőlőfelvásárlási árak hihetetlen módon csökkentek az elmúlt években, sok esetben még a művelési költséget sem fedezik, ezért aztán óriási problémával küzdenek a szőlőtermelők. A borok nem lettek olcsóbbak, viszont sok esetben nem tudják eladni azokat, tele vannak a pincék. Nem látom a törvényjavaslatban azt, hogy egy piackutatáson alapuló valódi marketingstratégia megvalósulna, hogy hogyan lehetne jó borpiacot csinálni, bár kétségtelen, és ezt egyben el is ismerem, hogy a bormarketingre a Fidesz-kormány az elmúlt időben jelentős forrásokat szánt, de ezt sokkal tudatosabban kellene felhasználni, mert mint láthatjuk, a statisztikák azt mutatják, az utóbbi tíz évben csökkentek a szőlőterületek, ahogy említettem, csökkent az export, és sajnálatos módon a hazai fogyasztás is.

Végezetül, de nem utolsósorban a felvásárlással kapcsolatos problémák. Énszerintem nem lenne ördögtől való dolog a törvényjavaslatba foglalni azt,

hogy a felvásárló köteles harminc napon belül kifizetni a termelőnek a felvásárolt szőlő árát, ne fordulhasson elő az, hogy a termelők fél évet vagy akár egy évet várnak a munkájuk gyümölcsére, miközben a szőlőből már időközben bor készült, adott esetben már el is adták azt. Ez szerintem méltatlan a gazdákhoz, és hogyha belegondolunk, hogyha ez a törvény valóban a szőlő-bor ágazat átlátható és fenntartható működése elősegítése mellett, ugye, az ágazat fejlesztését is szolgálja, akkor tisztelettel kérem, hogy ezekre a szőlőtermelőkre is gondoljunk, akiket - hát, hogy is mondjam? - jelentősen kihatározzák a nagyok, az integrátorok és egyes borkereskedők.

Úgyhogy én nagyon remélem, hogy ezeket a szakmai alapú javaslatokat a miniszterhelyettes úr és a tárca is meghallgatja, remélem, hogy ezeket befogadják. Én ezt egy jó törvényjavaslatnak tartom, éppen ezért a Jobbik-frakciónak a támogatást fogom javasolni, és még jobb szívvel fogom ezt megtenni, amennyiben ezek a változtatások valóra válnak, és ezek a módosító javaslatok majd átmennek a bizottságon és a parlamenten is, hiszen közös érdekünk, hogy minél jobb minőségű törvény szülessen.

Én köszönöm a figyelmet, köszönöm, hogy meghallgattak, és remélem, meg is hallották, amiket mondtam. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának, az Igazságügyi bizottság elnökének. Parancsoljon, elnök úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország egy hagyományos szőlőtermelő, bortermelő ország, ahol a szőlészet és a borászat éppúgy nemzeti ügy, mint Franciaországban vagy akár Olaszországban. Ne feledjük, Magyarország az Európai Unió hetedik legnagyobb bortermelő országa, a magyar bor jelentősége pedig messze túlmutat önmagán, hiszen jelentős magyar identitásképző tényező, valamint egyidejűleg fontos országimázs-alkotó tényező is. Nekem személy szerint keresztény emberként pedig különleges jelentősége is van a szőlőtő termésének.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A szőlészetéről és borászatáról szóló T/13955. számú törvényjavaslat célja a szőlő-bor ágazat átfogó reformjának törvényi szintű megalapozása. A 2004. évi XVIII. törvény a jelenleg hatályos szőlőtermelésről és borgazdálkodásról szóló törvény. Az elmúlt 16 évben bekövetkezett számtalan módosítás következményeként, az EU-s jogharmonizációk átvételeként a törvény szövege jelentősen töredezetté vált, ezáltal pedig komoly igény mutatkozott egy új bortörvény megalkotására. Nagy István agrárminiszter úr ennek okán nyújtotta be a T/13955. számú törvényjavaslatát.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ennek az új bortörvénynek a célja egyrészt a termelők, illetve a borászok adminisztrációs terheinek a csökkentése, másrészt az ellenőrzések hatékonyabbá tétele, harmadrészt az ePincekönyv bevezetése, negyedrészt a szőlészet és borászat átláthatóbbá tétele, végül pedig ötödrészt nagyobb önállóság biztosítása a termelői közösségek számára.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nem kívánom megismételni a Farkas Sándor miniszterhelyettes úr expozéjában elmondottakat, illetve a Font Sándor fideszes képviselőtársam vezérszónoklatában már elhangzottakat, amelyekkel teljes mértékben egyetértek, ezért én már csak egy kis szegmensre szeretnék most koncentrálni, ami még ma itt nem hangzott el, ez pedig a murci, és a murcira hívnám fel a figyelmüket. A murci egy félig kierjedt, szénsavas, meglehetősen édes ízű újbor. Eddig hazánkban rendkívül sok akadályba ütközött a forgalmazása, pedig itthon is és külföldön is igen nagy igény mutatkozik rá, ezért a törvényjavaslat foglalkozik a murci forgalmazásának a könnyítésével is. A törvényjavaslat akként rendelkezik, hogy a jövőben ne kelljen majd a murcihoz forgalomba hozatali engedélyt beszerezni, továbbá ne kelljen a vonatkozásában laboratóriumi vizsgálatot sem lefolytatni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kereszténydemokraták támogatják a törvényjavaslatot, kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

(20.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem akarom itt e kései órán azt mutatni, hogy én olyan nagyon elmélyült szakértője volnék a szőlészetnek és a borászatnak, mondjuk úgy, hogy az ismereteim elsősorban felhasználói jellegűek. *(Dr. Hörcsik Richárd: Helyes!)* De mégis egy olyan jogszabály vitájában vagyunk itt, ezen a kései órán, ami kapcsán azért az a legjobb, hogyha ezt egy képviselő közvetlenül az érintettektől, az onnan vett impulzusokból próbálja a véleményét egy picit alátámasztani.

Megmondom őszintén, hogy azok között az érintettek, szakértők között, akiket mi a frakcióban meg tudunk kérdezni, én nem árulok zsákbamacskát, és ilyen módon ellövöm a puskaport a felszólalásom elején, alapvetően támogató vélemények hangzottak el és azok jöttek az irányomba. A törvény koncepcióját alapvetően helyesnek tartják az általunk megkérdőztettek, és jókat mondtak.

Elsősorban, hogy itt a pozitív elemeket emeljem ki, az adminisztrációt úgy csökkenti a tervezet, hogy az ismétlődéseket, átfedéseket fölszámolja, a folyamatokhoz igazítja az adminisztrációt és nem fordítva, ezt nagyon pozitív elemnek tartották.

Az ültetvényfelületet védi azzal, hogy a más célú használatot a hegyközség hozzájárulásához köti. Itt tulajdonképpen óvatos kritikaként fogalmazódik meg, hogy a szankciókról nem igazán beszél a jogszabály, és nyilván óvatos kritikákat fogalmaztak meg az általunk megkérdőzettek az adatgazda kérdésében is. Nyilván az adatgazda az állam lesz, nyilván jó lenne többet látni majd a végrehajtási rendeletekből is. Elhangzott előttem szóló kormánypárti képviselőktől az is, hogy jó ez a fajta koncepció, mert a részletszabályok nyilván miniszteri szinten, kormány szinten kezelhetők - az ördög persze sokszor a részletekben van -, maximum ebben a tekintetben fogalmaztak meg néhányan aggályokat.

Én is elmondanék pár dolgot, amit nem old meg a törvény, de hát nem lehet egy törvénytől várni, hogy mindent megold persze. A szőlőkataszterbe tartozó zártkerti ingatlanok esetében egy termelő jelezte ezt tulajdonképpen, hogy nem kell ezekben az ingatlanokban telepítési engedély, tehát akár erdőt is telepíthetnek a szőlők közé, mert a fás területet a földhivatal simán átvezeti adott esetben. Ha ez valóban így van több területen, akkor ezzel a problémával álláspon-tunk szerint a későbbiekben foglalkozni kell. Nem oldja meg a jogszabály az elhanyagolt területek problémáit, ami nyilván a szomszédoknak rengeteg bosszúságot okoz, ezzel kapcsolatban nagyon sokan jeleztek, hogy komoly gondjaik vannak.

A jogszabály természetesen összefoglaló jelleggel kodifikációs szempontból is egyszerűsít egy sokszor módosított jogszabály újragondolásával, ami adott esetben szerencsés is lehet; lehet, hogy tényleg eljött annak az ideje, hogy egy új törvényt fogadjon el az Országgyűlés a szőlészettel és a borászattal kapcsolatban.

Az ellenzék részéről előttem megszólaló Steinmetz Ádám, aki mélyebb ismeretekkel rendelkezik a témában, nagyon pontosan elmondta azokat a szakaszokat, amikkel kapcsolatban javaslatai merültek föl. Én azt gondolom, ezek megfontolandó javaslatok, és ugyan furcsa pozíció arra felhívni a kormányt, hogy fogadja meg ezeket, illetve a vitában még fölmerülő esetleges szakmai alapú, jó szándékú javaslatokat, de úgy gondolom, hogy a jogszabály már ebben a formában is egy olyan jogszabály, amelynek az elfogadására fogom kérni a frakciómat. Köszönöm, elnök úr. *(Dr. Steinmetz Ádám tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az írásban előre bejelentett felszólalás következik. Megadom a szót Hörccsik Richárd képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem tudom, hogy ma este hányan vagyunk itt, a tisztelt Házban, akik több mint tizenhat évvel ezelőtt egy februári késő estén vitattuk meg az Országgyűlésben a szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló T/6563-as törvényjavaslatot, amely azután 2004. évi XVIII. törvényként került kihirdetésre, ami évszázados visszatekintésben immáron a sokadik, de ahogy Font Sándor képviselőtársam említette, az uniós csatlakozásra elsőként fókuszáló jogszabályként sokakban olyan érzetet keltett, hogy közös ügyünket, a magyar szőlő- és borkészítés ügyét majd hosszú éveken keresztül végre megfelelően rendezzi.

A kormány az ágazattal együtt mégis, ahogy elhangzott az államtitkár úrtól is, úgy ítélte meg, hogy közel másfél évtized múltán ebben a témában nagyon helyesen szükséges egy új javaslatot terjeszteni a törvényhozás elé. Ez tehát egy nagyon helyes felismerés, hiszen ahogy hallottuk, az elmúlt több mint másfél évtized alatt jelentősen átalakult például a jogrendszer, és a technikai fejlődés is nyilvánvalóvá tette, hogy át kell gondolnunk több kérdést a szabályozás vonatkozásában. Például nyilvánvalóvá lett, hogy a szőlőtermesztés és a borkészítés adminisztrációját, ahol lehet, egyszerűsíteni kell, vagy például az ePinckönyvrendszer bevezetésével folytatódik a modernizálás.

Néhány dolog azonban változatlan, hiszen a törvény a korábbi jogszabályoknak megfelelően itt is történelmi hagyományként úgymond kiemelten foglalkozik Tokaj-Hegyaljával, és nekem mint a térség választott országgyűlési képviselőjének, mondhatni hivatalbeli, ámbátor szívemhez rendkívül közel álló kötelesség, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat tárgyalása során erre helyezzek hangsúlyt, mint tettem ezt 2004-ben is.

Tisztelt Elnök Úr! Ma már közismert, hogy a világon Tokaj-Hegyalja az egyik legismertebb magyar borvidék, talán csak abban érdemes komolyabb vitát nyitni, hogy mióta is van jelen a szőlőtermesztő és borkészítő kultúra a térségben. Ha fellapozzuk a vármegyék történetét megíró gyönyörű kötetek közül a Zemplén vármegyéről szólót, ami a millennium idejében jelent meg, nos, Kossuth János arról ír, hogy már a tatárjárást megelőzően is folytatott a tokaji lankákon szőlőtermesztést, de az bizonyos, hogy a tokajit a világhír felé a IV. Béla által behívott vincellérek indították el.

Nem akarom felsorolni ezt a több száz esztendő, mert azóta sok szép kort és nehézséget is megérettünk, és ez utóbbiak közé tartozik nyilvánvalóan az 1890-es években belobbant filoxerajárvány is. De minden körülmények között egyértelmű maradt számunkra, hogy Tokaj-Hegyalján egy páratlan kincs birtokában vagyunk, amelyet becsülni, óvni és védeni kell. Ezért köszönöm az államtitkár úrnak is, hogy ez a törvény is külön foglalkozik Tokaj-Hegyaljával.

Tisztelt Elnök Úr! Ha csak a borhamisításnak és a hamisított bor forgalomba hozatalának tilalmazásáról szóló 1908-as XLVII. törvénycikkig tekintünk vissza, úgy vélem, hogy mindvégig egyértelmű volt, hogy meg kell határozni, mely közigazgatási egységek milyen típusú szőlőterületei tartoznak a tokaji borvidékhez, ott milyen különleges borok készülhetnek, és hogy ezek védelmében milyen intézkedések szükségesek.

Örömteli, hogy ma már kifejezetten arra is helyeztünk hangsúlyt az előterjesztő, hogy a tokaji eredetmegjelöléssel ellátott termékeknek mind külsejét, mind pedig beltartalmát tekintve is meg kell felelnie bizonyos alapvető kritériumoknak, ideértve a tókéra vetített hozamot és a cukortartalmat is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ez a törvényjavaslat, nagyon helyesen, tekintettel van arra, hogy Tokaj-Hegyalja a világörökség része mint kultúrtáj, ez pedig nemcsak a primátusa miatt rendkívül fontos, hanem azért, mert ezen a borvidéken komplex megközelítés érvényesül, az itt megtalálható értékek a testet és a lelket egyszerre célozzák, ahogy szoktuk mondani.

(20.20)

Tizenhat éve is azt a kérdést kellett feltennem, hogy miként kell megfogalmazni, szabályozni a minőségi bortermelés feltételeit. Csak megemlítem, tisztelt képviselőtársaim, hogy akkor méltatlanul arról kellett vitatkoznunk, hogy Tokaj-Hegyalja legféltettebb kincsével, az aszúborral és a főborral kapcsolatos kérdést a jogszabálytervezet miatt úgy válaszolta meg, hogy az aszúbor és a főbor önálló, bárki által használható bor kategória Magyarországon, ahelyett, hogy csak a tokaj-hegyaljai borkülönlegességek sorában nyernének besorolást. Hála istennek, ez elmúlt. Ma már arról kell szót ejteni a benyújtott törvényjavaslattal kapcsolatban, hogy miként tekintenek a termelők és a fogyasztók is az aszúra, amely - tegyük hozzá - valódi világhírt kölcsönöz borvidékünknek, hiszen termelhetünk bármilyen kiváló száraz furmint fehérborokat, a tokaji borról vagy Tokajról mindenkinek még mindig a világon a kiváló édes boraink jutnak eszébe, a tokaji aszú.

Tisztelt Elnök Úr! Ahogy szoktuk mondani, saját portánkon söpörgessünk, ezért tehát nekünk kell egy megbízható, magas minőségű száraz és természetesen édes tokaji bort adni a világnak, és ennek érdekében bizony le kell mondanunk számos szőlő világfajta termesztéséről, bármennyire is csábító egyes birtokokon a piros szőlő, a pinot noir vagy a cabernet sauvignon telepítésének a gondolata, vagy éppen a rozébor előállítására irányuló kísérlet. „Jót s jól! Ebben áll a nagy titok” - mondja vidékünk szülötte, Kazinczy Ferenc. A kivételes klímát, a terroirt, a talajt és a fekvést nem szabad elpazarolni, ha tudjuk, hogy kipróbált, jó szőlőfajtáink és boraink vannak, ahogy ezt megfogalmazza a jelen bortörvény is.

Tisztelt Ház! Mint említettem, Tokaj-Hegyalját számos veszély fenyegette az elmúlt évszázadokban, számos nehézséget élt meg Zemplén népe. A legnagyobb veszélyek mégis azok voltak, amelyek félretették a korábbi értékeinket, nem a hagyományokra, hanem arra koncentráltak, hogy a termelés tömeges, olcsó, már-már túl egyszerű legyen. A szántóföldekre, ahogy a köznyelv nevezte, a szoknyákra leköltözött parcellák miatt máig nagy számban ismertek olyan területek, amelyeket a gépesítésre való alkalmatlanság miatt sajnos parlagon hagytak, és némelyiket éppen ma vonják művelésbe a bátor szakemberek. Mindezek ellenére azonban a borvidék északi felének kevésbé látványos az a megújulása, amely a rendszerváltoztatást követően végre elindulhatott.

Mint említettem, tisztelt képviselőtársaim, a világörökséghez tartozó területről, kultúrtájáról van szó Tokaj-Hegyalja esetében. Ezért tehát fontos a megművelt hegyoldalok látványa éppúgy, mint az is, hogy a fejlesztések, a munkahelyteremtés során is figyelembe vegyük azt az egyedülálló összképet, amely a borvidékről bárhonnán élénk tárul. Azt gondolom, hogy nem az előttünk fekvő törvényjavaslat feladata ugyan, de meg kell erősíteni az elkötelezettségünket amellet, hogy ez a borvidék nemcsak képes ilyen megközelítések mellett is a fejlődésre, hanem ezekből az elismerésekből profitálva épphogy csak ezek által tud igazán versenyképes maradni a közeljövőben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bizonyára önök előtt is ismert, hogy rövidesen egy kiemelkedő, az elmúlt évtizedek legnagyobb fejlesztési programja indul el Tokaj-Zemplén térségben, amelyet ez a 149,5 milliárd forintos keretösszegű terv finanszíroz. Ennek a programnak a segítségével régóta aktuális beruházásokat is lehet majd támogatni, és számos intézkedést tett a kormányzat eddig is, hiszen ahogy Steinmetz képviselőtársam jól javasolta az úgynevezett közösségi feldolgozókat, nos, éppen a kormány három ilyen közösségi feldolgozóval segítette Tokaj-Hegyalján, úgymint Tálylány, Bodrogkeresztúron és Herceggúton, amelyek biztosítják bárki számára, hogy minőségi eszközparkkal kerüljön a szőlőtermelés feldolgozásra és palackozásra is, ha szükséges. Hál' istennek, ezek jól működő házak, közösségi házak. Minden borvidéknek egyébként ajánlom. A most induló programban egyébként javul a dűlők megközelíthetősége, amivel emelkedik természetesen a szőlők értéke is, a térség úthálózata, és a turisztikai desztinációk száma is emelkedik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Gróf Széchenyi György, Tokaj-Hegyalja országgyűlési képviselője itt, a képviselőházban 1935. november 19-én tartott ülésén a bor előállításának, kezelésének és forgalmának szabályozásáról és a borhamisítás tilalmazásáról szóló törvényjavaslathoz kapcsolódva beszédében megemlékezve az alszőlők és a parlagon maradt, magasan fekvő szőlőterületek problémájáról egy maihoz hasonló dilemmával szembesítette az akkori törvényhozókat. Ugyanis minden jó szándék ellenére nem tudunk elindulni azon az úton, amelyet fejlesztési programok

és a modern, előremutató törvényi szabályozás kínál, ha nem adunk lendületet azoknak és eszközöt, lehetőséget, akik különböző okokból nem tudnak velünk jönni. Amint azt gróf Széchényi mondta: „Bizony, állami beavatkozás tűnt szükségesnek a parlagon fekvő birtokoknak azok eladósodott tulajdonosaitól való megváltásában és az aljszőlőkben tevékeny kistermelőknek való átadásban, melyeken termelve rövidesen visszafizethetővé válhatott volna a terület megváltására fordított állami kiadás.”

Jelen körülmények közepette, 85 év távlatából, képviselőtársaim, kifejezetten szükséges Tokaj-Hegyalján olyan támogatási, mentori rendszer, amely kézen fog minden, a minőségi bortermelés iránt elkötelezett helyi polgárt, hogy leküzdjük végre azokat a hátrányokat, amelyek a rendszerváltoztatást megelőző kommunista-szocialista korszaknak köszönhetően mindmáig velünk élnek, és számos termelő számára a szőlőterületük, üzletük felvirágoztatását megnehezítik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint Tokaj-Hegyalja képviselője is kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nyitrai Zsolt képviselő úrnak, aki a Fidesz képviselőcsoportja részéről kíván felszólalni. Parancsoljon, képviselő úr!

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Szőlészek, Borászok! Köszönöm a szót és a lehetőséget. Most Eger és térsége országgyűlési képviselőjeként, vagy hogy stílszerű legyek, az egri borvidék képviselőjeként kértem szót. Új bortörvényt tárgyal a magyar Országgyűlés. Mielőtt azonban erre rátérnék, nézzük meg az előzményeket. Örülök, hogy Hörcsik képviselőtársam szóba hozta 2004-et, az előző nagy törvény elfogadását. Engem is büszkeséggel tölt el, hogy 16 évvel ezelőtt már itt ülhettem a magyar Országgyűlésben, és egri képviselőként hozzá tudtam ehhez szólni.

Tisztelt Országgyűlés! 2010-ben Orbán Viktor miniszterelnök úr a választásokat megelőzően egy személyes szakmai konzultációt folytatott a magyar borágazat képviselőivel. Ennek a megbeszélésnek a végére összeállt egy komoly szakmai anyag, amely „a borászok 12 pontja” nevet kapta. Ha megnézzük, hogy mi valósult meg ezek közül, akkor azt tudom mondani, hogy egészen jól állunk, hiszen Magyarország Kormánya kiemelt mezőgazdasági ágazattá nyilvánította a szőlészetet és a borászatot. A termelők számára pozitívan változott a jövedéki- és termékdíj-szabályozás. A szőlő- és bortermelők észrevételei alapján módosult a hegyközségi törvény és a rendtartások rendszere. Megújult az oktatás és a kutatás, egyszerűsödtek a mezőgazdasági alkalmi munkavállalás feltételei.

A forgalomba hozatali engedélyezés európai normához igazodott, kevesebb az adminisztráció a támogatások igénylése során. Létrejött a kormányzati bortanácsadó testület, országos bormarketing az árubortermelők bevonásával - ez az, ami megvalósul -, a saját készítésű párlat és pezsgő forgalmazási lehetősége pedig egyszerűsödött.

(20.30)

Ami nem valósult meg eddig a 12 pontból, az kettő: a szőlő- és bortermelő települések építészetének különleges felügyelete, valamint a borfogyasztás és gépjárművezetés viszonyának észszerű szabályozása.

Tisztelt Országgyűlés! Az, hogy az előbb említett 12 pontból megvalósult 10 pont, azt mutatja, hogy a magyar szőlészek és borászok számíthatnak a Fidesz-KDNP-re, illetve Magyarországi Kormányára. Sok közös eredményünk van, büszkék vagyunk a szőlészek és a borászok szakértelmére, tudására, hazai és nemzetközi sikereire, amelyekkel messze viszik az országunk jó hírét.

Tisztelt Országgyűlés! 2012-ben fogadtuk el az új hegyközségi törvényt, amelyhez magam is módosító javaslatokat adtam be előzetes egyeztetés után az egri borvidék képviselőjében. Én kezdeményeztem az arányos szavazati jog megteremtését, az Európai Gazdasági Térség országaiból importált, további feldolgozásra szánt borokra is a járulékfizetési kötelezettség kiterjesztését, valamint a hegyközségi járulék alapja meghatározásának szabályozását, azért, hogy azt ne lehessen a borászokra nézve diszkriminatív módon meghatározni. Ezen javaslatok célja a hazai bor védelme volt egyértelműen.

Tisztelt Országgyűlés! 2013-ban a rendszerváltoztatás utáni eddigi legnagyobb anyagi segítséget kapta az ágazat, hiszen több mint 8,5 milliárd forintos pályázati lehetőség nyílt meg például a szőlőültetvények megújítására, valamint a birtokokon megvalósuló beruházások támogatására, illetve a bor reklámjára, a bormarketingre.

Tisztelt Országgyűlés! Jómagam az egri borvidék képviselőjeként több konzultációt is kezdeményeztem a szőlészekkel és a borászokkal a korábbi, most hatályos szabályozással kapcsolatban, és megtettem ezt a mostani javaslattal kapcsolatban is.

Tisztelt Országgyűlés! Fontos törekvése a javaslattal a bürokrácia csökkentése és az ügyintézés modernizálása, valamint meggyorsítása. Amennyiben ezt a törvényjavaslatot elfogadják a tisztelt képviselőtársaim, akkor ténylegesen meg tud valósulni az elektronikus ügyintézés és az egyablakos rendszer az adatszolgáltatás tekintetében. Ezzel, azt gondolom, teljes mértékben egyetérthetünk, hagyjuk a szőlészeket és a borászokat dolgozni, foglalkozzanak azzal, amihez értenek, a szőlővel és a borral elsősorban, ne felesleges papírok töltögetésével.

A törvényjavaslat elfogadásával a termelői közösségek lehetőségei is jelentős mértékben bővíthetnek majd a jövőben.

Tisztelt Országgyűlés! Büszkék lehetünk a borászokra, hiszen egyre több és jobb pincészet készít egyre jobb, népszerű borokat, amelyek nemzetközi szinten is megállják a helyüket.

Én arra biztatok mindenkit, hogy támogassuk ezt a törvényjavaslatot, én magam pedig még csütörtökig a szaktárca irányába eljuttatom a konzultáció eredményeképpen felmerülő javaslatokat és véleményeket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirendi pontunk keretében. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Farkas Sándor államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, miniszterhelyettes úr.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Általában szokás a magyar Országgyűlésben, hogy ha az agráriumból vagy annak valamelyik ágazatáról beszélünk, az mindig a késői órákban fakad. De én úgy gondolom, hogy ez a mai nap, attól eltekintve, hogy késői óra van már aránylag, és már a kijárási korlátozás is életbe lépett, gondolom, mindenki haza fog tudni menni ettől függetlenül, de nem erről kívánok szólni, hanem arról, hogy ez is mutatja azt, hogy ez a törvény mennyire fontos.

Az elhangzott képviselői hozzászólások alapján is azt gondolom, hogy ismét egy olyan törvényt tudott az Országgyűlés elé az Agrárminisztérium a szakmai szervezetekkel, hegyközségekkel, hadd ne soroljam, minden szakmai szervezettel közösen ide önök elé az asztalra tenni, amely ismét bizonyítja azt, hogy mennyire fontosak azok a szakmai egyeztetések, ahol egy-egy szakmában és a szakma fejlődése érdekében, a hatékonyság növelésében mennyire tudunk előrelépni. Ezt a mai vitát is egy rendkívül nyitott, ugyanakkor rendkívül konstruktív vitának tartom, mert az elhangzott javaslatok, kérdések, felvetések kapcsán is úgy érzem, hogy alapjaiban mindenki egyetért ezzel a törvényjavaslattal. Természetesen vannak részletkérdések, amelyek vagy elkerülték a képviselőtársaim figyelmét, vagy pedig valóban lehet olyan kérdés, amit szakmai megfontolásból akár módosító javaslatként is elő lehet terjeszteni.

Mondhatom, hogy Font Sándor képviselőtársammal és talán még Hörcsik képviselő úrral együtt mi vagyunk hárman azok, akik ezt a törvényt, mondjuk azt, hogy itt a magyar Parlament falai között az első pillanattól végigvittük vagy együtt dolgoztunk benne. Valóban nagyon sok minden elhangzott ezzel

a törvénnyel vagy a bortörvénnyel kapcsolatban és a hozzákapcsoló törvényekkel kapcsolatban itt a Parlament falai között, de mégis úgy gondolom, hogy most jutottunk el arra a szintre, most jutottunk el ezzel a törvénnyel oda, hogy ez a törvény valóban a mai aktuális felmerülő problémák jelentős részét rendezni tudja, úgy érzem.

Azok a kiemelések, amelyeket Font képviselő úr is elmondott, úgy gondolom, hogy csak mind megerősítik ennek a törvénynek az erősségét, és megerősítik azt, hogy mennyire fontosak ezek a kérdéskörök. Nem akarok ezeken most itt végigmenni, de talán ez a szó így nem hangzott el a szőlő és a bor vonatkozásában, de úgy gondolom, hogy amikor mi nyomon követésről beszélünk, bizonyos áruk nyomon követéséről, az erre az esetre is, a szőlő-bor ágazat, illetve a borkészítés és a szőlő termesztése körül is rendkívül fontos, és ez is gyakorlatilag meg fog jelenni, megjelenik ebben a törvényben.

Az a felvetés, hogy augusztus 1-je - azt hiszem, hogy ebben majd lehet talán némi egyeztetés akár bizottsági módosítóval, de ötletet nem kívánok adni, ezt majd a szakemberek el fogják dönteni, hogy esetleg lehet-e egy ilyen dolgot felvetni.

Ugyanakkor abban teljesen egyetértünk, azt hiszem, ez a következő feladat, hogy egy törvényt, amikor megalkotásra kerül itt a Parlament falai között, hogyan tudunk úgymond a gyakorlati életre átültetni, hogyan tudják abból a szereplők, a törvényben érintett szereplők megfogalmazni, nemcsak megfogalmazni, hanem megvalósítani azt az elképzelést, amit a törvény tartalmaz.

Font képviselő úr felvetése, hogy igen, fel kell készíteni az ágazati dolgozókat arra, hogy megfelelő módon a törvényt úgymond megtanulják vagy esetleg be is gyakorolják. Erre nagyon kevés idő van, de itt a szakmai szervezetek felelőssége az, úgy gondolom, hogy ebben minden szőlő- és bortermelővel egyeztetni tudjanak. Habár most a Covid-helyzet miatt nehéz, ilyen szakmai találkozókat, rendezvényeket nem nagyon, sőt, mondhatnám, nem tarthatunk, de reméljük azt, hogy a tavasz folyamán ez már egy kicsit talán oldódni fog, és akkor ezek a rendezvények... De hát erre megvannak a mai korszerű online formák is, tehát úgy gondolom, hogy ebben együtt kell működni.

Steinmetz Ádámnak külön köszönjük a támogató gondolatait. Itt azért néhány kérdésre tudnék reagálni, de nem kívánok nagyon, már csak azért sem, mert majd ezt a bizottsági részletes vitában, mert inkább úgy éreztem, hogy mintha részletes vitát szeretett volna képviselő úr, a saját várható, beadott vagy beadandó módosító indítványait alátámasztani. Ezt köszönjük szépen. *(Dr. Steinmetz Ádám közbeszól.)* Semmi probléma nincs ezzel, azt javaslom, hogy adja be módosító indítványként, és akkor majd a tárca el fogja bírálni.

Talán annyit azért, hogy ezek a hosszú időintervallumok, amiket ön is itt felvetett problémaként, valóban van, ami meggondolható, de van, amire egy

más törvényben pedig már utalás van, és ebben a határidők módosítására is van lehetőségünk.

A bormarketing kérdése, azt hiszem, hogy ez mindannyiunk számára fontos. Ez már több éve olyan kérdéskör, ami, úgy gondolom, és itt talán Hörcsik Richárd, vagy azt hiszem, éppen képviselő úr volt az, aki volt szíves elmondani, hogy a jó bornak, szoktuk mondani, hogy nem kell cégér. De kell cégér, nyugodtan mondhatjuk, mert a mai világban, ebben a felfokozott fogyasztói világban szükséges, hogy igenis megfelelő marketingtevékenységgel ezek az értékek, amelyeket előállítunk, biztosan vásárlásra kerüljenek a fogyasztók részéről.

(20.40)

Vejkey Imre képviselő úrnak szeretném mondani, hogy köszönjük a KDNP támogatását. A murcira való utalásra, azt hiszem, majd szintén akár a bizottságban megfelelő választ fog kapni a képviselő úr. Köszönjük szépen.

Varga László képviselő urat már nem látom. (Dr. Steinmetz Ádám: *Jegyző!*) Most nem látom a parlamentben, de teljesen mindegy. Ők is alapvetően a szakértői véleményekre hivatkozva támogatják várhatóan a törvény elfogadását. Ez a zártkertre vonatkozó kérdés inkább más jellegű, nem kimondottan a szőlő-bor törvényhez tartozik. Ugyanakkor az elhagyott területek problémáira gondolt. Viszont az 5. §-ban, ha jól emlékszem és jól tudom, van rendelkezés pont ezekre a kérdésekre, úgyhogy azt hiszem, erre is megfelelő választ tudunk majd adni.

Hörcsik képviselőtársam elkötelezett a nagyszerű tokaji nedű, a táj iránt, képviselőjeként is rendkívül sokat dolgozott és dolgozik ma is a tokaji térségben, és ennek a nagyszerű bornak, szőlőknek és a Tokaj név eredetében is, azt hiszem, minden pillanatban odatette magát, elnézést a rossz kifejezésért. Valóban becsülni és óvni kell ezeket az értékeket, amelyeket Tokaj biztosít a magyar imázsban, a magyar köztudatban és a világban. Mivel az egyik legelismertebb borvidéke a világnak Tokaj, ennek az értékét meg kell őrizni. Azok a javaslatok, amelyek a törvényben megfogalmazásra kerültek, mind ezt a célt szolgálják. Azt hiszem, ezt képviselő úr is elfogadja. Természetesen ez is a szakmai egyeztetés eredményeképpen került be. Köszönöm azt a történelmi visszatekintést, amivel a térség korábbi, harminc, ötven vagy akár száz éveire is utalt.

Nyitrai Zsolt képviselő úr Eger térségének országgyűlési képviselője és a jó egri vörösboroknak, gondolom, a tudója, ismerője. Abból a 12 pontos javaslatcsomagból csak két pont nem teljesült még. Remélhetjük, hogy ez a két pont is egyszer meg fog valósulni.

Nagyon szépen köszönöm mindenkinek a támogatását. Annak külön örülök, hogy ezek a viták tényleg szakmai viták a parlamentben, ami nekem szívem sze-

rint jobban esik mindennél. Engedjék meg, hogy itt kicsit kibújjak én is a bőrrömből, mivel én is egy borvidéknek vagyok az országgyűlési képviselője, ez a csongrádi borvidék. Ez nem a legjellegzetesebb borvidék, az Alföldről beszélünk. Csak szeretném elmondani, hogy az Alföldnek is vannak értékei. A csongrádi borvidék ezeréves borvidék, a honfoglaláskor már volt szőlőtermesztés ezen a területen. Úgy gondolom, hogy azok a fajták, amelyek ezeken a területeken vannak, itt gondolhatok Font Sándor nagyszerű borvidékére is, a maguk nemében ugyanolyan értékesek, mondom, a maguk nemében, mint akár a nemesebb borok. Erre is igény van. Ezeket a szőlőterületeket, ezeket a borászokat sem szabad elfelejteni, ez egy nagy közös történet.

Úgy gondolom, a magyar borásztársadalom és szőlőtermesztő társadalom jó néven fogja venni a törvény rendelkezéseit. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszterhelyettes úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **országgyűlési képviselőcsoport által nyújtható támogatásról szóló 2020. évi XXVII. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A Kocsis Máté, Fidesz, Böröcz László, Fidesz, Pogácsás Tibor, Fidesz, Simicskó István, KDNP, képviselők által benyújtott előterjesztés T/13928. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Böröcz László képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat annak a tavasszal elfogadott törvénynek a módosítása, amely arról szólt, hogy az országgyűlési képviselőcsoportok adhassanak támogatást a megtagarításuk terhére a pártjaiknak.

Erre azért volt szükség, azért kezdeményeztük akkoriban, a tavaszi ülés alatt, hiszen szerettük volna erősíteni a pártok társadalmi szerepvállalását. Nagyon sok pártaktivista segített az időseknek, a rászorulóknak a rendkívüli járványhelyzetben. A mostani módosítási javaslatunknak is az a lényege és értelme, hogy az eredeti törvényben szereplő december 31-ei határidőt egy évvel meghosszabbítsuk, hiszen láthatóan a járványhelyzet a jövő év elején még egészen biztosan velünk lesz sajnálatos módon. Egyébként a Fidesz, a Fidelitas és a KDNP aktivistái is jelenleg is segítik az időseket. Per pillanat éppen a 65 év feletti idős támogatóinkat hívjuk fel és kérdezzük meg, hogy szükségük van-e bárminemű segítségre, és az aktivistáink továbbra is szeretnék segíteni a rászorulókat.

Nagyon röviden, maga a módosítás is nagyon rövid, csak a határidőt tolnánk ki egy évvel. Arra szeretném kérni a tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy nem kívánják álláspontjukat a vita során szóban ismertetni.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki fel szólalásokra kerül sor. Megadom a szót Nagy Csaba képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

NAGY CSABA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kocsis Máté, Böröcz László, Pogácsás Tibor és dr. Simicskó István által beterjesztett T/13928. számú törvényjavaslat vonatkozásában el szeretném mondani, hogy ez az idei év nyilván egy kivételes év volt a pandémiás helyzet miatt, és sajnos ennek a helyzetnek most már a második hullámán vagyunk, ha lehet ezt így megfogalmazni.

A kormány tavasszal hozott egy döntést, három alapot hozott létre az Országgyűlés tájékoztatása mellett, a Védekezési Alapot, a Gazdaságvédelmi Alapot és az Európai Unióból érkező járvány elleni támogatási alapot. A Védekezési Alapot több célból, több fejezetből állították össze a költségvetés vonatkozásában. Ide került be többek között a pártok támogatásának 50 százaléka, de ebbe az alapba kerültek a költségvetési átcsoportosításokból származó bevételek, a kiskereskedelmi adó, a gépjárműadó egy része, a pénzügyi szektor hozzájárulása, valamint az egészségügyi szakdolgozók és védőnők korábban eldöntött béremelésének fedezete. Ebből az így létrejött alapból egyébként nyilvánvalóan az egészségügyi szakdolgozók és védőnők bérrendezését is rendezték, ebből az alapból rendezte a kormányzat az egészségügyi dolgozók 2020. évi egyszeri 500 ezer forintos bérkiegészítését, illetve ebből az alapból próbálták meg azokat az eszközbeszerzéseket, beruházásokat megvalósítani, amelyek a járványügy kezeléséhez szükségesek voltak.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy a kormány magán kezdte a takarékoskodást. Nagyon fontosnak ítéljük meg, hogy közös teherviselésről kell ebben a tárgykörben beszélnünk, mindenkinek ki kell vennie a részét a járvány elleni védekezésből, és ez alól a politikai pártok sem lehetnek kivételek. Maga a javaslat támogatandó, hiszen arról van szó, hogy a képviselőcsoportok működési feltételeket biztosító kereteik terhére tudják támogatni az általuk támogatandó pártokat 2021. december 31-éig, ezzel segítve azt a társadalmi együttműködést, amely szükséges a pandémiás helyzet kezeléséhez.

Csak magamat tudom ismételni, mert a törvényjavaslat első körös tárgyalásánál, elfogadásánál is már

elmondtam, hogy összefogásra van szükség ebben a helyzetben, így van ez a koronavírus második hulláma során is, szükséges az összefogás a magyar társadalomban és a politikai életben egyaránt.

A frakció nevében szeretném mondani, hogy képviselőtársaim javaslatát támogatjuk, elfogadjuk, és ezt a javaslatot szeretnénk megfogalmazni a baloldali politikusoknak is. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának, frakcióvezetőnek. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden visszautalva Nagy Csaba képviselő úr felszólalására, azt szeretném mondani, hogy körülnézve én baloldali képviselőket nem látok jelenleg az ülésteremben.

(20.50)

Mint az LMP, Magyarország zöldpártjának a frakcióvezetője szeretnék reagálni erre a javaslatra.

Valóban az elhangzott az elmúlt időszakban jó néhányszor a kormány részéről, hogy mindenkinek ki kell vennie a részét a védekezésből, és Nagy Csaba képviselőtársam hosszan sorolta azokat a brutális megszorító intézkedéseket, amelyeket a kormány alkalmazott annak érdekében, hogy létrehozza ezt a bizonyos Gazdaságvédelmi Alapot és az egyéb alapokat, amiről szintén a képviselőtársaim beszéltek.

Alapvetően azzal egyetértünk, hogy mindenkinek ki kell vennie a részét, és természetesen egy szót sem szoltunk akkor, amikor a pártok állami támogatásának a felét, így az LMP állami támogatásának a felét is elvették. Annál inkább felemeltük a szavunkat azért, hogy az önkormányzatokat érintették ilyen brutális megszorításokkal, tekintettel arra, hogy az önkormányzatok a védekezés első számú bástyái, és tudja mindenki azt, hogy erős, jól működő önkormányzatok nélkül nincs hatékony védekezés. Amúgy is, főleg a vidéki térségekben, az alapvető közszolgáltatásokkal nagyon nehezen birkóztak meg az önkormányzatok, ezért azoknak az elképesztő megszorításoknak a sorozata ezt a védelmi képességet nehezítette, és nagyon sok közszolgáltatás gyakorlatilag az összeomlás szélére került. Én azt szeretném mondani a kormánynak, hogy tekintse át ezeket az intézkedéseket, és kiemelten a kistéleplésekre gondolok.

Egyébként még Orbán Balázs államtitkár úr is egy vita során elmondta azt, hogy ők is figyelik az eseményeket, figyelik azt, hogy mennyire tudják kigazdálkodni a legkisebb települések a gépjárműadó elvételét, és ha szükséges, akkor beavatkoznak. Én el tudom mondani, hogy nagyon sok polgármesterrel

kommunikálok, és valóban szükséges ezt a döntést átértékelni, nem szabad további megszorításokkal terhelni az önkormányzatokat, az eddigieket is át kell értékelni, és mentesíteni kell a legkisebb településeket ezen megszorító intézkedések hátrányos hatása alól azért, hogy el tudják látni ilyen nehéz helyzetben az alapvetően fontos feladataikat.

Azt pedig különösen fájdalmasnak tartom, hogy az ilyen módon a megszorításokból létrehozott Gazdaságvédelmi Alapból önök - egy példaként - az idei évben 85 milliárd forintot a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztésére fordítottak, annak az önrészére fordítottak, aminek a megtérülése semmilyen módon nem biztosítható. Én azt gondolom, hogy ebben a nehéz helyzetben valóban minden forrást, minden fillért a magyar emberek támogatására kellene fordítani.

Ami pedig a konkrét javaslatot illeti, tehát azt, hogy az országgyűlési frakciók, amelyek nyilván az anyapártjaikat képviselik az Országgyűlésben, a megtakarításaik, forrásaik, kereteik terhére tudják támogatni a pártokat, azt teljes mértékben elfogadhatónak tartjuk, az előző időszakban is az eredeti törvényjavaslatot az LMP frakciója megszavazta, és ezt a határidő-módosítást is megszavaztuk. Én azt gondolom, hogy ez egy logikus lépés. Nem függetlenek egymástól, jogi értelemben mondhatjuk, hogy függetlenek az országgyűlési frakciók és a politikai pártok, de nyilván egy politikai párt indul a választáson, és annak eredményeképpen, az emberek szavazata alapján ülünk mi mindannyian itt a különböző frakciók képviselőiként, én magam is az LMP-frakció vezetőjeként, és képviseljük azt a politikát és azt a programot, amire egyébként 2018-ban a magyar emberek körülbelül 7 százaléka szavazott. Ezért mi ezt a javaslatot el fogjuk fogadni természetesen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának, az Igazságügyi bizottság elnökének. Parancsoljon, elnök úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés ez év tavaszán a veszélyhelyzetre tekintettel elfogadta a koronavírus elleni védekezésről szóló 2020. évi XII. törvényt.

Ez a törvény a veszélyhelyzet megszüntetéséig felhatalmazta a kormányt, hogy az állampolgárok élet-, egészség-, személyi, vagyoni- és jogbiztonságának, valamint a nemzetgazdaság stabilitásának garantálása érdekében rendeletével egyes törvények alkalmazását felfüggeszthesse, törvényi rendelkezésektől eltérhessen, és egyéb rendkívüli intézkedéseket hozhasson. A kormány ezen felhatalmazás alapján a koronavírus elleni védekezés kapcsán bevonta a politikai pártokat is a közteherviselésbe, és elvonta minden párt állami támogatásának a felét.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az országgyűlési képviselőcsoport által nyújtható támogatásokról szóló 2020. évi XXVII. törvény pedig azt tette lehetővé, hogy 2020. évben a parlamenti frakciók kizárólag a saját megtakarításaik terhére átcsoportosítható forrásokat a saját pártjuknak. Ez konkrétan azt jelenti, hogy semmilyen többletköltségvetési forrást a politikai pártok nem vehettek igénybe, csak a párton belül csoportosíthatták át a megtakarított pénzeiket.

A jelen módosító javaslat ezt a lehetőséget, az országgyűlési képviselőcsoportok működési feltételeit biztosító kereteik meghatározott részéről való lemondását kívánja 2021. december 31-éig, azaz további egy évvel meghosszabbítani oly módon, hogy a támogatás továbbra is egyedi döntés alapján, támogatói okirattal legyen nyújtható, illetve arról is rendelkezik, hogy a támogatásról az országgyűlési képviselőcsoport vezetője legyen jogosult dönteni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az előttem szólókhhoz hasonlóan én is azt tudom mondani, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt támogatja ezt a törvényjavaslatot; kérem, támogassák önök is! Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most képviselői felszólalások következnek. Felszólalásra jelentkezett Nagy Csaba képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem szeretném az időt húzni, csak egy félreértést szeretnék tisztázni.

Keresztes Lóránt képviselőtársam azt mondta, hogy a Védekezési Alap vonatkozásában nem érti azt a döntést, hogy a belgrádi vasútvonal vonatkozásában 82 milliárd forintos beruházás elindításáról döntött a kormány. Én annyit szeretnék mondani, hogy ez biztos egy félreértés, mert a Járvány Elleni Védekezési Alap forrásaiban benne szerepel a pártok támogatásának az 50 százaléka, és ebből az alapból az egészségügyi szakdolgozók és a védőnők korábban eldöntött béremelésének a fedezete került kifizetésre, az egészségügyi dolgozók 2020. évi egyszeri bérkiegészítése 500 ezer forint/fő vonatkozásában, és az operatív törzs által meghozott döntések, amelyek eszközbeszerzésekkel és beruházásokkal, a járványügyi beruházásokkal kapcsolatos finanszírozásokat tartalmazza. Úgyhogy én azt gondolom, hogy ennek is köszönhető, hogy most már maszkgyártás van Magyarországon, már kesztyűt is tudunk gyártani, és ennek köszönhető az is, hogy a fertőtlenítőszerrel vonatkozásában is el tudjuk látni a belső igényeket.

Én azt gondolom, hogy ön a gazdasági alapra gondol, de ezt mindenképpen szerettem volna tisztázni, hogy az a beruházás, amit ön említett, nem a járványügyi alapból történt finanszírozás. Köszönöm

szépen. *(Szórványos taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportjából.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én úgy emlékszem, úgy fogalmaztam, hogy a Gazdaságvédelmi Alapból került kifizetésre ez a bizonyos Budapest-Belgrád vasútvonal 82-85 milliárd forint, ugye, erre nagyon sokszor rákérdeztem. És egyébként most, amikor Palkovics miniszter úrnak, aki a gazdaságvédelem szervezéséért felelős ebben az időszakban, a beszámolójában láthatuk a különböző kimutatásokon, ábrákon azt a több ezermilliárd forintot, amire azt a gyűjtőnevet használta a kormány, hogy ez a gazdaságvédelemre fordított alap, akkor ott szerepelt benne ez a beruházás.

Egyébként említette a képviselő úr azokat az intézkedéseket, például az egészségügyi dolgozók egyszeri 500 ezer forintos juttatását, ezt nagyon fontos lépésnek tartjuk, azt viszont fájjaljuk, hogy a szociális dolgozók nem kaptak egyszeri 500 ezer forintos juttatást, és azért nem kaptak, mert a Gazdasági bizottság ülésén azt a választ kaptuk, hogy erre már nem jutott forrás. Úgyhogy ezért tartjuk tarthatatlannak azokat az intézkedéseket, hogy egy ilyen nehéz helyzetben olyan beruházásokat is támogat a kormány, vagy nem állítja le ezeket, amelyeknek a megtérülésére egyébként garancia nincs, és semmiféle dokumentumot nem látunk, mert ezt ebben az évben tíz évre titkosították.

De ez nem változtat - ismétlem - azon a tényen, hogy ezt a konkrét javaslatot természetesen támogatni fogjuk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki szólni az adott napirendi pontunk keretében. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem a képviselőtársamat, mint előterjesztő kíván-e Böröcz László képviselő úr szólni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Böröcz László képviselő úrnak. Parancsoljon!

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én nem mennék bele abba a vitába, amit a képviselő úr az előbb megnyitott, azt viszont örömmel konstataáltam, hogy alapvetően mindenki támogatja ezt a törvényjavaslatot.

Ahogy elmondtam, ez arról szólna, hogy a pártok a társadalmi szerepüket, a társadalmi felelősségvállalás-küldetésüket is minden probléma nélkül a 2021. évben is meg tudják tartani. Remélhetőleg erre egyébként tovább majd nem lesz szükség, jövőre rendeződik a járványhelyzet, és a normális mederben folyik

majd tovább az élet. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(21.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Megköszönöm együttműködésüket, és folytatjuk a napirend utáni felszólalásokkal.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, LMP-képviselőcsoport: „A mi városunk Pécs, 36.” címmel. Öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, rendszerint napirend után szűkebb hazámról, Pécsről és Baranyáról, azaz ezt a térséget érintő problémákról beszélek, most is így fogok eljárni.

Muszáj reagálnom arra, amit a Baranya 2. választókerület képviselője, Hoppál Péter az elmúlt napokban nyilatkozott. Hoppál Péter képviselő úr az egyik vitában azt mondta, hogy a kormány nem hagyja magára a vidéket, a vidéki városokat, a vidéki térségeket. Hát, azt kell hogy válaszoljam Hoppál Péter képviselő úrnak, hogy sajnos ez nem így van. Nagyon sokat beszéltünk már a plenáris ülés különböző vitáin arról, hogy mennyire fontos szerepet tölthetnek be ebben a nehéz időszakban az önkormányzatok, és azt is tudjuk, hogy a vidéki, főleg a leszakadó térségekben működő kistéleplések a békeidőben megjelenő napi feladataik ellátásával amúgy is nagyon keményen meg kell hogy küzdjenek, ugyanis nem kapnak elegendő támogatást a fontos feladataik ellátására.

Ilyen helyzetben, amikor a városok, a falvak nagyon sok forrásukat elveszítették a gazdasági válság hatására, ebben a helyzetben még egy külön feladatot, a védekezés feladatát is el kell látniuk, és ezért meggyőződésünk szerint az a feladata a kormányzatnak és az a feladata az Országgyűlésnek, hogy ehhez a fontos feladathoz a megfelelő forrásokat biztosítsa.

Hát, ezzel szemben sajnos láthatjuk, hogy a kormány megszorító intézkedések sorozatát hozta. Ugye, ma is beszéltünk arról, hogy a gépjárműadó-bevételek elvételéről döntött a kormány. Ez Pécs esetében konkrétan 455 millió forint veszteséget okozott; Komló város esetében 51 millió forintot veszített az önkormányzat; Kozármisleny város esetében 27 millió volt a negatívum, és még hosszán folytathatjuk, hogy hány millió forintot veszítettek a Baranya 2. választókerület kistéleplései.

Azt el tudom mondani, hogy Pécs megyei jogú város, a Dunántúl legnagyobb városa amúgy is rendkívül nehéz helyzetben van. Ez felróható egyébként a

hosszú ideig kormányzó fideszes, illetve az azt megelőző időszakban szintén hasonlóan romboló politikát folytató balliberális városvezetésnek. Alapvetően a városnak körülbelül 20 milliárd forintot tesz ki az adóssága, igen nehéz helyzetben van a gazdaság, mivel az elmúlt ciklusokban alkalmatlan városvezetői koalíciók irányították Pécs sorsát, és ennek megfelelően a nagy vidéki regionális központok közül sajnos Pécs gazdasága messze a leggyengébb.

Ezért is különösen nagy probléma, hogy egy ilyen súlyos helyzetben, egy ilyen járványügyi időszakban közel félmilliárd forintot ezzel az intézkedéssel már ebben az évben elvett a kormány, és azóta láthatjuk, hogy gyakorlatilag bebetonozta ezt az intézkedést, tehát végleges döntésnek számít, hogy a gépjárműadó-bevételt elvették.

De azt is láthatjuk, hogy egy nagyon komoly és nagyon veszélyes megszorító intézkedés volt a kormány részéről az, hogy a kormány egy ilyen válságos időszakban kivonult a közösségi közlekedés állami támogatásából, és így magára hagyta az önkormányzatokat ezen rendkívül fontos közfeladat ellátásában, ami egy békeidőben, egy válságon kívüli időszakban amúgy is nagyon komoly megterhelést jelent az önkormányzatoknak. Fontos feladat az, hogy egy ilyen helyzetben sűríteni kell a járatokat, hogy a zsúfoltságot csökkenteni lehessen. Hát, épp ezért lenne indokolt ezt a megszorító intézkedést visszavonni, és megadni a forrásokat Pécsnek is, hogy ezt a járatsűrítést is végre tudja hajtani.

Szintén nagyon súlyos hiba volt, hogy sajnos Hoppál Péter képviselő úr és más Baranya megyei kormánypárti képviselők sem támogatták azt a javaslatunkat, hogy ki kell vonni a közműadót, hogy adjunk egy lehetőséget a nagyon nehéz helyzetben lévő vízi-közmű-cégeknek, hogy a legfontosabb közszolgáltatást, az ivóvízellátást hosszabb távon és középtávon is biztosítani lehessen. Azt el tudom mondani, hogy mi újra és újra be fogjuk terjeszteni ezt a javaslatot, mert egyszerűen szükség van arra, hogy ezt a terhet elvonjuk.

A Pécs ellátási területén működő Tettye Forrásház Zrt. esetében egy döbbenetes számot tudok mondani: 15 éves távlatban a fontos karbantartási és pótlási munkákhoz, a most tervezhető forrásokon túl, 20 milliárd forint hiányzik, és semmilyen kormányzati illetékes miniszter, államtitkár nem tudott a sokszor feltett kérdésemre választ adni, hogy milyen módon lehet ezeket a forrásokat pótolni. Tehát nulladik lépésként, mondhatjuk így, a közműadót fel kell számolni, és ezzel az ágazatnak több tízmilliárd forint haladékot lehet adni.

Sajnos, láthatjuk azt, hogy nemcsak az önkormányzatokat, hanem már az egyetemi szférát is elértek a megszorító intézkedések: a Pécsi Tudományegyetemtől 2 milliárd forintot vontak el. Itt egy jó hír volt, hogy Bódis államtitkár úr, rektor úr egy néhány héttel ezelőtti vitában elmondta, hogy már dolgoznak azon, hogy ezt az összeget visszafótolják. Mi nagyon

bízunk benne, hogy a kormány meghallotta sok ezer pécsi tiltakozását: kezdeményezésünkre nagyon sok ezren aláírták azt a petíciót, hogy adja vissza a kormány Pécsnek ezt az elvont 2 milliárd forintot, hiszen az egyetemnek Pécs életében rendkívül fontos szerepe van, nemcsak a tudományos-kulturális élet központja, de mondhatjuk, hogy egy város a városban, és nagyon fontos szerepe van a gazdasági élet tekintetében.

Arra kérem kormánypárti képviselőtársaimat, hogy soha ne feledjék, a mandátumukat nem Orbán Viktortól, nem a Fidesztől, hanem a Pécsen és Baranyában élő emberektől kapták, ezért ennek megfelelően járjanak el, és támogassák azokat a javaslatokat, amelyek azt célozzák, hogy Pécs és Baranya megkapja a védekezéshez szükséges forrásokat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Nunkovics Tibor képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A propaganda és a valóság közötti különbség” címmel. Öné a szó.

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Bár nem sokan vagyunk már itt, azért mégiscsak elmondanám a napirend utáni felszólalásomat, amelyet egy Facebook-felhívásom ihletett, amelyben arra kértem a munkavállalókat, hogy osszák meg velem azokat a tapasztalataikat, amelyeket az elmúlt időszakban a járvány és a gazdasági válság tükrében tapasztaltak a munkahelyükön, a munkájukkal kapcsolatban, vagy akár azt, hogy milyen anyagi nehézségekkel néznek szembe ezekben az időszakokban.

Nagyon sok levelet kaptam. Ebben az öt percben most csak egy párat tudok felolvasni, de majd egy másik napirend utáni felszólalásban szeretném ezeknek a leveleknek a sorát folytatni. A neveket természetesen megváltoztattam, mert senkit nem szeretnék bajba sodorni.

István: „Szeretnék élni annak a lehetőségével, hogy eljut a történetem a mélyen tisztelt Házba. Nos, az én munkahelyem meg volt mentve, vagyis el lettem bocsátva Covid-19-re hivatkozva. Akkoriban hangozott zengett mindenhol, hogy hány ezer munkahelyet védtek meg; az én és 149 kollégám munkahelyét nem tudták megvédeni. Miért van az, hogy fiatalként kidolgozom a belem, és ha bajban vagyok, csupán 110 ezret adnak segélyként? Ja, és abból is le kell adóznom.

Az miért van, hogy zengi a média ezerrel, hogy tesztelnek mindenkit, aki a közszférában dolgozik, közben édesanyámat harmadik hete nem tesztelték, és ez csak a jéghegy csúcsa. Remélem, elmúlik ez a bizonytalanság, amit 27 évesen kell hogy megéljek csak azért, mert inkompetens vezetőink vannak.”

Ágnes: „A munkahelyemet március 19-én vesztettem el, egy középiskolai büfében dolgoztam mint

alkalmazott. Szeptemberben ki sem nyitott a büfé, mivel a főnököm úgy gondolta, hogy úgymint be kell majd zárunk. Azóta több helyre is beadtam az önéletrajzomat, de még vissza sem írtak és nem hívtak.”

András: „A családok sorsa se érdekli Orbán Viktort. A problémám, hogy én és a feleségem átestünk ezen a vírusról. Hála istennek, semmi bajunk nincsen már, de van egy nyolc hónapos kislányunk, akinek műtötték a szívet, és a kardiológus kijelentette, hogy a páromnak is és a kislánynak is két-két negatív teszt lesz szükséges. Azt akárhogy is számolom, 80 ezer forint. Mivel a feleségem háztartásbeli, itthon van a fiammal és a lányommal, ezért azt mondták az orvosok, hogy nem írhatnak elő több tesztet neki, mert nem az egészségügyben dolgozik. Kérem, akkor minek van a tb. Nem támadásként írom ezt, hiszen tudom, hogy önök az ingyenes teszt mellett vannak. Kérem szépen, tájékoztassa Orbán Viktort, hogy ébredjen fel, mert nem mindenki Mészáros Lőrinc, hogy egy ilyet ki tudjon fizetni.”

(21.10)

Babett: „Egyedülálló anyuka vagyok, ráadásul albérletben. Jelenleg regisztrált munkanélküli. Iszonyatosan nehéz így munkahelyet találni, főleg, hogy valószínűleg az ovi is most bezár egy kis időre, mivel koronavírus-fertőzött az egyik óvónő. Jelenleg alkalmi munkán vagyok, amivel egy héten egy-két napot tudok ebben a helyzetben megoldani a három és fél éves gyermekem mellett. Iszonyat nehéz nap mint nap azon izgulni, hogy lesz-e tovább, hogy lesz a holnap, hogy fizetem ki az albérletet. Munkanélkülit keveset kapok, mivel csak hat órában tudtam dolgozni, míg a kisfiam bölcsődébe járt.”

Gabriella: „Ma értesültem arról, hogy az alkalmazottam után százszázalékos bért kell kifizetnem, és persze a járulékát is. Mellesleg november 11-én be kellett zárni a vendéglátóhelyünket. Megkérdezem öntől, miből fizessek, ha nincs bevételem. Felháborító, hogy a katás vendéglátó vállalkozásokat a földbe tiporják. Lassan a gyermekemnek nem tudok enni adni, de rezsi fizetni és az alkalmazottat fizetni persze kell. Kérem én, hogy miből.”

Alexandra: „Mi körülbelül húszan dolgozunk egy kisvállalkozásnál. Egy nagy németországi cégnek gyártunk és szállítunk paneleket. Két műszakban dolgozunk, nettó 1200 forintos órabérért. A németországi cég e hónaptól márciusig csökkentett munkaidőre állt át, ami azt jelenti, hogy kevesebb anyagot kapunk, kevesebb a munkánk. Nagy valószínűséggel a decemberi hónapunk nagy része fizetetlen szabadság lesz, mivel ilyen cégnek már nem lehet igényelni a csökkentett munkaidőt. Továbbá, amit eddig minden évben kaptunk karácsonyi év végi pénzt, ami az ünnepi időszakban pont jól jött arra, hogy azt a keveset kiegészítse, ami a számlák befizetése után megmaradt, azt majd csak jövő márciusban vagy áprilisban

kapjuk meg. És vannak köztünk siketnémák, gyerekeiket egyedül nevelő anyák, rokkantnyugdíjasok, akiknek minden pénz számít. De sajnos ebben az esetben, amikor egy ilyen kis cégnek a kormány segítségével kellene, nem kap semmilyen támogatást, így egyedül kell túlélnie ezt a válságos helyzetet, anélkül, hogy valakit is el kellene bocsátania. Hát, ez a mi történetünk.”

És nagyon sok ilyen történet van az országban, én ezt a jövő héten még szeretném folytatni.

Arra kérem kormánypárti képviselőtársaimat, hogy végre ébredjenek fel, lássák a valóságot, és ne leszavazzák az ellenzéki javaslatokat, főleg, ha azok semmilyen költségvetési pénzbe nem kerülnek, hanem támogassák azokat, mert az embereknek nagy szüksége van rá. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Steinmetz Ádám képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Kilátástalanság a somogyvári Szent László Nemzeti Emlékhelyen” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Balatontól egy hosszabb karnyújtásnyira fekvő Somogyvár több dolgról is híres. Egyrészt annak idején itt volt Koppány vezér szálláshelye, aki a hagyomány szerint innen indult lázadó csapataival István király ellen. Aztán Somogyvár később Somogy vármegye központja, székhelye lett, hosszú időn keresztül az is volt. Az utóbbi években pedig sokan csak a Pogányvölgy Felcsútjaként tekintenek Somogyvárra, hiszen az elmúlt években több mint 600 millió forint pályázati forrást kapott a falu, aminek egyébként szívből örülünk. Boldogabbak már csak akkor lennének, ha a Somogyvárhoz hasonló méretű települések a jövőben a Somogyvárhoz hasonló mértékű támogatásokat kaphatnának.

De Somogyvár arról is híres, hogy 1091-ben Szent László királyunk itt építtetett egy bencés monostort, melynek a romjai egyébként ma is láthatók Kupavárhegyen, mi több, 2015-ben mintegy 1500 millió forintból ezt felújították, látogatóközpontot is kialakítottak, és egyébként a nemzeti emlékhelyeink egyike.

Nos hát, tisztelt képviselőtársaim, a látogatóközpontban egyébként a korabeli építészeti remekművek mellett használati eszközöket, pénzermeket és fontos kiállítási tárgyakat is láthatnánk, de csak láthatnánk, ha a koronavírus-járvány miatt most jelenleg nem lenne zárva a látogatóközpont.

De azt is el kell mondani - és én ezt megtettem már többször is -, hogy a látogatóközpont látogatottsága méltatlanul alacsony. Mint ezt Orbán Balázs államtitkár úr is megerősítette és számokkal támasztotta alá, sokkal kevesebben látogatnak el ide és fedezik fel Somogyt, a térségnek, a Pogányvölgynek a kulturális és nemzeti örökségét, mint amennyire ez szükséges lenne. Hogy miért is van ez? Mert több

marketinget kellene fordítani és megtölteni turisztikai attrakcióval Somogyvárt és ezt a látogatóközpontot.

De sajnos azt látjuk, hogy a korábban idetelepített 4 ezer szőlőtő is nyomtalanul eltűnt, a mai napig nem tudjuk, hová, és nem lett újraterelítve. Mint ahogy egyébként Moring József Attila ígéretei sem valósultak meg, nem valósult meg a színpad, a lelátó, a zarándokhely építése és a kápolna sem. Nagyon fontos lenne, ha ezek a fejlesztések megvalósulhatnának.

Felszámolva a jelenlegi kilátástalan helyzetet, jó lenne legalább a kilátót megnyitni a nagyérdemű előtt, hiszen igen, Somogyváron egy több tíz méter magas, háromszintes kilátó is van, amely el van zárva a somogyiak és az ide látogatók előtt, pedig ennek ingyenessé tétele és saját felelősségre történő használata bizonyára mágnesként vonzaná ide a helyieken túl még a turistákat, vendégeket is. Ha már egyszer

közpénzből megépült valami, akkor jó lenne, ha a köz érdekében állna, a köz érdekét szolgálná, és hogy a kilátástalan helyzet helyett legyen kilátás a gyönyörű szép bencés romokra, a csodálatos parkra, a sétányra, a látogatóközpontra és nem utolsósorban a fenségesen szép somogyi tájra is.

Köszönöm a figyelmet, köszönöm, hogy meghallgattak, és remélem, meg is hallgatják majd szavaimat. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés jövő héten, hétfőn, 11 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**. Jó éjszakát mindenkinek!

(Az ülésnap 21 óra 15 perckor ért véget.)

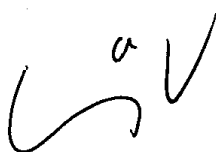
Földi László s. k.
jegyző

Dr. Steinmetz Ádám s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)